UNIVERSAL
LIBRARY
OU_208086
UNIVERSAL
LIBRARY

அருணகிரிநாதர் அருளிய

திருப்புகழ்

விநாயகர்

அ. முத்தைதுவல் முதலியார்
தேவாகர் விலாச அச்சுக்கூடம்
சென்னை
1947 [விலை ரூபா 1

காபிரைட்]

உ

முருகன துணை

திருப்புகழ்

(முதற்பாகம்)

சென்னை பச்சையப்பன் காலேஜ் தமிழாசிரியரும்
'செந்தமிழ்ச்செல்வி' பத்திராசிரியரும்
'மாவலராற்றுப்படை' 'புலவாகத்தை' 'இராஜராஜன்'
முதலிய வற்றின் நூலாசிரியருமாகிய
மணி. திருநாவுக்கரசு முதலியார் அவர்கள்
எழுதிய
விருத்தியுரை அடங்கியது.

ஆராம்பேடு. இரங்கசாமிமுதலியார் குமாரர்
அமரம்பேடு. குழந்தைவேல் முதலியார்
தெய்வமகள் விலாச அச்சுக்கூடம்
சென்னை
பதிப்புரிமை] 1947
24. தாண்டவராயபிள்ளை வீதி.

Printed by DAIVA MAGAL VILASAM PRESS,
24, Thandavaraya Pillai Street Sowcarpet, Madras

முகவுரை

திருப்புகழ் முத்தமிழ்ப்புலமையும் வித்தகக்கவியும் வலலவரும், மெய்ஞ்ஞானானுபூதிச செலவருமாகிய அருண கிரிநாதரால் அருளிசசெயயபபட்ட மிகச சிறநத நூலென பது யாவரு மறிந்த தொனறு அது செநதமிழ் இலகிய யசசெறிவும் இலகணவமைதியும் சாததிரபபொருள அடகமும் பெறிநததலோடு வடமொழிக் கலபபும் பெரிதும உடையதாய் உளது. அனறியும் சந்தப் பாட்டாதலின அதன இன்பம நோகசிச சொலல திரித்தும் பெயதுரைகபபட்டுளளன. அலலதூஉம பாட்டுக்கள் பல பாடபேதஙகளோடும், ஆஙகாஙகுச சிதைந்து, பொருள புலபபடாநிலையிற் காணபபடுகினறன. அதனால் திருபபுகழுககு உரை வகுபபது ஒரு கடினமான வேலை யெனபது எலலாநகரும் இனிது விளஙகும். அத்தகைய நூலை ஒருவாறு உரையெழுத மேறகொண்டு முதல் நூறுபாட்டுகளுககு எழுதியுளளேன சிலவிடங்களில் யாருககும் பொருள விளங்காத இடஙகளும் இருககின்றன. அவையெலலாம் ஏடெழுதுவோரால ஏறபடட வழுஉகக ளெனபது எனது துணிபு.

பொருடடுணையில பெரும்பாலும் இநநூலாசிரியர் ஒரே நெறியைப பற்றிச செலலுதலின் விருத்தியுரை முதலிலிருந்து முடிவுவரையில் ஒரே ஒழுஙகாகச செல்லுதறகு இயலவிலலை எனினும், பல விடஙகளில தக்க மாறு கோளகளை எடுத்துக் காட்டியும், சொலலயம் பொருணயங்களை விளக்கியும், பொருளை ஒழுங்குபடுத்திக் காடடியும் இருக்கின்றேன். இதனைத் தொடுத்து முடிபடசதற்கு இடையிலே பல இடையூறுகளால காலம நீட்டித்து விட்டபடியாலும், வேறு சில காரணங்களாலும, என் விருப

பத்திற் கிணங்க இவ்வுரை முடிவதற்கு இயலாதபோயிற்று. இனி மறு பதிப்பில் குமரன திருவருளால இக்குறை கள் யெல்லாம் ஒழிதது நான் விரும்புமாறு செய்து முடிக்கலாமென எண்ணுகின்றேன். நூலாசிரியர் வரலாறும் சுருக்கமாக ஆராய்ந்து எழுதியுள்ளேன். இதைக கண் ணுறும் செந்தமிழ்ச செல்வாகள இந்நூலின அருமை பெருமைகளையும் உணர்யிடுவதற்குத் தடையாயுளள பல காரணங்களையும் உணர்ந்து, குரைகளைப் பொருட்படுத் தாது, குணதைத மேற்கொணடு இதனை விரைநது ஏற்றுக் கொள்வார்களென நாடுகின்றேன இனி இரண்டாம பாக மாக நூறுபாட்டுகளை ஆராயந்து எடுத்து அவைகளுக் கெலலாம் குறியீடு கொடுத்தும, முறைவகுதததும, செவ்வை யாக விருததியுரை வரைநது வெளியிடக கருதியுள்ளேன். அவைகையில எதனையேனும பாட்டுகளை ஏற்படுமோ அத னையும நூறு நூறுக ஒவ்வொரு பாகமாக வெளியிட்டு வரக கருதுகின்றேன். அறுமுகசசெலவன் அருளபுரிக.

இந்நூலை அசசிடுங காலததில் உடனிருந்த உதவி புரிந்த என மாணவரும் சென்னை முத்தியாலுபேடடை உயாதர பாடசாலைத தமிழ்ப்புலவருமாகிய மயிலை சிவ முநதுக்குமாரசுவாமி முதலியார் அவாகளது உதவி பாராட் டற்பாலது.

இந் நன்முயறசியிலே எளியேனைப புகுததி முட்டின்றி முடிதத முருகவேள திருவருள் எழுமையும எழுபிறபும் சிநதிதது உருகற்பாலது.

சென்னை
1923ஆம்

இங்ஙனம்.

மணி. திருநாவுக்கரசன்.

அருணகிரிநாதர்

அருணகிரிநாதர் வரலாறு

தொடக்கம்

நமது தெய்வச் செந்தமிழ் நாட்டிலே தோன்றிய அரும் பெரும் புலவர்களை அளவிறவர். தமிழ் நன்மக்கள் இயற்கையிலேயே பாடுந்திறம் அமையப் பெற்றவரென்பது அந்நாட்டிலே கடலிற்போன்று பரந்து வழங்கும் பழமொழிகளாலும் செய்யுட்களாலும் இனிது விளங்கும். இக் கருத்தை மேனாட்டுப் புலவரான (Rev. Fr.) லாசரஸ் பாதிரியாரும் எடுத்துக் காட்டியிருக்கின்றார். தமிழ்ச்சங்கங்களை இருந்த காலத்தில் பல நூல்கள் வெளிப்பட்டன. அந்நூல்களெல்லாம் அகப்பொருள் புறப்பொருளென்னும் இருவகை ஒழுக்கங்களையும் சித்திரிக்காமல் உள்ளது உள்ளவாறே இனிந்துரைக்கும் பெற்றியன. சங்கங்களுக்குப் பின் தோன்றிய நூல்களுள் பெரும்பான்மையன மதவைராக்கியம், தத்துவஞானம் முதலியவற்றை மிகுத்துரைப்பனவாகவும், புனைந்துரை மிக்கனவாகவும் காணப்படுகின்றன. சிந்தாமணி முதலிய காப்பியங்களையும், கம்பராமாயண முதலிய இதிகாசங்களையும் இதற்கு உதாரணமாகக் காண்க. சமயகுரவரும், ஆழ்வார்களும் தோன்றிப் பக்திரசம்பொருந்திய திருப்பாடல்களை அருளிச்செய்து, மக்களுக்கு மெய்யுணர்வைப் புகட்டினார். அன்றியும் திருஞானசம்பந்தர் முதலியோர் தாம் திருவாய் மலர்ந்தருளிய திருப்பாசுரங்களுக்குப் பண்ணமைவு அமைத்து, இசை இலக்கணத்தை இயற்றமிழோடு புகட்டி மனப்புலனுக்கே யன்றிச் செவிப்புலனுக்கும் இன்பமூட்டினர். அத்

தகைய இனபத்தில ஈடுபட்டிருந்த தமிழ்நாடா, மன அறிவோடு செஷிசெலை தையும் பெற்று களிதளும்பி னா. அதனால, அகாலததிலே தோன்றிய நூலகளெலலாம் பொதுவாகவோ சிறபபாகவோ இசை, ஒழுகாம, தத்துவப பொருள் முதலியன அமைநது, சமயபப றுடையனவாய்த் திகழ்நதன இகுணஙகள் மேனமேலும வளாந்து ஓஙகி வருங்காலதில சமயநூலகளுக்கே யனறிப பிற நூல களுக்கு அவவளவு பெருமை இலலை அதனால புலவாகள, சிவபெருமான, திருமால முதலியோரையே தலைவாகளாக அமைத்து அநதாதி, கலமபகம, கோவை முதலிய பிரபந தங்களைப் பாடியும் தலபுராணங்களை யியற்றியும் நினறா கள. சைவநூலகளில திருமுறைகளு இணையான வேறு நூல் தோனறுதறகியலாது வைணவ நூலகளுள் திவயப பிரபந்தத்திறகு நிகராக வேறு நூல ஒபபடமுடியாது. எத்தகைய புலவரும் அவா பாடும் பாடுகளெலலாம் இந்நூலகளுகுகு நிழபபட்டனவே யாகும இததகைய காலததில செவவி பொருந்தத தோனறியது நம் அருண கிரிநாதா ஆயறியருளிய திருபபுகழ நூல திருபபுகழ் ஒரு புத்தம் புதுசுவையைந தமிழிலே பிறபபித்தது அதைச சிறப்பிகலாறிறா கறறோகளும் மற்றோகளும் உண்ண உண்ண உவட்டா அமிழதாய் ஐம்புலனகளுமம மனமென் னும் ஆறாவது புலனோடு ஒருமையுறும்படி அருமை ஒலி களைப் பெற்று மினிதாகின்றது. பொருள் தெரியாதவாகளும் திருப்புகழைக் கேட்டுக் களிகக விழைகின்றனா. நாடக

அரங்கங்களிலும் பாகவதப் பிரசங்க மேடைகளிலும் திருப் புகழைப் பாடுகளை மகாஜனங்கள் கேட்கின்றார்கள். கணிகை யர் கச்சேரிகளிலும் திருப்புகழை விரும்புகின்றனர். திருப் புகழை மட்டும் தனியே ஒரு தம நியமத்தைக் கொண்டிருக் கும் சங்கங்களும் சென்னைமாநகரில் தோன்றி யிருக்கின் றன. இவை அனைத்தையும் சற்று உற்றுப்பார்க்கில், அருண கிரிநாதருடைய பெருமையும் அவர் தமிழ் மணத்தைக் கவர்ந்துள்ள தன்மையும் நன்கு விளங்கும். இத்தகைய பெரியார் எந்நாட்டிலே எந்நகரிலே யாருக்கு எப்போது பிறந்தாரென்றும், எங்ஙனம் கலவி பயின்றாரென்றும், எங்ங னம் வாழ்க்கையைச் செலுத்தினரென்றும் எங்ஙனம் அறுமுகப்பெருமான அருளைப் பெற்றனரென்றும், ஒவ் வொருவரும் அறிய அவாவுகின்றார். அவற்றைக் குறித்து எமக்கெட்டிய வரையில் சிலவற்றைக் கூறுவோம்.

ஆராய்ச்சி

நம் நாட்டுப் புலவர் வரலாறு ஒன்றேனும் சரியாகக் கிடைக்கவில்லை. அதற்குக் காரணம் சில உள. அவைகளுள் முக்கியமான காரணம் நம்மவர்களுக்கு, பெரியோர்கள் சரித்தி ரத்தையன்றி, மற்றவர் சரித்திரத்தை விரும்பாமையே யாகும். எவற்றைக் கூறினும் அவர், மூன்றாம்பின்றியே கூறு தல் வழக்கம். அவ்வழக்கத்தையே பெரும்பாலோரும் விரும்பி வந்தனர். தற்புகழ்ச்சி என்னும் குற்றத்திற்குப் பயந்தும், அற்பத்தையான பொருளை விரும்பாதவர்களாகத் தத்துவ ஞானத்திற்குக் கடன்பட்டுடலும், நான் எனது எனும் அகங்

காரமமகாரங்களைக காட்டலாகாதெனனும் அவையோர் சொலலுகக அடஙகியும் இருந்தாராதலின, அவாகளியற்றிய நூலகளில தம்மைபபறறிய குறிபபு யாதெனறும் பொதுவாயக காணபபடுவதிலலை. அவாகள கடவுளர் மேலபாடி வீராமேலும் பாடுதல செயயாா. அஙஙனம் செயய நேரினும் மககடடனமைகக மேலும் ஒரு தெயவத கன்மையை ஏறறியே யாதும சொலலுதுணிவர். இதை விளகக காணபரம்பரையாக வழஙகி வரும ஒரு சிறிய நிகழசசியை யெடுததுக கூறுவோம அதிவீரராமபாணடியா னெனனும் கவிஞா, நைடதமென்னும் நவரசமபொருந்திய காவியநதைப பதது அழகும் பொருநதபபாடி முடிததுத தம நகதையாராகிய சுலதேசகர வழுதியினிடததுச் சென்று காட்ட, அவா அதனைத திருபபிக கூடட பாராது, 'அழிநதபோகும நமமைபபோனறு ஒரு மனனவனைப பாடினாயி? அழியாத இறைவனை யனறோ பாடவேணடும்' எனறு புகழசசி கேட்க வநத மைநதனை இகழ்சசிசெயது அவன மகிழசசியைககொணறா எனபதும், அதனாலனனா அதிவீரராமபாணடியா தமதநதையாரை மகிழ்விகக வேண்டித் திருவகருவைப பதிகறுப பதகநதாதியை அனபுசசுவை பொருந்தப பாடி முடிததுத தந்தைககுக காட்ட அவா அதனை இறைவன்மேல பாடபபடட நூலெனறு அறிநது மகிழ்சசி பொஙகிக கையிலேநதிக கண்ணி லொறறிக்கொண்டு தம் புதலவாபா ளரித்துப படிக்கச செயது கேடடுககொணடு வருகையில,

உரகா பரணத் திருமாபும்
உமையொப பனையாள இடபபுறமும்
சிரமா லிகையும் புரிசடையும்
செயபவாயும கணமிடறும
வரதா பயமும மழுமானும
யெங்கு கரமும மலரடியும
கருவா புரியான வெளிபபடுதகக
காடசி கொடுதது நினறனே.

எனனும் பாட்டை மைநதா படிததபொழுது தம் வசமா றுப பரவசபபட்டுத தமது மைநதரை இருநரதராலும தழுவி மாரபோடணைதது கொணடாரென்றும, அதன் பினனா அதிவீராமபாணடியா கூமபுராணம முழுலிய சிவநூலகளை யனறி வேறு நூலகளைப பாடாதொழிநதனா எனறும் கூறுவா

இனிப புலவா சரிதரதரதை ஆராயப புகுவோரகளு இடையூறு புரிவோரா பலா. அவரகளுள காலததை நீடடிக் துச சொலலுவதால சிரபபு அதிகமென மயகக உணாநது, ஆழமாகள காலதததக கிருதயுகததிறகு இழுததுச செலலுகினறவாகளும் 'இவருககுமுன அவா' அவருககு முன் இவா' என்று முதலிலே தெரிநதுகொணட பொருளையே உணமை எனகொணடு ஆராயசசியால ஏறபடும் உணமைகள் தம் கொளகைகளுககு முரண்பட்டிருந்தால அவ றைக கேளாது மகத்துச சனியாக முறபடும் வெறுபப வாகளும், சாதி, சமயம் முதலிய படுகுழியி லமிழந்து ஆராய்சசிககரை யேறினால, குலதறகுக குறை வருமோ?

சமயநதி குச சங்கடம தேருமோ? என்று அஞ்சி ஒதுங்கு கின்றவாகளும், அவையே காரணமாக இலலாதை புனைநதும உளளதை மறைததும் எழுதி, உணமையை மறைகின்ற வாகளும் எனப பலதி தரளா. இவ றையெலலாம ஒருங்குவைதது உணமையைக கொழிதது செலலுவது கலலில நார உரிபபதுபோல தோனறும. இது மெய, இது பொய, இது புனைநதுரை, இது உயாவு நவிறசி எனறு துணுகி அறிதல சாலவு மரிதெனினும அருணகிரிநாதா வரலாறறைக காண பரமபரையை ஒட்டியும ஆராயசசி முறையைபப றியும ஒருவாறு எடுதததக கூறுவாம.

அருணகிரிநாதரும் பட்டினத்துப் பிள்ளையாரும்

அருணகிரிநாதா இபபோது வட ஆாக்காடு ஜிலலா வைச சாநத திருவண்ணாமலை எனனும சிவநகரிலே அவ தரிததவா. இவா குலம தேவகணிகையர குலம எனறு சொலலபபட்டுளளது. இவருடன ஒடபிறந தவரறி உலக போகததைத் துறநத படிநததுப பிளளையா திருக்குமார ரென்று சிலா கூறுவா. அது பொருநதாது. ஏனெனில பட்டினத்துப பிளளையா இருந்தகாலம் வரகுண பாண டியனுககுப பிறபட்டதாகவும் நமபி ஆணடாா நம்பிககு மூறபட்டதாகவும் தெரிதலால றகுகுறைய ஆயிரம ஆண டிற்கு முறபடடது என்பது தெளிவாம. அருணகிரிநாதா காலம், பிறபுட தேவராயனெனனும அரசனுடைய கால மென்பது வெளிபபடை. அவன ஏறகுறைய நானூ றைம பது ஆண்டுகளுககுமுன் இருந்தான இஙஙனமிருத்தலின்,

அருணகிரிநாதர் பட்டினத்துப் பிள்ளையாருக்குப் புதல்வராதல் எங்ஙனம் பொருந்தும்? அன்றியும், 'பாரினத்தும் பொய்யெனவே பட்டினத்துப் பிள்ளையைப்போல் ஆரும் துறக்கை யரிதரிது' என்று தாயுமானவராலும் பிறராலும் பாராட்டப்படும் பெருந் துறவையுடைய பட்டினத்தார் ஒரு கணிகைமாதைக் கண்டு அறிவு மயங்கினரென்றும், உலக இயல்புக்கு மாறாக அவர் வீரியத்தை உண்டதனால் குழந்தை பிறந்தது என்று கூறுதலும் அசம்பாவிதமாம் ஆதலின், அருணகிரிநாதர் பட்டினத்தார் புதல்வரல்லர் எனபது கடைப்பிடிக்க

அருணகிரியார் கல்வித்திறம்

அருணகிரியார் கலை கற்ற வரலாற்றைப்பற்றியும் இளம்பருவச் செயல்களைப்பற்றியும் நமக்கு யாதும் தெரிய வில்லை ஆனால், அவர் அருளிச்செய்த நூல்களே ஆராய்ந்து பார்க்குமிடத்து அவர் செந்தமிழ்ப் புலமையே யன்றி வடமொழிப் புலமையும் வாய்ந்தவரென்பது தெளிவாகப் புலப்படும். வடமொழியைக் கல்லாதவரும் சில வடசொற்களைப் பயின்று வசனத்தால் தம் நூலில் பெய்துரைக்கலாம் அதன், அதுபற்றி அருணகிரியார் வடமொழியில் வல்லுனர் எனபது பொருந்தாது எனின். அற்றன்று; புலமையினாலே யன்றிப் பயிற்சி ஒன்றால் மட்டும் எடுத்தாள முடியாத வடமொழிச் சொற்களும் தொடர்களும் திருப்புகழில் நிறைந்திருக்கிறபடியால் அவருக்கு வடமொழிப் புலமை இருந்தே தீரவேண்டும் எனபது துணியப்படும்

உலகவாழ்வில் வெறுப்புற்றமை

இவரைப பெற்ற அன்னை இவர் இளம் பருவத்திலேயே உயிர் துறந்தார். இவர்பால் பேரன்பு வைத்து இவரை ஆதரித்து வந்தவர் இவரது தமக்கையார். அவ்வம்மையார் அருணகிரிநாதருக்கு வேண்டும் உணவு, உடை முதலிய எல்லாத் துய்ப்புரவுகளையும் குன்றாது கொடுத்து வந்தனர். அவற்றைப் பெற்று இனிது வாழ்ந்தும், கவிச் செருக்கால் கவிபாடியும், கணிகையர் மாட்டில் தோன்றின் மையால், இயற்கையாக எப்படும் இசை வுணர்ச்சியாலும் செய்யுள் இயல்களைத் தெரிந்துகொண்ட இசை ஞானத்தாலும் வாலிபப் பருவத்தாலும் சிற்றின்பப் பித்தராய் விளங்கினார். அத்தலை கணிகையர் வீட்டே இவருக்கு உறைவிடமாயிற்று. அவர்களும் இவரிடம் அன்பு பாராட்டுவார்போல் அறிந்து வந்தனர். அழகு, கலவி, இசை, இன்சொல் முதலிய எல்லாம் கணிகையர் வீட்டில் சிற்பங்களாம். பொருள் ஒன்றே அங்குப் புகழைக் கொடுப்பது. ஆதலின், கலவி முதலிய வற்றால் சிறந்திருந்த அருணகிரியார் கணிகையர்க்கு அவர் போது பொருள் வழங்க வேண்டியதாயிற்று. அவர் விரும்பியபடி எல்லாம் அவர் அன்பிற் சிறந்த தமக்கையார் மனம் கோணாதபடி தம்பியாருக்கு அளித்து வந்தார். இவ் வாறு தமக்கிருந்த பொருள்களும், தம் தமக்கையாருக்கிருந்த பொருள்களும் அழிந்தன. பொருள் முட்டுப்பாடே வேசையர் இவருக்குக் கட்டுப்படாராயினர். முன்னரே இவரிடத்தில் தொகை தொகையாகப் பொருள் பெற

வரும், இவர் உண்ட மிச்சிலை உண்டவரும், உமையை பிரிந்து வாழேமென்று விண்டவரும எல்லாரும் முகங் கொடுத்தது பேசாது கடுகடுத்து நின்றனர் அப்பொழுதும் அவர்பால் வைத்த பாசத்தால் அவர் தம செயல்களுக் கெல்லாம் ஓவ்வோர் வழியாகக் கருத்தை அமைத்து, வேவ்வேறெண்ம தம தமக்கையாரை வருத்திச் சிறிது பொருள் பெறுக் கணிகையர் வீடு சென்று மீள்வர். இவ் வாறு சிறிது காலம் கடைபெறு வந்தது. தமக்கையார் அணிகலங்களும் ஒழிந்தன. வீடும் வெறுமை வீடாயிற்று. அந்நிலையில் ஒருநாள் அருணகிரியார் கணிகையர்களுக்குக் கொடுக்கப் பொருளில்லாது நினைத்து அலலலுற்று தமக்கையாரிடஞ் சென்று ஆமைபோல் எனக்குப் பொருள் வழங்குக; நான் கணிகை இல்லத்துக்குச் செல்ல வேண்டும்' என வற்புறுத்தினர் அவ்வம்மையார், தம்மிடம் பொருளில்லாமையை எவ்வளவு எடுத்துக் கூறியும் இசைந்திலர். அதனமேல் அச்செல்வி மனம் உளைந்து சகோதரரை நோக்கி, 'நீ தாசி வீட்டிற்குச் சென்று ஆற்பவிக்கும் சுகத்தை என்னிடம் அனுபவிப்பாயாக நானும் பெண் பாம்பே. உனக்கும் எனக்கும் தாய் ஒருத்தியல்லவும், தந்தையும் வெவ்வேறுவர். ஆதலின், அந்நல் குணம்பில்லை உனதுடைய துன்பத்தை இவ்வாறு நீக்கிக் கொள்வதில் யாதும் தடையில்லை' எனக் கூறினர். இவ்வனம அவ் வம்மை வெறுத்துக் கூறிய அச்சுடுசொல இடி இடித்தாற் போல அருணகிரியார் செவியில் பட்டு அம்புபோல் உடம

பில பட்டுருவியது. உடனே இரண்டு செவிகளையும் பொத்திகொண்டு 'இததகைய தகாத கொடுமொழிகளை எனை பெற்றதாயினும பெரிய தாயாகிய தமகக சொலவதறகு காரணமாக விருந்தது எனனுடைய அறிவுமற செயலனறே? இதனால நான பழிககும பாவத்திறகும ஆளானேன இததகைய பெரும்பாவி உயிர தரித்திருததல உலகமாதாவுககுப பெரும பாரமே ஆதலின், உடனே உயிர மாயதறக குறறதறை ஒழித்தலே எனககுக கருமமும கருமமுமாகும. இனறைல எனனைபபோலும இவவுலகததில பாவிகள யார உளர? எனறு துணிந்து அவவிடமவிட்டுத் துணிவென அகனறார.

உபதேசம் பெற்றது

தம இனனுயிரை மாயதறக கொளள வேண்டுமென எணணிய அருணகிரிநாதர வலலாள மன்னனால முனனாக கடடபபட்டுச சிறந்திருககும கோபுரத்தின மீதேறிக தலை கீழாக விழுநதார. இவவனமவிழுநதவரை முனிவரொருவர தமது திருககரதத்தில தாஙகிககொணடனர் அருணகிரியார முனிவர பெருநதகையை நோககி, 'அறுமுகபபெருமானே ஓர உருவெடுததாற்போலத தோனறிய ஐயனே! நான ஒரு பெருமபாவி, எனனைத தீதவிர புனிதமான திருககரததில தீண்டலும் தகாது. நான செயத கொடுஞசெயலகளை எணணுந்தொறும என்னுடைய உடலெச சிததிரவதை செயத தீயிலிடடாலும சாலாது எனத் தோன்றுகிறது. ஆதலின, இககோபுரததின மீதேறி குபபுறவிழுந்து, உடலெச சிதைக

கத துணிந்தேன, அத்தகைய நாயினுங்கடைபபட்ட புழுத் தலைச சிறியேனை அடிகளாகிய தேவரீர காத்தது பாம்புக குப பாலூடடி வளாபபதுபோலாகும. ஆகவே, அருள செயது எனககு விடை கொடுங்கள; நான சொனறு எனனுயிரை மாயதது பூபாரததை யொழிபபேன' எனறு வேணடி நினறனா மானிடக்கோலந் தாங்கி வந்த அறு முக பெருமான அதுகேடடு புனனகைசெய்து, 'கணமணி! மனம் வருந்தவேண்டா, உனை குறறதை நீ உணாந்தேத உனககுத தகக தணடனையாகும, இனிப புனிதனுவாய; கணிகையா உறவிலே மிகக விருபபுடையவனுய்ந்த திரிந தழனறுயேனும முருகனிடதில உணமையன்புபொருந்தி யிருந்தனை; அவனை நினைவிடாது சிந்தித்தாய், வந்தித தாய, வணஙகினுய. ஆதலின, நீ எனறும் இருத்தறகு உரியை, இறதறகு உரியையலலை. இனறுதொட்டு முரு கபபெருமானை வாயாரபபாடுக திருதொண்டைக கைக கொளவாயாக' எனறு அருள சுரந்து, அவர நெறறியிலே திருநீறிடடுத திருமநதிரததைச செவியிலோதி, ஜபமாலை யொனறைக கையிலே தநது, 'சுமமா விரு' என்னும் மௌனநிலையையும் யுணாதத திருவுருககரந்தனர.

அருணகிரியார தம்மைக காதகருளித தமககு ஞானோபதேசம புரிந்தவன அருநதவராலும் காணுதற கரிய அருட்பெருங கடலாகிய அறுமுகசசெலவனே யென றுணாந்து, 'அந்தோ' என்னுயிரினும இனிய என்னப்பனை யென்று காண்பேன? என் கண்களால இன்னும் சிறிது

நேரம் அவனமுகைப பார்ததுக் களியாது ஒழிந்தேனே! அவன திருவடிமலரைச சிரோபூஷணமா யணியாதொழிந் தேனே! அவன அன்பு ததும்பும இன்பவதனத்தை ஆழகு தவழும் புனவகையோடும் என்னுளளதில கொள்ளை கொள்ளாது ஒழிநதேனே!' என்று பலவாறுகக கூறியரறி மெயயெலாம் மயிரகுசசெறியக கணகளில அருவி பொழிய, வாயகுழற, நாத தழுதழுபபத் தஞ்செயலற்று அவவாசிரியமூர்ததி மறைநத திகைகை நோககி நோககி அழுவாராயினர. அவர தோன்றியவிடததைச சுறறிசசுறறி வலம் வநதார. அம்மையே! எனனையாட்கொண்ட அழுதே! அபபனே! ஓபபிலாப பெருந்தகையே! நாயேன உனனை யொழிய ஒருவரையும நமபேன, நீயே பெபனனை யாளடைய னெனறு சொலலிக கோபுரவாயிலேயே தமககுரறவிட மாகக கொண்டு அஙகேயே தஙகி நிஷ்டைகூடி நினறார. அவரைப பறறியிருந்த தொழுநோயும அவரைத தொழு நோயாய விட்டு விலகியது. அவர முகததில அனபு மிளிரந தது, கணகளில அருள வழிநதது; உடபபு தூயமை யடைந்து ஒளிரந்தது.

அருணகிரிநாரின அனபுளள தமககையார தமது தம்பியாருடைய வரவு காணராய உளம் வருநதித தாம சொன்ன சொலலை நினைந்து அவரைத தேடிககொணடு தாசிகள வீடுதோறுஞ் சென்றார. அவரை எஙகுங காணா ராயக கோயிலுககுச செலல, அவர அஙகே யிருநதகை கண்டு அவரைக குறுகினர. அபபோது அருணகிரியார

எழுந்து அவரது அடிகளில் விழுந்து, வணங்கி, அன்னை யினும் பன்மடங்கு அன்புடைய தமக்கையே! உம்மா லன்றோ இன்று நான் நரகதியடைந்தேன், இனித் தனியாகவே காலங் கழிப்பேன், யாதாகும் வருந்தாது நீர் வீடு சென்று நம் முருகவேள் திருவடியில் அனைப்பதித்துத் துதித்து வருவீராக' என்று சொல்லி அவரைத் தேற்றியனுப்பினர். அவ்வம்மையாரும் அவருடைய நிலைமையைக் கண்டு மகிழாது முருகன திருவருளைப் புகழ்ந்து வீடு சென்றனர்.

திருப்புகழ் பாடியது

அருணகிரிநாதர் குருமணியாக எழுந்தருளிய குமரவேள் தமக்குக் கட்டளையிட்டவாறே அவருடைய புகழைப் பாடுதற்கு விரும்பி எவ்வாறு பாடுவேனென்று நினைந்திருக்கையில் குருமணியினது புனிதமான மனதிலே முன்னதுத் தோன்ற, 'முத்தைத்தரு பத்தித் திருநகை' என அடியெடுத்துப் பாடுவாராயினர். அன்றுமுதல் திருப்புகழ் பாடுதலையே தமது திருப்பணியாகக் கொண்டார். அருணையைச் சுற்றிய பலநகரங்களுக்கும் இயன்றியதோடு அமையாது, பல திவ்ய ஸ்தலங்களுக்குஞ் சென்று திருப்புகழ் பாடத் தொடங்கினர். இங்ஙனம் திருப்பரங்குன்றம், மதுரை, திருச்சென்னூர், திருவாவினன்குடி, திருவேரகம், திருப்போரூர், திருத்தணிகை, சிகாளத்தி முதலிய பல க்ஷேத்திரங்களுக்குஞ் சென்று, பாடிக்கொண்டு வருவாராயினர். அங்ஙனம் வருவார்க்கு வயலூரில் முருகவேள்

தரிசனந் தந்தருளினார். அதனாலவர் அப்பதியைக் குறித்துப் பலவிடங்களிலும் மிகுதியாகப் பாடுவாராயினர். அப்பதியில் தங்கியிருந்தபோது அவரைச் செவ்வேள் விராலிமலைக்கு வாவெனப் பணித்தனர். அவ்வாறே அருணகிரியார் விராலிமலைக்குச் சென்று முருகனைத் தொழுதனர்.

ராஷ்டிரகூட மன்னர் காலமான முதலிய பேரரசுகளையும் தரிசித்துப் பாடிப் பெருமைகளைப் பெற்ற பாவலருமான வல்லரும் வணங்குமாறு பரஞ்சான திலகராய விளங்கியிருந்தார்.

வில்லிபுத்தூரார்

அருணகிரிநாதர் இவ்வாறு வாழ்ந்துவருங்கால் வில்லிபுத்தூரரென்றும் புலவர் அணுமலையை யடைந்தனர். அவர் திருமுனைப்பாடி நாட்டிலுள்ள சனியூரிலே வீரராக வாசாரியர்க்குப் புதல்வராகப் பிறந்தவர். கொங்கர் குலபதியாகிய வல்லாளகண்ட நாட்டரசன் வரபதியாட்கொண்டான் சமஸ்தான புலவர், வடமொழியிலும் தென்மொழியிலும் வல்லவர், பாவன்மை மிக்கவர். அவர் பலவிடங்களுக்குஞ் சென்று அவ்வவ் விடங்களிலுள்ள செந்தமிழ்ப் புலவர்களோடு எதிர்த்து வாதுபுரிந்து கடுவினுக்கே பெழுபரிவிடை பிறக்க இயல்பாருடைய செவிகளைத் தடுத்துக்கொண்டு அறுதலை வழங்கினர். அத்தகையார் திருவண்ணாமலைக்கு வந்ததும் அங்குள்ள சிறந்த புலவர் யாரென வினவினர். அனைவரும் ஒரேபடியாக அருணகிரிநாதரே அண்ணாமலைக்கு உண்ணா முழுதாய விளங்கும் உத்தமப் புலவர் என

இசைத்தனர். அதைககேட்ட விலலிபுத்தூரா அருணகிரி யார் பாடிய சில பாகளைக கேட்டு அலவ்களுக்குக் குற்றங் கூறத் தொடஙகினா அனறியும அருணகிரியாரோடு தமககு வாதபுரிய விருபபமுளளதாகவும அறிவித்தனர். அதுகேடட பெரியோா சிலா விலலிபுதூரா செருககு மொழிகளைச செவிசுடக கேடடு அருணகிரியாபாறு சென்று விலலிபுதூரா இறுமாபபை யடகக்வேணடு மெனக குறைபிரந்து வேண்டிககொண்டனா. அவரும் அதறகு இசைய இருவரும் ஒரு மனறதில தஙகி வாது செய்யத் தொடஙகினா. அபபோது அருணகிரிநாதா விலலி புத்தூரரை நோககித தாம பாடடிம ஒரு செய்யுளுக்கு உரை கூறிவிட்டால் தாம் தோறறுவிடடதாக ஒபபுக கொளளலா மென்று கூறினா. விலலிபுதூரா அதறகுடனபட்டு அருணகிரியாரை அபபாட்டை விரைந்து கூறும்படி கேட்டனா. அருணகிரிநாதா கந்தரந்தாதி யென்னும் பெயரையுடைய தமது நூலிலவரும் ஐம்பத்து நான்காவது செயயுளாகிய,

‘திதத்தததத் திததத திதித்தாதை தாததுத திதீதததிதா
திதததத்தத திதத திதித்தித்த தேதுத்து திதீதத்தா
திதத்தத்தத் திதததத்தை தாததி தேதுத்தை தாதத்தித்து
திதத்தத்தத திதிதிதி தீதீ திதிதுதி தீதொத்ததே’

என்னும் பாட்டை எடுத்து இயம்பினா அதறகு பெரும் கூற இயலாது விலலி மயஙகினா உடனே அருணகிரியார் வில்லி செருக்கடஙகி ஓடுவகிறாரகள கண்டு, புலவரே!

கவி யொருவர் பங்களவு; எறுமபும் தன்கையால எண் சாண யெனபதை உணாநது இனியேனும் இத்தகாத செயல்களை விடுத்தொழிவீராக என்று அறிவு புகட்டினர். வில்லிபுத்தூரரும், அருணகிரியாருடைய பரந்த புலமை யும் விரிந்த உள்ளதையும் கண்டு கழி மகிழ் வெயதி அவ ருடன் அளவளாவி அவா பாடிய திருபபுகழ்ப் பாக்களில் பொருந்தியுள்ள சநதபபொலிவையும் சொல்நயம் பொருள் நயங்களையும் பாராடடிச சென்றனர்

இந்நிகழ்ச்சிக்கு ஆதாரமாக இரண்டு கவிகளைக காடடு வா அவை வருமாறு

'குட்டுதற்கோ பிளவை பாண்டிய னீங்கிலலை
குறுமபியளவாக காடைக குடைநது தோண்டி
யிடடினமட் டறுபபதற்கோ விலலி யிலலை
இரணடொன்று முடிநது தலையிறுகப போட்டு
வெட்டுதற்கோ கவியொட்டக் கூதனிலலை
விளையாடடாக கவிதைதனை விரைநது பாடித
தெட்டுதற்கோ அறிவிலலாத துரைக ளுணடு
தேசமெங்கும புலவரெனத திரிய லாமே'

'காசுக்குக் கமபன கருணைக கருணகிரி
ஆசுக்குக காளமுகி லாவனே—தேசுபெறு
மூழுகளுக கூதத னுவக்கப் புகழேநதி
கூழுக்கிங் கெளவையெனக கூறு.'

முதற்கவி உலகவியலுக்கு முரணபடடிருத்தலாலும யுகதிகுப் பொருந்தாமையாலும் அவா ரற்ற ஒபபுகொள் வதற்குரிய காணபபடவிலலை.

இனி, விலலிபுதூர் திருவண்ணாமலை ஆலயத்தின் வழியாகச் செலலுபவர் அதனைத் தரிசிக்கலாகாதென்னும் கருதது தால திரையிடடுச சென்றனரென்றும், அதனை அறிந்த அருணகிரியார்,

'புரதத்தரச சிகரத்தைப் போலே பலகை கூற்றை
எரித்தவாக்குத் தாச னெதிரே---நிலைதத்புகழ்
தேனகாட்டுஞ் சோணகிரித் தேசிகனைப் போற்றுமல்
ஏன்கெடடுப் போரு னிவன.'

என்னும் பாடலைக கூறினரென்றார். அதனால் விலலி கண் ணிழந்தனரென்றும், இழந்த கணைகளை அருணகிரியார் அருள் செயதமையால மீண்டும் பெற்றனரென்றும் அதன பிறகே விலலிபுதூரார சிவஸ்துதி விரிவுர மகாபாரதம் பாடினரென்றும் கூறுவர். இவற்றுகெலலாம் தக்க ஆதார மிலலை.

சம்பந்தாண்டான்

சம்பந்தாண்டான என்னும் பெயருடைய தேவி உபா சகன் ஒருவன, அககாலத்தில திருவண்ணாமலையில் வாழ்ந் திருந்தான். அவன செந்தமிழபபுலமையு முடையவன்; தன்னினும சிறந்தார யாவரு மிலலென்ற தருக்கித் திரி பவன்; அரசன் அபிமானமும் பெற்றவன். அவனுக்கு அருணகிரியார புகழிலும் சன்மதிப்பிலும் அழுக்காறுண் டாயிற்று. எங்ஙனமேனும் அவருடைய பெருமையைக் குறைக்கவேண்டுமென அவன் அரசன்பாற் சென்று,

அருணகிரிநாதர் முருகவேளை அரசாகுத தரிசனஞ் செய்விக்க வேண்டுமென்றும் கூறினர். மனனஞ்செய்ய பிரபுடதேவனை இவ்விருவருடைய பகைமை தலைகீடாகவேனும் முருகவேளைத தரிசிக்கலாமென ஆலோசனைகொண்டு அந்நிகழ்ச்சிகளை அருணகிரியாருக்கு அறிவித்தான். அருணகிரியாரும் அதற்கு உடன்பட்டார். நாள் ஒன்று குறிக்கப்பட்டது. குறிக்கப்பட்ட இடத்தை வேந்தனும் அடைந்தனன். முன்னர் அருணகிரியார் முருகவேள் காட்சியை அரசனுக்கு அளித்ததற்காகத் தாம் செய்யவேண்டிய சடங்குகளை எல்லாவற்றையும் முடித்து அறுமுகப்பெருமான் அருள்நோக்கில் நின்றார். முருகவேளோ காட்சி தரவில்லை. அவ்வாறு தாமதமாக்குக் காரணம் சம்பந்தாண்டான வேண்டுகோளால் தேவியார் முருகவேளைத் தமமடிமீதிருத்தி விளையாட்டாய்ச் சிறிதே யாம் எனபதை உணர்ந்து உடனே மயிலை பாடுவாராயினர். பாடலும் மயிலானது தேவியார் முன்னின்று நடனம் புரிந்தது. அக்காட்சியில் அம்மை மீடுபட்டு இருபக்க குமரன அம்மை மடியினின்றும் தாவி மயிலினரீது ஏறுதலும் மயில் பறந்துசென்று முருகனுடன் அருணகிரியாரிடம் சென்றது. அரசனும் முருகன் காட்சி பெற்றான

பின்னர்ச் சம்பந்தாண்டான் வேண்டுகோளால் அரசன அருணகிரியாரைத் தேவலோகத்துப் பாரிசாத மலரைக் கொணர்ந்து சூடுகுமபடி வேண்டிக்கொண்டான். அப்பெருந்தகையாரும் அதற்கு ஒருப்பட்டுத் தம்முடைய

உடல்தனை மலையில ஓரிடதில அடகமசெயது கிளி உருகொணடு தேவலோகம சென்று இநதிரனிடம பாரி சாத மலரைப பெற்றுகொணடு திருபினர. இத கிடை யில சம்பந்தாண்டான அருணகிரியார தகொல புரிநது கொணடாரென அரசர குணாதி அவர உடலசேராதிகு மாறு தூணடி அரசனக கொலுதிவிடுமபடி செயதான. ணடு வநத அருணகிரியார தமது உடலக காலுது திரு வருள யெணணி அரசனகணடு, தம நிலையை உணரும படி செய்து அங்கிலையிலேயே குமரவேள தியான தமாநது, பனனுள் நிடைகூடி நினறு அவன திருவடிகளில இரண டாக கலகும சுதநதிவித முதிபபேற்றை எயதி ன.

இனி முருகனகாடசி பேரொளி யுடைதாயிருநதமை யான, அரசன கணணிழநதானெனறும் அகனமீண் டும பெறவே, பாரிசாதமலர விருமபினனென்றும கிளி யுருபபெறற அருணகிரியார அவவடிவதுடன தேவி திருக கரசதில தங்கினரெனறும் பலவேறு வகையாகக கூறுவாறு முளர. இவை யனைதும் காணபரமபரைச செய்திகளே யனறி வேறலல. இவறறிறகு ஆதாரமாகச சிலா எடுததுக காடடும் அகசசானறுகளுகதக கருதது வேறுதலும பிற சானறுகள் காணபரமபரைச செயதிகளேயெ யொடடியன வாதலும் நணணுணரவான அறிந்து கொளக. அருணகிரி யார தாகையாரும சிறிதுகாலஞ சென்றதும் இறைவன் திருவடி நிழலை எய்தினர. விரிகிற பெருகும.

அருணகிரிநாதர் பெருமை

அருணகிரியார் பெருஞ்சிறப்பிற்கு முக்கிய காரணமாயுள்ளது அவர் தமிழிலே புதுவதாக ஏற்படுத்திய சந்தமேயாம். இவருக்கு முன தொலகாப்பியத்தின் கணேஷ கூறப்பட்ட நாறு வண்ணங்கள்பொருந்திய தமிழ்ப்பாடல்களை இருந்தனவேயன்றி இவர் உண்டாக்கிய தத்த, தந்தன, தய்ய முதலிய வண்ணங்கள் இருந்தில. பாடுக்களுக்கு உயிராகவுள்ளது ஒலியென்பதும், அவ வொலிகளின் அமைப்பே செவிக்கும அந்தக்காரணங்களுக்கும் பயனபட்டு உள்ளுணர்ச்சியைத் தூண்டி யெழுப்பும் எனபதும் சான்றோர் கொள்கை. இதனாலனேரு வேதம் ஓதுதலில சிறிதும பிழைவருத லாகாதென்றும அங்ஙனம வரினு ஓதுவோர்க்கும் ஓதுவிப்போர்க்கும் தீங்குகள் நேரிடுமென்றும நியதி பிறந்திருக்கின்றது. இவருக்குப பின இவரைப்போன்று சந்தமமைத்து ஆயிரக்கணக்கான பாடலகளைப பாடினவர் திருப்புகழ்சாமியெனனும தண்டபாணிசாமிகள அவர் பாடுகள் வடமொழிக கலப்பு பெரும்பான்மையும் யினறி யிருத்தலின வடமொழிக கலப்பினறிச சந்தமமையாது என்பார் கூற்றை மறுப்பதற்குத் தக்க ஆதாரமாய இலங்குகின்றது. ஆயினும் அவர் பாட்டுகளுக்கும் அருணகிரியார் பாட்டுகளுக்கும் உள்ள வேறுபாடு நோக்கின் அஜகஜாந்தரமாகும். ஆதலின் அருணகிரியாரைப போலப் பல சந்தங்களை அமைத்துப பாடிய புலவர் ஒருவரு மிலர் என்பது

துணிபு இதுவே இவருக்கு உரிய தனிச்சிறப்பு. இவர் சந்தங்களை எதுகைமோனை நூன்முறைகளுக்கேற்ப வகுத்துள்ளனர்.

இரண்டாவதாக இவருக்கு உள்ள பெருமை இவர் அடைந்த ஞானநிலையாம். இவர் ஞானநிலையைக் குறித்தே சிவானுபவப் பெருஞ்செல்வராகிய தாயுமான சுவாமிகள் தம் நூல்களிலே ஆறு இடங்களில் விதந்தோதியிருக்கின்றார். அவர் பாடியருளிய 'சும்மாவிருசொல்லற' என்னும் அநுபவப்பாடல்களிலே தாயுமானவர் 'சும்மாவிருக்கச் சுகமுதயமாகுமே' என்றும், 'சும்மா விருக்கும சுகம்' என்று கூறியருளினார். சும்மாவிருக்கும் மௌன நிலையை அருணகிரியாருக்கு முன்னர் வடமொழியில் சில சிறு உபநிடதங்களும் கூறியிருப்பினும் இவ்வளவுக்கால் அதனை வாழ்வுறுதிப் பறையறைந்தவர் வேறொருவருமிலர். இவ்வுண்மை கடைப்பிடித்தே தாயுமானசெல்வர்.

'ஐயா அருணகிரி அப்பா உனைப்போல
மெய்யாக ஓர்சொல் விளம்பினாயார்—வையகத்தே
சார்பரிதென தேசரும் தனனனெனாய முக்கணெந்தை
நார்நிசைகுஞ் கைகாட்டி னை.'

என்னும் திருப்பாட்டை அருளிச் செய்வாராயினர். அன்றியும்,

'அறிவை யறிவதுவே யாகும் பொருளென
றுறுதிசொனன வண்மையினை யாருநா வெந்நாளோ.'

என்னும் கண்ணியினால் அவர் உரையின் திடத்தைப் புலப்படுத்தினார். இவர் வாக்கின் பெருமையை,

'வாகுறு கருணகிரி வாதவூ ராகனிவ்வ
தாகுறு திருஞான சம'ந்த'---நேரகிரு
நகரீர தேவா நயதத்துக்குச சுந்தரரு'
சொறகுறுதிக கபடரெனச சொல'

எனனும் பழம்பாடல இனிது விளககும இவா முதலிடை கடைசசஙகஙகளைக குறிததும, பிரபுடதேவராஜா முதலிய மனனாகளைக குறிததும், சுநதரமூததிசுவாமிகள திருஞானசமபந்தா முதலிய அடியாாகளைகுறிததும், மனு நீதிசசோழனைக்குறிததும, ஆஙகாஙகுக கூறியிருகினறா. அன்றியும சேஷதத்திரஙகளைபபறறிக கூறுமிடஙகளில அநதநத சேஷத்திர வரலாறுகளையும எடுத்திசைபபா. இவவாறுதலின இவா பரந்த புலமை உடையவரெனபது நனகு புலபபடும.

கொள்கைகள்

திருஞானசமபநதா முருகபபெருமானுடைய அவதாரமெனபது இவருடைய கொளகை. அதை இவா பல இடங்களில விரிததுக கூறியிருகின்றா. இராமாயணக கதையைக் கூறுமிடத்து அணுமான ருகதிரமூததி அம்சமென்று கூறி யிருகினறா. முபபதததாறு தததுவஙகளை ஒபபுக்கொண்டிருக்கினறா. சுத்தாத்துவித முத்தியைக் குறித்து விளக்கமாகச சொலலியிருக்கின்றா. ஆதலால, இவா சைவசித்தாந்தியென்பது நன்றுகப புலபபடும. மயிலை மந்திரூபமில யெனறு உணாததி யிருகினறா. முருகப்

பெருமானே யனறி வேறொருவரையும் முதற்கடவுளாகக் கூறாயினும், சிவபெருமான, உமாதேவியார, கணபதி, திருமால முதலிய தேவாகளேக குறிதது ஆங்காங்கு வாயாரப புகழ்நது பாடியிருககினறார இவர கௌமார சமயததைச சேரநதவரெனனும, சைவசிததாநதியலலரென்றும சிலர கூறுவர. அது பொருந்தாது. சிவபெருமானே முருகவேளாகத தோனறினார எனபதும் சைவசிததாநதத்தைத தவிரதது, கௌமாரதரிசனம் என ஒனறு இனமையாணும் யெனபது.

பிறகுறிப்புக்கள்

இவர சிறறினபப பிரியராய்ப பரததையர இடதது பழகி, அவர வளரசசி முதலியவைகளே நனகு அறிநது இருநததனால மிக அழகாக அபபகுதிகளே எடுதது கூறுகிறார. ஆங்காங்குச சிலேடையணிகளும் வருணனைகளும் கறபனை அலங்காரங்களும இவர பாடலகளில காணபபடுகினறன இவர உடலின இழிவையும நோய்களின தொகையையும உலகவாழவின நிலையாமையையும மிக விரிதது கூறியிருககினறார.

அருணகிரியார் அருளிச்செய்த நூல்கள்

திருபபுகழ —இதுவே இவர செயத நூலகளில முதன்மையானது. முருகன திருபபுகழைபபறறிச சொலலுவதால இஃது இபபெயர பெறறது. இதன் தொகை பதினாயிரம் எனறு மாகக்கசகாயர் தெவரும பிறரும் கூறுவர.

'அருணகிரி நாதர் பதிகம் முப்பத்தைந்
துரைசெய் திருப்புகழை யோதிர் - பாதத்தைம்
தேணி யருடகடலுக் கேகம் மலர்தருள்வ தென்று
கணி றிறனிக காமம்'

ஆறுமுக நாவலர் பெரும்பாடத்துள்ள பாடல்களை இரண்டாயிரத்துக்கு மேம்பட்டனவாம். இவற்றுள்ளும் பல பாடல்களும் பல அடிகளும் இடைச் செருகலாகத் தோன்றுகின்றன.

கந்தரநுபூதி — இது பக்திரசம் பொருந்திய அரிய நூல். இதைப்பற்றி 'கந்தரநுபூதியைப் பாராதே, கழுக குன்றரசு பாலையம் நினையாதே' எனறு ஒரு பழமொழியும் வழங்குகின்றது. இதில் தோத்திரத்தாலாகிய பாடலும் அமைந்துள்ளது.

கந்தரநுபூதி — அருணகிரியார் நூல்களில் ஞானம் மிகுந்தது. பலராலும் பாராட்டப்படுவதும் இதுவே.

'கந்தரநு பூதிபெறுக கந்தரநு பூதிசொலற
வந்தை யருணகிரி மாகுரு வெனக்கமலோ.'

எனனும் தாயுமானார் திருவாக்கையும் காண்க.

கந்தரலங்காரம், திருவகுப்பு முதலியனவும் இவர் பாடியனவே.

உடல் கூறும் வண்ணம், — பட்டினத்தார் பாடியருளியது எனறு சிலரும், இவர் பாடியதெனறு பலரும் கூறுவர்.

திருப்புகழ்

திருப்புகழ் என்பது திரு + புகழ் எனனும் இரண்டு சொற்களாலாகிய ஒரு தொடர். திரு எனபது கண்டார் தாலி விரும்பப்படும் தனமை நோக்கமாக, எனவே அழகு எனபதும் பொருளாகும். இசைசால் கடவுளர், முனிவர், பெரியோர் முதலியவர்களைக் குறித்து வழங்கும்போதும் அவர்களது செயல்களைக் குறித்து வழங்கும்போதும் சேர்த்துச் சொல்லப்படும். நூற்பயன், பெருமை, சிறப்பு முதலிய பொருள்களையும் பெறும். புகழ் எனபது புகழ்நூலாகிய நூலைக் குறிக்கும். ஆதலின் அருட்பயனாம் எனவே திருப்புகழ் எனபது அடையடுத்த ஆகுபெயராம். ஈண்டுப் புகழ் எனறது முருகபெருமானுடைய புகழ், சில வாதங்கள் பலபிணிச் சிற்றறிவுடைய மகக்ட் புகழும் எனைய கடவுளர் புகழும்போலனறி எனறும் நிலைபெறுவ தொனறுதலின் அவன் புகழே புகழெனபபடும் எனபது விளங்கத் திரு எனனும் அடைமொழி புனைகபபட்டது. திருவாசகம் திருக்கோயில், திருவடி முதலியவற்றுளெலாம் திரு எனபது சோககடபடிருதல் காணக. இது தொலகாபபியத்திற் கூறபபட்ட தேவபாணடிமெனயின பாற்படும்.

தல அகராதி

பாடல்	
1	கதிர்காமம், 86.
2	குமரகோட்டம், 48.
3	குருகிரி (சுவாமிமலை), 68, 69
4	குன்று தோறாடல், 21.
5	சிதம்பரம், 60, 61, 62.
6	சீபுருடமங்கை, 29.
7	சுப்பிரமணியா துதி, 2.
8	சுவாமிமலை, 65
9	சோணசைலம் (திருவருணை), 63, 64
10	சோலைமலை, 28, 49, 54.
11	தருக்கற்குடி, 33.
12	திருக்கரபுரம், 99.
13	திருக்குராவடி. 93.
14	திருக்குரோடி, 89.
15	திரிசிராமலை, 23.
15	திருச்செங்கோடு, 26.
17	திருச்செந்தில், 9, 10, 11, 12, 13, 14, 44, 47
18	திருத்தணிகை, 46, 66.
19	திருப்பரங்குன்றம், 82.
20	திருப்பரங்கிரி, 3, 4, 5 6, 7, 8
21	திருப்பழனிமலை, (திருவாவினன்குடி), 15, 16, 17, 39, 40, 41, 42, 43.
22	திருப்புலியூர், 87.
23	திருப்போரூர், 24, 25
24	திருமயிலை, 34.
25	திருவருணை, 35, 53, 77, 78, 83, 95.
26	திருவண்ணாமலை, 73, 79.
27	திருவாரூர், 70
28	திருவாலங்காடு, 91.
29	திருவானைக்கா, 32
30	திருவிடைமருதூர், 98
31	திருவேங்கடம், 31
32	திருவேரகம், (சுவாமிமலை) 18, 19, 20, 85
33	தென்கடம்பனுறை, 22.
34	நிம்பபுரம, 75, 76,
35	பழமுதிர் சோலை, 27.
36	பழனி, 30, 59, 71, 72, 92
37	பெரும்பற்றப்புலியூர் (சிதம்பரம்) 56.
38	பொது, 36, 38, 45, 50, 51, 55, 57, 58, 67, 74, 80, 81. 88, 90 94, 97.
39	யாழ்ப்பாணம், 37
40	விநாயகர் துதி, 1
41	விநாயகமலை, 100.
42	விராலிமலை 84, 96.
43	வேலூர் (வைதீசுவரன் கோயில்) 52.

முருகனதுணை

சிறப்புப்பாயிரம்

நூற்சிறப்பு

நேரிசை வெண்பா

எலலாரு ஞானாத தெளிஞரே கேளீரசொல
கலலெலலாம மாலிகக்க கலலாமோ——பொலலாக
கருப்புகழைக கேடகுமோ கானமிலி வீரன
திருபபுகழைக கேட்குஞ செவி. 1

வேதம்வேண் டாஞசகல விதைதவேண டாஙகீத
நாதம்வேண் டாமஞாய நூல்வேண்டாம——ஆதி
குருபபுகழை மேவுகினறு கொறறவன்றன போறறுக
திருபபுகழைக கேளீர தினம. 2

நூற்பயன்

ஞானம் பெறலாம் நலமபெறலாம எநநாளும
வானம் அரசாள வரமபெறலாம்——மோனவீ
டேறலாம் யாஙக ளிளையான் திருப்புகழைக
கூறினாக காமேயிக கூறு. 3

ஆறுமுகந தோன்றும் அழகிய வேல தோனறுமவன
எறுமயில தோன்று மெழில தோன்றும்——சீறிவரு
சூரன முடியைத துணிததோன திருபபுகழைப
பாரில வழுத்தினோ பால. 4

கலி விருத்தம்

பொருபபது பொடிபபட விடுத்திடு கைவேலா
இருபபிட முனக்கெது எனக்கரு ளியம்பாய்
உருகுகநல விழுக்குல மொழுக்கமில ரேனும்
திருபபுகழ் படிபவ மனத்தினி லிருபபாம். 5

திருப்புகழ் படிக நமவா சிந்தைவலு வாலே
ஒருத்தனர மதிபபதில்லை யுன்னருளாலே
பொருபபரை விகபபொருது வென்றுமயில மீதே
தனிதனெரு திருகதனியில் நின்றபெரு மாளே. 6

வெண்பா

ஓராறு மாமுகமு மூரிதமெய்ஞ் ஞானதகன
பேரா லருணகிரி பேருலகில்—சீராருமத
தோத்திரம தாகத துதிகருக் திருபபுகழை
வுத்தினவ ரீடே றுவர். 7

அருணகிரி நாதரபதி குறு யிரமென
றுரைசெய திருபபுகழை யோதி—பரகதிக்கஃ
தேணி யருட்கடலுக் கேகம மனத்தளாசகிக
காணி பிரவிக கரம் 8

திருபபுகழைக கூகத் திருபபுகழைக கேட்கத்
திருபபுகழை நிதஞ் செபிகக—திருபபுகழை
அர்ச்சிகக முத்தியெளி தாகுமே கூறைவென்று
கெர்சகிகக லாமே கெடு. 9

ஓம்

குமாராய நமஃ

திருப்புகழ்

விருத்தியுரை.

சிறப்புப் பாயிரம்

நேரிசை வெண்பா

1 எலலாரு ஞானத தெளிஞரே கேளீரசொல
கலலெலலாம மாணிகக்க கலலாமோ—பொலலாக
கருபபுகழைக கேடகுமோ கான மயிலவீரன
திருப்புகழைக கேடகுஞ செவி.

(இதன்பொருள்) ஞானம தெளிஞரே - மெயயறிவின் தெளிவை உடையவாகளே!, எலலாரும கேளீர - இஙகுச சொலலபபடுவதை யாவரும கேளுங்கள, சொல-சொலலப் படும், கல-கறகள, எலலாம-யாவும், மாணிகக்கல ஆமோ-(கல என்னும பெயரளவில ஒத்திருபபினும) மாணிகக ரத் தினததுக்கு ஒபபாகுமோ?(ஆகாது) (அதுபோல) கானம்-காட்டில வாழும, மயில-மயிலை ஊரதியாகவுடைய, வீரன-வீரமபொருநதிய முருகபபெருமானது, திரு - மேனமை பொருநதிய, புகழை - சிறபபை, (அஃதாவது திருபபுகழ் என்னும இந்நூலை) கேட்கும-கேட்கினற, செவி-காதுகள், பொலாத-(பிறவிககு ஏதுவாக விருககும்) கொடிய, கருப புகழை - இழிநத மானுடா புகழை, கேட்குமோ - கேட்க மாட்டா என்றவாறு.

(விருத்தியுரை) ஞானம்-வடமொழித்திரிபு, இஃது அத்துசசாரியை பெறச சாரியையின அகரம 'அதனிகரம் அரமுனையிலை' (நன-சூ 252) எனனும விதியினபடி கெடடது தெளிஞா எனபதிலஞகரம பெயரிடைநிலை எலலாம-முழுவதும எனப பொருளபடுவதாக உரிசசொல எனபா பேராசிரியா பொலலா - ாறுகெடட எதிர்மறைப் பெயரெசசம கருமை - கொடுமை; இரிவு ஓகாரஙகள இரணடும எதிர்மறை பொலலாக கருபபுகழ எனபது ாறு கெடட எதிர்மறைப பெயரெசசத தொடராதலின வலிமிக்கது, இதனை 'செயபிய எனனும் வினையெசசம்' எனனும சூததிரததின (நன-சூ. 167) இலேசான முடிகக மயில குறிஞசிநிலக கருபபொருளாதலின 'கானமயில்' என்றார். ஆயிரதெதிடடணடஙகளையும நூறறெட்டு யுகமவரை அரசு புரிநத சூரனை வென்றவனதலின 'வீரன்' எனறார். கேளீர்-ஈா எவ்பன்மை வினைமுற்று விகுதி. ஞானம-ாரோகஷம், அபரோகஷம, எனறும, பரம, அபரமஎனறும், பதி ஞானம், பசு ஞானம, பாச ஞானம், எனறும பலதிறததாற் கூறபபடும் ஞானங்கள்.

மாணிகக ரததினம் 'கல' எனறு வழங்கபபடுவதனாலேயே உலகததிலுள்ள கலகளுககு ஒபபாகுமோ? அது போலப புகழ என்று சொலலபபடுவதனாலேயே பிறநத இருநது இறநபோகும மானுட புகழ, பேரின்பப பெருவாழவாகிய மோகஷ சாமபிராசசியததைத் தரும முருகப பெருமானது 'திருபபுகழ்' நூலுக்கு இணையாகுமோ? ஆகாது என்றபடி.

அரிசசநதிரன, நளன முதலிபோ புகழ்களைக கூறும அவவவா புராணஙகளையும் தாயவழகக, காமம முதலியவற றைக கூறும பாரதம, இராமாயணம முதலிய இதிகாசஙக களையுங கேளா, முருகன் திருபபுகழைக கேடடோ என் பா, 'பொலலாக கருபபுகழைக கேட்குமோ கானமயில வீரன திருபபுகழைக கேடகும செவி' எனறா. இதுபற றியே சிவபபிரகாச சுவாமிகளும **பிரபுலிங்கலீலையில**,

'கனறிய வைரிகள காநஙக காதையும
வனறுயா மதனமோய வளாகக மாறறுமும
புனறொழி வினாவறும பொழுது போககலும
அனறரு ளலலமன ஆமல ஸீலியே.'

எனறு கூறியது காண்க.

'கேடகுமு செவி' என எதிரகாலததாற கூறியது எக காலததும முருகன புகழ கேட்பதே செவிககுரிய இலக் கணம எனபது உணாதறகெனக

'கேடகுஞ செவி' என்று செவியையே கூறினுரேனும் 'ஒருமொழியொழி தன்னினங கொளற குரிததே' என்னும் (நன-சூ. 358) விதிபிறல திருபபுகழைக கூறும நாவும் வேறொரு கருபபுகழைக கூறது எனபதும் கொள்க. இப் பாடடுத திருபபுகழின் சிறபபைக கூறுகினறது. இஃது **அபியுகதர்** ஒருவரால பாடபபட்டது.

கலிவிருத்தம

2 திருபபுகழ படிககுமவா சிந்தை வலுவாலே
ஒருத்தரை மதிபபதிலை யுன்றனரு ளாலே

பொருபடை மிகபொரு துவெனறுமயின மீதே
தரிததொரு திருத்தணிகை னிறபெரு மாளே

(இ-ள்) பொருபடை - (வளரிநாசகியாரை உடன கொண்டு போருடபொருட்டு) குறிஞசிநிலததே வாழும வேடுவருடன, மிக பொருது - மிகவும சணடைசெயது, வெனறு-அவரகளை வெறறிகொணடு, மயிலமீது-மயிலவாக னததினமேல, தரிதது - அமரநது, ஒரு - ஒபபறற, திருத தணிகை-திருததணிகை எனனுந திருபபதியில, நினற-நிலை பெறற, பெருமாளே-முருகககடவுளே!, திருபபுகழ-திருப புகழ என்னும நூலை, படிககும அவர-அனபோடு படிககின றவரகளை, உளமான அருளால - தேவரீரது கருணையினால, சிநதை வலவால - (தஙகட குணடாகும) மனவலததால, ஒருததரை - ஒருவரையும, மதிபபது இலலை - மதிகக மாட டாரகள எ-று

(வி-ரை) பெருமாள-பிற நனமையை யுடையவன், னக ரம ளகரமாகத திரிநதது பெருமாள எனற சொல பெரு மாள்கோயில என வழககிடதது மம வருதல காணக சுநதரப பெருமாள நாயனரெனற பிறவிடதது மம வநதுளளது 'பெருமணக கோலப பெருமாள மறைப பெருமாள எமது குலதெயவமா மால' எனறு காஞசிபபுராணதது சிவ ஞானமுனிவர சுநதரமூரதி சுவாமிகளைக கூறுவதும காணக. பெருமாளே எனபதிலுளள ஏகாரம விளிவேற றுமை யுருபு ஏனைய மூனறும அசைநிலைகள. சிநதை-வட சொலலின திரிபு ஒருத்தர - ஒனறு எனபதன திரிபாகிய

ஒரு என்பதனுடன அதுசாரியையும் பலாபால விகுதி யும சேரந்து முடிநதது இலை - தொகுதல விகாரம். பொருபபு-மலை பொருதல-சணடைசெயதல அருளால-ஆல, மூன்றும வேறறுமைக கருவிபபொருள

திருபபுகழைப படிபபோர முருகபபெருமானது திரு வருளைப பெறறு மனபல முடைய பராய விளஙகுவாராத லின அவர 'ஒருத்தரை மதி பதிலை' எனறார திருவருட் செலவதனதைப பெறறோர அரசரையும மதியார. **வாசி பூர்த்திகள்** பாடலிபுரதது அரசஞகிய பலலவாகோன ஏவலா வரது, அவன கட்டளையைத தமபால கூறியபோது,

'நாமாகருங குடியலலோம நமமை யஞசாம்
நரகததி லிடாபபடோம நடலை யிலலோம
ஏமாபபோம பிணியறியோம பணிவோம அலலோம்
இனபமே யெநநாளுந துனப மிலலை
தாமாகருங குடியலலாத தனமை யான
சஙகரனற சஙகவெண குழையோர காதி ற
கோமாறகே நாமெனறு மீளா ஆளாயக
கொயமமலர சேவடியிணையே குறுகி னோமே.'

எனறு அருளிச செய்ததூஉங காணக

முருகவேள வளளிநாயகியாரைக களவாக அழைத்துக் கொணடு செலலுகையில வேடர எதிரகக, அவாகள் அனைவரையும் வெனறு தமது உணமைவடிவதததைக காட்டி, மயிலின் மீதேறித திருததணிகை சென்றமாநதனர ஆத லின, 'பொருபபரை .....பெருமாளே' எனக கூறினர். திருததணிகை - தொணடைநாட்டிலுள்ள சுபபிரமணிய

ஸ்தலமே, அஃது அரகோணத்துக்கு எடுக்கல தூரத்தி இருள்ளது

திருபுகழ படிபபோ மனததில முருகபபெருமான அருளமுறுகி வளருமாதலின 'உனறனருளாலே' எனறார அருளையுடையாருககு அருமையான காரியம ஒனறுமிலலை

இதுவும திருபபுகழ படிபபோ பெருமையைப பிற காலதது சானறோர ஒருவர பாடியது (2)

ஆசிரியர சநதவிருததம

3 ஏறுமயி லேறிவிளை யாடுமுக மொனறே
யீசனுடன ஞானமொழி பேசுமுக மொனறே
கூறுமடி யாகளவினை தீரகுமுக மொனறே
குனறுரு வேலவாஙகி னிறமுக மொன்றே
மாறுபடு சூரரை வதைததமுக மொனறே
வளளியை மணமபுணர வநதமுக மொன்றே
ஆறுமுக மானபொருள நீயருளல வேணடும
ஆதியரு ணைசலம அமாந்த பெரு மாளே

(இ-ள) ஆதி-புராதன கேஷததிரமாகிய, அருணைசலம-திருவணணாமலையினகண, அமாந்த-எழுநதருளியிருககினற, பெருமாளே-முருகபபெருமானே!, ஏறுமயில - ஆணமயில மேல், ஏறி-ஆரோகணிதது, விளையாடும-(குன்றுதோறும) விளையாடுகின்ற, முகம ஒன்று-திருமுகம் ஒனறும், ஈச னுடன் - சிவபெருமானுடன, ஞானம் மொழி - பிரணவச சொலலை, பேசும முகம ஒனறு-கூறும் திருமுகம் ஒனறும், கூறும்-தன்புகழை எடுத்தசசொல்லும், அடியாகள வினை-

தொண்டாகளுடைய தீவினைகளை, நீங்குகும - ஒழிகின்ற, முகம ஒனறு - திருமுகம ஒனறும, குனறு உருவ - கிரௌஞ்சகிரி பிளகுமபடி, வேலவாஙகி-வேல படையைச செலுதது, நின்ற முகம் ஒனறு-நிலைபெறற திருமுகம ஒனறும், மாறுபடு-தனனை பகைதத, சூரரை-சூரபதமன சிஙக முகன முதலிய சூராகளை வதைதத - கொனறு, முகம ஒன்று-திருமுகம ஒனறும, வளளியை-வளளி நாயகியாரை, மணம் புணர-திருமணஞ செயயுமபடி, வந்த முகம்-எற பட்ட திருமுகம ஒனறுமாக, ஆறுமுகம ஆன-ஆறு திரு முகஙகளையுடைய, பொருள மெயபபொருளாகிய நீ, அருள வேணடும்-அடியேனுககுக திருவருள செயயவேணடும எ-று

(வி-ரை) ஏறுமயில-ஆணமயில 'ஏறு போல பெணணும' எனனும பொதுச சூததிரததான முடிக்க (தொல-மரபியல-558) ஏறுமாபில எனபதனை விஙகதகாலகையாகக்கியும பொரு ளுரைபபா ரசன எனனும வடமொழிககு எலலா மேனமையுமுடையவன எனபது பொருள அடியாகள-அடிமைததிறத்தை யுடையவாகள் குனற-கிரௌஞ்சகிரி. வேல-வெலவது எனனும காரணபபொருடடு மாறுபடு தல-பகைதததல

பொருள-செமபொருள், உணமைப பொருள, சிதது பொருள்

அருணாசலம-சிவபபு மலை, அருணம + அசலம எனனும வடமொழி முடிபு

முருகபபெருமான மயிலேறிக குனறு தோறும அருள விளையாடலைப புரிநது வருகினறார ஆதலின 'ஏறு மயிலேறி' ஒனறே எனறார சிவபெருமானே தமகருள ஈசானம், தற புருஷம, வாமனம, அகோரம, சததியோ சாதம எனனும ஐநது திருமுகஙகளும அமையாதெனத் திருவுளங்கொணடு ஆறு திருமுகஙகளோடு முருகபபெரு மானகதோனறினார எனறு கந்தபுராணம் கூறுதல காணக.

விளையாடுதல எனறதறகுப பஞசகிருதியஙகளை லீலாமாததிரமாயச செயதல எனறேனும பாரபபினறி இலேசாயச செயதல எனறேனும கொளக

இவவாறு, 'குவலயமும எலலாமுங காததும படைத் துடகாரநதும விளையாடி' என மாணிக்கவாசகசுவாமிகள அருளிச செயததாலும காணக

பிரணவததின் பொருளை அறியாது பிரமன திபங்கி நிறலோகணடு, அவனைத தலையில குடடிச சிறைபபடுததிப் பினனாச சிவபெருமான தமகுப பிரணவபபொருளைக் கூறுமாறு முருகவேளைக கேடட்ப, அவர பிரணவோடதேசஞ் செயதனராதலின, 'ராசனுடன ஞானமொழி பேசுமுகம் ஒனறே' எனறனர

உலகமெலலாம உயயுமபொருடடு வளளிநாயகியாரை மணந்தனராதலின 'வளளியை ஒனறே' எனறார இறை வன ஆனமாககளை போகந துயககுமபொருடடுப போக கோலமும, யோகானுபவம மிகுந்து வீடடினபம அடை

தறபொருட்டு யோககோலமும கொளவா எனபது சாஸ்திர சமமதமாதலின, 'ஞானமொழி பேசுமுக' மென யோககோலதததையும 'வளளியை மணம்புணர வநதமுகம்' எனப போககோலதததையும கூறினர.

'போகியா பிருந துயிரகளுப போகததை அளிதத லோரார் யோகியாய யோக முததி யுதவுத லதுவு மோரார்'

எனவரும சிவஞானசித்தியார வாககியஙகளைக காணக.

வளளி நாயகியார முருகனுககு இசசாசததி ஆதலினாலும அவ வம்மைபாரைப பெரிதும காதலிதததினாலும அவரைக கூறினர இதனை,

'பமரமடுபபக கடாமெடுத தூறறுமோர பகடு நடத்திப புலோமிசைச சூடபுயல பருகியிடக கறபகாடவிபாற் பொலி பரைவரிடைப ப பமாதெனத தேறறிய, குமரி பிருகுக கலாமதி ம கூததபா குளிரபுன மொயததிடட சாரலிற போயச சிறு குறவர மகடருச சலாபிடற கேகக குமரனை முததிக குமாரனைப பேறறதுப.'

எனவரும குமாரஸ்தவ வாககானும உணரக முருக வேளுககுக கிரியாசததி தெயவயானையார. வேல ஞான சததி துஷட நிகரக சிஷடபரிபாலனஞ செயவோரா தலின, 'சூரரை வதைதத முகம' எனறும, 'குனறுரு வேல வாஙகி நின ம முகம' எனறும, 'அடியாரகள வினைதீர்க்கு முகம' எனறும அருளிச செயவாரானார.

ஆனமாககள, உலகமெலலாம இரைவனுலே காரியபபட்டு வரும உணமை உணாநது, அவன திருவடி ஞானத்

தைப பெறுவதற்குப பிரணவத்தின பொருளைத தெளிந்து, தமது பிாாரத்துவதைத ஒழிதது, பதிஞானததால் ஆணவ மலததை அகற்றி, அவவிறைவனோடு ஒனறுபட்டு முதது யடைதல முடிவென்பா இஙஙனம அருளிசசெய்தா எனக

முருகபபெருமான திருமுகஙகள ஆறன தொழிலுக கும் பொருநதப பனனிரணடு திருத தோளகளும அமைந துள்ளன எனபதைப பினவரும திருமுருகாறறுபபடை அடிகளால அறிக

மாயிருண ஞால மறுவினறி விளஙக
பலகதி விரிநதன றெருமுக மொருமுகம
ஆவல ரேதத அமாநதினி தொழுகிக
காதலி னுவநது வரஙகொடுத தன்றே யொருமுகம
மநதிர விதியின மரபுளி வழாஅ
அநதணா வேளவி யோாகுமமே யொருமுகம
எஞசிய பொருளகளே யேமுற நாடித
திஙகள போலத திசைவிளக குமமே யொருமுகஞ
செறுநாத தேயதது செலசமம முருககிக [முகம
கறுவுகொள நெஞசமொடு களம்வேட டனறே யொரு
குறவா மடமகள கொடிபோல தூசுபபின
மடவரல வளளியொடு நகையமாந தனறே ஆஙகம
மூவிரு முகனும முனைநவின றெழுகலின
ஆரந தாழநத அமபகடடு மாாபிற
செம்பொனி வாஙகிய மொயம்பிற சுடாவிடுபு
வணபுகழ் நிறைநது வசிநதுவாஙகு நிமிாதோள்
வினைசெலன மாபின்ஐயாக் கேந்திய தொருகை

உகஞ் சோத்திய தொருகை
நலமபெறு கலிஙகதது க குறஙகின்மிசை
அசைஇய தொருகை
அஙகுசஙக டாவ வொருகை யிருகை
ஐயிரு வட்டமொடு எஃகு வலந்திரிபப வொருகை
மாபொடு விளஙக வொருகை
தாரொடு பொலிய வொருகை
கீழவீழ் தொடியொடு மீமிசைக கொடப வொருகை
பாடின படுமணி யிரட்ட வொருகை
நீனிற விசுமபின மலிதுளி பொழிய வொருகை
வானர மகளிரகு வதுவை சூட்ட ஆஙகப
பனனிரு கையும பாடு பட வெய றி' (3)

விநாயகர் துதி

1 தத்தன தனதன தத்தன தனதன
தத்தன தனதன-தானதான

கைததல நிறைகனி அபபமொ டவலபொரி
கபபிய கரிமுகன — அடிபேணிக்

கறிடும அடியவ ரபுதியி லுறைபவ
கறபக எனவினை — கடிதேதும

மததமு மதியமும வைதிடும அரனமகன
மறபொரு திரளபுய — மதயானை

மத்தள வயிறின உதரமி புதலவனை
மடடவிழ் மலரகொடு — பணிவேனை

முததமி ழடைவின முபபது கிரிதனில
முபபட எழுதிய — முதலவோனை

முபுரம் எரிசெய்த அசிவ னுறைதம
அரசது பொடிசெய்த அதிதீரா
அதுதய ரதுகொடு சுபபிர மணிபடும
அபபுனம் அதனிடை இபமாகி
அகுர மகளுடன அசிறு முருகனை
அகுகண மணமருள பெருமாளே.

(இ-ள) கைதலம-திருகை, தலத்தில், நிறை-நிரம்பிய, கனி-பழங்களையும, அவல-அவலையும, பொறி-பொரியையும, அபபமொடு-அபபதமோடு, கபபிய - உணகிற, கரிமுகன-யானை முகத்தையுடைய விநாயகபபெருமானுடைய, அடி-திருவடிகளை, பேணி-துதித்து, கறிடும அடியவர-தனது ஆணவமலமாகிய தோஷத்தை தெளிந்த தொண்டர்களது, புதியில-மனதில, உறைபவ - தஙகியிருபபவரே!, கறபக - தனை ஆடைநதவருககு விருமபிய பொருளகளை கொடுககும் கறபக விருடசதத்தை ஒததவரே, என-என்று துதிசெயய, வினை-சஞசித பிராரதத்வ கனமஙகள, கடிது ஏகும-விரைவில ஒழியும, முததமிழ அடைவின - மூனறாகிய தமிழ் நூலின முறையில, முபபடுகிரிதனில-மலைகளுககெலலாம் முதனமைபெறற பேருமலையினகண, முபபட-முறகாலத்தில, எழுதிய-ஒரு கோடடா லெழுதிய. முதலவரோனே-முதகடவுளே! முபபுரம-திரிபுரஙகளை, எரிசெய்த-எரிதத, அசிவன-அபபெருமையுடையசிவபெருமான், உறைதம-எழுநதருளிய இரதததினது, அரசு அது-அசசை, பொடி செபத முரியுமபடி செய்த, அதிதீரா-மிகவும் தைரியமுடையவரே!, அதுதய அது கொடு - (வளளிநாயகியாரை

மணந்துகொள்ள விரும்பியகாலத்து எவ்வாறு மயங்கினா
னென்ற) அந்தணபத்தினை சுபபிரமணியப பெருமான
போயிருந்த, அடியுனை அந்த இடை-அந்த தினைபுனத்
திலே, இபம் ஆகி-வெளிளையானை வடிவங்கொண்டு, அகுற
மகளுடன்-அந்தக குறபபெணணுகிய வளளியுடனே, அச
சிறு முருகனை - அந்த இளமையாகிய முருகவேளை, அக
கணம-அந்த நேரத்திலேயே, மணம் அருள-மணம புரியும
படி திருவருள புரிந்த, பெருமாளே-பெருமாளே' (எனத
துதிசெயதது), மந்தரமும மதியமும - மந்தரமலையும
பிரசசந்திரனையும, வைத்திடும-சடாமகுடத்தினகண அழ
குறச சூடுகினறார, அரன மகன-சிவபெருமான திருக்குமார
ராகிய, மலபொரு - மலலயுத்தம செயகின்ற, திரள புய ம-
திரணட தோளகளையுடைய, மதம யானை - மூமமதங்களை
யுடைய யானைமுகத்தை யுடையவனை, மதகளம வயிறனை -
மதகளமபோலும திருவயிறனை யுடையவனை, உதவி
புதலவனை-உமாதேவியார மகனை, மடடு அவிழ-தேன விரி
ந்த, மலாகொடு-பூக்களைக்கொணடு, பணிவேனை - வணஙகு
வேனை, ஏ-சாரசை எ-று

(வி-ரை) கைதலம - லகரயாகிய இடமை, ஸ்தலம என
னும வடமொழி தலம எனறுரிரறு, பணபுததொகை அம
பம-மோதகம, 'மோதக ஹஸ்தனை' எனறதும நி கபபுதல-
உணணுதல. கரி-யானை,கரத்தையுடையது, கரம-துதிக்கை,
கருமையுடையதெனப பொருள கூறுதல, வடமொழியாத
லின பொருந்தாது.

அடி எனது கிரியாசத்தி ஞானசத்திகளை பேணுதல்-தொழுதல், 'கடவுட்பேணி' எனவரும் **குறிஞ்சிப்பாட்டுரை** யில் நச்சினார்க்கினியர் இவ்வாறே பொருளுரைத்தார். கற்றிடும் அடியவர்-கல்வி, ஞானம் இவை இயலபை அறியும் கலவி கற்பவர் உளத்தில் எக்காலத்தும் நீங்காது இறைவன் உண்மை ஆகின்ற 'கற்றிடு மடியவர் புத்தியி லுறைபவ' எனறார் 'கற்பவர் விழுங்கு கறபக கனியை' என்று பெரியோரும் பணித்தார். 'கலைவார் நெஞ்சில் நிலவான ரசன' எனறதும் இக்கருத்தே யாதல் காண்க. புத்தி-புந்தி-வலித்தல் விகாரம் சந்தம் நோக்கி வந்தது. கற்பகம்-உவமையாகு பெயர். கற்பகம் போன்ற தன்னைச் சேர்ந்தாருக்கு அளிக்கத்தக்கவராதலின் இதனை, 'வேண்டுவார் வேண்டுவதே ஈவான் கண்டாய்' எனனும **திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள்** திருவாக்கானும், 'வேண்டத்தக்க தறிவாய் நீ வேண்ட முழுதுந் தருவாய் நீ' எனற **மணிவாசகர்** திருவாக்கானும் உணர்க. வினை சஞ்சிதம், பிராரத்துவம், ஆகாமியம் என்னும் வினைகள்.

தனனை எத்தும் மெய்யடியாரது வினைகளைக் கட்டறுக்க வலலான ஆதலின், 'மந்திரமும் தந்திரமும் மருந்துமாகித், தீராத வல்வினை நோய் தீர்த்தருள வல்லான்' என்ற பெரியார் திருவாக்கினபடி, 'வினை கடிதேகும்' என்றார்.

தக்கன் சாபத்தால் கலை குறைந்த சந்திரனைச் சடையினைக் கரித்துக் காத்தமையான் 'மதியமும் வைத்திடு மரன்' எனறார். தான் வாழ்கின்றேன் என்னும் உண்மையைத்

தெரித்தறபொருடடுச சிவபெருமான சநதிரனைத தரிததார் எனனுங கருதததைப படடினநதடிகள, 'தூமதி சடைமிசைச சூடுதல தூநெறி ஆமதி யாஎன அமைததவா?' எனக் கூறுமாறருன அறிக. அரன-வடமொழித்திரிபு, இசசொல் முடிவில எலலாவறறையும அழிபபவன, மலததினை அழிப பவன, உயிரகளை உயாநத நிலையிற போகச செயவோன் எனப பல பொருளபடடும பொருதல - சணடை செய்தல. மதம-கனனம, குமபம, பீஜம என்னும மூனறு மதஙகள். மதததை யானைககு அடையாகுக இனறேல விநாயக டுக் கேறறின விநாயகருககு முகம ஒனறே யானை வடிவமாத லின இருமதமாகக கொளக இனி இசசை,ஞானம,கிரியை எனற மூனறையும முமமதமாக விநாயகருக கேறறிக கூறு வாருமுளா. இதனவிரிவை சிவஞானசித்தியாரில 'ஒருகோட் டன இருசெவியன' எனனுஞ செயயுளுககுச சிவஞான முனிவா எழுதிய உரையில காணக விநாயகருககு இரு மததததையே எடுததுக கூறினா. ஞானமிர்த நூலா; பிறரும் இவவாறு கூறினா உளா உலகம எலலாம தன்னகத்தில அடஙகி இருததலின 'மததளவயிறனை' என்றனா உத்தமி-மேன்மையுடைய பெண் மலா-மலாதலியுடையது; காரணக் குறி. முத்தமிழ் - இயல, இசை, நாடகம் எனனும மூன்று கூறறையுடைய தமிழ விநாயகா தமிழடைவினை மேருமலை யில எழுதினதாகக கூறியதால அததகைய வரலாறு ஒன் றுண்டு என்பது துணியபபடும். அருளமேலீட்டால தாமே தமது அருமைக்கொம்பை ஒடித்து நூல எழுதிய பெரு

மான நான எடுத்துககொண்ட நூலை இடையூறினறி முடிப
பன எனபது கூறவேணடுவதிலலை எனபார 'எழுதிய முதல
வோனே' எனறும முதலவோன-எலலாருககும முதறகட
வுள, எலலாக காரியததுககும முதலில வணஙகபபடுபவா
ஓவவொருவரும தாம எடுததுககொணட காரியம இனிது
முடிதறபொருட்டு விநாயகரையே முதலில தொழுதல
வேணடும் எனனும மரததைச சிவபெருமானே அளிதத
னா பினனாத தாம திரிபுரதகனம செயயத தொடஙகுகை
யில விநாயகரைப பூசிகக மறநதமையால சிவபிரான ஏறி
வந்த தேரின அசசு முரியுமபடி விநாயகா செயதனா. ஆத
லின, 'முபபுர .தீரா' எனறும அசசது, துயரது என
புழி அது இரணடும பகுதிபபொருள விகுதி, அகரம பண
டறி சுடடு அழகாலும இளமையாலும செலலாதாலும
சிறநத தெயவயானை பககதமே இருபபவும், குறமகளுகாக
இததுணைப பெருநதனமையிஞன, சிறுவிளையாடடுடை
யான எனபது தோனற, 'அககுறமக . ..முருகனே' எனறு
அருளிசசெயதார

இது விநாயகககடவுள் வாழதது, ஆனறே ரொழுக
கததைப பாதுகாததற பொருட்டும், மாணாக்கர்கு அறி
வுறுததறபொருட்டும் எடுத்துககொணட நூல் இடையூறு
தீர்ந்தினிது முடிதறபொருடடும விநாயகவணகமும கூறி
னார். வளளிநாயகியாரை முருகன் மணகக அருள்புரிந்தவா
அவன புகழைக கூறும் நூலுககும உதவி புரிவார் எனபார
'அககண.....பெருமாளே' எனறார். (1)

சுப்பிரமணியர் துதி

2 தத்தத்தன தத்தத்த தனதன
தத்தத்தன தத்தத்த தனதன
தத்தத்தன தத்தத்த தனதன-தனதான .

முகசதத்தரு பதத்தித திருநகை
அதிகிகினை சதத்திச சரவண
முதிகொரு விதத்துக குருபர எனவோதும்

முகடபர மடுகுச சுருதியிலை
முறபடடது கபிதத திருவருமை
முபபதமு மொகதத தமரருமை அடிபேணப

பதுதத்தலை தத்தக கணிதொடு
ஓரைகிரி மதமதப பொருதிரு
படடபபகலை வடடத திகிரியில இரவாகப

பதத்பகிர தததைக கடவிய
பசசைபபுயல மெசசத்தகுபொருள
படசதத்துடன் ரடசித தருளுவ தொருநாளே

திதிதிதெய ஒததப பரிபுர
நிததபபதம வைதத்துப பயிரவி
திகிகொகக நடிகக கழுகொடு கழுதாட

திகுபபரி அட்டப டயிரவா
தொகுதொகு தொகுத தொகுதொகு
சிதரபபவு ரிகுத திரிகடக எனவோதக்

கொதுபபறை கொடடக களமிசை
குகுக்குகு குகுக குகுகுகு
குதிபபுதை புகுப பிடியென முதுகூகை

கொடாப் பொழு நடபற றவுணரை
வெடிபடபலி யிடடுகி குலகிரி
குத யபபட ஒருதுப பொரவல பெருமாளே.

(இ-ள) முதலைத தரு-முதலைக ஒதத, பததி திரு நகை-வரிசையாகிய அழகிய பலகளையுடைய அததிகரு-தெயவயாை அமமையாருகரு, இள-தலவனே', சததி-வேறபடடையத தாஙகிய, சரணை-முருகனே', முததிகரு-மோகஷத தரு, ஒரு விதது-ஒபபறற விததுப போனற வனே', குருபர-குருபரனே, என ஓதும-எனறு கூறுகினற, முகஙண பரம-முகனறு திருகஙணகளையுடைய சிவபெரு மானுகரு, சுருதியின-வேதததிலே, முறபடடது-முதனமை யாகச சொலலபபடடதாகிய பிரணவ மநதிரதைத, கற பிதது-புகடடி, இருவரும-பிரம விஷணுகளாகிய இரு வரும, முபபதது முவாகததது அமரரும-முபபதது முக கோடி தேவரகளும, அடிபேண-திருவடிகளைத தொழவும், திததி தெய ஒதத-திதிதிதெய எனனும ஒலிகரு, இசைநத பரிபுர-சிலமபுகளணிநத, பிரதத பதம-நடனம செயகினற திருவடிகள, வைதது-அடியிடடு, பயிரவி-பைரவி எனனும் இராகம, திகரு ஓஙக-திசைகளில பொருநத, நடிகக-தாணடவம செயயவும, கழுகொடு கழுது ஆட-கழுகு களோடு பேயகள சேரநது ஆடவும, திகரு-திசைகளிலுளள, பரி அடடப பயிரவர-உலகத்தைத தாஙகும் அடடபபயிர வாகள, சித்ர பவுரிகரு-அழகிய கூததுகரு, தொகுத் தொகு தொகுத் திரிகடக என ஓத-தொகுத் தொகு தொகுத் திரிகடக என்னும இவவோசையைக்

கூறவும், கொதது பறை-பறபல பறைகள, கொட்ட-அடிகக்வும, களம மிசை - போர்களத்தில, குகுக குகு குகுக் குகுகுகு குகு எனனும இவ்வொசையோடு, முதுகூகை-முதிர்ந்த கோட்டான, குதிபபுதை புககு பிடி என-குதிபபுதை புககு பிடி எனறு கூழலும, கொட்பு உறறு-சுழனறு மேலேதாகக, நடபு அறற அவுணரை-பகை வாகளாகிய அசுரர்களை, வெட்டி-கொனறு, பலி இட்டு-பலியாக இட்டு, குலம் கிரி - மேனமை பொருந்திய கிரௌஞ்ச மலையானது, குத நபட-குத நபபடும்படி, ஒத்து பொரவல-பொருந்தச சணடை செயய வலல, பெரு மாளே—, பத்து தலை தத்த-பத்து தலைகளும சிதற, கணை தொடு-அமபைச செலுத்தி, ஒனை கிரி-மந்தரமலையாகிய, மதத்தை பொருது-மதத்தால திருபபாறகடலைக கடைந்து, ஒரு படட்ப பகல-நலல பகபொழுது, வட்டம திகிரியில-உருணடை வடிவாகிய தனது சககரத்தினால, இரவு ஆக-இரவு ஆகுமபடி செயது, பததறகு - அனபுடைய வனகிய அருசசுனனுககு, இரதத்தை கடவிய - இரதத் தைச செலுத்திய, பசமை புயல - பசுமையான மேக நிறம் பொருந்திய திருமால, மெசசுகதகுபொருள் - விருமபத்தகக பொருளாய உளளவனே!, படசதத்துடன் - அனபுடனே, ரட்சித்தருளுவது-எமமைககாபபாறறியருள்வ தாகிய, ஒருநாள-ஒருநாளும உண்டாகுமோ? எ-று

(வி-ரை) முதலைத்தரு எனபதில 'தரு' உவமவாசகம். அத்தி-யானை; ஈண்டு தெபவயானை அம்மைபபா. சத்தி-

வேடனை, முருகபெருமான திருவடியை அடைந்தார முத்தி அடைதல எளிதெனபார, 'முத்திக கொருவித்து' எனறார முகசண்-சோமசூரியாகனிகள சுருதியின மூடபடடது, பிரணவம இருவா-பிரம விஷ்ணுகளள. திகிரி-சகரம பத்தன அருசசுனன. பசசைப புயல-பசுமையான மேகம், மேகம ணாடு மேகநிறமுடைய திரு மாலகுறித்தது கழுது-பேய. கொட்பு-சுழறசி. அவு ணா-அசுரா

இறை-இயலபுளிளி சரவண-அணமைவினி முறபட டது-விணையாலணையும பெயா பிரணவம எலலாவறறிறகும முறபட்டதாகலானும் அதினினறே எலலா உலகஙகளும தோனறின ஆதலானும 'முறபடடது' எனப பிரணவத தைக கூறினார இருவரும அமரரும எனபதறி உமமைகள முனறப்பொருளன 'பதத்த தலை கணெதொடு' எனறது இராமாவதாரத்தில இராவணனக கொன்றதைக குறித தது. காத்தல கடவுளாகிய திருமால, தாம அரியரின அரியராகியும, அடியவனகிய அருசசுனன பொருடடு எளி யரின எளியராகிச சிறுதொழிலயுடைய பாகனகவும இருந் தார என்பார, 'பத்தற கிரத்தனதக கடவிய பசசைபபுயல' எனறார.

சிவபெருமானுககுப பிரணவமபதேசஞ செயதும, திருமால, பிரமன முதலிய தேவாகள வணஙகுமாறு பெருமைபெறறவனதலின் முருகப பெருமானே அனைவரி னும் மேமபட்டவனென அவனது மாட்சியைப புலப படுத்தினார எனக

அவுணரை அழித்தது அவனுடைய மறகருணையே அன்றி வேறிலரே என்க இறைவனுக்கு அருளே திருமேனியாகலின அவன ஒருவருக்கும இனனல இயறறுன், அங்ஙனம் இனனல போல நமக்குக காணபபடுஞ் செயகை களெலலாம் கூறாது நோககின அருடசெயலேயாகும என் பதைப பினவருமம **சிவஞான சித்தித திருவிருத்தநானும** அறிக.

'தாதைதாய பெற்ற தத்தம புதல்வாகள சூழ்சொல ஆற்றின் வாதிடா விடினுறுக்கி வளாரிஞ் லடித்தது தீய பந்தமும இடுவா ரெலலாம பாத்திடின அருளே ஆகும் இந்தநீ முறைமை அனறே ஈசனா முனிவும எனறும்' (2)

திருப்பரங்கிரி

3 தனத்த னாதன தனதன தனதன
தனதத னாந்தன தனதன தனதன
தனதத னாதன தனதன தனதன-தனதான.

அருககு மஙகையா மலரடி வருடியுங
கருதத நிதபின அரைதனி லுடைதனை
யவிழதலும அங்குள அரசிலை தடவியும் இருதோளும்

றணைத்து மஙகையின அடிதொறு நகமெழ
உதட்டை மென்றுப லிடுகுறி களுமிட
அடிகள நாதனின மயிலகுயில புறவென மிகவாயவிட்

டுருககு மங்கியின மெழுகென வுருகிய
சிரத்தை மிஞ்சிடு மனுபவ முறுபலம்
உறக்கை யின்கனி நிகரென இலகிய முலைமேலவீழ்ந்

திருகக லங்கிமெ யுருகிட அமுதகு
பொருதத வுந்தியின் முழுகிமெ யுணாவற
வுழைதத் துங்கன கலவியை மகிழவது தவிராவேளை

இருககு மந்திர மொழிவகை முனிபெற
உரைதத சமபரம சரவண பவகுக
இததத இங்கித மிலகிய அறுமுக எழிலவேளென

றிலகக ணங்களும இயலிசை களுமிக
விரிககு மமடல மதுரித கனிதனி
யிறு செநதமிழ விதமொடு புயமிசை புனைவோனே

செருககு மாமபல மிசைதனி லசைவுறு
கடிதத சங்கரா கழிவழி அடியவ
திருககு ருநதடி அருளபெற அருளிய குருநாதா

திருககு ழுநதையு மெனைவவா வழிபடு
குருகக வினறரி யெனவரு பெரியவ
திருபப ரங்கிரி யுறைபவ சரவண பெருமாளே.

(இ-ள) இருககு மந்திரம-இருககு வேதமாகிய மந்திரங்களின, மொழிவகை-சொலலின வகையை, முனிபெற-அகதிய முனிவா அடையுமபடி, உரைத்த-உபதேசித்த தருளிய, சமரிரம-மேகதைதையுடைய, சரவணபவ-சரவணப பொயகையில அவதரிததவனே!, குக-குகன் என்னும திருநாமம் வாயந்தவனே!, இததத-நனமையையுடைய வனே!; இங்கிதம்-கருதது, இலகிய-விளஙகிய, அறுமுக-ஆறுதிருமுகங்க ளுடையவனே!' எழில் வேள என்று-அழகுபொருந்திய முருகவேளே எனறு, இலக்கணங்களும இயல இசைகளும்-இலகணங்களும் இயற்றமிழ் இசைத

தமிழகளும, மிக விரிகுமம மிக விரிதகுரைகுமட, அமபல-அழகிய பலவகைபபடட, மதுரிதம இனிமையான, கவி தனை பாட்டை, இயறு-செயகினறு. செநதமிழ விதமொடு-செந்தமிழ நூலகளை விரும்விதமாக, புயமமிசை-திருத தோளகளின்மேல, புனைவானை-தரிதகுகொணடிருபப வனே!, செருகுமம-மமமபாடுடைய அமபலம மிசை-பொனனமபலமாகிய நரன சபையினகண, அசைவுறு-பிர பஞச பஞசகிருதகியம நிகழமபடி, கடிதக சுகுகா-உடனம் செயதருளிய கூடசுபெருமானை, வரி வரி அடியவா-பாரமபரியமாக வநத அடியாரை, திருகுருநதை-மேனமை பொருநதிய குருநதமரதகுடியிலே, அருளபெ-திருவரு ளபபெறுமபடி, அருளிய-அருள புரிநத, குருநாதா-குருநாதனே!, திரு குமரனதையும என-அழகிய குமரனை யெனறும, அவா வரிபடு சிவபெருமான வரிபடுகினற, குருகளின திறம என-ஆசாரியக கூறும உடையவனென னவும, வரு-வருகின , பெரியவ-பெரியவனே!, திருப் பரஙகிரி-திருபபரஙகிரி எனனும திவிய தெயவதிரத தில, உறைபவ-வசிகினறவனே!, சரவணப பெரு மாளே-முருகப பெருமாளே!, அருகுமம-அருமையான, மஙகையர-மஙகைபபருவமுடைய பெணகளுடைய, மலர அடி-தாமரை மலரபோனற திருவடிகளை, வருடியும-தடவி யும், கருதது அறிநதபின-உளளகருததைத தெரிநத பிறகு, அரைதனில-இடுபபிறகட்டியுளள, உடைதனை அவிழத்தும-சேலையினை அவிழததும், அருகுஉள-அருகே

இருகினற, அரசு இலை தடவியும-அரசிலைபோன்ற அலகு இலை தடவியும, இருதோளை உயறு - இரண்டு தோளைஓப் பொருந்தி, அணைதலும - அணைதலுங்கொண்டும், அங்கை யின-அழகிய கையினால, அடிதொறும-ஒவ்வொரு இடத்தி லும, நகம் எழ-நகங்குறி தோன்றவும, உதட்டை மெனறு-உதடடைக கடிதது, பல இடு குறிகளும இட-பலவால் செயயபபடும் அடையாளங்களையும செயய, அடிக களம் தனில-கழுத்தின கீழ்பாகத்தில, மயில குயில புறவு என-மயில குயில புறு எனறு சொலலுமபடி, வாயவிடடு-வாயை விட்டு ஒலிசெயய, உருகுதல அங்கியின-உருகுகினற நெருபபிலே, மெழுகு என உருகிய - மெழுகைபபோல் நெகிழந்த, சிரததை மிகுதிடும-விருபபம மிகுந்த, அதுப வம உறுபலம-சுகானுபவதத்தினது மிகக பலமானது, உற-மிகும்படி, கையின-கைகளிலே, கணிகா என-பழதத்துக்கு ஒபபெனறு சொலலுமபடி, இலகிய-விளஙகிய, முலைமேல் வீழநது-முலைகளினமேலே விழுந்து, உருகலஙகி-உடம்பு கலகமடைநது, மெய உருகிட-அறிவு உருக, அமுது உகு-அமிதம சொரிகினற, பெருதத உந்தியின-பெரிய உந்தி யாகிய பூநதடதில, முழுகி-அழுநதி, மெய உணாவு அற-மெய்யுணரசி ஒழிய(பரவசமாக), உழைத்திடும்-வருநதும், கன கலவியை-மிகக புணாசசியில, மகிழ்வது-விருபபங்கொள் வதை, தவிரவேணு-நீஙகுவேமோ.

(வி-ரை) அருகுதல - அருமையாதல. வருடல் - தடவல. அரசிலை, இஙகு அதுபோன்ற அவயத்தைக்

குறிததலால உவமைபாகு பெயர். மஙகை-இஙகுப பருவத்தைக குறிததது. அகததியமுனிவருககு உபதேசஞசெயத வராதலின, 'இருககு மநதிரமொழிவகை முனிபெற உரைதத சமபரம சரவணபவ' எனறும இருககு மநதிர வடிவமாக இருததலின, 'இருககு மநதிரம' எனறும சிவ பெருமான ஆனமாகளுககு ஐநதொழில இயறறும பொருடடு அமபலதது நடனஞ செயகினறும ஆதலின, 'அமபலமிசைகளில நடிதத சஙகர' எனறும இககருததே பறறி அருணாசலகவியும,

உலகமெ யுருவமாக மேயானிகள உறுபப தாக
இலகுமே பர இசசா ஞானக கிரியை உட கரண மாக
அலகிலா உயிரபபுலனகட கறிவினை யாககி ஐநது
நலமிகு தொழிலக ளோடு நாடகம நடிபபன நாதன.

எனறருளிச செயததூஉம காணக

மாணிககவாசகருககுத திருடபெருந்துறையிலே திருக்குருநத மரததின அடியிலே இறைவன சிவஞானமபோத வுணமையை உபதேசிததருளினமையின, 'அடியவா திருக்குருநதடி அருளபெற அருளிய குருநாதா' எனறும.

மாணிககவாசகா அனபின பெருககைத தெரிபபார, 'வழி வழி அடியவா' என அவரைச சுடடினார

திருபபரஙகிரி-திருபபரஙகுனறம; மதுரைகது மூன்று கலலில உளள முருகன திருபபதி

முருகப பெருமான அகததியருக்கு உபதேசித்தமையினை 'அகததியனுக்கு ஓத்துரைககும குருவள' எனறு பெரியாரும கூறியது காணக.

மாணிக்கவாசகர் தாம உபதேசம பெற்றமையைத தாமே தமது திருவாசகத்தில,

கிளிவந்த மொழியாள கேழ்கிளரும பாதியனை
வெளிவந்த மாலையனை காணரிய விந்தகனை
தெளிவந்த தேறலைச சீரார பெருந்துறையில
எளிவந்த திருந்திழங்கி யெண்ணரிய இனனருளால
ஒளிவந்தென னுளளதனை உளளே ஒளிதிகழ
அளிவந்த ஆனந்தணனை பபாடுஞ்சுங்காண அமமானை

என்று அருளிச செயதிருந்தல அறிக (3)

4 நனதனநதன தனதன தனதன
தனதனநதன தனதன தனதன
தனதனநதன தனதன தனதன-தனதான

கறுகுகு மஞசன விழியிணை யயிலகொடு
நெருக்கி நெஞசுற எறிதரு பொழுதொரு
கனிகுகு ளினசுவை அமுதுகு டொருசிறு நகையாலே

களகெகா டுங்கலி வலைகொடு விசிறியெம
மணகெகெ ழுந்திரு மெனமன மூருகவொரா
கவறசி கொண்டிட மனைதனி லழகொடு கொடுபோகி

நறைதத பஞசணை மிசைதனில மனமுற
வளைதத னந்தலி ணிணைமுலை யெதிரொர
நகதத ழுந்திட வழுதிகழ பருகிய கிடறாடே

நடிததெ ழுங்குயல குழுகுமு குழுவென
இசைதது நண்பொடு மனமது மறகிட
நழுபபு நஞசன சிறுமிகள் துயரற அருளவாயே

நிறைத்த தெணடிரை மொகுமொகு மொகுவென
உரதத களுசகி முழிநெறு நெறுவென
நிரைதத அண்டமு கடுகிடு கிடுவென வரைபோலும
நிவதத திணகழ னிசிசர ருரமொடு
சிரகொ டுங்குவை மலிபுரை தரவிழ
நிணகு ழமபொடு குருதிகள சொரிதர அடுதீரா
திறக ருங்குழ லுமையவ ளருளுறு
புனகைக முமமத கயமுக மிகவுள
சிவகொ ழுந்தென கணபதி யுடனவரும இளையோனே
சினதெதா டுஞசம லுதைபட நிறுவிய
டாருகு ளனபுறு புதலவ மணியுரு
திருபப ரங்கிரி தனிலுறை சரவண பெருமாளே.

(இ-ள) நிறைத்த தெணதிரை-வரிசையாகிய தெளிந்த அலைகள், மொகுமொகுமொகு என - மொகுமொகு எனனும ஓசையைச செயயவும, உரதத களுசகி - மாபாலாகத்து செலலும பாமபாகிய ஆதிசேடனது, முழு - கீடமானது, நெறுநெறு என - நெறுநெறு வென்று முரியவும, நிரைதத அணடமும-வரிசையாகிய உலகங்களும, கிடுகிடுகிடு என-கிடுகிடுவென்று நடுங்கவும, வரை போலும-மலையைபோலும, நிவந்த-ஓங்கிய, திணகழல-உறுதியையுடைய வீரகெணடை யணிந்த, நிசிசர - சுராகளுடைய, உரமொடு-மாரபோடு சிரம்கொடும் குவை-தலைகளாகிய கொடிய கூடடம, மலி புரை தர-மலைபோலக குவிந்திருபப, இரு நிணம சூழம்பொடு-பெரிய கொழுபபின சூழமபுடனே, குருதிகள-மிக இரததம, சொரி தர-

சொரியவும, அடுதீரா போரைச செய்யும தைரியமுடைய வனே!, திரல-வலிமைபொருந்திய, கரு குழல உமையவள-கிய கூந்தலையுடைய உமாதேவியாரது, அருள உறு-கருணையைப பெற்ற, பழை மை-பழைமையையுடைய ஞானிகளை யையும, மூலமந்திர-மூலமந்திரங்களையுமுடைய, கயம முகம-யானைமுகமானது, மிக உள-சிறிய உணடாகிய, கணபதி யுடன-விநாயக மூர்த்தியோடு, சிவகொழுந்து என-சிவக கொழுந்தென்று சொல்லுமபடி, வரும இளையோனே -வருகின்ற இளையவனே!, சினதெதாடும-கோபதேதாடும், சமன உதைபட - யமனுனவன உதைபடுமபடி, நிறுவிய பாதகு - திருவடிகளைத தாகியருளிய சிவபெருமானுககு, உள அனபுஉறு-உளளன்பு பொருந்திய, புதலவ-புதலவனே!, நவமணி உகு நலை இரதினங்களைச சொரிகின்ற, திருப பரங்கிரிதனில-திருபபரங்கிரி எனனும திவிய ஸதலததில; உறை சரவணபெருமாளே-வாழ்கின்ற சரவணப பொயகை யில உதித்த பெருமாளே!, கறுகுசம அஞ்சனம-கருமை யான மை தீட்டிய, விழி இணை-இரணடு கணகளாகிய, அயிலகொடு-வேறபடையைகொணடு, நெருகுகி நெஞசு உற-அழுகி, சென்று மனததில பொருந்த, எறிதல பொழுது-வீசுகின்ற காலததில, ஒரு கனிகுள-ஒபபற்ற கோவைபபழதைதை ஒதத இதழில, இனசுவை-இனிய சுவை பொருந்திய, அமுது உகு-அதராமிர்ததைதச சொரிகின்ற, ஒரு சிறு நகையால - ஒபபற்ற புனனகையினால, கொடும களம கலி-வலைஞர கழுததின்கண் தோன்றுகின்ற ஓசை

யாகிய, வலிகொடு-வலியைகொண்டு, விசிறி-வீசி, எம்ம னோர்களு எழுந்திரும-எமது வீட்டிற்கு எழுந்து வருவீர், என-என்று, மனம உருக-மனம நெகிழுமபடியாகவும. ஓர் கவர்சிகொண்டிட ஒரு கவலையை அடையவும, மனைதனில-வீட்டில, அழுகொடு-அழுகையுடன, கொடுபோகி - அழைத்துக் கொண்டுபோய நகை தத-வாசனை பொருந்திய, பஞ்சு அணை மிசைதனில-பஞ்சணையாலாகிய படுக்கையின்மேல். மனம் உற-ஆசை மிகுமபடி, வளைத்-கழுத்தைக் கட்டி வளைத்து, ஆனந்தமில- போகசுகமிருக்கில், இரு முலை இரண்டு தனங்களும, எதிர்பொர-ஆடவர்தம மார்பின எதிரில பொருந்த, நகத்தது அழுந்திட நகத்தில அழுந்த, இதழ அழுது பருகிய-அதரபானஞ செயத, பாடல ஊறி-கழுத்தினைக்கண, நடித்தது எழும குரல-பாவனையாடு பாடலாகும குரல, குழு குழு குழு என-குழு குழு என்று, இசைத்து-ஒலி பரப்ப செயய, நனகொடு-நன்றாக, மனம அது மயங்கிட-மனம் சுழற்சி அடைய, நழுவப-வஞ்சிக்கும, நஞ்ச அனை-நஞ்சை ஒத்த, சிறுமிகள தூய அற-இழிவான பெண்களது தனபமானது எனக்கு நீங்குமபடி, அருளவாய-அடியேனுக்கு அருள புரிவாயாக எ-று

(வி-ரை) தெணிடரை மொகுமொகுவென .கஞ்சுகி மூடி நெறு நெறுவென அணட முகடு கிடுகிடுவென .புரைதர சொரிதர .அடுதீரா என விண்முடிவு செயக. கடல ஆரபபரிக்கவும அதிசேடன கிரீடம நடுங்கவும் உலகங்கள நடுங்கவும அசுராகளுடைய மாபுகளும

தலைகுனிய மலைபோலக குவியவும இரததம் சொரியவும் போர செயகின்ற நீரனைபடி. நிறைதத எனறதில இடையின ரகரம எதுகை நோககி வலலின ரகரமாயிறறு; 'ஆயய மாடரகளும மடபபளளைகள தமையிழ கீறிடிற் றசை நுங காயவரோ' எனபழிபபோல திரை-மடிநது வரு தலைபபடடபது என அலைகளுக காரணம பெயர பாமபு மாறபில வநது செலலுவதாகலின 'உரதத கஞசுகி' என்ற கஞசுகி-பாம்பு கஞசுளி எனனும பாடததிறகு உரையினமை அறிக வரை-மலை, இருமடியாகு பொயர. வரைறறு, அது கீழமையுடைய மூஙகிலை யுணாததிப பினை மூஙகில எளாநத மலையை உணாததிறகலின வரை போலும நிசிசர எனகூடடுக, மலைபோலத தோறறஞ சிவநத அசுர நிவததல-உயாதல, நிவநத எனறபாலது நிவநத எனறனது விகாரம நிசிசர-இரவில சஞசரிப போர, அரகர. புரைதரல-ஒததல; ஒரு சொனனீர் மைதது குருதிகள எனறு பனமையில கூறினார பல வேறுபடட இரததஙகள உளவாதலபறறி. திறல எனபதை உமையவளுகுகு கூடடுக, ஆககல, காத்தல, அழிததல முதலிய எதனொழிலுஞ சததியினறி அமையாதாகலின திறலுமையவள எனறார. 'சிவமெனும பொருளுமாதி சதத்தியுடன கூடின எதனொழிலும வலலதாம' எனறு பெரியோர கூறியதூஉங காண்க. 'அவளால வநத ஆககம இவ் வாழககை எலலாம' என்றார அருணந்திசிவமும். கொழுநது-தளிர, மரததிறகுத் தளிரபோலச சிவத்துகுகுச சுபபிர

மணியா. கணபதி-கணங்களுக்குத் தலைவா. யமன் எனபது ஞமன் எனறுகி அது சமன் எனறுபிறறு. தனனை உளளனபோடு அடைநத மெயயடியாருகளுக்கு இறபபைத் தவிரத்து வீடடை அருளபவன சிவபெருமான் ஆதலின, யமனை உதைதது மாரகணடரைக காததனர. அத்தகைய பேராறறலும பேரருளுமுடைய பெருமான மகனுதலின, நீயும் அகுணங்களுடைய எனபார, சமனுதைபடநிறுவிய பரஞ்சுளனபுறு புதலவ' எனறார. மலிகளில பாமபுகள இரதலினம உமிழவதாலும, யானை, பனறி முதலியன முதலை ாணுவதாலும 'நனமணியுகு திருபபரங்குனறில' எனறார். சரவணன - சரவணபபொயகையில அவதரித்தவன. சரவணபவன எனபதன மரூஉ கறுக்குமை என்பதில கறு-பகுதி, கோபி, கறு என ஏவல 'கறுபபுஞ சிவபபும வெகுளிப பொருள' 'நிநதுருவுணாதது' குமுரியவெனப' எனனுந தொலகாப்பியப நூற்பாவினால் கறுபபு வெகுளியையும கருமை நிறுதலையும உணாதல காணக. கண கூரியதாக இருதலினாலும சாராதாரைத துனபுறுதலாலும வேலுக்கு உவமையாயிறறு, உவமம வடிவமும தொழிலும பறறி வருதது, இவவாறு வருதலுக்கு விதி 'விரவியும வருஉம மரபின எனப' என்னுந தொலகாபபியச சூத்திரத்தைக காண்க. மைதீட்டிய வேலபோனற கண்களால நோகியும, மனததின்கண காமக குறிபபாகிய இனிய சுவை தோன்றுமபடி தேவாமிருதத்தை உணடாலொத்த இன்பத்தைத தருகின்ற ஒபபற்ற புன்னகையினாலும் கண

உததொனியினலும மயகி, ஆடவரைத தம வீடடிறகு அழைததுச சென்று பறபல லீலைகளால மயகுகினற இளமபெணகளைக கூடுதறகு எணணுந தனபம நீஙகுமபடி எனககு அருளசெயவாயாக எனபது கருதது. 'திணணிய நெஞ சபபறவை சிகக குழறகாடடிற கணணிவைபபோ மாயந கடககுமநா ளெநநாளோ' எனறும **காயுமானகவாமி** களும.

கருஙகுழற செவவாய வெணணகைக காமபில
ஓருஙகிய சாயல நெருஙகியுள மதாதகக
கசசற நிமிரநது கதிரத்துமுன பணிதது
எயததிடை வருநத எழுநது புடைபரந்து
ஈாகதிடை போகா இளமூலி மாதாதங
கூாதத நயனக கொளளையிற பிழைததும

என **மணிவாசகா** அருளிச செயததூஉம காணக

புடகுரல காடடல, அதரபானஞ செயதல, நகககுறி வைததல முதலியன கலவிககுறுபபுகளாம். (4)

5 தனதநதன தநதன தநதன
தனதந்தன தநதன தநதன
தனதநதன தநதன தநதன-தனதான.

சருவும்படி வநதன னிங்கித
மதனினறிட அமபுலி யுஞசுடு
தழலகொணடிட மஙகையர் கண்களில வசமாகி

சயிலஙகொளு மனறலபொ ருநகிய
பொழிலினபயில தென்னு மொன்றிய
தடவஞ்சுணை தனறி யெழுந்திடு திறமான

இரவும்பக லந்தியு றினறிடு
குயிலவர்ந் திசைதந்தன வெனறிட
விருகண்கள தயின்றிட லின்றியும மயலான
விவினெஞ்சு பதனபத னென்றிடு
மயலகொணடு வஞ்சுதிய வஞ்சக
னினியுனறன மலாந்தில குமபத மடைவேனே
திருவொனறி விளஙகிய அண்டாகள
மணியினத பிருண்டவ ணெணடிசை
திகழும்புகழ கொணடவன வணடமிழ பயிலவோர்பின்
திரிகினறவன மஞ்சுநி றமபுணை
பவன்மிஞசுதி ரங்கொள வெனறடல
செயதுஙக முகுநதன மகிழநதருள மருகோனே
மருவுஙகட லுந்தமி புஙகுட
முழவஙகளகு மினகுமி னெனறிட
வயமொனறிய செநதிலில வநதருள முருகோனே
மதியுஙக திருமபுய லுந்தின
மறுகுமபடி யணடமி லஙகிட
வளாகின்ற பரஙகிரி வநதருள பெருமாளே.

(இ-ள) திரு ஒன்றிய-செலவம பொருந்திய, அணடாகள்-இடையாகளது, மணியின தயிர உணட பன-மணியிலே தயிரை உணடவனும, எண்திசை-எடடுத திககுகளிலும், திகழும் புகழ் கொணடவன - விளஙகும புகழ்கொணடவனும், வண் தமிழ-வளவிய தமிழ் மொழியை, பயிலவோர் பின-மேன்மேலுங கறபவாகளின பினனே, திரிகினறவன்-திரிகினறவனும், மஞ்சு நிறம் புணபவன - மேகதின நிறதைதப பெறறவனும், மிஞசு திறம் கொள - மிகுந்த வெறறித

திரம தனகுணடாக, அடல வெனறு - போரில பகைவர் களை அழிதது, செயதுஙக முருகதன-வெறறியின உயாசசி யைக கொணடவனுமாகிய திருமால, மகிழநதருள மரு கோமள-மகிழகினறமருகனே!, மருவும கடல-ஒசைபொருந் திய கடலைபபோல, துநதுமியும-பேரிபபறையும, குடமமுழ வஙகள - குடமபோனற வடிவையுடைய மததளஙகளும், குமின குமின எனறிட - குமின குமின எனற ஓசையைச் செயய, வளம ஒனறிய-செழுமை பொருநதிய, செநதிலில-திருசசெநதூர எனனுந திவவிய கஷேததிரததில, வநது அருள முருகோனே-வநது வாழகினற முருகனே!, மதியும-சநதிரனும, கதிரும-சூரியனும, புயலும-மேகமும, தினம மறுகுமபடி-நாடோறும மயஙகுமபடி, அணடம இலஙகிட-ஆகாயம வரையில விளஙகுமபடி, வளாகினற-ஓஙகியுயாந்த, பரஙகிரி - திருபபரஙகிரி எனனுந திருததலததில, வநது அருள பெருமாளே - வநது வாழகினற பெருமானே!, சரு வுமபடி-தழுவுவதாக, வநதனன் - வநது, இஙகிதம மதன் னினறிட-மனகுறிபபைப புலபபடுததும மனமதன இடை யிலநி க, அமபுலியும சுடுதழல கொண்டிட - சநதிரனும் மிகக கருபபைபபோலும வெம்மையைககொளள, மஙகை யா - மஙகைபபருவமுடைய பெணகளது, கண்களின வசம் ஆகி-கணகளிலே வசபபடு, சரிலஙகொளளும-பொதிய மலை யிலுளள, மன்றல பொருநதிய-வாசனை பொருநதிய, பொழி லின பயில-சோலைகளிலே வீசுகின்ற, தென்றலும்-தென்றற காறறும, ஒனறிய-குளிரசசி பொருந்திய, தடம் சுனைதனை-

அகன்ற அழகிய சுணைகளிலே, தூனறி எழுந்திட-நெருங்கி வர, திமை ஆன - கூறுபாடடையுடைய, இரவு பகல ஆந்தியும - இரவிலும பகலிலும ஆந்திபபொழுதிலும, நினறிடு குயில-கிலெபெறுளள குயில, வந்து இசை - வந்து குரலை, தந்தன எனறிட-தந்தன எனறுகூவ, இருகணகள-இரணடு கண்களும், துயினறிடல இனறியும-தூங்குவதிலலாமலும், மயல ஆன இவன - காமமபகதததைகொணட எனது, நெஞசு-மனம, பதனபதன எனறிட-பதைபதைதக, உடல் கொணடு வருநதிய வஞசகன - உடலெபபெறறு வருநதிய வஞ்சகச செயலுடையவனகிய நான, இனி உனறன-இனி மேல தேவரீருடைய, மலாநது இலதும-தாமரை மலரைப் போல விரிநது விளஙகும, பதம அடைவேனே - திருவடிகளைப பெறுவேனே எ-று

(வி-ரை) மயல கொணடவாகஞகுச சநதிரன காய்தலும, தென்றல வீசுதலும, குயில கூவுதலும அமமயலைப் பெருகதித் தனபஞ செயயுமாதலின 'சருவுமபடி குயில் வந்திசை தந்தன வெனறிட' எனறு கூறினார. ஆனமாகஞகுக காமததை விளைபபவன மனமதன எனபது புலவர் மரபு. சநதிரனைச சுடுகினறானெனறு கூறல காமமிகுதி நோகதி,

'செபபிளங கொஙகைமீ திஙகட சுடாபபட்டுக
கொபபுளங கொண்ட குளிர்வாளை—இபபொழுதும்
மீன்பொதிந்து நின்ற விசும்பெனபது எனகொலோ
தேன பொதிந்த வாயால தெரிநது.'

எனறு புகழேந்திப்புலவர் கூறியதூஉம காண்க.

கொள்ளை கொள்ளக கொதிததெழும் பாற்கடல
பளள வெளள மெனபபட ருக்கிலா
உள்ள முளளுற றுயிரைத தொடருமால
வெள்ளை யணை விடமுமுண் டாஙகொலோ
கொடியை யலலீர் யாரையுங கொலகிலாய்
வடுவி லினனமு தததொடுமை வநதணை
பிடியின மெனனடைப பெணணெடென ருலெனைச
சுடுதி யோகடல தோனறிய திங்களே

எனனும இராமாயணச செயயுட்களாலும இககருதைதச செவவிதின அறிக

தெனறல பொதியமலையிற பிறநததாகலான் அஙகே யுளள சநதனமரஙகளின மணததிலே தோய்நது, பொழில களிற சென்று ஆஙகுளள நறுமலராகளின் மணஙகளையும் நுகாநது அழகிய சுனைகளில படிநது, குளிரநது வநது விசை மையலை மிகுககுமெனபார 'சயிலஙகொளும . எழுந் திடுமெ' என்றார

'மலயத துதிதத மதுரையில வளாநது
புலவா நாவில பொருநதிய தெனறல'

என்றார இளஙகோவடிகளாரு,

குயில இசைததல காமம விளைததலை,

'ஊடினீரெலலாம் முருவிலான் தன்ணணை
கூடினீரெனறு குயில சாறறு'

என்னுஞ் சிலப்பதிகாரச் செய்யுளாலும் அறிக

திருவடி அடைதலே வீடெனபார 'பதமடைவேனே' எனறு கூறினார 'சேவடி படருஞ் செமமல உள்ளம்' என்ற

திருமுருகாற்றுப்படை. அடிகளுக்கு நச்சினார்க்கினியர் இவ்வாறே உரைகூறி,

'கேட்டாயோ தோழி கிறிசெய்த வாறெருவை
தீட்டா மதிலபுடைசூழ் தென்னன் பெருந்துறையான்
காட்டா தனவெலாங் காட்டிச் சிவங்காட்டித்
தாட்டா மரைகாட்டித் தன்கருணைத் தேன்காட்டி.
காட்டாய் நகைசெய்ய நாமேல் விடைபெய்[ய்]'
ஆட்டான கொண் டாண்டவர் பாடுதுங்கா ணம்மானை

எனினும் **மணிவாசகப் பெருமான்** திருவாக்கை எடுத்துக் காட்டியதூஉம் காண்க திருவொன்றிய அண்டாகள என்ற தற்குக கண்ணிற்றான தமமிடத்தே யுளள புலயிய தயிரை உண்டு விளையாடுதற்குரிய நலவினையையுடைய இடையர் எனறு பொருளுரைத்தலுமாம் நீலமேனியையுடையவன் ஆதலின, 'மஞ்சுநிறம் புணபவன்' எனறார். முருகன்–முதறி கொடுபபவன.

'வண்டமிழ் பயிலவோர் பின திரிகின்றவன்' எனறது திருகுகசசித தலங்களுள ஒனறாகிய திருவெஃகாவில கிருமழிசை ஆழவார் யோகஞ் செயதிருந்தனர். அகதாலே அவரை கணிகண்ணர் என்பவர் வழிபடுவந்தார். அபபோது வயது சென்ற பரத்தை ஒருத்தி ஆழவார் திருவுள முவப்பப பணிவிடைகளபுரிந்து, அவர் கருணபிறலை மீண்டும் இளமை அடைந்து அழகிற் சிறந்து விளங்கினள். அவளது பொலிவைக கண்டு, பலலவராயன் எனனும் அரசன் மையல் கொண்டு அவளுடன்கூடி வாழ்ந்து வந்தான. அவ

னுக்கு மூபபுபபருவம் எயதியது அபபோது அவன பாதத்தை வாயிலாக அவளுககு இளமைவந்த பரலாறறை உணாநது, கணிகணணரை ஆழவாரைத தன்னிடம அழைதது வருமபடி கூறினன அவா ஆழவா ஓரிடத் திற்குமு எழுநதருளமாடடாா எனறனா. அஙஙனமாயின 'நீரேனும் நான இளமை பெறுமபடி எனமீது ஒருகவி பாடுக' என்று கேடக, அவாதாம் நரஸதுதி செயவதிலலை யென மறுத்தனா அதுகேடடு அரசன கோபமடைநது, 'நீா நம ஊரை விட்டுப போவீராக' எனறான அவருமு அதனை ஆழவாருககு விணணபபித்தனா, ஆழவா பெருமா ளிடத்தில இதனை விணணபபஞ செயத,

'கணிகணணன போகினறான காமருபூங கசசி
மணிவண்ணு நீயிங கிராதே—துணிவுடனே
செநநாப புலவனியான செலகினறேன நீயுமுன்றன்
பைந்நாகப பாயசுருடடிக கொள'

என்ற பாடடை அருளிச செயதா. இதனைககேட்ட பெருமாள் ஆழ்வா சொனனவணணமே அவரைப் பின தொடாநது சென்றா கசசிநகரம பொலிவழிந்தது. அது கண்டு அரசன கணிகணணரைப் பிராாதிதகக, அவா ஆழ வாரைப பிராாதிதகக ஆழ்வா,

'கணிகண்ணன் போககொழிநதான காமருபூங கசசி
மணிவண்ணு நீயிங கிருக்க—துணிவுடனே
செநநாப புலவனியான் செலவொழிநதேன நீயுமுன
பைநநாகப பாயபடுதது கொள்' [ரன

என்று பாடி யருளினா. அதுபோன்றே திருமால் அதலத் தில சயனித திருககோலமாக எழுந்தருளினர் எனபது

இதனால பெருமாளுகது சொனன வணணஞ செயத பெரு மாள எனறு ஒரு பெயர வழஙகுகிறது வடமொழியாளர 'யதோகதகாரி' எனபர இதனக குமரகுரு சுவாமிகள, 'பணிகொணட துதிப படபபாயச சுருடடுப பணிததோ ளெருதததலிபபப பழமறைகள முறையிடப பைந்தமிழப பின்சென்ற பசலைப பசுங்கொணடலே' எனறு அருளிச செய்தனர.

6 தனதனன தந்தனன தனதனன தந்தனன
தனதனன தந்தனன தனதனன தந்தனன

வரைதடங கொங்கையாலும
வளைபபடுஞ செங்கையாலு
மதரதிடுங கெண்டையாலும அணைவாரும்

வடுபபடுந தொண்டையாலும
விரைதடுங கொண்டையாலு
மருட்டிடுஞ சிந்தைமாதர வசமாகி

எரிபபடும் பஞ்சுபோல
மிகைகெடுந் தொண்டைமேனி
னெரிபடுந் தொந்தவாரி கரையேற

இசைதிடுஞ் சந்தமீத
மொலிதிடுந் தண்டைசூழ்மல
ரிணபபதம் புண்டரீகம அருளவாயே

சுரரக்குவஞ் சஞ்செயசூரன
இளகிரெளஞ் சன்தனமேறு
துளக்கெழுந் தண்டகோளம அளவாகத்

துரத்தியன நிருதரலோகம
அழித்தவன சமபரதாயம
சுடப்பிர சண்டவேலை விடுவோனே

செருக்கெழுந தும்பாசேனை
துளக்கவென் றண்டமூடுந
தொனித்திடுஞ சங்கபாணி மருகோனே

திண்டபுனஞ் சென்றுலாவு
குறத்தியின னன்பராகுந
திருப்பரங் குன்றமேவு பெருமாளே.

(இ ள) சுராகரு - தேவர்களுக்கு, வருசம செய்-கொடுமைசெயகின்ற, சூரன இளைய கிரௌஞ்சன தனேடு-பதுமாசுரன தன தமபியாகிய கிரவுஞ்சனேடு, துளக்க எழுந்து-அசையுமபடி எழுந்து, அண்டகோளம அளவுஆக-ஆகாயம் வரையில, துரத்தி அனறு - துரத்திகொணடு சென்று அக்காலத்தில, இருதரலோகம அழித்தவன-இந்திரலோகத்தை அழித்தவனுகிய அவனது, சமபிரதாயம் - பரமபரையை, சுட-கொளுத்த, பிரசண்ட வேலை-பெரிய மிக்க வலிவுடைய வேலை, விடுவோனே - விடுவனே!, உமபா சேனை - தேவர்களுடைய சேனையானது, செருக்கு எழுந்து - களிபபடைந்து, துளக்கு எனறு - ஊக்கங்கொணடு அசையவேண்டி, அண்டம் ஊடு - ஆகாயத்தைப பரவுமபடி, தொனித்திடும் - ஒலிக்கினற, சங்கபாணி-பாஞ்ச சன்னியம் என்னுஞ் சங்கைக் கையிலே தரித்த திருமாலுக்கு, மருகோனே-மருகனே!,

தினை புனம்-தினைக கொலலையிலை, சென்று உலாவு-போய்த் திரிகின்ற, குறத்தியின்-வள்ளி நாயகியின், அன்பா ஆகும்-காதலராகவுள்ள, திருப்பரம குன்றம-திருப்பரங் குன்றத்தில, மேவும்-வாசஞசெயயும், பெருமாளே-பெருமானே!, வரை - மலைபோலும், தடம கொங்கையாலும் - பருத்த தனங களாலும், வளைபபடுமை - வளையலகளைத் தரித்த, செமை கையாலும-சிவநத கைகளாலும, மதாத்திடும கெண்டையாலும-மகிழசசியையுடைய கெணடைமீன யொதத கணகளாலும, அணைவோரும-எவலோரும, வடு செயயும-வடுவைச செயகின்ற, தொணடையாலும - கொவவைக் கனிய யொதத இதழாலும, விரைதத்திடும கொணடையாலும-மணம வீசுகினற கொணடையிலுலும, மருட்டிடும்-மயகுகினற, சிறுத்தை மாதர்-பலவகைபபடட எணணதததையுடைய மாதரகளின, வசம ஆகி-வசபபட்டு, எரிபபடும் பஞசுபோல-நெருபபிற்பட்ட பஞசைபபோல, மிக கெடும் தொண்டனேனும-பெரிதும கெடுகின்ற அடியேனும், இன்னலபடும் தொநதவாரி - துனபமமடையும ஆசையாகிய தொடாசசியையுடைய பிறவிகடலினினறும, கரை ஏறமுதியாகிய கரையைச சேர, இசைத்திடும் சந்தபேதம்-புகழ்நது பேசபபடும சநத வேறுறுமைகளை, ஒலிதத்திடும்-ஒலிகினற, தணடைசூழும்-தணடைகளால சூழபபட்ட, இணைபதம்-இரண்டு திருவடிகளாகிய, புணடரீகம்-தாமரை மலராகளை, அருள்வாய்-அருள செயவாயாக எ-று. ஏ-அசை நிலை.

(வி-ரை) மாதர்களது அழகிய சிறந்த அவயவங்களால் காமத்தை ஊட்ட மதிமயங்கி ஆசையுடைப்படுப்ப பல வகைப்பட்ட தொடர்புடைய பிறவியாகிய கடலிற் கிடந்து தழலும் அடியேன வீடாகிய கரையிற் சேர்வதற்கு உன திருவடிகளாகிய புணையை அருள செயயவேண்டும என்பது கருத்து. வரை தனங்களுக்கு வடிவத்தால் உவமை மதாத்தல-களித்தல். கெண்டை-கெண்டைமீன, கெண்டைமீன வடிவத்தாலும் பிறழசியாலும் கண்களுக்கு உவமை. கோவைப் பழத்தைப் பிளந்தாலொத்த செம்மையையுடைய இதழ் எனபார் 'கடுப்படுந் தொண்டை' எனறார். சிறந்த மாதர் எனறது மாதர் பலரிற் பட்ட எண்ணமுடையவர் அதிலேயும் அவரது எண்ணம் அறியக்கூடாத தன்மையுடைத்தாதலையும் குறித்தற் கென்க

'அததி மலருமகுங்காகை வெண்ணிற்முங்
கதத்புனல் மீனபதமுங் கண்டாலும்—பித்தரே
காணாதெரியற கடவுளருங் காண்பரோ
மாணா விழியார் மனம்'

என்ற ஆன்றோர் வாக்கையும் நோக்குக

'எரிப்படும் பஞ்சு' எவ்வாறு தனக்கும் பிறர்க்கும் பயனின்றி அழியுமோ அதுபோல மாதர்களின் தொடர்பால் எனக்கும் பிறர்க்கும் பயனின்றி ஒழிந்தேன் எனபார் 'எரிப்படும் பஞ்சுபோல மிக்கக் கெடுந் தொண்டன்' என்றார்

'தவஞ்செய்வார் தங்கருமஞ் செய்வார் மற்றல்லாதார்
அவஞ்செய்வார் ஆசையுட் பட்டு' என்றார் வள்ளுவனாரும்.

காரணகாரியத தொடாசசியாயக கரையினறி வருத லின் பிறவியைத் 'தொநதவாரி' எனறும பிறவியாகிய கடலைக கடத்தல இறைவனுடைய திருவடி இனறியமையா தெனபார,

'இணைபடத புண்டரீகம அருளவாயே' என்றும 'பிறவிப பெருங்கடல நீநதுவா நீநதா இருவனடி சேரா தவா' எனற திருகுகுளையுங காண்க இவவாற்ற மணிவாசகரும,

தனியனேன பெருமபிறவிப பவவத தெவவத
தடமகிரையா லெறறுணடு பறறென றினறிக
கனியைநோ தவாவாயா ரெனனுங காலா
கலகுணடு காமவான சுறவின் வாயபபட
டினியெனனே யுயயுமா றெனறென றெணணி
அஞசெழுதினை புணைபிடிதது கிடகினறேனை
முனைவனே முதலநத மிலலா மலலற
கரைகாட்டி யாட்கொண்டாய மூாக னேறகே

எனறருளிச செயததூஉங காணக

வஞசம்-கொடுமை (பிஙகல நிகணடு) அணடகோளம-அண்டமாகிய உருணடை

திருமாலின சங்கின் பெயா பாஞசசன்னியம, இபபி யாயிரஞ சூழ்நதது இடமபுரி; இடம்புரி ஆயிரம் சூழநதது வலம்புரி; வலம்புரி ஆயிரம சூழநதது சலஞ்சலம்; சலஞ சலம ஆயிரம் சூழநதது பாஞ்ச சன்னியம. (6)

7. தனனதந்த தனதனந்த தந்த
தனனதந்த தனதனந்த தந்த
தனனதந்த தனதனந்த தந்த-தனதான

கருவடைந்து பதுமுந்த திங்கள்
வயிறிருந்து முறிபய பயினறு
கடையிலந்து திகதுகுழ லங்கை வடிவாகி

கழுவியங்கெ டிததுசு ரந்த
முலையருந்து விகசக கிடந்து
கறியங்கை கொட்டித கவழந்து நடமாடி

அரைவடங்கள கடிசுசு தங்கை
யிடுகுதமபை பொருகுடி தணமிட
யலைவயணிந்து முறிகி ளாரது வயதேறி

அரியபெணகள நடபைபடி ணாந்து
பிணியுறனறு சுறறிதி ரிந்த
தனமபமுலைகரு பைசசிதத மெனறு பெறுவேனே

இரவியிந்தரன வெறிகு ரங்கின
அரசரென றுமொப பறி வுந்தி
யிணைவெணணகி னைகாத்த னெனறுமை நெடுநீலன்

எரியதெனறுமை முரறசி றந்த
அணுமனெனறுமை யொபபறற அணைட
ளவருமிந்த யாகசாலை வருது புனமேவ

அரியதன்ப டைகளாத்த ரெனறு
அசுரர்தங்கி ளோகவட்டை வெனற
அரிமுகுந்தன மெய்சசு பாண்பின் மருகோனே

அயனையும் புடைதுசி னைது
வுலகமுமப டைதநிப பரிந்தள
அருளபரங்கி ரிகுடசி றந்த பெருமாளே.

(இ-ள்) இரவி இந்திரன்-சூரியனும் இந்திரனும், வெற்றி குரங்கின-வெற்றிபொருந்திய குரங்குகளுக்கு, அரசா எனறும்-அரசராகிய வாலி சுக்கிரீவா எனறும, உந்தி இறைவன்-பிரமன், எண்கு இனம காத்தன எனறும்- கரடி முகச சேனைகளுக்குத் தலைவனுகிய சாம்பவன் எனறும, எரி அது-அக்கினிதேவன, நெடு நீலன எனறும-நெடிய நீலன என்னுஞ சேனைபதி எனறும, உருத்திரன - உருத்திர மூர்த்தி, சிறந்த அனுமன எனறும-சிறப்புப பொருந்திய அனுமான எனறும, ஒப்பற்ற அண்டா எவரும-உவமையில்லாத தேவர்கள எல்லாரும, இந்த வர்க்கத்தில வந்து-இந்த வானரக கூட்டத்தில வந்து, புனம் மேவ-பூலோகத்தை அடைய, அரிய தனபடை-அவர்களைத் தன்னுடைய அருமையான படைக்கட்கு, காத்தா என்று - தலைவரென்று கொண்டு, அசுராதம-இராக்கதர்களுடைய, கிளை கட்டோடு வென்ற-சுற்றமாகிய கூட்டத்தை வெற்றிகொண்ட, ஆறு முகுந்தன்-விஷ்ணுமூர்த்தி, மெசசுற-புகழ்ந்து கொண்டாடிய, பணபின - தனமையையுடைய, மருகோனே - மருகனே!, அயனையும-பிரமனையும, புடைத்து - குட்டி, சினந்து - கோபித்து, உலகமும படைத்து - உலகத்தையும சிருட்டித்து, பரிந்து-அதிக காத்து, அருள பரங்கிரிக்குள - அருளையுடைய திருப்பரங்கிரி என்னுந் திவ்யஸ்தலத்தில, சிறந்த - சிறப்போடு வீற்றிருக்கும, பெருமாளே-பெருமானே!, கரு அடைந்து-கருப்பத்தைப் பொருந்தி, பத்து உற்ற திங்கள-பத்துமாதம் வரையிலும,

வயிறு இருநது வயிற்றில தங்கி, முறறி பயினறு-முதிர்ந்து அங்கே வசிதது, கடையில வநது உதிதது - பதது மாதமும் முடிநதபின வநதுதோனறி, குழநதை வடிவு ஆகி-குழநதை வடிவதனதைபபெறறு, கழுவி அங்கு எடுதது-அதனைககழுவி அங்கே கையிலெடுதது, சுரநதமுலை - பாலசுரந்த தனங்களை, அருநதுவிகக-உணபிகக, கிடநது-தரையினமேற கிடநது, கதறி - அழுது, அங்கைகொடடி - உளளங்கையைததட்டி, தவழநது நடம ஆடி - தவழநது நடநது, அரைவடங்கள-அரையில கடடுமம கயிறுகளை, கடடி-அணிவிதது, சதங்கை இடு குதமபை - சதங்கையையும இடபபடட குதமபையையும, பொன சுடடி-பொனனாலாகிய சுடடியையும, தணடை அணை அணிநது-தணடையையும தரிதது, முறறி கிளாநது-முதிராநது மேலோஙகி, வயது ஏறி - வயதடைநது, அரிய பெண்கள-விடடுநீஙகுத ரு அருமையான பெணகளுடைய, நடபை புணாநது - நடபபினால சோநது, பிணி ஊழன்று - காம நோயால வருநதி, சுறறித திரிநதது - ஒரு நிலையினறிச சுறறித திரிநதது, அமையும - அடியேனுககுபபோதும், உன கிருபைச சிததம - தேவரீருடைய திருவுள்ளக கருணையை, என்று பெருவேணடு-எககாலததில அடைவேனே எ-று.

(வி-ரை) தாயின வயிறறில பத்துத திஙகளும தஙகிப பல தனபஙகளோடுகாநதும, குழநதைபபருவததிலும வாலிபபபருவததிலும துன்பஙகளை அனுபவிததும் வருகின்றேன; இனியேனும் உன் திருவருளைப பெறுவேனே என ஸ்ரா. கருவிலதோனறிய நாள்தொடஙகி உயிர்போகும்வரை

பில தினபமே எனபா, 'சாறித திரிநத அமையும்' எனறார.

'வேதநூ பிராயம் நூறு மனிதாதாம புகுவ ரேனும்
பாதியு மூஙகிப போகும நினறதில பதினே யாண்டு
பேதைபா லகன தாகும பிணிபசி மூபபுத தினபம்
ஆதலா பிறவி வேணடேன அரஙகமா நகரு ளானே'

எனற ஆவா கருதது மீது

தாய வயிறறில உயிர பதநுத திஙகளும படும் தினபததை மாதா உதரதது,

'எனமில கிருமிச செருவினிற பிழைததும
ஒருமதித தானறியி னிருமையிற பிழைததும
இருமதி விளவி லொருமையிற பிழைததும
மூமமதி தனனுழ் அமமதம பிழைததும
ஈரிரு திஙகளிற பேரிருள பிழைததும
அஞசு திஙகளின உயஞசுதல பிழைததும
ஆறு திஙகளின ஊலா பிழைததும
ஏழு திஙகளில தாழபுவி பிழைததும
எடடுத திஙகளில கடடமும பிழைததும
ஒனபதில வருதரு தினபமும பிழைதது
தகக தசமதி தாயொடு தானபடுந
துககசார தது யரி டப பிழைததும்'

எனவருளும மாணிககவாசக சுவாமிகள் திருவாககான் அறிக.

பதது உறற திஙகள-பத்து எனனும் எண்ணைபபொருந் திய திஙகள; பததுமாதம பயினறு-பயில்பகுதி. குழந்தை-இளமைப பொருளுணாதது மம குழவு எனனும் உரியடியாகப்

பிறந்த பெயர். 'மழவுங குழவு மிளமைபபொருள்' எனபது தொல்காப்பியம.

அருந்துவி-பிறவினை அரைவடங்கள்-இடையில தரிக கும் மாலைகள் முதலியன. சதங்கை-சிறுமணி; முருகன-முதறி கொடுபபவன எனபது சொறபொருள

சூரியன் வாயியாகவும் இநதிரன சுகிரீவனுகவும் பிர மன சாம்புவானுகவும அகினிதேவன் நீலனுகவும உருததி ரன் அனுமானுகவும தோனறி இராமபிரானுகு இரா வணனை அழிகக துணையாயினராதலின, 'இரவி ... வநது' எனறருளிச செயதார. முருகன பிரணவததின பொருளை அறியாத பிரமன சிரததில குட்டி .அவன படைபபுத தொழிலையும தாமே செயதருளும பேராறறல உடையாராதலின 'அயனையும பெருமாளே'என்றனர அயனையும் எனபதிலுளள உமமை உயாவு சிறபபு (7)

8 தநதனந தநதன தநதனந தநதன
தநதனந தநதன-தனதான.

மன்றலங கொநதுமிசை தெநதனந தெநதென
வணடினங கண்டுதொடா குழலமாதா

மண்டிடுந் தொணடையமு துணடுகொண டனபுமிக
வம்பிடுங கும்பகன தனமாபில்

ஓனறமம பொன்றுவிழி கன்றமங கங்குழைய
உநதியென கின்றமடு விழுவேனை

உன்சிலம புங்கனக தணடையுங கிண்கிணியும்
ஒணகடம பும்புனையும அடிசேராய்

பனறியங் கொமபுகம டமபுயங களுசுராகள
பணடையென பங்கமணி பவாசேயே
பஞ்சரங கொஞ்சுகிளி வருதுவந தைருதுகர
பண்டிதன தமபியெனும வயலூரா
செனறுமுன குனறுவாகள தருதபெண கொணடுவளா
செணபகம பைமபொனமலா செறிசோலை
திஙகளுஞ செஙகதிரு மஙகுலுங் தஙகுமுயா
தெனபரங குனறிலுறை பெருமாளே.

(இ-ள) பனறி-பனறியிலுடைய, அம-அழகிய, கொமபு-கொமபையுடம, கமடம ஆமைபோடடையும, புயஙகம-பாம்பையும, சுராகள-தேவாகளுடைய, பணடை எனபு-பழமையாகிய எலுமபையும, அஙகம அணிபவா - திருமேனியில தரிகினறவராகிய சிவபெருமானுககு, சேயே-திருகுமாரனே!, பஞசரம-கூடடில, கொஞசு கிளி-கொஞசிப பேசுங் கிளிகள, வருதுவந்து-அடிககடி வருது, ஐருதுகர பணடிதன-ஐநது கரஙகளையுடைய விநாயகமூரதிகியின, தமபி எனும்-தமபியெனறு கூறும, வயலூரா-வயலூர எனனுந திவிய சேஷதிரததை உடையவமனே!, செனறு-தினபுனதுக்குப போய, முன குனறுவாகள-மூனறு காலதது குறவாகள, தந்த பெண-மணஞ செயதுகொடுதத வளளியமமையாரை, கொணடு-மனனியாக ஏறறுககொணடருளி, வளா ஓஙகி வளாகின்ற, செணபகம்-செணபகச்செடியில, பைம்பொன-பசுமையான பொனனே யொதத மலாபூகினற, செறி சோலை-மரஙகள அடாநத சோலையையுடைய, திஙகளும்-சந்திரனும, செஙகதிரும்-சூரியனும், மஙகுலும்-மேகமும்,

தகுமை-தகுகின்ற, உயர்-உயர்ந்த, தெனபரங்குன்றில்-தென்னாடிலுள்ள திருப்பரங்குன்றிலே, உறை பெருமாளே-வாழ்கின்ற பெருமானே!, மன்னல்-வாசனைபொருந்திய, கொந்துமிசை-பூங்கொத்தின்மேல், தெந்தனந்தெந்தனென-தெந்தனமென்னும் ஒலியுடனே, வண்டு இனம்-வண்டின் கூட்டம், கண்டு தொடர்-பார்த்துத் தொடர்கின்ற, குழல மாதர்-கூந்தலையுடையபெண்களை மணம்டிடும்-நெருங்கியுள்ள, தொன்னை அமுது உண்டு-இதழ்களாகிய கோப்பை களின் அமிர்தத்தை உட்கொண்டு, அனபுமிக-ஆசை அதிகரிக்க, மபு இடும்-கச்சை அணிகின்ற, குமபம-யானைமத்தகத்தை ஒத்த, கனதன மாபில-பாரமான தனங்களுள்ள மாபிலை, ஒயற-பொருந்தவும், அமபு ஒன்று விழி-அம்பை யொத்த கண்கள், கன்-பொலிவழியவும், அங்கம குழைய-உடல் சோர்வை யடையவும், உருகி எனகின்ற மடுவிழு மேனை-தேர்த்தடை ஒத்த அலகுல எனனும் மடுவில் விழுகின்றவனாகிய அடியேனை, சிலமபும-சிலம்புகளையும், கனக தண்டையும்-பொன்னாலாகிய தண்டைகளையும், கிணகிணி யும்-கிணகிணியென்னும் ஆபரணத்தையும், ஒணகடமபு-ஒளி பொருந்திய கடப்பமாலையையும், புனையும்-தரித்துள்ள, உன் அடிசேர-உனது திருவடிகளிலே சேர்த்தருளுவாயாக.

(விசேடம்) மன்னல்மை எனபதில், அமைசாரியை கொத்து கொந்தென மெலித்தல விகாரம் பெற்றது. 'மாதர் காதல்' எனனுஞ் சூத்திரத்தால் மாதர் காதலுடையவர் எனபது போதரும். மணம்டிதல்-நெருங்குதல், மிகுசெலவுதல்.

தொண்டை அழுது-அதரபானம. 'பாலொடு தேனகலக் தறறே பணிமொழி, வாலெயி றூறிய நீர்' என அதரபானத தின சுவை மிகுதியைத திருவள்ளுவ நாயனரும சிறபபித் துக கூறியது காணக சுமபம-குடமெனினும் அமையும். யானைமததகம தனங்களுககு வடிவால ஒபபுவமை அம்பு-கண்ணுககுக கூறமையால உவமை கலவியலே கண முதி லிய உறுபபுகளை மாறுதல இயலபகை ஆதலின, 'விழி கண்ண அங்கம குழைய' எனறார 'வாயிற சிவபபை விழிவாங்கக கண்ணின வெளுபபை வாய வாங்கத, தீதாயக கலவி யழுதளிபபீர சுடாபபொறகபாடநதிறமிதே' எனறார. **கலிங்கத்துப்பரணி பாசிரியரும** உரதி-தோதத்தடு அஃது இஙகே அதனை யொதத அலகுலை உணாததிறறு.

'கொங்கை இளநீரோலகுளிரநத இளஞ சொறகருமபால
பொங்கு சுழியெனனும பூநதடகதில—மங்கைதன
கொயதாம வாசக குழலநிழறநீழ ஆறேனை
வெயதாமக காம விடாய,

எனற **புகழேந்திப் புலவர** வெணபாவில சுழி எனவருதலும் காணக.

உமமைகள எண்ணுப பொருளன. பனறியின் கொமபு ஆமையோடு, பாமபு, எலுமபுமுதலியவறறைசசிவபெருமான் அணிபவர ஆதலின, 'பன்றி .. .. அணிபவர' என்றார. இதனை 'செததாதம எலும பணிநது சேவேறறித்திரி வீர' எனறார. எனறும 'நஞகாயிதெனன தவம நரம்போடெலும பணிநது கஙகாளநதோளமேலே காதலிததான்

காணேடி' எனறும் 'கஙகையும் மதியும பாமபுஙகடுகையும் மூடிமேல வைதத' எனறும, 'எனபணியாரம பூண்ட இறைவன்' எனறும வரும் திருவாகுகளான அறிக- செறி சோலை- மரஙகளடாஙத சோலை 'வெயினுழை பறியாக குயினுழை பொதுமபா' எனறும மதுரைகாருசியிலும். தென-அழகெனனுமாம (8)

திருச்செந்தில்

9 தனன தானன தந்தன தந்தன
தனன தானன தந்தன தந்தன
தனன தானன தந்தன தந்தன-தனதான.

கமலமாதுடன இந்திரை யுஞ்சரி
சொலவொணதம டந்தையா சந்தன
களப சீதள கொங்கையில அங்கையில இருபோதேய

களவுநூலதெரி வஞ்சணி யஞ்சன
விழியில மோகித கந்தச கந்தரு
கரிய வோதியில இந்துமு கந்தனில . மருளாதே

அமல மாகிய சிந்தைய டைந்தகல
தொலவி லாதஅ றமபொரு ளின்பமும
அடைய வோதியு ணாநது வணநதபின அருள்தானே

அறியு மாறுபெ றும்படி யனபினின
இனிய நாதசி லம்பு புலமபிடும்
அருண ஆடக கிணகிணி தங்கிய அடிதாராய்

குமரி காளிப யங்கரி சங்கரி
கவுரி நீலிப ரம்பரை யமபிகை
குடிலை மோகினி சண்டினி குணடலி எமதாயி

குறைவி லாளுமை மந்தரி யந்தரி
வெகுவி தாகம சுந்தரி தந்தருள
குமர மூஷிக மூந்திய ஐங்கர கணராயன்
மமவிநாயகன நுஞசுமிழ களுசுகீ
யணிக சானன விமபமே ரமடலி
மவுலி யாணுறு சிந்தையு கந்தருள இளமேபாமேன
வளரும் வாழையு மஞசளும இஞசியும்
இடைவி டாதுநெருங்கிப மங்கல
மகிமை மாநகா செந்திலில வந்துறை பெருமாளே.

(இ-ள்) குமரி-அழியாத தனமையுடையவளும, காளி-கறுபபு நிறமுடையவளும, பயங்கரி - பீமை செயபவர் களுககு அசசததைச செயபவளும், சங்கரி-ஆனமாகளுக் குச சுகததை ஊடடுகினறவளும, கவுரி-பசசைநிறமுடை யவளும, நீலி-நாகமகையும, பரமபரை-தேவியும, அமபிகை-உலகததுககுத தாயும, குடிலை-பிரணவமநதிரமா யிருபபவ ளும, யோகினி-யோகததைச செயபவளும, சணடினி-பாபத் தினமேல கோபமுளளவளும, குண்டலி-குணடலிசததியா யுளளவளும ,எமது ஆயி-எமமுடைய தாயாக உளளவளும், குறைவிலாள்-எககுறை பாடுமிலலாதவளும,உமை-உமைஎன் றதிருநாமமநதரிததவளும, மந்தரி-மந்தமான இசையுடையவ ளும், அந்தரி-ஆகாயததிலுளளவளும, வெகுவித ஆகம சுந் தரி-பலவகைபபடட ஆகமஙகளில பிரதிபாதிககபபட்ட அழகுடையவளுமாகிய உமாதேவியார, தந்து அருள் - பெறறருளிய, குமர - திருக்குமாரனே', மூஷிகம் - பெருச் சாளிபை, உந்திய-செலுததிய, ஐங்கரம் - ஐநதுகரஙகளை

யுடைய, கணராயன-கணராஜனும், மமவிநாயகன்-நமது விநாயகப் பெருமானுமே, கஜானன விம்பன - அழகிய யானை முகத்தை யுடையவருமாகிய கணேசப் பெருமானுக்கும், நஞ்சு உமிழ் 'களசுகி - விஷத்தைக் கக்குகின்ற பாம்பை அணிந்தவனுமாகிய, ஓர் அம்புலி மவுலியான - சந்திரனை அணிந்த சடையுடையவராகிய சிவபெருமானுமே, உறு சிநேகத்தை உகந்து அருள-மிக்க தமது மனத்தில் விரும்பியருளிய, இளையோனே-முருகனே!, வளரும வாழையும-வளர்கின்ற வாழைமரமும், மஞ்சளும்-மஞ்சட்செடியும், இஞ்சியும - இஞ்சிச்செடியும், இடைவிடாது நெருங்கிய - இடைவிடாமல் நெருங்கியுள்ள, மங்கலம் - பொலிவுபெற்ற, மகிமை-பெருமையுடைய, மா நகா-சிறந்த நகரமாகிய, செந்திலில - திருச்செந்தூரில், வந்து உறை - வந்து தங்கிய, பெருமாளே - பெருமானே!, கமல மாது உடன் - செந்தாமரை மலரில் வசிக்கும் திருமகளும், இந்திராணியும-இந்திராணியும், சரிசொல ஒணா-ஒப்புச்சொல்லமுடியாத, மடந்தையர்-பெண்களது, சந்தன கலபம-சந்தனத்தையும் கலவைச் சாந்தையும் பூசிய, சீதள கொங்கையில்-குளிர்ச்சிபொருந்திய ஸ்தனங்களிலும, அமைகையில்-அழகிய கைகளிலும, இருபோது ளய - இரண்டு குவளைமலர்களை ஒத்த, களவு நூல தெரி-களவைப்பற்றிச் சொல்லும சாத்திரத்தை தெரிந்த, வஞ்சனை-பொய்யையுடைய, அஞ்சன விழியில-மைதீட்டிய கண்களில், மோகித-மயக்கத்தைத்தரு கினற, கந்த சுகம் தரு - வாசனையாகிய சுகத்தைக் கொடுக

கின்ற, கரிய ஓதியில் - கருநிறம் பொருந்திய கூந்தலிலும், இரு முகமதனில்-சந்திரனை ஒத்த முகத்திலும், மருளாது-மயங்காமல், அமலம் ஆகிய - பரிசுத்தமான, சிந்தை அடைந்து-மனத்தைப் பெற்று, அகல-அகன்று, தொலைவு இலாத - முடிவில்லாத, அறம் பொருள் இன்பமும் - தருமார்த்த காமமும், அடைய-அடைவதற்கு, ஓதி உணர்ந்து-கற்றுத் தெரிந்து, தணந்தினை-முடிந்தபிறகு, அருள-திருவருளை, அறியும் ஆறு - அறியும் ஞானநெறி, பெறுமாறு-அடையுமாறு, அனபினின-அன்பினிலே, இனிய நாத-இனிமையான ஒலியையுடைய, சிலம்பு புலம்பிடும் - சிலம்புகள் ஒலிக்கின்ற, அருண ஆடக-சிவந்த பொன்னாலாகிய, கிண கிணி தங்கிய-கிணுகிணி பொருந்தியுள்ள, அடி தாராய-திருவடிகளை அருள்செய்வாயாக என்று

(வி-ரை) திருமகளும் இந்திராணியும் அழகும் சிறந்த வாகனாதிகளை அவர்களினும் மிகுந்த அழகுடையார் எனபார் 'கமல மாது மடந்தையர்' என்றார்.

களபம்-கலவைச்சாந்து. ஆடவர்க்கு ஆசையை விளைத்தற்கு துணைபுரிவதும் உறுப்புகளின் கொங்கைகளின் முதன்மையுடையனவாதலின் அவைகளையே முதற்கூறினார், கடாவாக களிற்றினையும், கடபடா மாதர், படா அழகிலே மேற்றாகில்' என்று திருவளர்ச்சுவருங் கூறுதலுக்காக இக்கருத்தைப் பற்றி 'திருவளர் தாமரை' என்னும் திருக்கோவையார் செய்யுள் உரையில், 'மகளிர்க்கு உறுப்பிற் சிறந்த உறுப்பாகிய முலைக்குவமையாகப் புணர்க்கப்பட்ட கோங்கிற்கு அடை

கொடுகக்க கடவதனமே வெனின், அடை கொடுபபிற பிற வுறுபபுகளுடன் இதனையும ஒபபிததததாம ஆகலான் இதறகடை கொடாமையே முலைகளேறறதறதை விளககி நின் றது' எனறு பேராசிரியர உரைததார. பெணகள தமது கண் களின இயககததாலே தமது உடகருதது கள அவவப போது வெளிபபடுதது மபேராறறல வாயநதவராதல பறறி யும் அககண்களின பாரவை சமயதது கேறறபடி அமிழதம் போலவும நஞசுபோலவும தோனறி இன்பதது னபங்களை ஆகலானும அவறறின பிறழசசியால ஆடவாமனம பிணிக் கபபடுதலானும, 'களவுநூல தெரிவஞசினை அஞசனவிழி' எனறார. இவவுணமையினை, 'நாடடம இரணடும மதிபுடம் படுததறகுக கூடடி யுரைககுங குறிபபுரை யாகும், என றருள தொல்காபபியர சூததிரதது ளானும, கணணெடு கண ணினை நோககொகக்கின வாயசசொறகள் எனன பயனுமில' 'கணகளவு கொளளுஞ சிறு நோககங காமதது, செமபா கம அனறு பெரிது' எனவருள திருகுறளானும 'பிணியு மதறகு மருநதும பிறழப பிழ மின்னும, பணியுமபுரை மருங்குற பெருநதோளி டைக கணகளே' எனவருள திருக் கோவை செயயுளின அடிகளானும உணாக ஓதி-கூநதல. இநதமுகம-சநதிரனை ஒததமுகம அமலமாகிய சிநதை-பரிசுததமான மனம். அறததின பாகுபாடு அளவிறந்த னெபார, 'அகலதொலவிலாத அறம' என்றார. அரம் பொரு ளின்பங்களாக கூறும நூலகளை முறைபபடி மரபு நிலை திரியாத் தொலலாணை நலலாசிரியாபால கறறுணாந்து

அறிவு நிரம்பிய பினனரே இறைவன அருளின உண்மை இனிது விளங்குமாதலின 'அறம் பொருள .. . பெறும் படி' என்ருருளிசசெய்தார். புலமபுதல-ஒலிததல. குடிலை எனறது பிரணவ மநதிரததிறகு உரியவளாய இருத்தலின், யோகினி எனறார். 'எதநிறம நின்ருன சசன அதநிறம் அவளும நிறபள' எனறபடி இறைவன யோகவடிவங கொளளுங் கால தானுமேயாகவடிவங்கொணடு ஆனமாகளுகது யோக ஞானததை உணாதறுதலான. குணடலி-பாமபுபோல மணடிபிதிருகுமை சததி, இதுவே படைபபசச செயவது. உலகதறுகெலலாந தாயாதலின 'எமது ஆயி' எனறார். 'சநததம எனகது மகிழ தநதை கீயுண்டு நின தனனிடத்து ஏமவலலி தாயுணடு' எனறார் பிறகாலததாராகிய இராம லிங்கசுவாமிகளும உமை எனபதறகுத தவததினின்று தடுக கபபட்டவள் எனறு பொருள, (மா-பெணணே, உ-வெண டாம) விநாயகன-வி-இனமை, நாயகன-தலைவன, தனக் கொரு தலைவனிலலாதவன எனபது பொருள.

தகன சாபததால கலி குழையபபட்ட சநதிரன் சிவ பெருமானிடததே அடைகலம புகுத, அவனைக் காப் பாறறுமிதிதம சடையினகண்ணே தரித்தராதலின,' அம் புலிமவலியான' எனறு சிவபெருமானை குறித்தார். இறை வன் ஞானவடிவமான சந்திரனைச சூடுதல தமது பேரறி வுடைமைபை விளகுகும எனபதனை, 'தூமதி சடைமிசைச சூடுதல தூநெறி ஆமதி யானென அமைத்த வாறே' என் னும் பட்டினத்தார் திருவாக்கான் அறிக. (9)

10 தனனதன தந்த தந்தன
தனனதன தந்த தந்தன
தனனதன தந்த தந்தன-தனதான

இருகுழையெ றிந்த கெண்டைகள
ஒருதமிழ டாடந் வந்திட
இணைசிலெரி ரிந்தெழுந்திட அணைமீதே

இருளளக பந்தி வஞ்சியின
இருகலையு டனகு லைந்திட
விதழமுத ருந்து சிங்கியின மனமாய

முருகொடுக லந்த சந்தன
ளறுபடு குங்கு மங்கமழ
முலைமுகடு கொணைட ழுந்தொறு முருகார

முழுமதிப ரிந்த சந்துர
அரிவைய ருடனக லந்திடும
அறிவிலனந லமபிழ் நந்திட அருளவாயே

எரிவிடநி மிர்ந்த குஞ்சியின
நிலவொடுமெ ழுந்த கங்கையும
இதழியொ டணிந்த சங்கர களிகூருமை

இமவரைத ருங்க ருங்குயில
மரகதவ் ணந்த ருங்கிளி
யெனதுயிரெ னுந்தரி யமபிகை பெருவாழ்வே

அரைவடமை லம்பு கிணகிணி
பரிபுரமெ ருங்கு தண்டைகள
அணிமணிச தங்கை கொஞ்சிட மயிலமீதே

அகமகிழவு கொண்டு சந்ததம
வருகுமர முனறி னைபுர
அலைபொருத செந்தில தங்கிய பெருமாளே

(இ-ள) எரிவிடம - எரிகின்ற விஷமானது, நிமிர்ந்த குஞ்சியின-ஓங்கிய சடையில, நிலவொடு எழுந்த கங்கையும-சந்திரப்பிறையுடனே ஆரவாரத்தோடு வந்த கங்கையையும, இதழியொடு அணிந்த சங்கமா -கொன்றைமாலையுடனே தரித்துகொண்ட சிவபெருமான, களிகூரும - மகிழ்ச்சி மிகக்கொள்ளும, இமவரை தரும கரும குயில - இமயமலை அரசன் பெற்ற கரிய குயில் போன்றவரும, மரகத நிற மரும கிளி - பசுமை நிறத்தையுடைய கிளிபோன்றவரும, எனது உயிர் எனும திரியமபகி - எனனுடைய உயிரென்று சொல்லப்படும மூன்று திருக்கண்களுடையவளுமாகிய உமா தேவியாரது, பெருவாழ்வே - பெரிய வாழ்வுபோன்ற திருக குமாரனே!, அரை வடம - அரையிலே அணியும மாலையும, அலமபு கிணகிணி-சபதிக்கும கிணகிணியும, பரிபுரம-சிலம புமம, நெருங்கு தணடைகள - நெருங்கிய தணடைகளும, அணிமணி சதங்கை - அழகிய மணியாலாகிய சதங்கையும, கொஞ்சிட-மிழற்ற, மயிலர்து மயிலினமேல, அகம மகிழவு கொணடு - மன மகிழ்ச்சியோடு, சுற்றுதம - எப்போதும, வரு குமர - வருகின்ற முருகனே!, முனறிலை புறம - திருக்கோயிலின முற்றத்தில, அலை பொருத - அலைமோது கின்ற, செந்தில தங்கிய - திருச்செந்தூரென்னும திவ்விய தலத்தில எழுந்தருளியிருக்கின்ற, பெருமாளே - பெரு மானே!, இருகுழை-இரணடு குணடலங்களையும, எறிந்த கெணடைகள - தாக்கிய கெணடைபோன்ற விழிகள, ஒரு குமிழ அடாது வந்திட-ஒரு குமிழ்போன்ற மூக்கில

நெருங்கி வரவும, இணைசில - இரண்டு விலையொத்த புரு வங்களும, நெரிந்து எழுந்திட - நெரிபடுகொண்டு விளங்க வும, அணைமீது - படுக்கையின்மேல, இருள அளசபந்தி - இருண்ட கூந்தலின ஒழுங்கு, வஞ்சியின - வஞ்சிகொடி போன்ற இடையிலே, இருகலையுடனே - தரித்த ஆடையுடனே, குலைந்திட - அவிழ்ந்துவிழவும, இதழ அமுது - இதழினது அமிர்தத்தை, அருந்து சிங்குவிலை - பருக்குகின்ற நாவினால, மனம மய - நெஞ்சு அழியவும, முருகொடு - பரிமளத்தோடு, கலந்த சந்தனம் - சேர்ந்த சந்தனமும, அளறுபடு - சேறாக வுளள, குங்குமம கமழ - குங்குமம மணக்கின்ற, முலை முகடு கொண்டு - முலையாகிய உச்சியைப்பற்றி, எழுந்தொறும - எழுமபோதெலலாம், முருகு ஆர வாசனையை துகர, முழு மதி - பூரண சந்திரனையொத்த முகத்திலே, சிந்துரம புனைந்த - சிந்துரப்பொட்டை விருப்பத்துடன அணிந்த, அரிவைய ருடன் - பெண்களுடன, கலந்திடும - கூடி வாழ்கின்ற, அறி விலன - அறிவிலலாதவனுகிய அடியேனுக்கு, நலமபிறந்திட - நன்மை உண்டாக, அருளவாய - திருவருள செயவா யாக.

(வி-ரை) குமீழ் எனறது குமிழ்போனற மூக்கை; உப மான வாசகத்தால உபமேயம சொலலப்பட்டதால இஃது உருவக உயாவு கவி சியணி. கணகளின நீடசியையும் விழாந்து பாயும் நோக தனையும் கூறுவார் 'குழை எறிந்த கெணடைகள் குமிழடாந்து வந்திட' என்றார். இவவாறே அதிவீரராம பாணடியரும்,

குமிழ்மிசை மறிந்து குழையெதிர் நடந்து
கொலைதொழில் மழலையைப பயிறறி
அமிழ்தினின் விளாதுள நஞசினிறு கருகி
யையரிசி தறிமை தோயநது
கமலமென மலரை வனமபுகுத தியவேற
கணணிணை மாமம ருடணைகக
தமதெனக கவாநது கொணடவோ மடமான
தடஙகணின செயல கவாநதனவோ,

என்று கூறியது கர்ணக. சிஙகுவு-நாககு முருகு-பரிமளம். அரிவை எனறது ாணடுப பருவபபெயரனறு பதிரதன வேணடுகோளால பூமியினமேல வநத கஙகை செருககு ாறு உயிராகளை அழிகக தலைபபடுகையில, சிவபெருமான தமது சடையின்கண அஃது ஒரு திவலையாக அடஙகசசெயதனர். இதனை,

மலைமகளை ஒருபாகம் வைதலுமே மாறுருதி
சலமுகததால அவனதலையில சாருமது எனனேடி
சலமுகத்தால அவனதலையில சாராளேல உலகமெல்லாம்
பிலமுகததால உகபபாயநது பெருஙகேடாஞ சாழலோ.

என்னும மணிவாசகப பெருமான திருவாககான உணாக. இதறி-கொன்றை. கொன்றைமாலையை இறைவன சூடுதலை, 'கணணிகா நாணஙகொனறை, காமா வண்ண மாபிற ருருஙகொன்றை' எனறு பெருநதேவனார கூறுமாறுனன் அறிக. சிவபெருமானுக்குக கொனறை அடையாளப்பூ; அது பிரணவத்தின வடிவமாய் இருத்தலின், அதனைச சூடுவோர பிரணவத்தால அறியபபடும பரம்பொருளாவார

எனபது தோனறுதல காணக சஙகரா ஆனமாகளுக்கு இனபதனதச செயபவா, சஙகார கருததா எனினுமாம. சஙகார காரணஙகிய இவவினை இனபஞசெயபவனஎனறு கூறுதல பொருநதுமோ எனின? பொருநதும எனனை? படைததல, காததல, அழிததல, மறைததல, அருளல எனனும ஐநதொழிலுகளும இவவா இவரே ஆதலினலுமம; அயன, அரி முதலிேனோ இவா எவவிஞலே படைததல காததலகளைப புரிவதனறித தாமே ஒரு தொழிலை இயறறுதறகு ஆறறலிலராதலினலும, அழிததல தொழில ஆனமாக்களுக்கு இளைபபாறுதலேயனறி வேறன்மையானும இவவைநது தொழிலகளும அருளாலே செயயபபடுவனவேயனறிப பிறிதிறனமையானும எனபது இகநருததுபறறி உமாபதி சிவாசாரிய சுவாமிகள் சிவபிரகாசததில,

'பாவிவை அரனருளின திருவிளைபாடடாக இயமபுவா
அணுகுகள இடாகடனினறு மெடுத்தே [கள
ஊழபாபிக அருளபுரிதல லேதுவாக உரைசெய்வா
ஓடுகமம இளைப பொழிததல மறறைத
தோறறமல பாகமவாக காததல போகந துபபித்தல
திரோதாயி நிறுதத லாகும்
பேறறலரும அருளருளே யனறி மறறுட புகனறவையும
அருளொழியப புகலொணதே'

என்று திருவாயமலாநதருளினா.

'இடையவர தருஙகருங்குயில' எனறு பாடமோதித் தெயவயாேன எனறு கூறுவாா கூறறு, தெய்வயாேன அமமையாருக்குப பசு நி, மின்மையானும மூனறு விழிகளின்மை

யானும், 'சங்கராகளிகூரும' எனபதனோடு இயையாமையா னும், பொருந்தாமை காணக திரியம்பகி-மூனறு கணகளை யுடையவள 'தமபொருள எனப தமமகளை' ஆதலின் 'திரியமபகி பெருவாழ்வே' எனறார (10)

11 தந்த தானன தானன தந்த தானன தானன
தந்த தானன தானன-தனதான.

வெஞ்ச ரோருக மோகடு நஞ்ச மோகய லோகெடு
விஞ்ப சாகர மோவடு வகிரோமுன்
வெந்து போனபு ராதன சமபராரிபு ராரியை
வென்ற சாயக மோகரு விளையாகண
நஞ்ச மோயம தூதுவா நெஞ்ச மோவெனு மாமத
சங்க மாதாப யோதர மிகமூழகி
சங்கை யோவிரு கூதள கந்த மாலிகை தோயதரு
தண்டை சோகழ லீவதும ஒருநாளே
பஞ்ச பாதக தாருக தண்ட னீறெழ வானவா
பண்டு போலம ராபதி குடியேறப
பங்க யாசனா கேசவ பஞ்ச லேயென மாலவரை
பங்க நீறெழ வேலவிடும இளையோனே
செஞ்ச டாடவி மீமிசை கங்கை மாமதி தாதகி
திங்கள சூடிய நாயகா பெருவாழ்வே
செண்ப காடவி நீடிய துங்க மாமதில சூழகரு
செந்தில மாநகா மேவிய பெருமாளே.

(இ-ள) பஞ்ச பாதக தாருக தண்டன் நீறு எழ- பஞ்சமகா பாதகங்களைச செயது வந்த தாருகாசுரனனவன் அழியவும், வானவா - தேவாகள, பண்டுபோல - முன்போ

லவே, அமராவதி குடி ஏற-தெயவலோகத்திற்குக குடிபுக வும், பங்கயாசனா-தாமரை மலரை இருக்கையாகவுடைய பிரமதேவனும், கேசவா-திருமாலும, அஞ்சல என-தஞ்ச மெனறு கூறிக குறையிரப்பவும், மாலவரை - பெரிய கிரௌஞ்சகிரியை, பங்கம நீறு எழ-தோலவியடைந்து சாம் பராகவும, வேல்விடும்-வேறபடையைச செலுத்தும், இளை யோனே-இளையவனே! செமசடாவி மீமிசை-சிவந்த சடை யாகிய காட்டினமேல, கங்கை-கங்கையையும், மாமதி-சிறந்த சந்திரனையும, தாதகி-ஆத்தி மலரையும, திங்கள-சந்திரனை யும், சூடிய- தரித்துளள, நாயகா-சிவபெருமானது, பெரு வாழவே-பெரிய செலவமே!, செண்பகாடவி - செண்பகக் காடு, நீடிய- சிறந்த, துங்கம் மாமதில-உயாந்த பெரிய மதில கள், சூழ்தரு-சூழ்ந்துளள, செந்தில மாநகா-திருச்செந்தூா எனனுந திவ்விய தலத்தில, மேவிய-எழுந்தருளியுள்ள, பெருமாளே-பெருமானே!, வெம சரோருகமோ-விரும்பத் தகக தாமரை மலரோ, கடுநஞ்சமோ-மிகக ஆலகால விஷமோ, கயலோ - கயலமீனோ, நெடு இனப சாகரமோ - சிறந்த இனபகக்கடலோ, வடு வகிரோ-மாமபிஞ்சின் பிளவோ முனவெந்துபோன-மூனனெருகால் வெந்தழிந்த, புராதன- பழைய, சம்பராரியை-மன்மதனை, புராரி - சிவபெருமான, வென்ற - வெற்றிகொண்ட, சாயகமோ- அம்போ, கரு விளையோ - கருவிளைமலரோ, கண்-கண்கள், யமதூதுவா நெஞ்சமோ-யமதூதருடைய மனமோ, எனும் மாமத - என்று சொல்லும் மிக்க மதத்தையுடைய, சங்க மாதர் -

சங்கு வளையல்களைத் தரித்த பெண்களுடைய, பயோதரம் அதில்-ஸ்தனங்களில், மூழ்கு-முழுகுகின்ற, சங்கை - அசங்க, ஓவ-நீங்க, இருகூதள் கந்த மாலிகை-பெரிய கூதள மலராகிய வாசனை பொருந்திய மாலை, தோயதரு-அணிந்துள்ள, தண்டைசோ-பரிசை தரித்த, கழல் சவது - திருவடிகளை எனக்கு தருவது, ஓர் நாள்-எந்நாளோ?

(வி-ரை) வெம்மை-விருப்பம் 'வெம்மை வேண்டல்' எனபது தொல்காப்பிய உரியியல் விரி கூடுங் குறிப்பை உணர்த்தும் சிறப்பு நோக்கத்தால் ஆடவருக்குப் பேரின்பம் பயத்தலை பற்றி அதனை 'இன்பசாகரம்' எனறார் மாமபிஞ் சின பிளவு கண்ணை ஒத்திருத்தலின அதனை கண்ணோடு ஒபபித்தார் கண் பொது நோக்கத்தான நோக்கபபட டாருக்குச் செயயும் தானப பிரதியிலை அதன கொடுமை யைச் சுபபிக்கக் கருதி அமபென்று வாளாகூறுதல் வெந்து போன புராதன சமபராரிபுராரியை வென்ற சாயகமோ' எனறார் மனமதனைச் சிவபெருமான நெற்றிக் கண்ணால எரித்தாரென்பது உண்மையாயினும அமபால் எரித்தார் என்றுகூறியது எடுத்துக்கொண்டபொருளைச் சிறப்பிக்கும் பொருட்டுக் கூறும கவிமரபு புராரி-திரிபுரங்களை எரித்தவர். இரண்டனுருபைப பிரித்துக் கூட்டுக இங்ஙனம் பிரித்துக் கூட்டுவதற்கு விதி **பிரயோக விவேகத்தில்** காண்க. 'மாதா யமனும் அவாதமமைவிழியே வடபாசம், பிரிதரும் அலகுந் பெருநரகம்' எனறார் **சிதம்பரசுவாமிகளும்.** 'மாதர் பயோதரம் எனறதற்குக் காதலே விளைவிக்கும் தனங்களை

எனறுரைபபினுமமையும மூழகுதல-மனஞ செலுததிப பிறிதெனனற நினையாதிருததல சஙகை-அசசம கழல-ஆகுபெயரான திருவடியை உணாததிறறு கழல - வீர கொணடை, பஞசபாதகம-பொய சொலலல, களஞுணடல, களவுசெயதல, கொலை செயதல, காமஙு கொளளல. அம ராவதி-இநதிரலோகம பஙகயம ஆசனா - பஙகயாசனர். கேசவ -கேசி எனனுமை அசுரனைக கொனறவா, அழகிய மயிறை உடைய பர, சடாடவி, வடமொழிசசருதி. தாதகி-ஆதகி, **வாதஜூடிகள** புராணம காணக. (11)

12 தனன தனதன தனதன தனதன
தனன தனதன தனதன தனதன
தனன தனதன தனதன தனதன-தனதான.

களப மொழுகிய புளகித முலையினா
கடுவு மமிதமும விரவிய விழியினா
கழுவு சரியழ கொழுகிய குழலினா எவரோடும்

கலக மிடுகய லெறிகுழை விரகியா
பொருளி லினைஞரை வழிபடு மொழிகொடு
தளர விடுபவா தெருவினி லெவரையும் நகையாடிப்

பிளவு பெறிலதி லளவள வொழுகியா
நடையி லுடையினி லழகொடு திரிபவா [வோடே
பெருகு பொருள்பெறி லமளியி லிதமொடு குழை

பிணமு மணபவா வெறிதரு புனலுணும
அவச வனிதையா முடுகொடு மணபவா
பெருமை யுடையவா உரவின விடவருள் புரிவாயே

அளையி லுறைபுலி பெறுமக வயிறு
பசுவி னிரைமுலை யமுதுண நிரைமகள
வசவ ணெடுபுலி முலையுண மலையுடன உருகநீள
அடவி தனிலுள உலவைகள் தளிரிட
மருள மதமொடு களிறுக ளிடியுடன
அகலவெளியுயர பறவைக ணிலமவர விரலசோசேரும்
தொளைக ளிடுகழை விரலமுறை தடவிய
இசைக ளபலப தொனிதரு கருமுகில
சுருதி யுடையவ னெடியவன மனமகிழ மருகோனே
துணைவ குணதர சரவண பவநம
முருக குருபர வளரறு முகதக
துறையி லலையெறி திருநக ருளதரு பெருமாளே.

(இ-ள) அளையில-குகையில, உறைபுலி பெறுமகவு-வசிக்கின்ற புலி ஈன்ற குட்டி, அயிலதரு பசுவின-நீருண்ணும பசுவினுடைய, முலை அமுது உண-முலைபினின்று பொழியும் பாலைக குடிக்க, நிறைமகள-பசுவின பெண்கனறு, வசவணெடு-ஆணகன்றுடன, புலிமுலை உண-புலியின் முலையை ஊட்ட, மலையுடன உருக-மலையுடனே உருகுகின்ற, நீள அடவிதனிலஉளஉலவைகள-நீணடகாடடினகண் உளள மரஙகள, தளிரிட-தளிரக, களிறுகள பிடியுடன் மதமொடு மருள - ஆணயானைகள பெண்யானைகளுடன் மதஙகொண்டு மருடசி அடைய, அகலவெளி உயிர பறவைகள-அகனற ஆகாயததே உயரபபறககினற பறவைகள், நிலம் வர-பூமியில வர, விரலசோ-விரலச சோககின்ற, ஏழ் துளைகள் விடுகழை-எழுதுளைகள் விட்ட புலலாஙகுழலை,

விரலமுறை தடவிய-விரலால முறையே தடவின, இசைகள பலடல-பலவகைபபடட இராகஙகள, தொனிதரு-சபதிக கின', கருமுகில-கரிய மேகம போனற திருமேனியை யுடையவனும, சுருதி உடையவன-வேதஙகளால துதிகக படடவனும, நெடியவன-உலகமெல்லாம நீணடவனுமாகிய திருமால, மனம மகிழ மருகோனே-மனமகிழசசி அடை கின்ற மருமகனே', தணிவு-எலலோருககும துணையா யிருபபவனே', குணதர - எணகுணஙகளை உடையவனே', சரவணபவ-சரவணப பொயகையில அவதரிததவனே', நம முருக-வணஙகததகக இளையவனே', குருபர - மேனமை பொருநதிய குருவாக இருபபவனே', வளர அறுமுக-ஊறி தோறறம வளரகினற ஆறு திருமுகஙகளை உடையவனே', குக-அடியாரமனகுகையில எழுநதருளி யிருபபவனே', துறையில அலை எறிதரு நகர உறைதரு பெருமாளே-துறை யிலே அலைகளை வீசுகினற அழகிய திருசசெநதூர எனனும நகரததில எழுநதருளியிருககும பெருமானே', களபம ஒழு கிய புளகித முலையினர-கலவைசசாநது பூசிய குமிழபபை யு டைய முலைகளையும, கடுவும அமிதமும விரவிய விழியி னர-விஷமும அமிதமும கலநத கணகளை யுடையவரும, கழுவு சரி புழுகு ஒழுகிய குழலினர-தூயமையான நலல மபிரசசாநது தடவிய கூநதலை யுடையவரும, எவரோடும-யாவரோடும, கலகமிடு கயல எறி குழை விரகியர-காமப போரைச செயயும கயலமீனை வீசபபடட குணடலஙகளை அணிநத தநதிர முடையவராகளும, பொருளில இளைஞரை-பொருளிலலாத வாலிபாகளை, வழிகொடு மொழிகொடு

தளர விடுபவர்-மழலையைகொண்டு பல சொற்களைப் பேசித் தளருமபடி விடுபவரும், தெருவினில் எவரையும் நகையாடி-தெருவிலே எல்லாரையும் புனனகை செயது, பிளவு பெறில்-அநநகையில மைநதா மனம வேறுபடுமாயின், அதில அளவு அளவு ஒழுகியர-அவரகள ஆசையின அளவுககு ஏறறபடி நடபபவரகளும, நடையினில உடையினில - நடையாலும் உடையாலும, அழகொடு திரிபவர-அழகுடனே உலாவுபவரும, பெருகு பொருள பெறில-மிகக பொருளைப பெறறால, அமளியில-படுகையில, இதமொடு குழைவோடு-மேனமையுடனும் உருககதது டனனும, பிணமும அணைபவர-பிணததையும தழுவுகினறவாகளும, எறிதரும புனல உணணும அவசவணிதையர-உமிழகின்ற எசசிலை உண்கினற தன வசமறற வருமாகிய விலைமகளிரை, முடுகெடுமஅணைபவர-விலைமாது சேரகினறவாகளாகிய, பெருமை உடையவர-இகழசசியுடையவாகளது, உறவினை-நடபை, விட அருளபுரிவாய-கைவிடும படி அருள செயவாயாக எ-று.

(வி-ரை) தம்மால ,விரும்பபபடட ஆடவாகளுககு இன்பதததையும் விரும்பபபடாதவருககுத துனபதததையும் விளைத்தலபறறி விழிகளை 'கடுவு மமிதமும விரவிய விழியினர்' எனறார். அனறிப பொதுநேரக்கால கடுவையும் சிறபபு நோககால அமிதத்தையும் ஒதநதிருத்தலின், இவ் விரண்டு பொருள்களின் தனமையும் கலநதன விழிகள் என்றுரைப்பினும் அமையும் கடு-விஷம இகரருத்தே டறறித் திருத்தக்கதேவர்,

'சேலனைய சிலரிய கடைசிவரை கருமணியம்
பாலகதுட பதிதனன படியவாய முனிவரையும்
மாலுறுபப மகிழசெயவ மாண்பினஞ்சு மமிதமுமே [வே'
போலசுணதத பொருகயற ணண் செவியுறப போந்தகன்றன

எனறருளிச செயவாராயினா கணகளின நீடசியைச
சிறபபிபபா 'கயலெறிகுழை' எனறனா பொருள அளிப
பவா யாவராயினும அவருகுப பொயயனபு காட்டி, அவ
ரது அறிவை மயக்கிக கூடிபபின பொருளறவுடன தரத
துவோ ராதலின, 'உரவினை விடவருள புரிவாயே' என்ற
னா. இதுதன்மையை,

இழிபவா உயாநதோமுதுதோ இலையவா கழியா நோயாற்
கழிபவா யாவரேனுங்கண்வலிப்பட்டுநெஞசம [துகாட்டிப்
அழிபவா பொருளகொண டெளளுகெணணெய்போலளந்
பழிபடும போகம விற்பா ஆவணப பண்பு சொலவாம்

என வரூஉம திருவிளையாடறபுராண செயயுளானு
மறிக. பெருமை, ணடுச சிறுமையைக குறிபபால உணாத
திறறு. குழலோசையின இனிமையால உருகித தியவிலங்கு
களும தம பொலலாங்கு ஒழிந்தன ஆதலின, 'புலிபெறு மக
வயிறு பசுவினிறை மூகியமுதுண' எனறனா மரஙகள்
தளிரத்தன என்றும் வானிற செலலும் பறவைகள் நிலததை
நாடி வநதன என்றும கூறியது இசையின சுவைமிகுதியை
உணாத்தறபொருட்டெனக களிறு - ஆண்யானை; மதக்
களிபபை யுடையது எனபது தாதுபபொருள். பிடி-பெண்
யானை. கருமுகில்-கரிய மேகம்போன்ற நிறத்தையுடைய
திருமால; அன்மொழித்தொகை. சரவணபவன்-சரவணம்

பவன்-நாணுபுலலூாந்த காட்டில அவதரித்தவன எனபது பொருள. குகன-அடியார மனகுகையில தஙகுபவன; ஆருயிாக குகை தொறுமம வதிதலாற குகன' எனறுாதூஉம் காணக. மலைகுகையில உறைபவன, குறிஞசிநிலக கடவுளாதலின குகன என்றார. (12)

13 தநததன தான தநததன தான
தநததன தான-தனதான.

கன்றிவரு நீல குஙகுமப மூர
கஞசமலர மேவு முலைகாடடிக்
கஙகுலசெறி கேச மினறு குலையாமை
கணகளகடை காடடி விலைகாட்டி
கன்றுபொரு டூது வெனறுவிலை பேசி
நமபிவிடு மாத ருடலுடட
நஞசுபுகி தேரை யஙகமது வாக
நைநதுவிடு மெழ கொவை றருளவாயே
குன்றிமணி போலர செஙகண வரிநாகஙு
கொணடபடம வீசு மணிகூவாய்
கொணடமயி லேறிக குனறியடி மோதிச
சென்றவடி வேலைக கொடுபோசெய்
மனறலகமழ் பூகந தெஙகுதிரள சோலை
மணடுபட வாவி புடைசூழ
மநதிரட மாடஞ செநதிலஙகா மேவு
மநதசர காலப பெருமாளே.

(இ-ள்.) குனறிமணிபோல-குனறிமணியின நிறத்தை ஒத்த, செம் கண வரிநாகம-சிவந்த கணகளையும் வரிகளையு முடைய பாம்பு, கொணட படம வீசும - பெறறுளள

படதத்தை ஆடடுகின்ற, மணிகூவாய-அழகிய கூமையான வாயை, கொணட மயில ஏறி-உடைய மயிலினமேல ஆரோ கணிதது, குனறு இடிய மோதி-மலைகள இடிநது சரியும்படி தாககி, சினற வடிவேலை-குறறம் நீஙகிய வடிதத வேல் படையை, கொடுபோர செய-கொணடு சணடை செயகின , மனறல கமழ்-வாசனை மணகின்ற, பூகம தெஙகு திரள சோலை-பாககு மரஙகளும தெனனமரஙகளும நிரணட சோலைகளும, வணடுபடு வாவி புடைசூழ-வணடுகள தஙகு கின்ற குளஙகளும நானகுபகக வனஙகளும சூழநதிருகக, மதி நடமாடும செஙநில நகர-சுரஙகுகள கூதாடுகின்ற திருச செநதூர தலதது, அநத அசுரகால பெருமாளே-அநத அசுரகளுககு எமனபோனற பெருமாளே!, கனறிவரும நீலம-மிகக நீலநிறதையுடைய, குஙகும படீரம-குஙகும மும சநதனமும பூசிய, கஞசமலா மேவும-தாமரைமலரை ஒதத, முலை காடடி-ஸதனஙகளைக காடடி, கஙகுல செறி கேசம்-இருடைட ஒதத கூநதல, நினறு குலையாமை-நிலை பெறறு முடி குலையாதபடி, கணகள கடைகாடடி-கணகளின் கடகளைக காடடி, விலகாடடி-விலையை எடுதது காடடி, பொருள நனறு நீது எனறு விலை பேசி-இபபொருள நலலது இபபொருள் தீது எனறு சொலலி விலைபேசி, நமபி விடும மாதர உடனை-விருமபும பெணகளுடனே, நாட்டம் நஞசுபுரி - அவரகள கணகளிலுளள விடம போனற காமதத்தை விருமபி, தேரை அஙகம் அது ஆக-தேரையின் உடமபுபோலஉடமபுமெலிவடைநது, நைநது விடுவேனுக்கு

அருள்வாய்-வருந்துபவனுகிய அடியேனுகுகுத திருவருள் புரிவாய எ-று

(வி-ரை) மானகனையும வெலலததகக விழியாலும், தாமரை அருமபை ஒதத தனஙகளாலும, மேகததை ஒத்த செறிநத கூநதலாலும அறிவை மயககும மாதரை நமபி அவரது புலலிய நலததை விருமபிப பாமபினவாய தேரை போல வருநதுமெனனை அருள புரிநது ஆணடருளவாய் என்பது கருதது கனறு-மரபுபபெயர. கஙகுல-இருள. மஙகுல-மேகம குலியாமை-விணியெசசம. குலி, யாமை மலா சூடுமதனால' எனறார, தமமைப புணரவதில மிகக வன மையுடையார எனப நடதானை 'நன்று பெரிதாகும' என் பது தொலகாபபியம அநதததையும இனபதததையும பயக் குஞ சிறபபிற றெனபார, 'நனறு பொருள' எனறார. இக கருததறே பறறி, 'வடிவிலா வையதது மனனிய மூனறுள, நடுவண தெயதின இருதலியு மெயதும' எற சானறோர் செயயுளெயுங காணக குமரேச-குமரனுகிய ராசனை, அண் மைவினி. பூகம பாகுமாம் 'வண்டு படுவாவி' என்றது மலாகள நிறைநதிருததல பறறி. நீலம், சிவபிரானது உணாதிறறு. மனகுறிபபை உணாததுவதில உடம்பினும முகமுமமுகததினும கலாகளுமகணகளினும கடகடைகளும் சிறந்திருததலின, 'கணகள கடைகாடடி' என்றார. இக் கருததுபபறறிய அருணகிரியாரும 'ஏடுதரு மலாக்குழ லார முலைததலமேக இடைகளெனறிவிழியின படுகடைக்கே' எனறார. (13)

14 தனதந் தானன தானன தானன
தனதந் தானன தானன தானன
தனதந் தானன தானன தானன-தனதான.

அனிசசங காமுகம வீசிட மாசறு
துவடபஞ சானத டாகமவி டாமட
அனததின தூவிகு யாவிய சீடி மடமானா
அருககன போலொளி வீசிய மாமர
கதபபைம பூணணி வாமுலை மேலமுகம
அழுதத்ம பாவியை ஆவியி டேறிட நெறிதாராய்
விணசசண டாளணி வீணணி ணிதி
தணிகணை டாணவ மானதா மூடணி
விடகண் பாயதுகா பாழணி யோமொழி பகராதே
விகப பங கூறிடு மோக விகாரணி
அறதின பாலொழு காதமு தேவியை
விளிதுண பாதுகை நீதர நானருள பெறுவேனே
முணிசசங கோலிடு நீல மகோததி
அடைதஞ சாத இராவண ளீளபல
முடிகன ரோகணி யேவுமி ராகவன மருகோனே
முலகுஞ் சீதநி லாவொட ராவிரி
திரைகங காநதி தாதகி கூவிள
முடிகுஞ சேகரா பேரரு ளாலவரு முருகோனே
திணசசெங கானக வேடுவ ரானவா
திகைதந தோவென வேணி யாகிய
திறறந தாவளி நாயகி காமுறும் எழில்வேலா
சிறகுந தாமரை யோடையின் பேடையில
நிறக்குஞ் சூலவ ளாலமணி வீசிய
திருசெந தூவரு சேவக னேசுரா பெருமாளே.

(இ-ள்) முனை சங்கு ஒலிடும-முகத்தையுடைய சங்குகள சபதிகினற, நீலம மகாததி அடைதத-நீலநிறம பொருநதிய பெரிய சமுததிரததைக கடடி, அஞசாத இராவணன-யாருகுமபயபபடாத இராவணனுடைய, நீள பலம முடிககு-மிகக வலிவையுடைய முடியைக கொய்யும பொருடடு, ஓகணை ஏவம-ஒபபறற அம்டை செலுததும, இராகவன் மருகோனே-இராமபிரானுடைய மருமகனே!, மூலகுமை சீத நிலாவொடு-தேனறுகின்ற குளிரந்த பிறையுடனே, அராவிரி-பாமபுகளையும, விரிதிரை கஙகாநதி-விரிநத அலைகளையுடைய கஙகையாறறையும, தாதகி கூவிளம்-ஆததிமலரையும விலவதையும், முடிகுமை சேரவா-முடிகினற சிவபெருமானது, போ அருளால வரு முருகோனே-மிகக கருணையினால தோனறின முருகனே, தினை செம கானகம் வேடுவா ஆனவா-தினை விளைகினற சிறநத காட்டிலே வாழும் வேடரகள, திகைதது அநதோ எனமயஙகி ஐயோ எனறு சொலல, கணி ஆகிய திரள கநதாவேஙகைமரமாகிய கநதனே!, வளிநாயகி காமுறும எழில வேலா-வள்ளிநாயகி விருமபும அழகையுடைய வேலனே! சிறக்கும் தாமரை ஓடையில-பூகளில உயாநத தாமரை பூத்த ஓடைகளிலும், மேடையில-மேடட நிலஙகளிலும, நிறக்கும் சூலவளை-நிறம பொருந்திய கருவுறற சஙகுகள, பாலமணி வீசிய-வெள்ளிய முததுகளை வீசும, திருசசெநதூர வருசேவகனே-திருசசெநதூரில எழுநதருளியிருகுமை தொழிலையுடையவனே!, சுரர் பெருமானே-தேவாகளுககு

நாயகனே!, அனிசசம-அனிசசமலரின மேலும, காமுகம் வீசிட-பஞசு கொடடிம மிலலால அடிதததலால, மாச அறு துகள பஞசு-குறறம நீஙகிய தூளாகிய பஞசினமேலும், ஆன தடாகம விடா-குளிரசசியாகிய குளதனதவிடடு அக லாத, மட அனனதின தூவி-இளமை பொருநதிய அனனத தின இறகினமேலும, சூழவிய சிறு அடி - விளஙகுகினற சிறிய அடிகளையுடைய, மடம மானை-மடபபம பொருநதிய பெணகளுடைய, அருகு அனனபோல ஒளி வீசிய-சூரியனப போல ஒளி வீசுகினற, மா மரகதம பைமபூண-சிறநத மரக தத்தால இயபசுமையான ஆபரணமவிளஙகுகின்ற, வார முலை மேல-கசசனிந்த முலையினமேல, முகம அழுதது-முகதனத அழுதது, அம்பாவியை-முகதனத அழுதது இன்ன பாபச செயலுடையவனும, ஆவி ஆட்டறிட நெறிபார-உயிர் கடைதது நலல வழியைக காணா யாத விதன சணடாளனே-தீவினையுடையவனாகிய சணடாள னும, வீணனே-பயனறறவனும், நீள நிதி தேடி-மிகுநத செலவதனதப பாராதது, ஆணவ மான மிரமூடனே-அகஙகா ரமமே கொணட பெரிய மூடனும, விடாது அன்பாய துகர் பாழனே - பிற உயிரகளின இனனசசிதய அனபுடனே உண் ணும பாழானவனும, ஓர மொழி பகராது-ஒரு யாததையும் எதிர சொலலாமல, விகாரம கூறிடு மோக விகாரனே - மன மாறுதலால சொலலும மோகவிகாரமுடையவனும், அறத் தினால ஒழுகாத மூடதவியுமாகிய அடியேனை, நீவினைதது தேவரீர அழை தது, உன பாதுகைதர-உனது மிதியடியைகொடுக்க, நான் அருள்பெறுவேனே-நான அருளை அடைவேனே? எ-று.

(வி-ரை) மாதா அடியின மேனமையை உணாததும பொருடடு 'அனிசசம் .ரீறடி', எனறார். 'அனிசசமும் அனனதகின தாயியும மாதா அடிககு நெருஞசி, பழம' எனறார திருவள்ளுவனாரும, 'தடாகம விடாமடவாயம' என றும அனனதகின சிறபபை உணாதத பொருடடு எனக. சிறுமை + ஆடி = ரீறடி எனப புணாந்தது, பணபின ஈறு கெடடு ஆதி நீண்டது 'ாறுபோதல இடையுகரம இயபா தல' எனனுஞ் சூதிரம காணக மாறா-டெணகள மாதா உறபபுகள பலவாறுளளும முனனா தே தானறிக ணை களை மயகுவனவாதலபறறி, 'பூணணிவாா முலை முகம அழுததும பாவியை' எனறார இதனை மணிவாசக பெருமான,

'பூணி பொலி கொஙகையா வியை
யோவியப பொா கொழுநகை
காணி கழா லை கனடிலே
மென்றோட் கருமபினையே' எனறும,

'நீஙகரும பொாகழற சிறறம பலவா கெடுவிசமபும வாஙகிருந தெணகடலை வையமு மெயதினும யாமா ாறவன நீஙகரும பும மழிதலுஞ செழுநதெனும பொதிந செபபுங கோஙகரும புந தொலைத தெனனையுமாட கொளட கொ [ககளே'

எனறும அருளிச செய்தமையாலும, 'விசமபும நிலனும ஒருஙகுபெ வரினும இகொஙகைகளை மறநது அதனகண முயஙகுமா றிலலையெனத தணினறி யமையாமை கூறிய வாறுயிறறு' எனறு பேராசிரியர் கூறிய உரையாலும்

உணாக இடேறிட-விகாரம், ஈடேறிட விணைசசணடாளன்-தீவிணைசெயபவ ர வீணன-பொயயினபம விருமபி அ ம் பொருளினபம வீடு எனனும உறுதிபபொருளகளை அடையாது கழிபவை

'தவஞசெயவார தஙகருமஞ செயவாம மறறலலாதார்
அவஞசெயவாழ ஆசையுட படடு'

எனறு திருவாசகமும அருளிச செய்தார.

மிகக செலவம உணடாயவழி அறிவு மயஙகுதல இயலபாதலின, 'நீலிதிதலைக கணடாணவமான நிரமூடன' எனறு கூறினர. இககருததே பறறி, 'செலவமெனனும அலலலிற பிழைத்தும' எனறும, 'வாழவெனு மையல' என்றும, 'செலவம வந்துறறகாலத தெயவமுஞ சிறி தபேணார' எனறும பெரியோர பலரும கூறினர. 'விடககு அனபாய் நகாபாழனை' எனறார, ஒருயிரின இரைசசியை உணபோர இறைவன அருளை இழததலின

'தனனான பெருகக குத தானபிறி தானுண்பான
எனனை மாஞ மருள'

எனறு திருவளரும நாயனார திருவாய மலாநதருளியது காணக. மூதேவி-மூதேவி எனபதன விகாரம. மகோததி-கடல, மகா உததி-வடமொழிசசநதி. இராகவன்-இரகுவமிசததில தோன்றினவன; தததிதாந்த நாமம். முளைகுஞ சீத நிலா-இளம்பிறை.

'மூளைகுஞ :.....சேகரர்'—சிவபெருமான. கூவிளம-விலவம; 'கஙகையு மதியும பாம்புங கடுகையும முடிமேல

வைதத அங்கணா' எனபதனுலும் பிறவறறுலும் அறிக. சிவ பெருமான தகன சாபததால கலைகுறைந்த சந்திரனைத் தம சடைமுடியில சூடிக்கொணடு அருளசெயதா எனபது புராணவரலாறு பிறையைச சூடுதல ஞானசொரூபன என் னும உணமையை விளகுமபொருடடு எனபா படினத் தடிகளார.

'தூமதி சடைமிசைச சூடுதல தூநெறி
ஆமதி யானென வமைதத வாறே'

கஙகையின செருகைக யடகி உயிரகளைக காககும் பொருட்டு அதனை ஒரு சிறு திவலை பாகசிச சடையில ணிந் தா. இதனை,

'மலைமகளை யொருபாகம் வைததலுமே மறிருநதி
சலமுகத்தா லவனரலையிற பாயுமது வெண்னேடி
சலமுகத்தா லவனறலையில பாயாளே லுலகெ லலாம்
பிலமுகததே யுகபபாயநது பெருஙகேடாஞ சாழலோ'

என வரூஉம் திருவாசகதனாலும அறிக

கணி-வேஙகைமரம கநதன-ஸ்கநதன எனனும வட சொறறிரிபு; வளி-வளளி, இடைகுறை.

நிறகுமம-நிறம எனனும் பெயரடியாகப பிறநத பெய ரெசசம சுரா-சுராபானமுடையோ. (14)

திருப்பழநிமலை. (திருவாவினன்குடி.)

15 தனனதன தான தநத தனனதன தான தநத
தனனதன தான தந்த-தனதான.

கருவினுரு வாகி வநது வயதளவி லேவ ளாநது
கலைகளபல வேதெ ரிந்து மதனுலே

கரியகுழன் மாதர் தங்கள் அடிசு வடுமார் புகைந்து
கவலைபெரி தாகி நொந்து மிகவாடி
அரகரசி வாய வெனறு தினமுநினை யாம னின்று
அறுசமய நீதி யொனறும் அறியாமல
அசனமிடு வாக டங்கண மனைகடலை வாசல் நினறு
அனுதினமு நாண மினறி யழிவேனை
உரகபட மேலவ ளாந்த பெரியபெரு மாள ரங்கர்
உலகளவு மாலய மிழந்த மருகோனே
உபயகுல தீப வங்க விருதுகவி ராஜ சிங்க
உறைபுகலி யூரி லனறு வருவோனே
பரவைமனை பீதி லனறு இருபொழுது தூது சென்ற
பரமனரு ளாலவ ளாந்த குமரேசா
பகையசுரர் சேனை கொனறு அமராதிபர் வாழ்வெனறு
பழநிமலை மீதி னினற பெருமாளே

(இ-ள) உரக படமேல - ஆதிசேஷனது படத்தின மேல, வளாந்த-திருகண்வளரும, பெரிய பெருமாள அரங்கா-பெரியபெருமாளாகிய அரங்கநாதபபெருமானும, உலகு அளவு மால - மூவுலகங்களையும இரண்டு திருவடிகளால அளந்தருளியவருமாகிய திருமால, மிழந்த-மகிழும, மருகோனே-மருகனே!, உபயகுல தீப-இரண்டு குலங்களுக்கும விளக்குபபோனறு, விருதுகவி ராஜ சிங்க-விருதைபபெறற கவிராஜசிங்கம எனபவர, உறை புகலியூரில-வசிதத சீகாழி யிலே, அன்று வருவோனே-அகாலததில ஞானசமபநதராக அவதரிததவனே!, பரவை மனைமீதில அனற-பரவை நாசசியாருடைய திருமாளிகையில அகாலததில, இரு

பொழுது - இரண்டுமுறை, தூதுசென்ற சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளின பொருட்டுத தூதாகசசென்ற, பரமன அருளால-சிவபெருமான திருவருளால, வளாந்த குமரேசா-வளாந்த குமரேசனே!, பகை அசுரா-பகைவாகளாகிய அசுராகளுடைய, சேணை கொன்று-சேனைகளை அழிதது, அமராகிறைமீள-தேவாகள சிறையினினறு மீளும்படி, வென்று-வெற்றிகொணடு, பழநிமலை மீதில - பழநிமலைமேல, நினற பெருமாளே-நிலைபெறறுத தஙகிய பெருமாளே!, கருவின உருவாகி வந்து-தாயின வயிற்றில உருவதைத பெறறு வெளிவநது, வயது அளவிளே வளாந்து-வயது ஏறும அளவிலே வளாநது, கலைகள பல தெரிந்து-கலைஞானஙகள பல வறை உணாநது, மதனுலே-மனமதனுலே, கரிய குழல மாதர-கருமையான கூநதலையுடைய பெணகள, தஙகள் அடிசுவடு-தஙகளது அடியினது தழுமபு, மாறபு உதைந்து-மாறபிற பொருநதபபெறறு, கவலை பெரிது ஆகி-வருதம மிகுநது, நொநது-மனமழிநது, மிகவாடி-அதிகமும வாடட முறறு, அரகர சிவாய என்று-அரகர சிவாய எனறு வாயாற சொலலி, தினமும் நினையாமல நினறும-ஒருநாளும எணணுதொழிநதும, அறுசமய நீதி - ஆறுசமயஙகளின ஒழுகஙகள, ஒனறும் அறியாமல-ஒனறும தெரிநதுகொளளாமல, அசனம் இடுவாகள தஙகள - சோறுதருவோருடைய, மனைகள-வீடுகளின, தலைவாசல நினறு-வாயிலகளில நினறுகொண்டு, அனுதினமும-நாடோறும, நாணம்இனறி-வெடகமிலலாமல, அழிவேனை-அழிநதுபோவேனை எ-று.

(வி-ரை) 'மாதா தங்கள அடிசுவடு மாபுதைதது' எனறாது உளடல காலதது நிகழசசியை, ஊடுதல இனபத்தை மிகுதது, இனற மகளிர ஊடுதல இயலபு. அஃதினறேல காமம் சிறவாது. இது பறறிய 'துனியுமபுலவியு மிலலாயிற காமங், கனியுங கருகுகாயு மாறறு' எனறார். நிருவாணசமயம்-ஆறுவகைபபடடசமயஙகள அவை அகசசமயமசைவம், பாசுபதம், மாவிரதம், காளாமுகம், வாமமுகம், வைரவம் என்பன புறசசமயம், உலோகாயதம், பௌததம், ஆருகதம், மீமாஞசம, மாயாவாதம், பாஞசராதிரம என்பன.

உரகபட மேலவளாநத பெரியபெருமாள-ஆதிசேஷன் மீது அறிதுயிலி கொளளும் திருமால. வளாநத - கண் வளாநத, இறநதகாலதது கூறியது வழுவமைதி. நீயே திருஞான சமபநதராக அவதரித்தனை எனபார 'விருதுகவி ராஜசிவகம உரைபுகலி யூரிலன்று வருவோனே' எனறுரைத் தனர. பரவையின ஊடடல தீரகசச சிவபெருமான தூது சென்ற வரலாறறை பெரிய புராணததுள காண்க. அடியார பொருட்டுச செயயததகாத செயலையும செயத பெருமான் மகனதலின, 'நீ கருணை மிகவுடையை' எனபார, 'பரமனருளால வளாநத குமரேசா' எனறார. சிவபெருமான தூது நடநதமையை,

'நளவிருள யாமத்து நாவலா பெருமான
தளளாக காதல தளளு கமம
ஒருகா லலல திருகால நடநதும்
எளியரு கெளிய ராயினா.'

எனவருமு குமரகுரு சுவாமிகள திருவாகான உணர்க.

பழநி எனபது பொதினி எனபதன மரூஉ (15)

16 தனதன தனத தானன தனதன தனத தானன
தனதன தனத தானன-தனதான.

கதிபவி லககு மாதாகள புதியவி ரதன பூஷண
கனதன வெறபு மேனமிகு மயலான
கவலைம னதத னுகிலு முனதுபா சிதத மாகிய
கனதன மொதத மேனியு முகமா றும்
அதிபல வஜர வாகுவும அபினவ வெறறி வேலதும
அரவுபி டிதத தோகையு முலகேழும
அதிசய ரறறு கோழியு மடியுர வுழுதி வாழவுறும்
அபிநவ பதம பாதமும் மறவேனே
இரவிகு லததி ராசத மருவியெ திரதது வீழகடு
ரணமுக சுதத வீரிய குணமான
இலையவ னுககு நீணமுடி அரசது பெறறு வாழவுற
இதமொ டளிதத ராகவன மருகோனே
பதினெரு ருததி ராதிகள தபனமவி ளஙகு மாலிகை
பரிவொடு நிறகு மீசுர சுரலோக
பரிமள கபக காடவி வரியளி சுறறு பூவுதி
பழநிம லைகுள மேவிய பெருமாளே.

(இ-ள்) இரவி குலதது-சூரிய குலததுக்குரிய, இராச தம் மருவி-இராசத குணத்தைப பொருநதி, எதிரத்து வீழ் கடு இரணமுக - பகைவரை எதிரதது விரும்புகினற மிக்க போர்முனையில, சுதத வீரிய குணம் ஆன - சுதத வீரிய

குணத்தைக கொண்ட, இளையவனுககு-இளையவனுகிய பர தனுககு, நீண் முடி-நீண்ட முடியையும், அரசு அது - அர சாட்சியையும், பெறறு வாழ்வு உற-பெறறு வாழுமபடி, இதமொடு அளிதத-அனபுடன கொடுத்த, ராகவன்-இராம பிரானுடைய, மருகோனே-மருமகனே!, பதினெரு உருததி ராதிகள-பதினெரு உருததிராகளது, தபனம் விளஙகும ாளிகை-பிரகாசம விளஙகுகினற கோவிலில, பரிவொடு நிறகும ாசுர - அன்போடு நின்றருளும் தலவனே!, சுரா லோகம்-தெய்வலோகததில, பரிமள கறபக அடவி-வாசனை பொருநதிய கறபகசசோலையிலுள்ள, அரி அளி-வரிபொருந் திய வண்டுகள, சுறறு பூ உதிர - சூழகின்ற மலாகள் சொரி கினற, பழநிமலைகருள மேவிய பெருமாளே - பழநிமலையில பொருநதிய பெருமாளே!, கதியைவிலககும்-மோகஷதைதத் தடுகினறனர; மாதாகள-பெணகளது, புதிய - புதுமையான, இரதன பூஷண - இரதனின ஆபரணஙகள அணியபபடட, கனன வெறபு மேல-பெரிய முலையாகிய மலைகளினமேல், மிகு பயலான-மிகக ஆசை மயககஙகொண்ட, கவலை மனத் தன ஆகிலும - கவலையையுடைய நெஞசை யுடையேனெ னும், உனது பிரசித்தமாகிய-தேவரீருடைய கீரதிபெறற, கனதனம்-மாறறுயாதத பொன்னை, ஒத்த மேனியும - ஒத் திருககும திருமேனியையும, முகம் ஆறும்-ஆறு திருமுகங கஞளயும, அதிபலம-மிக்க வன்மையையுடைய, வஜரவாகு வும-வயிரமணிபோனற தோள்களையும, அயில துணை-கூரிய முனையையுடைய, வெறறிவேல் உம்-வெறறிவேலையும், அரவு

பிடித்த-பாமபைபபற்றிய, தோகையும - மயிலையும், உலகு ஏழும-ஏழுலகங்களும, அதிர-அதிருமபடி, அரற்று கோழியும-ஒலிக்கின்ற சேவலையும், அடியார் வழுத்த-அடியார்கள் துதித்தது, வாழ்வு றும்-தங்கள வாழவை அடைகின்ற, அபிநவம பதமபாதமும்-புதிய தாமரைமலரையொத்த திருவடிகளையும, மறவேன ஒருகாலத்தும மனகமாடேன என்று.

(வி-ரை) ஆடவரைத் தாமமயலில அகபபடுத்தி, வீடடைவதற்குரிய நலவினைகளைச செயயவொடடாமல தடுத்து, அவர பெறுதற்குரிய நறகதியை இழகசுமபடி செயவோர் மகளிராதலின், 'கதியை விலகத மாதாகள' எனறார.

இது குறிதது கலவியிற பெரிய கபபர,

தூமகேது புவிகெனைத தோனறிய
காம மேகலை மஙகைய ராலவரும
காம மிலலை யெனிறகடுங கேடெனும
நாம மிலலை நரகமு மிலலையே.

எனறு கூறுவாராயின்ர.

கனதன வெறபு-மலைகளை யொதத பாரமான ஸ்தனங்கள. கனதன மொத்த மேனி - மேனமையான பொனனை யொத்த மேனி. வஜரவாகு - வைரமபோல உறுதிபான தோள்கள. வேலதும் என்பதில அது, பகுதிப பொருள் விகுதி. தோகை-மயிலுக்கு ஆகுபெயர. அபிநவபதமபாதம்-பாகுநதோறும புதுமையான அழகுடன விளங்கும தாமரைபோன்ற திருவடி. அனறி அபிநவம் என்பதைத் தாமரைக்காக்கி அன்று பூத்த தாமரை எனலுமாம். 'பெறு

தறுகரிய அரசபோகத்தை இளமையிலே தன தம்பியாகிய பரதனுககு மிகக மகிழசசியுடனை தநதவன என்பார், 'இளை யவனுககு நீணமுடி அரசதுபெறறு வாழவுற இதமொ டளிதத ராகவன்' எனறார

கறபக + அடவி = கறபகாடவி எனறயது வடமொழித தீாகக சநதி. 'கறபகாடவிபா பொலிபதமாதெனத தோறறிய குமரி' எனக சுமாருரு சுவாமிகள கூறியதாலுங்காணக. அரசது எனபுழியும அது பகுதிபபொருள விகுதி (16)

17 • தானன தனன தானன தனன
தானன தனன-தனதான

காரணிந தவரைப பாரடைந துவிணக
காதனெஞ் சயரத தடுமாறி

கானர மபுதிரத தோலவழும புறுபொயக
காயமென றுபொறுத தடியேனுங்

தாரிணங குகுழ ஊரணிந தவிழிசெ
சாபமென றுதுத பொடியாதம்

தாளப ணிநதவா றேளவிரும பிமிகத
தானமெலிந துவிடத தகுமோதான

சூரர்துண் டுபடப போாகடந துதொழத்
தோயமுஞ சுவடப பொருவேலா

தூய்மைகொண டகுரத தோகைகின றபுனச
சூழபெருங் கிரியிற றிரிவோனே

ஆரண கருடத் தாரணன் புகழ்த்தற
காலமுண் டவருக குரியோனே

ஆலயம் பழனச சோலையின புடைசூ
ழுவிநன் குடியிற் பெருமாளே.

(இ-ள) சூரா துணடுபட-சூராகள வெட்டுபபட, போர கடநது-சணடையில வெனறு, தொழ-அனைவரும வணஙக, தோயமும சுவற-கடலும வறுமபடி, பொரு வேலா-போர செய்யும் வேற படையை யுடையவனே', தூயமைகொணட-பரிசுத்தம் வாயநத, குறதி காகை - குற பெணணகிய வள்ளியமமையார, நினற புனம்-வாழநதிருநத தினைபபுனம, சூழபெருங கிரியில-சூழநத பெரிய மலையில, திரி வோனே-திரிபவனே', ஆரணன-பிரமனும, கருடதாரணை - கருட னாக கொடியாகத தரிததவனகிய திருமாலும, புகழதாகு-தனனைப படறுமபொருடடு, ஆலமுணடருளுகு-விஷததை உடகொணடவராகிய சிவபெருமானுககு, உரியோனே - உரிய திருகுமாரனே', ஆலயம கோயில, பறனம சோலை யின புடை-வயலகளையுடைய சோலையிடகதனை, சுறறு-சூறிகொணடிருகக, ஆவின குடியின-திருவாவினனகுடி எனனுந திருததலதைத வீறறிருககும, பெருமாளே-பெருமாளே', கார அணிநத-மேகதைதத தரிதத, வரை-மலைகளை யுடைய, பார அடைநது-பூமியில தோனறி, வினை காதல-இருவினையால எறபடட ஆசையினால, நெஞச அயர தடுமாறி-மனம தளாநது தடுமாறும அடைய, கால நரமபு-காலியும நரமபையும, உதிரம தோல - இரதைதயும தோலியும, வழமபு உறு-நினைதலையுமபொருநதி, பொயகாயம் ஒனறு-பொயயான உடமபு ஒனறை, பொறுதது-சுமநது, அடியேனும்-அடியவனகிய யானும, கார இணவகு குழல-பூமாலை பொருநதிய கூநதலையும, கூர் அணிநத விழி - கூர

மையை அழகாகப பொற கணகளையும், சாபம ஒனறு
முதல - விலலியொத்த நெறறியையும் உடைய, கொடியார-
பூங்கொடியை ஒதத பெணகளுடைய, தாள்பணிந்து-பாதங்
களை வணஙகி, பொன் தோரை விருமபி - அழகிய தாளகளை
விருமபி, மிக மெலிந்துவிட - மிகவும மெலிவடைவதி,
தகுமோ-பொருந்துமோ எ-று

(வி-ரை) 'கானரம புதிரத தோல வழும்புறு பொயக்
காயம' எனறும தனிதனியே பாரததால அருவருககத்
தகக நரமபு உதிரம் தோல முதலியவறறால ஆககபபடடுச்
சின்னடகளில அழிவதாதலின, இதனை தாங்குதல மிக்க
தனபம என்பா, 'பொறுதது' எனறும. இதனை,

குடருங கொழுவுங குருதியு மெனபும
தொடருநரமபொடு தோலும—இடையிடையே
வைதத தடியும எழும்புமா மறறிவறறுள்
எதறறதத ளீரங்கோதை யாள்

என்னும நாலடிச செயயுளாலும,

'ஆலலுமிநத வுடமபோடிருத்தல மிகக வருவருபபே'

எனவரும பட்டினததார திருவாககாலும,

'மறறுந் தொடாபபா டெவன்கொல் பிறபறுக்க
லாறறாத குடம்பு மிகை'

என்னுந திருவள்ளுவர் திருவாக்காலும் உணர்க.

இக்கருத்தே பறறி யனறோ தாயுமானாரும,

'காகமொடு கழுகலகை நாய்நரிகள் சூறறுசோறிடு
துருத்தியைக்

காலிரணடு நவவாசல பெறுவளா காமவேள்
நடன சாலையை
மோகவாசை முறியிட்ட பெட்டியை முமலமிகுந
தொழுகு கேணியை
மொயதது வெஙகிருமி கதகுமபியை முடஙகலார்
கிடைசரகஙகிஙை
மாகவிநதரதனு மினஙை யொத்திலக வேதமோதிய
குலாலனூர்
வஙைய வெய்யதடி காரனூயமன வநதடிகரு மொரு
மடகலத
தேகமான பொயை மெயயெனக கருதியைய வையு
மிசை வாடலேவா
தெரிவதகரிய பிரமமே அமல சிவசுகோதய
விலாசமே'

எனறு அருளிசசெயவாராயினர.

கொடியார எனறசொல பூஙகொடிபோல மேனமை யாகிய இயலபுடையவர எனறும கொடிய குணஙகளையுடை யார எனறும இருபொருள படுமாறு காணக. தாள பணி தல-அவர தம்பால அனபு கொளளுகு அவர விரும்பிய எவ்வறையும் தம கருதது முகமகாது சசெயதல. பொறிவேள்- அழகிய தோள; பொனபோலும அருமையான தோள, பொன்னைபபோல கட்கினிதாய மனததைக கவரதததக தோள எனப பலவழியாலும் பொருள் கொள்க. தகுமோ எனபதிலுள்ள ஓகாரம எதிரமறைபபொருட்டு. 'தேகய முஞசுவறப் பொரும்வேலர' என்றது சூரபதமன் முருக வேளுடன் போசசெய்ய மாட்டாது கடல்வடிவர் தாங்கி

நினைபோது, அதனைத தனை சததி வடிவினதாகிய வேலை ஏவிச சுவரசெயதனா எனறநிகழசசியை உட்கொண்டது.

மனமொழி மெயகளான தூயமை யுடையவா வள்ளி நாயகியாரதலின 'தூயமை கொணட குறதிதாகை' என்றருளிச செயதனா தூயமனததுடன தமபால பேரன்பைச செலுததிநினற அமமைககு அருள செயயவேணடி அவா வாழ்நதிருநத திணபபுனதமே பலகாலுஞ செனறுமுனறு, தாம அனபு கனிநத அடியவருககு எளியரின எளியராதலை உணாததின வென்பா, 'தினைகினற புனசசூழ பெருங கிரியிற நிரிவோனே' எனறும ஆரணன-பிரமன, வேதங களை யுணாநதவன. கருடததாரணன - கருடக கொடியை யுடைய திருமால

தேவாகளும அசுராகளும் கூடி ஒருகாலததில திருப பாறகடலில கடைய அமிாதமும விஷமும பிறந்தன. விடம மேலோஙகித தேவாகளை அழிகக தலைபபட்டதை உணாநத தேவாகள அஞசி நடுஙகிச சிவபெருமான திரு வடிகளில விழுந்து பணிநது நிறக, அவா அவவிஷததை உடனே எடுதது விழுஙகித தேவா துயரம தீரத்தனா. அது கண்ட பிரமன திருமால முதலிய அனைவரும அவரது அளவிலாறறலைபபுகழ்ந்து வாழ்ததினா எனபதாம. இதனை,

கோலால மாகிக குரைகடலவா யலைமூநத
ஆலால முண்டா னவனசதூதா னென்னேடி
ஆலால முண்டிலனே லன்றியனமா ருள்ளிட்ட
பேலாய தேவ ரெலலாம வீடுவாகாண் சாழலோ.

என்னும மணிவாசகர் அருளதவாகாலும அறிக. திருவாவினன்குடி பழனி. (17)

திருவோகம். (சுவாமிமலை)

18 தனனதன தனனதன தனனு தனததன
தனனதன தனனதன தனனு தனததன
தனனதனதனனதன தனனு தனததன-தனதானு

குமரகுரு பரமுருக குகனே குரசிறுமி
கணவசர வணகிருதா கலகா பிறைசசடையா
குருவெனந லுரையுதவு மயிலா வெனததினமு முருகாதே

குயினமொழிந மடவியாகள விழியா லுருகுபவ
தெருவிலன வரதமன மெனவே நடபபாநகை [வோருக
கொளுமவாக ளுடைனம மனமுடனே பறிபபவாக ளனை

தமதுவச மூறவசிய முகமே மினுகியாகள்
முலையிலுறு துகிலசரிய நடுவீதி நிற பவாகள
தனமிலியா மனமுறிய நருவா வுழபபியாகண் வலையா லெ

சதிசெய்தவ ரவாமகிழ அணைமீது ருகியர்கள
வசமொழுகி யவரடிமை யெனமாத ரிடடதொழில
தனிலுழலு மசடனைய னடியேவழுதவரு டருவாயே

சமரமொடு மசுராபடை களாரி தெதிரதபொழு
தொருகொடியி லவாகளபடை கெடவே லெடுதவனி
தனினிருதா சிரமுருள ரணதூள் படுததிவிடு செருவீர

தவனமொடு மலகைகட மிடவீர பதராகள
அதிரகிண மொடுகுருதி குடிகாளி கொகரிசெய [கோடி
தசையுணவு தனினமகிழ விடுபேய நிரைதிரைகள பல

திமிதமிட நரிகொடிகள கழுகா டரத்தவெறி
வயிரவாகள் சுழலவொரு தனியா யுதத்தைவிடு
திமிரதின கரவமரா பதிவாழ்வு பொறுலவு குருகோவே

திருமருவு புயனயனெ டயிரா வதக்குரிசில்
அடிபரவு பழநிமலை கதிர்காம மு றுவளர்
சிவசமய அறுமுகவ திருவே ரகததிலுறை பெருமாளே.

(இ-ள) அசுரா படை சமரமொடு களமீது எதிர்தத பொழுது-அசுராகளுடைய சேனை போர்களதத்திலே எதிர்த்தபோது, ஒரு நொடியில அவாகள படைகெட-ஒருகணப பொழுதில அவாகளுடைய சேனை அழிய வும, வேல எடுதது-வேறபடையை எடுதது, அகனி தனில-பூமியில, நிருதா சிரம உருள-அவுணாகளுடைய தலைகள உருணடு விழவும, ரணதூள படுததிவிடு செருமீது-சணடைக களததில துகளாகவும போாமீது, தவனமொடு-தாகததோடு, அலகை நடமிட-பேயகள கூததாடவும, வீர புதிராகள அதிர-வாள வீராகள அதிரும்படி, கொககரி செய-கொககரிகின்ற, நிணமொடு குருதி குடிகாளி-கொழுபபுடனே இரதததைதக குடிகின்ற காளியானவள, தசை உணவுதனில மகிழ-இறைசசியாகிய ஆகாரததில மகிழ்சசி அடைய, விடுபேய நிரைதிரள்கள-விடுகின்ற பேயின் கூட்டஙகள, பலகோடி-பலகோடிகள், திமிதமிட-கூததாட, நரி கொடிகள கழுகு ஆட-நரிகளும் காகஙகளும் கழுகுகளும மகிழசிதததைத தினறு ஆட, ரத்தவெறி வயிரவாகள சுழல-இரததவெறிகொணடு வயிரவாகள சுழற்சியடைய, ஒரு தனி ஆயுததைவிடு-ஓர ஒபபற்ற ஆயுதத்தைச செலுத்தம, திமிரம் தினகர-ஆன்மாக்களது அக விருள ஒழிக்கும் சூரியனே! அமரர்பதி-தேவேந்திரன்,

வாழ்வு பெறறு உலவும முருகோனே-வாழ்வடையுமபடி விளங்குகின்ற முருகனே', திரு மருவு புயன்-திருமகளைச சேரும் தோளகளையுடைய விஷ்ணுமூர்தியும், அயனொடு-பிரமதேவனுடன, அயிராவதம தரிசில-ஐராவதம எனனும் பட்டதது யானையையுடைய இநதிரனும, அடிபரவ-திரு வடிகளை வணஙகுகின்ற, பழநிமலை கதிகாமம உறறு-பழநி மலையிலும கதிகாமததிலும பொருநதி, வளர சிவசமய-வளாகின்ற சைவசமயதததை தலைவனே', அறுமுகவ-ஆறு திருமுகஙகளை யுடையவனே', திருவேரகததில உறற பெரு மாளே-திருவேரகததில தஙகுகின்ற பெருமானே', குமர குருபர - குமரனே குருபரனே', குகனே - குகனே', குறசசிறுமி கணவ - வளளிநாயகனே', சரவண - சர வணனே', நிருதா கலகா - அசுராகளுககுத துனபஞ செயபவனே', பிறை சடையா - பிறையைத தரித்த சிவபெருமான, குரு என - குரு எனறு, நல உமர உதவும மயிலா - நலல புகழசசி வாதததையைக கூறும மயில வாகனனே', என தினமும உருகாது-எனறு ஒவ வொருநாளும மனமுருகாமல, குயில மொழி நன்மடவியா கள்-குயிலைபபோனற இனிய மொழியையும் நலல மடப படதையும உடையவாகளும, விழியால உருகுபவர-கண களால நெஞசைக கரைபபவாகளும, தெருவில அனவரதம அனம எனட நடபபர-தெருவில எபபொழுதும் அனனம போல நடபபவாகளும், நகைகொளளும அவர்கள் உடைமை-சிரிகின்ற ஆடவர்களுடைய பொருளை, உடனே பறிபபவா

கள்-உடலை அடகரிபவர்களும், அனைவோரும-எதிதகை யோரும, தமது வசம உ-ம-தம வசபடுமபடி, வசிய முகம் மினுகுகியாகள-மரீகரதத்தையுடைய முகமினுகுகை யுடைய வர்களும, முலையில உறு துகில சரிய-தனதினமேல தரித் திருகுகும ஆடைவிழுமபடி, நடுவீதி நிறபவர்கள-நடுத தெருவில நி பவர்களும, தீனம இலியா-பொருளிலலாதவர் களுடைய, மனம முறிய-மனம முறியும்படி, நழுவா உழுப பியா-நழுவவிடடு உழுபபுவர்களும, கணவலையால-கணணு கிய மலினால. சதி செயது அவர அவர மகிழ-வுசனை செய்து அவரவர மகிழுமபடி, அணைமீது உருகுகியாகள-பஞ்சணை மினமேல உருகுபவர்களுமாகிய விலைமாதர் களுடைய, வசம ஓழுகி-வசதில ஓழுகி, அவர அடிமை என-அவர அடிமை யெனறு சொலலும்படி, மாதர இட்ட தொழில தனில உழலும-பெணகள இடட தொழிலில உழலுகினற, அசடனை-வீணனை, உன அடிவழுத்த அருள் தாராய-உன அடியை வாழுதத அருள் செயவாய் எ-று.

(வி-ரை) முழுமுதற கடவுளாகிய சிவபெருமானுக் குப பிரணவோபதேசஞ செயத பெருமையுடையராதல பறறி, 'பிறைசசடையா குருவென நலுரையுதவு மயிலா' எனறருளிச செயதனர.

அவவாறலாறு முருகபபெருமான் பிரமதேவனைப பிரணவததின் பொருளைச சொலலுமபடி கேட்க, அவன் அது தெரியாது மயஙகினான். அப்போது அவன் தலையில குட்டி அவனைச சிறைமைத்தனர. இதனை யறிந்த சிவ

பெருமான தமமகனுரை வருவிதது, 'பிரணவபபொருளை எனக்குத தெளியச சொலவாயாக' எனப பெருமானைக் கேட்டனா. அதறகு அவா, 'பிரணவம குரு பீட்க கிரமத் திலதான உபதேசிகக்பபடல வேணடும, அவவாறு நீரும் மாணவராக இருபபின, நாம ஆசிரியனகி உபதேசிபபோ மென மொழிநதனா. அதறகுச சிவனும உடனபட்டு அஙகனே பிரணவபபொருளைக கேட்டனா.

குயிலமொழி நன மடவியாகள-குயிலபோலும இனிய குரலையுடைய இலகக்ண மமைநத இளமாதா. கணகளின அழகாலும பிறழசசியாலும ஆடவருடைய மனததை உருககுதலினாலும, கணகளைபபோல உடமபாட்டுக குறிபபை உணாதது்வன ஏவறினமையானும அறிவு விளங் கித தோன்றும சிவநத உறுபபாதலினாலும கணகளே மனததை உருககும தனமையன ஆதலின, 'விழியா லுருகுபவா' எனறு கூறினா இகக்ருதது்கள, 'நாட்ட மிரண்டும அறிவுடம படுதது்கு கூடடி யுரைகுங குறிப் புரையாகும' எனறு தொலகாபபியனாரும, 'கணணெடு கண் ணினை நோகொகின வாயசசொறகள எனன பயனுமில' என்று திருவளளுவரும,

ஈசரகியான்வைத்த அனபினகனறவன் வாஙகியவென பாசததிறகாரென்றவன் திலலையின்னெளி போன்றவன்தோ பூசத் திருநீறென வெளுததாஙகவன் பூஙகழலயாம் [ள் பேசத் திருவார்த்தையிற பெருநீளம் பெருவண்களே.

எனறு **மாணிக்கவாசக சுவாமிகளும்** அருளிசசெயத வாற் ரூன அறிக.

திருமருவு புயன்-திருமால ஐராவதக குரிசில - இந்திரன. கதிரகாமம, இலஙகையினகணணுளள ஒரு சுபபிரமணிய தலம திருவேரகம-சுவாமிமலை (18)

19 தனனு தனத்த தனனு தனதத
தன்னு தனதத-தனதான.

மருவே செறிதத குழலா மயககி
மதனு கமதத்தின விரகாலே

மயலே யெழுபபி யிதழே யருதத
மலைநோ முலைககு ஞறவாகி

பெருகாத லுறற தமியேனி நிததல
பிரியாது படச மறவாதே

பிழையே பொறுதது னிருதாளி லுறற
பெருவாழவு பறற அருளவாயே

குருவா யரகு முபதேசம் வைத்த
குகனே குறதத்தி மணவாளா

குளிராகான மிகுத்த வளாபூக மெதது
குடகா விரிககு வடபால்வாழ்

திருமால தனககு மருகா உமைக்கொ
சிறுவா கரிக்கும் இளையோனே

திருவே ரகத்தி லுறைவா யரககா
சிரமே துணித்த பெருமாளே.

(இ-ள) குருவாய - ஆசாரிய மூர்த்தியாய, அரற்கும்- சிவபெருமானுக்கும, உபதேசமவைத்த குகனே-உபதேசஞ் செயதருளிய முருகனே', குறதகிமணவாளா-வள்ளியம்மை யாரின கணவனே', குடகாவிரிக்கு-மேறகே யிருநதுவரும் காவேரி யாறறுக்கு, வடபால வாழ - வடதிசையிலே வாழ் கின்ற, திருமால தனக்கு மருகா - விஷ்ணுமூர்தியின மருகனே', உமைக்கு ஓர சிறுவா-உமாதேவியாருக்கு ஒரு புதல வனே', கரிக்குமை இளமோனை யானை முகவராகிய விநாயக ருக்கு இளையவனே', திருவேரகதில உறைவாய-திருவேர கம் எனனும் ஊரில வசிபபவனே', அரக்கர சிரம துணிதத- அசுரர்களது தலைகளை வெடடிய, பெருமாளே-பெருமானே', மருவே செறிதத- பாசனை மிகுந்த, குழலார-கூநதலையுடைய பெணகள, மயக்கின-காம மயககததால, மதன ஆகமதனின- மனமதனுக்குரிய நூலின, விரகாலே-தநதிரததாலே, மயல எழுபபி-ஆசையை உணடாகக்கி, இதழ வாய் அருதக்கி-நன் மையுடனே இதழமுதததை ஊடட, மலைநோ-மலைபோன்ற, முலைகளுள-ஸ்தனங்களுக்குள, உறவு ஆகி-பொருநதி, பெரு காதல உற்ற-பெரிய ஆசையைக கொணட, தமியேற-தனி யவனுகிய என்னை, நித்தல-தினந்தோறும், பிரியாத பட்ச முடனே-நீங்காத விருபபதோடு, என பிழை பொறுதத-எனது குறறங்களைப பொறுததருளி, இருதாளின உறற- இரண்டு திருவடிகளிலும பொருநதிய, பெருவாழவு பறற- பெரிய வாழ்வை அடைவதறகு, அருள்வாய-அருள செய் வாயாக எ-று.

(வி-ரை) மதனகமம-இன்பநூல இதழருததல-அதர பானஞ செயவிததல மலை, தனஙகளுககு வடிவால உவமை. பெருஙகாதல என பாலது பெருகாதல என ஆயிறு எதுகை நோகாகி குளிராகா - குளிராசசி பொருநதிய சோலை. குடகாவிரி - மேறறிசையிலுளள காவிரியாறு மாதாபால வைதத ஆசையை ஒழிதது, உன திருவடி வாழவைப பெறு தறகு அருளபுரிவாய எனபார, 'பிழையே பொறுதது னிரு தாளிலு று பெருவாழவு பறற அருள்வாய' எனறார. இரு தாளிலு ற பெருவாழவு - திருவடியில இரணடறக கலதத லாகிய பேரினபப பெருவாழவு. கரி-யானை, ணணடு யானை முகதததையுடைய விநாயகரைக குறிதததது, ஆகுபெயா

திருமால மருகன எனறது முருகபபெருமான தேவிமா ராகிய தெயவயானையாரும வளளிநாயகியாரும திருமாலின புதலவியாதலபறறி, இதனைப பினவருமம தனிகைபபுராணச் செயயுளாலும அறிக

செநதிரு மணநத கேள்வ னுயிர்தததரு டெயவக டபிறை
சுநதரி யமுத வலலி யெனபவர சுடரவே ல செஙகை
மைநதனை மணபப வுனனி மலாவிரி சரவணத்து
மூநதருந தவஙக ளாறற முருகனுங கணமிக கூறும (19)

20 தானன தததன தத்தன தததன
தானன தததன தததன தததன
தானன தததன தததன தத்தன-தனதான

கோமள வெறபினை யொதத தனதத்தியர்
காமனை யொபடவர சிதததமு ருக்கிகள
கோலை யிதழகனி நிதததும் விறபவர மயிலகாடை

கோகில நாபுர வத்திடு குகுகுட
ஆரணி யபபுள வகைகுரல கூவா
கோலவி ழிகளடை யிடடும பூடடிகள விரகாலே

தூம மலாபபளி மெதததைப டுபபவ
யாரையு மெததி மணிககு ளைழைபபவா
சோலவ னகளிளி யொதததமொ ழிசிய நெறிகூடா

தூசுந கிழத்தரை சுறறியு டுப வா
காசுப றிகமம றிதுமு யகஙகிள
தோதக விதததைப டிதத நாடடிபபவ ருவாமோ

மாமர மொததுவ ரிககு ணைருகஙிய
சூரணி வெடடிங ணைகுட லோகொடி
வாரண மெசசவ ளிதத அயிலகுக கதிரகாம

மாமலி யிறபழ நிபா தி யிறணனி
மாகிரி யிறணணி கைகஙிரி யிபபரி
மாகிரி யிறகிரி சுறறிவ ளைதததிடு மலைவாயில

ஏமவெ யிறபல வெறபினி னாபதி
ஞலுல கதனினில லுறறுறு பததாகள
ஏதங நினைதது மெதத்தவ ளிதததரு ளிலோசியாமே

ஏரக வெபபெனு மறபுத மிகைசு
வாமிம லைபபதி மெசசிய சிதததி
ராசத லட்சண வுதததமி பெறறருள் பெருமாளே.

(இ-ள்) மாமரம ஒத்து - மாமரதததை ஒதத வடிவங் கொணடு, உவரிகுள் - கடலினுள் ஒளிதது, நெருஙகிய சூரனை - துன்பபபடுதத்திய சூரனை, வெட்டி நிணம் குடல்-

வெட்டிக் கொழுபபு வாய்நத குடலை, கொடி வாரணம் மெசசும் - கொடியாகிய கோழி பாராட்டும்படி, அளித்த அயில் குக-கொடுதது அருளிய வேற்படையையுடைய குகனே!, கதிகாம மாமலையில - கதிகாமததின சிறநத மலையிலும், பழநி பதியில-பழனிததலததிலுளள, தணி மா கிரியில-ஒப பறற பெரிய மலையிலும், தணிகை கிரியில-தணிகை மலையின் மேலுமம, பரமா கிரியில - திருபபரங குன்றததிலுமம, திரை சுறறி வளைததிடும அலைவாயில-அலைகள்சுறறிச சூழ்ந்துளள திருசசெநதூரிலுமம, ஏமம எயில பல வெறபினில - பாது காவலையுடைய மதிலகள பல சூழ்நத மலைகளினமேலும், நல பதினால உலகததினில-நலல பதினானகு உலகஙகளிலும், உறறு உறு பததாகள - பொருநதி வாழுமம அடியாாகள, நினைதததது எதும் - எணணிய எல்லாவறறையும், மெத்த அளிததருள இளையோனே-மிகவும் கொடுததருளுமம இளை யவனே!, ஏரகம வெறபு எனும் - திருவேரகமலை யெனறு சிறபபிததுச சொலலபபடுப, அறபுதமிக்க சுவாமிமலை பதி- வியபபு மிகுநத சுவாமிமலை எனனுமம கூறததிரததை, மெச் சிய-விரும்பிய, சிதத - திருவுள முடையவனே!, இராசத லகஷண உததமி பெறறருள பெருமாளே-இராஜ லகஷணங் களையுடைய உமாதேவியார பயந்தருளிய பெருமாளே!, கோமளம் வெறபினை ஒத்த தனதத்தியா - இளைய குனறை யொத்த ஸ்தனஙகளை யுடையவரும, காமனை ஒபபவர சித தம் உருகுகிறள - மன்மதனை ஒதத அழகுடைய ஆடவர களின் மனததை உருக்குபவர்களும், கோலை இதழ்களி

கிதமும் விறபவா-கோவைபபழதனை கிகாதத அதரதனை ஓவவொருகாலும விறபவாகளும, கோகிலம-குயிலும், நல புனவததொடு-நலல புறுவும், குகுடம-கோழியும், ஆரணி யபபுள-காடடிலுளள பறவைகளும ஆகிய இவறறின, வகை குரல - வகைபபடட குரலகளை, கறபவா - கறறவாகளும், கோலம விழி கடையிடடு மருடடிகள-அழகிய கடை விழி யிணால மயகுகின்றவாகளும, மா விரகால - தநதிரச செய லால, தூமம் மலாபளி மெததை படுபபவா-வாசனைப புகை யூட்டிய மலாகள் பரபபிய படுகையாகிய மெததையில் படுபபவரும், யாரையும எததி மனைகுள அழைபபவா-எப் படிபபடடவாகளையும எமாறறி வீடடுகுள அழைபபவர் களும், சோலை வனம் கிளி ஒதத மொழிசசியா-சோலையிலே வாழும அழகிய கிளியையொதத சொலலையுடையவாகளும, நெறிகூடா தூசு நெகிழ்ததது-செவவையாகக கட்டபபடாத ஆடையைத தளரததி, அரை சுறறி உடுபபவா-இடுபபைச் சுறறிக கட்டுபவரும, காசு பறிக மறிதது முபகஙகள்-பொருளை அபகரிகக மீணடு மீணடும அணைபவாகளும், தோதகம் வித்தை படிதது நடிபபவா உறவு ஆமா - வஞ்ச கத்தை ஒரு வித்தையாகக கறறுப பழகி நடிக்கின்றவாகளு மாகிய விலைமாதரது சமபநதம் ஆகுமோ? (ஆகாது) எ-று.

(வி-ரை) கோமளம் - இளமை. காமனை ஒபபவா என் றது அவனபோலக் கண், முகம், நகை முதலியவறறால் நெஞ்சத்தை உருகசி மயலை யூட்டுபவா ஆதலின எனக. கோவை இதழ்க் கனி - கோவைக் கனிபோன்ற இதழ்;

கோவை பழம செந்நிறத்தால இதழுகுவமை; ஆதலின வண்ணவுவமை 'விம்பபயன் மெய்யுரு' என்ற நானகின உருவின்கண அடங்குமம. ஒவ்வொருநாளும் ஒவ்வொருவருகது விறறு மீண்டும் தமமுடையதாகக கொளபவராதலின, 'நிததமும விறபவர்' என்றார். புடகுரல எழுபட்ல கலிக குறுபபென இனட நூலார கூறுதலின, 'மயிலகாடை ... .ஆணியப புளவகைக குரல கறறு' தோந்தனர் எனக. தூம மலாப பளி மெதகை - வாசனை புகையூடடி மலரிதழ பரபபிய படுகைக, அதிலும் பொருள வருவாய இருநதாலன்றிப படுதலுக கணணுறஙகுதலுஞ செயயாா என்பது தொனிக்கப் 'படுபபவர்' எனறார்.

'சோலைவனக கிளியொதத மொழிசசியர்' எனறார் கிளி போலும இனிய சொறகளைப பேசுவதாலும், கிளி சொற்கள் கறறுப பேசுதலபோல மரபுக கேறறபடி சொற்களைக கறறுச சொலலுவதாலும், கிளியின மொழிகள பொருள பயவாது உளளீடிலலாவாறு அவை மெயமமை யிலலாத பொயயுரையாதலானுமெனக. கொடி-காகம். அடியாாகள நினைந்த வடிவோடு விரைநது சோந்து, அவா வேணடுவன வற்றை வேணடியவாறு அளிதததருளும்பொருட்டுப பல மலைகளிலும் எழுந்தருளி யிருபபவராதலின, 'கதிர்காம மாமலையில ... அளிதததருள் இளையோனே' எனறார்.

இராசத லக்ஷண உததமி - இரஜோகுண வடிவான சத்தி என்னலுமாம்; சூரனை யழிககும்பொருட்டு அசசதிற்கு மகளைத் தோன்றினர் என்க. (20)

குன்றுதோருடல்

21 தந்தன தானதான தந்தன தானதான
தந்தன தானதான-தனதான

வஞ்சக லோபமூடா தமபொரு ளாகளதேடி
மஞ்சரி கோவைதூ தது பலபாவின
வணபுகழ பாரிகாரி யெனறிசை வாதுகூறி
வந்தியா போலவீணி லறியாதே
செஞ்சர ணுதகித சிணகிணி நீலமாலை
திணடி ணெ வெவமயூர முகமாறும்
செநதமிழ நாளுமோதி யுயநதிட ஞாலமூறு
செஞகனி வாயிலோசை லருளாயே
பஞ்சவ னீடுகூனு மொனறிடு தாபமோட
பைநதமிழ வாதுகூறு சமணமூகர்
பணபறு பீலியோடு செவகழு வேறலோது
பணடித ஞானநீறு தருவோனே
குஞ்சர சாலிமேவு பமபுன மீதுலாவு
குனறுவா சாரகூடி யெறியாடி
குமபிடு நாடுவாழ்வு கந்தவ ரோடுவீறு
குனறுதோ ருடனமேவு பெருமாளே.

(இ-ள) பஞசவன-பாணடியனது, நீடு கூனும-நீணட முதுகின வளைவும, ஒனறிடு தாபம-பொருந்திய சுரபபிணி யும், ஓட-ஒழியவும, வாதுகூறு-வாதஞ செயகினற, சமண் மூகா - சமணாகளாகிய ஊமைகள, பண்பு அறு-குணமற்ற, பீலியோடு மயிலிறகோடு, வெம்கழு ஏற-கொடியகழுவிலே ஏறவும், பைநதமிழ - செழுமையான தமிழப பாசுரஙகளை,

ஓது பணடித-திருவாயமலாநதருளிய பழுதத புலமையுடை யவனே!, நீறு தருவோனே - திருவெணணீறணைத தரு பவனே!, குஞசரம சாலி மேவும - யானைகள வாழும சாலி களை கூடிய, பைமபுனம மீது - பசுமையான கொலலை நிலங் களில, உலாவு குனறவா சாதி - திரிகினற வேடா கூடடங் களை, கூடி வெறி ஆடி - சோநது வெறியாடடம் ஆடி, கும் பிடும-வணஙக, நாடு வாழ்வு தநது-உலகவாழவை அளிதது, அவரோடு-அவரகளுடன, வீறு - பெருமையாற சிறகும், குனறு தோறு ஆடல மேவும-மலைகளில லெலலாம திருவிளை யாட்டைச செய்யும, பெருமாளே-பெருமானே!, வஞசகம் லோபம மூடா-வஞசகமும கொடாமையும உடைய, மூடா-மூடாகளுடைய, பொருள-பொருளுகாக, ஊர்கள தேடி-ஊரகளைத தேடி மஞசரி கோலை தூது - மஞசரி கோவை தூது எனனும பிரபநதஙகளை, பலபாவின-பலவகைபபட்ட பாடடுகளிலுல, வணபுகழ-வளரிய புகழையுடைய, பாரி காரி எனறு-பாரியெனறும காரியெனறும், இசைவாதுகூறி-புகழை வாதிதது சொலலி, வநதியா போல - புகழ பாடு வோரபோல, வீணில - வீணாக, அழியாது - அழியாமல, செம் சரண-சிவநத திருவடிகளையும, நாத கீத கிணகிணி-ஓசையையுடைய கிண்கிணியையும், நீல மாலை - நீலமாற்பல மாலையையும, திண திரல வேல-உறுதியும வலிமையுடைய வேலையும, மயூரம-மயிலையும, முகம-ஆறும-ஆறு திருமுகங் களையும, செநதமிழ்-செழுமையான தமிழ்ப்பாட்டுக்களால, நாளும்-ஒவவொரு நாளும், ஓதி உய்ந்திட பாடிப பிழைக்க,

ஞானம ஊறு-மெயயுணாவு சுரகுகும, செஙகனி வாயில்-சிவந்த கோவைக கனியை ஒதத திருவாயால, ஓா சொல-ஒரு சொலலே, அருள்வாய்-அருளிச செய்வாயாக. எ-று.

(வி-ரை) மஞசரி-மாலே. ஒரு தலிவனேகுறிதது ஒழுங் காகப் பாடபபடடிம ஒரு வகை நூல. கோவை-அகப் பொருட டுறைகளே யுடைததாயப பல கிளவிக கொத்துக் களுடன நாலாறு கடடளைக கலிததுறைசெ செயயுடகளால ஒரு தலிவனமேமல பாடபபடடிம ஒருவகை நூல. தூது-தூதுரைபபதாக அனனம, நாரை, கிளி முதலியவறறை முனனிலைபடுததிப பாடபபடுவது. வணபுகழ-வளவிய புகழ; மிகக புகழ எனறபடி, பாரி-கடையெழுவளளலகளில ஒருவன; வளளல-வரையாது கொடுபபவன, வளளலியபபு இனன தெனபதை- பினவரும கலலாடதநாலு மூனாக

'வாட்ட மில அருளுங கேடடமில குணனும
அசையா நிலையும நசையா மனனும்
வெகுளாப புணபும விடாபபே ரனபுஞ
செவவியின மரீஇ யெவவெவா எவவகை
வேட்டனா அவவகை விருபபொடு குறிபபின
வரையா தீதல வளளல தனமை'

பாரி கொடையின பெருமையினே,

'நலலவுந தீயவு மலல குவியிணாப
புலலிலை யெருகக மாயினு முடையவை
கடவுள பேணே மெனனு வாங்கு
மடவா மெலலியா சொலலினுங
கடவன பாரி கைவணமையே' என்ற கபிலர் பாட் டானும்,

'பாரியே என்று கூறினுங் கொடுப்பாரிலே' எனற சுந்தாமூர்த்தி நாயனார் திருவாககானும உணாக

காரி-கடையெழு வளளலகளில ஒருவன. இவன ஔவையாராபால பேரனபு வாயநதவன இவன் புகழை,

'கடல கொளபபடா அடலுங ஊககார
கழலபுனை திருந்தடிக காரினை ஞேட
அழல புரநதரூஉ மநதண ரதுமேவ
வீயாத திருவின வி ல கெழுதாண
மூவரு ளொருவன துபபா கியரென
ஏததினா தரூஉம கீழே நுங்குடி-
வாழ்ததினா வரூஉம இரவலா அதுமேவ
வடமீன புரையுங க பின மடமொழி
அரிவை தோள ஆளவு அலலதை
நினதென இலேநீ பெருமி ததனதையே.'

என்ற கபிலர் திருவாககானும அறிக

ஔவையார் பாடிய வெணபா

பாரி பறிதத பறியும பழயனூாக
காரி கொடுதத களாகட்டுஞ—சேரமான
வாராயோ எனவழைதத வாயமையும இம்மூனறும
நீலசிற ருடைககு நேர

வஞசகா, உலோபிகள, மூடாகள் ஆகிய இவர்களிடம் சென்று அவாகளுககு இலலாத குணஙகளையும் உள்ளன வாகப புனைந்தும், மிகக புகழுடைய பாரியென்றும் காரி யென்றும் பொய்யாகப புகழநது பஞசரி, கோவை, தூது என்னும் பலவகைபபட்ட நூல்களாக கூறியும் வீணை

யழிந்து போகாதபடி நீர ஒரு சொல்லருள செயவீராக எனறு வேண்டிஞரெனக இம்மானுடரைப புகழந்து இம் மைபபொருள் தானும இலலாமலும மறுமைபபயனு மில லாது ஒழிவதினும் உன திருவடியை ஏததிது தொழுவே ஞயின இமமை மறுமை வீடு பேறுகளை அடைதல திணண மெனபா 'வீணி லழியாதே .ஓர சொலலருளவாயே' எனறருளிச செயதார அஞ்ஞனமநான செயவத ரு உன திருவருள இனறி யமையா தெனபா 'ஓர சொலலருள வாய' என்றார.

பாணடியன கூனுடன் சுரநோய தீரநதுயயவும சம ணர கழுவேறறவும் திருஞானசமபநத நாதருளும பெருமானே எனறார, திருஞான சமபநத சுவாமிகள முருகபபெருமான அவதாரமே எனபது உணாதறபொருட டெனக. மது ரையில அரசு புரிநது வநத கூனபாணடியன சமணர சொல வலியிற சிகிசை சைவசமயததை விடடுச சமணசமயம புகுநது அசசமய வொழுககததைக கைபபறறி வருவாஞயி னன் அது காணபபொறுத கோபபெருநதேவி மஙகை யாகரசியார ஞானசம்பநதரை மநதிரி சூலசசிறையார வாயிலாக வருவித்தனர. அசசமபநதர அடியார கூடடதி துடன எழுநதருளியிருநத மடததில சமணர தீகைகொளுவி னர அதுகண்ட சம்பந்தர,

'செய்யனே திருவாலவாய மேவிய
ஐயனே யஞ்சலென்றருள செய்யனேப
பொய்யரா மமணர கொளுவுஞ சுடர
பையவே சென்று பாணடியற காகவே.'

எனனுந தொடகதததை யுடைய ஒரு பதிகம் பாடி அததீப பாணடியனைச சுரநோயாகக பறறும்படி செய்தனர். பாணடியன சுரததின வெமமையை யாறறு சமணரை வருவித்து மணி மநதிர மருநது வகைகளையும் பிரயோகிக் கச செயதனன அபபோதும அநநோய தீராமையால தன் மனனியா சொலலபடி ஞானசமபநதரை வருவிதது, அவர் அருளை வேணடிஞன அவர,

மநதிரமாவ துநீறு வானவர மேலதுநீறு
சுநதரமாவ துநீறு துதிகக பபடுவ துநீறு
தநதிரமாவ துநீறு சமயதது ளுளது நீறு
செநதுவா வாயுமை பஙகனறிரு வாலவா யானறிருநீறே'

எனனு முதல செயயுளையுடைய திருநீறறுத திருப பதிகம கடடளையிடடார உடனே சுரநோய் ஒருபக்கம் தீரநது பாணடியன இனபுறறனர. மறறொருபகக நோய் நீஙகுமபடி சமணர எதனகைய பரடபடடும முடியவிலலை. பினனர வேநதன வேணடு கோடகு இரஙகி மறறொரு பகக மும நோய் நீஙகும்படி அருள புரிநதார. நோய மூனறும் நீஙகபபெறறுப பாணடியன இனபமடைநதான. பின சமணர சமபநதபபெருமானுடன வாதபுரிந்து தோறறுக் கழுவேறினர இதன விரிவைத திருநதொணடர் புராணத்துட் காணக.

வெறியாடுதல வேடடாகள் ஒருஙகு கூடி முருகவேள் அருள சுரகும்படி வழிபாடு செயது, தெயவம் வந்ததாக

ஆதிதல இதனை, 'வெறியயா வெங்களதது வேனமகன்' எனற தானும்'

'வேலன றைஇய வெறியயா களனும' எனவரும திரு முரு காறறுப படையாலும அறிக

அரிபிரமாதி தேபாகடகும அரியவனுய இருநதும இழிகுலமும இழிதொழிலும உடையவராய வேடாகடகும எளிவநது அருளபுரியும பெருங்கருணையுடையன எனபார

'குமபிடநாடிவாழவ தநதவரோடுவீறு'

எனறனா.

குனறுதோறுடல-மலைகளதோறும அருள விளையாட்டைப புரிதல. அருள விளையாட்டு-பஞசகிருதியம (21)

தென்கடம்பன்றுறை

22 தனனதன தநதனந தநதனந தநதனந
தனனதன தநதனந தநதனந தநதனந
தனனதன தநதனந தநதனந தனதான

புணரியும னங்கனம் புஞசுரும புங்கருங
கயலிணடு கெண்டையுஞ சணடனுங் கஞசமும
புதுநிலவ ருநதியுந துஞசுநஞ சுமபொருப பொறிவேலும

பொருவெனவி கனறகன றங்குமிங் குஞசுழன
றிடந்தகடைசி யநதுவஞ சமபொதிந திங்கிதம
புவியினிலஞா முனபயினறமபொனின் கமபிதக குழைமோதி

குணிலியொடு மிந்தியஞ சஞசலங் கணடிடும
படியமாபு ரிநதருஞ சங்கடஞ சநததங [பால்
கொடுமைசெய தசங்கொடுஞ சிங்கிதங் குங்கடைகணினா

குலவுபல செந்தனந் தந்துதந் தினபுறந்
தரிவிதர ணங்களுங் கந்தின செமபதங்
குறுகுமவைகை யந்தியுஞ் சந்தியுந் தொந்தமற நமைமேவுஞ்

தூணாவிரி கடமபமென தொகைகளும பமபுறும்
புழுகுமச லமபசுஞ் சந்தனங் குங்குமங் [ளுந்
தொகுகளட மூந்துதைந்தினறுனை கொனறுபத திருதோ

தொலிவிலசண முகங்களுந் தந்தரமந் தரங்களும
பழுமிலை யுமபரங் குனறமுஞ் செந்திலுங் [வாய்
திதிசெயு மெயனபா தஞ்சிந்தையும சென்றுசெயபப திவாழ

கணபணபு யங்களுங் கங்கையுந் திகளுங்
குரவுமறு குங்குறுங் தூமபையுங் கொனறையுங்
கமழசடிலமசபடவுங் குமபிடும பணபுடைக குருநாதா

கனகுடகில நினறகுன நந்தருஞ் சங்கரன
குறுமுனிக மண்டலங் கொண்டுமுன கணடிடுங்
கதிசெயந திவந்துறுங் தெனகடமபனறுறைட பெருமாளே

(இ-ள) தூணாவிரி - கொத்தாக விரிந்த, கடமபம் மென தொங்களும-மெனமையாகிய கடபபமாலையும, பம்பு உறும புழுகும-நெருங்கியுள்ள புனுகும், அசலம் பசுமை சந்தனம-பொதியமலையினினறுதரபபடட சநதனமும, குங் குமம தொகு களபமும்-குங்குமமும வாசனை பொருளகள பலவறினதொகுதியையுடையகலவைசசாநதும,துதைந்து-நெருங்கியுள்ள, நனகு ஒனறு-நனமை பொருநதிய, பதது இருதோளும்-பன்னிரண்டு திருதோள்களையும், தொலைவு இல சணமுகங்களும்-எக்காலதது மழிவிலலாத ஆறு திரு முகங்களையும், தந்திர மநதரங்களும- தந்திர மந்திரங்களை

யும், பழநிமலையும-பழநிமலையிலும, பரங்குன்றமும் - திருப பரங்கிரியையும், செந்திலும - திருச்செந்தூரையும், தனி செயும் செய் அனபா தம சிந்தையும் சென்று-தோதகிரஞ் செய்யும் உண்மை அடியாகளுடையமனங்களில அவருககு அருளபுரிவதறகு காடசி கொடுதது, செயபபதி வாழவாய வயலூரில வாழபவனே!, கணபண புயங்கமும - திரண்ட படதையுடைய பாமபையும, கங்கையும திங்களும-கங்கை யையும் பிறைசசந்திரனையும, குரவும அறுகும குறுநமபை யும கொனறையும - குரவமலரும அறுகம்புலலும சிறிய நமபைமலரும கொனறைமலரும, கமழ சடிலம சம்புவும்-மணககின்ற சடையையுடைய சிவபெருமானும், கும்பிடும பணபு உடை குருநாதா-வணஙகுகினற நுணம வாயநத குரு நாதனே!, கன குடகில் நின்ற-பெருமைபொருநதிய குடகு நாட்டில நிலைபெற, குனி மதரும-குடகு மலையினினறுஉற பதியாகிவரும, சங்கரன-சிவபெருமானும,குறுமுனிகமண டலம் கொணடு முன கணடிடும-அகதியமுனிவா கமணட லதால முனனே கணடருளிய, கதிசெய நதி-வேகததை யுடைய காவிரி நதி, வந்து உறும தென்கடமபநதுறைபெரு மாளே! - வநது பாயும தெனகடம்பநதுறையில தங்கும் பெருமானே!, புணரியும-கடலும், அனங்கன் அம்பும்-மன் மதன கணையாகிய குவளையும், கரும்பும்-வண்டும், கரும் கய லிணெடு கெண்டையும - கருமையாகியகயல மீனுடன் செணடைமீனும், கண்டனும-இயமனும், கஞ்சமும்-தாமரை மலரும், புதுநிலவு அருந்தியும்-புதிய சகலாவாகபபறவை

யும், தஞ்சுஞ்சும்-தங்கியவிஷமும், பொருபபு எறிவேலும், கிரௌஞ்சகிரியைப பிளந்த வேற்படையும, பொரு எனஓபபெனறு சொல்லுமபடி, இகனறு-அவறறோடு போராடி, அங்குமு இங்கும் சுழன்று-அங்குமு இங்கும் பிறழுந்து, இடை கடை சிவந்து-நடுவிலும கடைபபாகத்துஞ் சிவபபு நிறங்கொண்டு, வஞ்சம் பொதிந்து-வஞ்சகம நிறைந்து, இங்கிதம் புவி இளைஞர் முனபயினறு-பலவகை குறிபபுகளை இளையவருகளு முன் பழகி, அமபொனின கமபிதம குழை மோதி-அழகிய பொனனாற செயயபபட்ட அசைவையுடைய குண்டலங்களுடன தாகி, குணலியொடும் - கூத்துடன, இந்திரியம சஞ்சலம கண்டிடுமபடி-அறிவு வருந்தும்படி, அமா புரிந்து சண்டையிடடு, அருமை சங்கடம சந்ததம கொடுமைசெயது-மிக சங்கடத்தையும கொடுமையையும் எபபோதும செயது, சங்கொடும சிங்கி தங்கும-வெணமை யுடனே விஷம தங்குகின்ற, கடைக கண்ணார்பால-கடைக கண்ணையுடைய பெணகளிடத்தில, குலவு பல செம தனம தந்துதந்து-விளங்குகின்ற பலசிவந்த பொனனைகளைக கொடுத்து, இனபுறும்-இனபமடைகினற, திரிவித கரணங் களும்-மனம, வாகுக காயமென்னும் மூவகைபபட்ட கர ணங்களும், மனம வாகுக காயமென்னும் மூவகைபபட்ட கரணங்களும், கந்த - கந்தனே!, நின செம்பதம குறுகும வகை - தேவரீருடைய சிவந்த திருவடிகளை அடையும வித்தத்தை, அந்தியும் சந்தியும-மாலையிலும சந்திவேளைகளி லும, தொந்தம்அறு-உலகபபறறு ஒழிந்து, அமைவேனோ-பொருந்துவேனோ? எ-று.

(வி-ரை) புணரி-கடல், புணரதலையுடையது எனக் காரணகுறி. புணரி முதலாயின கணகளுகுவமை அனங்கன-மனமதன; அங்கமிலலாதவன சண்டன-யமன், யமனைப் போல நோகபபடடார உயிரைக கவருதலின் யமனை எனறு இங்கிதம்-குறிபபு. சிங்கி-விஷம, குழை-குண்டலம். தளிர எனறதன பெயர பணடைகாலததே மாதர தளிரைத் தஙகள காதில தரிததுகொளவது இயலபாகையால காதில தரிததுகொளளுமை அபரணம எலலாவறறிறகும் பெயராயி றறு திரிவிதகரண-டனம வாகுக காயங்கள். தொஙகல-மாலை, தொஙகுதலையுடைமையால காரணபபெயர. தந்திரம-சாதந்திரங்கள செயபபதி-வயலூர

கண பண புயங்கம-திரணட படதததையுடைய பாமபு

சமபு-சுகஞசெயபவன

சஙகரன-ஆனமாகளுகு இனபதததைச செயபவன.

'குறுமுனி கமணடலங கொணடு முன கணடிடுங கதி செய நதி' காவேரி அதனவரலாறு அகததியமுனிவர் தமது கமணடலததிலிருநத காவிரியைக காநதனெனனும் மனனவன வேணடுகோளுக கிசைநது நிலததில பெருகியோடுமபடி செயதனர் எனபதாம இதனை,

'கஞ்ச வேட்கையி ன காநதமன வேணட
அமர முனிவன அகததியன தணது
கரகங கவிழ்த்த காவிரிப பாலை'

எனவருடம மணிமேகலை அடிகளாலும் அறிக (22)

திரிசிராமலை

23 தனன தானன தானன தானன
தனன தானன தானன தானன
தனன தானன தானன தானன-தந்ததான.

தறையின மானிட ராசையி னைமட
லெழுது மாலருண மாதாகள தோதக
சரசமா யமல ரோதியி னலிரு கொங்கையாலும்

தளாமி னேரிடை யாலுடை யானடை
யழகினை மொழியால விழியானமருள
சவலை நாயடி யேனமி கவாடிம யங்கலாமோ

பறவையானமெயஞ ஞானிகணமோனிக
ளணுகொணாவகை நீடுமிராசிய
பவன பூரக மேகிகமாகிய விந்துநாதம்

பகரொ ணாதது சேரவொ ணாதது
நினையொ ணாதது வான தயாபர
பதிப தானச மாதிம லேலயம் வந்துதாராய்

சிரைவி டாதநி சாசரா சேனைகண
மடிப நீலக லாபம தேறிய
திறலவி நோதச மேள தயாபர அம்புராசி

திரைகள போலலை மோதிய சீதள
குடக காவிரி நீளலை சூடிய
திரிசிராமலை மேலுறை வீரகு றிஞ்சிவாழும்

மாவா நாயக ஆதிவிநாயகா
இளைய நாயக காவிரி நாயக
வடிவி னையக வாணைதன்நாயக எங்கண்மானின்

மகிழு நாயக தேவாக ணாயக
கவுரி நாயக ஞாகுரு நாயக
வடிவதாமலை யாவையு மேவிய தம்பிரானே.

(இ-ள) சிறைவிடாத-சிறைகளத்தை விட்டு நீங்காத, நிசாசரா சேனைகள - அசுராகளுடைய சேனைகள, மடிய-இறகுமபடி, நீலகலாபம் அது ஏறிப-நீலநிம பொருந்திய மயிலினமேல ஆரோகணித்த, திறல விநோத சமேள- வலல மையும் விநோதமும் பொருந்தியவரே, தயாபர-கருணை யுடையவரே! அமபுராசி-கடலினது, திரைகளபோல-அலைக ளபபோல, அலை மோதிய-அலைகள மோதுகின்ற, சீதள குடகாவீரீ - குளிராசசி பொருந்திய குடகுமலைபினினறு வரும் காவேரியாறறின, நீள் அலை சூடிய-நீணட அலைகளப பொருந்திய, திருசிராமலை மேல உறை வீர-திருசிராமலையின் மேலே வசிகின்ற வீரரே! குறிஞசிவாழும-மலைபபிரதேசத் தில வாழ்கினற, மறவா நாயக-வேடாகள தலைவனே!, ஆதி விநாயகா-முதறகடவுளாகிய விநாயகக்கடவுளுககு, இளைய நாயக-இளையனகிய நாயகனே!, காவிரி நாயக-காவேரிககுத் தலைவனே!வடிவினநாயக-அழகியநாயகனே!ஆனைதன்நாயக-தெய்வயானை அமமைககுத தலைவனே!, எஙகள் மானின மகி ழும் நாயக-எஙகளது தேவியாராகிய வளளியம்மையாரிடத் தில் மகிழ்சசி அடையுந தலைவரே!, கவுரி நாயகனுர்-உமாதேவியார கணவராகிய சிவபெருமானுக்கு, குருநாயக-குருவான தலைவனே!, வடிவு அது ஆம்-அழகு பொருந்திய, மலையாவும் மேவிய-மலைகள் எல்லாவற்றையும விரும்பிய,

தம்பிரானே - தலைவனே!, தரையின மானிடா - பூமியில வாழும ஆடவா, ஆசையினுல மடல எழுதும்-தம்மேல கொண்ட ஆசையால மடலேறுவதாகு வடிவதனை எழுது கின்ற, மால அருள மாதாகள-மயகுகதனைத தருகினற பெணகளாகிய, தேதாக சரசா-வஞசகமான காமச செய லுடையாரது, மா மலா-சிறந்த பூகளேசசூடிய, ஓதியினுல-கூநதலினுலும, இரு கொஙகையாலும-இரணடு ஸதனங்க ளாலும, தளாமினகோ இடையால - சோாநத மினனலே யொதத இடையாலும, உடையால - ஆடையாலும, நடை அழகினுல - நடையின் அழகினுல, மொழியால - சொறகளாலும விழியால-கணகளாலும, மருள சவலைநாயடியேன, மயஙகுகினற பலவீனமுகிய நாயிறு கடைபபடட அடியேன மிக வாடி மயஙகல ஆமோ மிகவும வருநத முறறு மயக்க மடைதல கூடுமோ?. ப வையான மெயஞஞானிகள-ஓரி டதேத தஙகாது பறநது பறவைபோலத திரியும உண்மை ஞானிகளும, மோனிகள - மௌன விரதியரும, அணுக ஒணு வகை-சோவதறகு முடியாதவணணம, நீடும-மிகக, இராசியம-இரகசியமானதும, பவன பூரக ஏகிகம்-பிராண வாயுவை ஒடுகஙகச செயயும யோகததில, ஆகிய விநது நாதம்-ஒனறுபட்ட விநதுநாதஙகளால, பகர ஒணுகாது-சொலல முடியாததும், சேர ஒணுகாது-சேர முடியாததும், நினை யொணுகாது-நினைகக முடியாததுமான, தயாபர பதி யது ஆன-அருளோடு கூடிய, சமாதி மனோலயம-மனம் இல யபபடுவதாகிய சமாதியை, வந்து தாராய்-எழுநதருளி வந்து அடியேறகு அளிபபாய. எ-று

(வி-ரை) தறை-எதுகை நோககி வலலின ரகரம பெற் றது மடல எழுதல-பனைமடலிலே தாம விரும்பிய மட வாருடைய வடிவதனை எழுதுதல. பண்டைகாலததே ஆடவா தாம விருமபிய மடவாரை எயதுமபொருடடு மடல் எழுதுதல இயலபு

இராசியம்-இரகசியம.

சமாதி மலலையம-மலலைய சமாதி.

பறவையான மெயஞஞானிகள மோனிகள் அணுவிகா ணுவகை நீடும் இராசியம-ஓரிடமெனறு நிலலாது பாநது திரியும் பறவைபோலிருககினற பறறற உணமைஞானிக ளும மெளனிகளும கிட்டிக கொளளாவண்ணம மிகக இரக சியமானதும

அமபுராசி-கடல. குடகாவிரி-குடகமலையில தோன் றும் காவேரி. திருசிராமலை-திருசிராபபளளியிலுளள மலை. வடிவதாம் மலை எனபதில அது - பகுதிப பொருள் விகுதி. (23)

திருப்போரூர்

24 தனத்தா தானதநத தனத்தா தானதநத
தனத்தா தானதநத தனதான.

உருகாவாளிகண்கள பொருபபா வாதனஙக
ளுரைத்தேன் வாசகந்த்ர நூதனூலாம்

உருசசோ நீண்மருங்குல் பணைத்தோ ளோதிகொண்ட
லுவபபா மேலவிழுந்து திரிவோர்களை

அருக்கா மாதாதங்கள் வரைக்கே யோடியினப
வலைகளே பூணுநெஞ்சன அதிபாவி

அசட்டாலி மூடுகினற மயககால மாயுமிநத
அவததா லீனமினறி அருள்வாயே

எருககா தாளி துமபை மருசசோ போதுகஙகை
புணைசசூ டாதிநம்பா புதலவோனே

இருககா லேநினைந்த துதிபபபா ரவினெஞசி
லிருபபா யாணைதங்கு மணிம்மாபா

செருககா லேமிகுந்த கடறசூ மாளவெனற
திறறசோ வேலகைகொண்ட முருகோனே

நிணைகளோர் காவலகொண்ட குறத்தேன மாதுபங்க
திருபபோ ரூரமாந்த பெருமாளே.

(இ-ள.) எருககு ஆ தாளி தும்பை-எருககு, ஆத்தி, கூதாளி, துமபை எனனும இவறறின், மருசோ-மணம் பொருநதிய, போது-மலாகளையும, கங்கையினை-கஙகையையும், சூடு ஆதி நமபா-சூடுகினற ஆதியாயுள்ள சிவபெருமானுககு, புதலவோனே-குமாரனே!, இருககாலே-இருக்கு வேதததாலே, நினைநது துதிபபார்-எண்ணி வாழ்த்துவோர், ரவில நெஞ்சில இருபபாய்-ரவிலும மனத்தினும் இருபபவனே!, யாணை தஙகும் மணிமார்பா-தெய்வயாணை தங்குகின்ற அழகிய மாரபை உடையவனே!, செருக்கால மிகுந்த-அகங்காரம் அதிகரித்த, கடல் சூர்-கடல் வடிவங்

கொண்ட சூரன், மாள வென்-இறகுமயிடி வெறறி கொண்ட, திறல வேல-வலிமைபுடைய வேலை, கைகொண்ட-திருகுகரதலத்தில தாங்கிய, முருகேசனே-முருகனே!, திணைக்குறவர் காவல கொண்ட-திணைபயனதிதில காவலாக இருந்த, குறத்தினை-குறவர மகளாகிய, மாதுபகவள்ளி நாயகியாரைப பகுதியில உடையவனே! திருப்போரூர அமர்ந்த பெருமாளே-திருப்போரூர எனனுந தலதிதில எழுந்தருளிய முருகுமப பெருமாளே!, உருகுகு ஆர-உருகுதல பொருந்திய, வாளி-அமபைப ஒதத, கண்களை-கணகளாலும, பொருப்பு ஆர-மலையை ஒதத, வார தனங்களை-கசசையணிந்த முலைகளாலும, உரை தினை-சொலலும அழுது கொப்பளிக்கும, வால சுதிரன-பிறைசசந திரனை ஒதத, நுதல-நெறறியையும, நூல ஆம-நூலியொதத, உருசோ-அழகு பொருந்திய, நீள மருங்குல-நீணட இடையையும, பணை தோள-மூஙகிலியொதத தோளையும, கொணடல ஒதி-மேககதை யொதத கூநதலையும கொண்டு, உவபபா-மகிழசசியாக, மேல விழுந்து-முறபட்டு வநது, திரிவோர்களை-திரிகினறவாகளாகிய, அருகுகு ஆம்-அருமையையுடைய, மாதர தங்களை-பெண்களுடைய, வரைகு-இடதிறகு, ஒடி-இனப வலைகு ஓடிசசெனறு இன்பமாகிய வலைககு, பூணும் நெஞ்சன-விரும்புகின்ற மனத்தையுடையவனும், அதிபாவி-மிகக பாவததைச செயபவனுமாகிய யான், அசட்டால-குறததாலும், மூடுகின்ற மயக்கால-மூடப்பட்ட மயககத்தாலும, மாயும்-அழி

யும், இந்த அவதாரம்-இந்தத் தனபதத்தால், ஈனம் இன்றி-குறைவில்லாமல், அருளவாய-கருணை புரிவாயாக என்று.

(வி-ரை) உரைதேர்தன வாலசந்திரன என்பதற்கு உவமை பாரா வாலசந்திரன எனறுமபாடம இதற்கு உயாவுபொருந்திய பாலசந்திரன் எனறு பொருள. இருகரு எனறது சுணடு உபலகணதத்தால எனன யசுா, சாமம, அதாவணம் என்றும வேதங்களையும குறிக்கும. இதற்கு விதி 'ஒரு மொழி யொழி தனனினங கொளற குரிதேத' எனபது. (நன்னூல சூத்-358) இருகாலே நினைபபாா நெஞசிலும் துதிபபாா நாவிலுமென எதிர நிரனிறையாகக கொளக. யானை-தெயவயானையா. கடற சூர-கடல வடிவங கொணட சூரன, குறத்தேன வளளிநாயகி. திருபபோரூர-செஙகற் பாடு 24-மைல தூரத்திலுளள ஒரு சுபபிரமணிய ஸ்தலம். நம்பர்-சிவபெருமான், விரும்பபடுபவா.

சிவபெருமான் பஞசாககரத்தைச செபித்தற்குத் தோத்திரஞ் செயவோா மனத்திலும நாவிலும தஙகியிருபபான எனபா,

'இருகாலே நினைந்து துதிபபாா நாவில நெஞசில இருபபா' எனற விளிசசெயதனா. இருகரு-இருகுவேதம், மந்திரம என இரட்டுற மொழிந்து கொளக. (24)

25 தான தானன தானன தான தானன தானன
தான தானன தானன-தனதான.

சீருலாவிய வேதிம மானமாநடை மாமயில
சேயசாயலக லாமதி முகமானர்

தேனுலாவிய மாமொழி மேருநேரிள மாமுலை
சேலுலாவிய கூவிழி . குமிழ்நாசி

தாருலாவிய நீள்தழல வேயளாவிய தோளியா
சாபிலேதிரி வேணினி அருளாலே

சாமவேதியா வானவ ரோதிநாணமலா தூவிய
தாளிலவீழ்மி னுதருள புரிவாயே

காருலாவிய நீள்புன வேடர்மாலவரை மீதுறை
காவலமாதினே டாவலசெய . தணிவோனே

காணவாகம மேதுபு ராணநூலபல வோதிய
காரணகரு ணாகர முருகோனே

போருலாவிய சூரனா ரிசேழ்வேலவிடு
பூபசேவக மாமயில மிசையோனே

போதன மாதவ மாதமை பாதியாதியு மேதொழு
போரிமா நகா மேவிய பெருமாளே

(இ-ள) கார உலாவிய-மேகம உலவுகின்ற, மாலவரை மீது உள்ள-பெரியமலையினமேல வசிக்கின்ற, வேடர-வேடர் களது, நீள்புனம-நீண்ட புனததிலே, காவல மாதினோடு-காவலசெய்த வள்ளி நாயகியாரோடு, ஆவல செய்து-மிகக விருப்பங்கொண்டு, அணிவோனே-தழுவுகின்றவனே', காண-ஆனமாகுல உணமை ஞானததை அடையுமபடி, வேத புராண நூல-வேத புராணங்களாகிய சாத்திரங்கள், பல ஓதிய-பலவுறைத் திருவாயமலாந்தருளிய, காரண-எலலாவற்றிற்கும் காரணமானவனே', கருணாகர - அருள் வடிவானவனே', முருகோனே - முருகனே', போர உலர

விய - சண்டைமேற சென்ற, சூரனை - சூரபதுமனை, வாரி சேறு எழ-கடலிலே சேறு எழும்படி, வேல விடு-வேலை விடு கின்ற, பூப-தலைவனே!, சேவகம் மாமயில-அதிகாரத்தைச செய்யும சிறந்த மயிலின், மிசையோனே-மேலேஎழுந்தருளி யிருப்பவனே!, போதன்-பிரமனும, மாதவன-திருமாலும், மாது உமை - அழகிய உமாதேவியார, பாதி ஆதியும-பாதி வடிவமாகவுள்ள சிவபெருமானும, தொழு-வணங்கு கின்ற, போரிமாநகர-திருப்போரூர எனனுந் திவ்வியக்ஷேத்திரத்தில, மேவிய-திருக்கோயில கொண்டருளிய, பெரு மானே-பெருமானே!, சீர உலாவிய-அழகு பொருந்திய, ஓதிமம ஆன-அன்னத்தை ஒத்த, மாநடை-சிறந்த நடையினையும், மாமயில-சிறந்த மயிலை, சேய-ஒத்த, சாயல-மென மையையும, கலாமதி-கலைகள்நிறைந்த சந்திரனை ஒத்த, முகம மானா-முகத்தையு முடையவரும், தேன் உலாவிய-தேனை ஒத்த,மாமொழி-இனியசொல்லையும், மேருநே - மேருமலை யைஒத்த, இளமாமுலை-இளையபெருத்ததனங்களையும், சேல உலாவிய கூர்விழி-சேல்கெண்டையை ஒத்த கூர்மையான கண்களையும், குமிழ் நாசி-குமிழம்பூபோன்ற மூக்கையும, தார் உலாவிய-மாலையைதரித்த, நீளகுழல-நீண்ட கூந்தலை யும் உடைய, வேய் அளாவிய தோளியா-மூங்கிலை ஒத்த தோள்களையுடையவருமாகிய பெண்களுடைய, சாபில்-பற்றுக கோட்டில, திரிவேனை-அலைகின்றவனாகிய அடியேனை, நின் அருளாலே- தேவரீருடைய திருவருளால, சாமவேதியா-சாமவேதத்தை ஓதும பிராமணர்களும், வானவர்-தேவர்க

ளும், ஓதி-மந்திரங்களைச்சொல்லி, நாளமலர்-புதிய பூக்களை, தூவிய-சிதறிய, தாளில-திருவடிகளில, வீழ்-வணங்குமபடி, நினது அருள புரிவாய-உன்னுடைய கருணையைச செய வாய எ-று.

(வி-ரை.) ஓதிமம-அனனம். சாயல-மெனமை விஞ்-அறிவு. காவல மாது-காவல காதது்வநத வளளியமமையார். சாமவேதியா-சாமவேதங்களைப பாடுபவா.

ஆகமம-சிவபெருமானால அருளிசசெயயபபட்ட ஞான நூலகள. அத்தகைய ஆகமங்கள இருபத்தெடடு அவைவ சிவபெருமானேயே சிறபபாகக கூறுதலின சிறபபு நூலகள எனப்படும வேதம எலலாக கடவுளரையுங் கூறுவதால பொதுநூல எனபபடும வேதம-அறிதற கருவியாக உளளது எனபது காரணகுறி.

புராணம்-பழமை வேதாகம புராணங்களை இறைவன் அருளிச செயதா னெனறும் அவை எகாலதது்ம உள்ளனவாதலினாலும முதல நடுவீறு காணமுடியாமையாலும் எனக. (25)

திருச்செங்கோடு

26 தந்தா தனநத தந்தா தனநத
தந்தா தனநத-தனதா னனதா னனே.

பந்தாடி யங்கை நொநதா பரிந்து
பைந்தாபு னைந்த குழன்மீதே
பண்பார்சு ரும்பு பண்பாடு கின்ற
பங்கேரு கங்கொள முகமீதே

மருதார மனஞ்சி லருதார னெமாறி
வனபாத கஞ்செய தனமீத
மணடாசை கொணடு விணடாவி னைநது
மஙகாம லுனறன அடிதாராய்
கருதா வரன்றன மைநதாவி ளங்கு
கனமுழு குநதன மருகோனே
கணடோ ரபுகழ்ந்த நனகாம டநதை
கருதா வரமபை மணவாளா
செருதா தடாந்த கொநதார கடமபு
திணடோள நிரமப அணிவோனே
திணகோ டரங்கள் வெணகோ டுலங்கு
செஙகோ டமாநத பெருமாளே

(இ-ள) கருதா அரன் தன மைநதா-கருதினே! சிவ பெருமானுகருத திருகுமாரனே!, விளஙகு கனமுழு தல-விளஙகுகினற கனமையுடைய பசுகளைக காதத திரு மாலுககு, மருகோனே-மருமகனே!, ணடோர புகழ்ந்த-பாருதேர யாவரும புகழும, நனகு ஆர மடநதை-அழகு நிறைநத தெயவயானையாருககு, கருதா - பரமறுக்கோடாக உள்ளவனே!, அரமபை மணவாளர-அரமபைபோல அழகு வாயநத வளளிநாயகியாரின கணவனே!, செம் தாது அடாநத-சிவநத மகரநதப பொடிகள பொருந்தியுள்ள, கொதது ஆர கடமப - கொததுகள நிறைநத கடப்ப மாலையை, திண்தோள் நிரமப அணிவோனே - உறுதியை யுடைய தோள்கள நிரம்பும்படி தரிபபவனே!, திண்கோட ரஙகள் வலிமையுடைய குரஙகுகள, எண்கோடு உறங்கு-

கரடிகளுடன் தூங்குகினற, செங்கோடு - திருச்செங்கோடு எனனுந் திருபபதியில, அமர்ந்த பெருமாளே-தங்கிய பெருமாளே!, பந்தாடி அங்கைகொந்தார-பந்தாட்டமாடி அங்கை வருந்திய மாதாகள, பரிந்து-விருமபி, பைம தார புனைந்த-பசுமையான மாலையை அணிந்த, குழலமீது-கூந்தலின மேலும், பணபு ஆர்-நனை நிமைந்த, சுருமபு பணபாடு கின்ற-வண்டுகள இராகத்தைப பாடுகினற, பங்கேருகம கொளமுகமீது-தாமரையை ஒத்த முகத்தின மேலும, மந்தாரம மனனல-செவ்வ ரத்தையினதுவா ரதினையாடு, ச ந்த ஆரம-சந்தனமும் மாலையும, ஒனறிய பொருந்திய, வனபாதகம் செய் தனம மீது கொடிய பாவங்களைச செயயும முலைகளின மேலும, மணடு ஆரை கொணடு-மிகக விருபபத்தை யகொணடு, ஆவி விண்டு நைந்து-உயிர எவிடு வருந்தி, பங்கமல உனனன் அடி தாராய-அழியாமல உனனுடைய திருவடிகளைத தருவாயாக எ-று

(வி-ரை) குழலமீது, முகமீது தனமீது எனபழி எணணும்மைகள விகாரத்தாலதொகைகன. அகம+கை = அங்கை எனறுயிறறு, 'அகமுணாசசெவிகை வரினஇடையனகெடும்' என்பது நனனூல.

பரிந்து-விருமபி பைந்தார-பசுமையானமாலை, பசுமை என்பது ஈறுகெட்டு அடி அகரம் ஐயாயிறறு. ஈறுபோதல என்னும் சூத்திரம காணக சுரும்பு-வண்டு, சுருட்பின ஒலியைப பாடுதலாகக் கூறினர். பங்கேருகம்-தாமரை, வட சொல; மலர்ச்சியினாலும், செந்நிறத்தாலும, அழகினாலும்

தாமரை முகத்துக்கு உவமை. தாமரை ஈண்டு செந்தாமரை. மனோலை-வாசனை சந்து-சந்தனப்பூச்சு. ஆரம்-முத்துமாலை. சந்தனத் தேய்வையும் முத்துமாலையும் பொருந்தி வனமையான பாவத்தைத் தூலமாகிய காமத்தை யூட்டுகிற ஸ்தனங்கள் எனக்கு ஆடவருக்கு இயல்பாகவே மோகத்தை விளைவிக்கும் ஸ்தனங்கள் தடிப்பமான சந்தனத்தையும் ஒளியுள்ள முத்துமாலையையும் தரித்திருப்பினும் மோகத்தை மிகுதியும் விளைவிக்கு மென்பார், 'சந்தாரமொனறி வனபாதகஞ் செய்தனம்' என்றார். கண்டார்க்கு உண்டாகும் மோகத்தைப் பொருள் செய்தனவாக உபசரித்துக் கூறினார். காமம் பாதகங்கள் எல்லாவற்றிலும் மிக்க கொடிதாதலபற்றி 'வனபாதகம்' என்றார். இதனை,

'எரிதலைக் கொண்ட காமத்தினப நீப்புள்ளியுறுப்
பிரிவின் கடும்பிறந்த தினபம் பெருங்கட லினையதொன்று
ஒருதினைந்த துடம்பு நீங்கினும் மையோடும்மை யின்றி
யிருதலைப் பயனுமெய்தா தெனறியாங் கேடுமனறே.'

என்னும் சீவகசிந்தாமணிச் செயயுளாலும்,

'தீமையுளளன யாவையுந் தருதிடுஞ் சிறப்புந்
தோமில் செலவமுங் கெடுக்குநல்லுணாவினைத் தொலைக்கு
மேமநனென்றி தடுத்திருளுய்த்திடு மிதனை
காம மன்றியே யொருபகை யுணடுகொலகருதில.'

என்னுங் கச்சியப்ப சிவாசாரியர் கூற்றாலும்,

காமமே கொலைகட்கெல்லாங் காரணங் கண்ணோடாத
காமமே களவுக்கெலலாங் காரணங் கூற்றமஞ்சுங்

காமமே களஞ்சுண்டறங்கு காரண மாதலாலே
காமமே நரகபூமி காணியாக கொடுப்பதென்றன.'

என்னும் பரஞ்சோதிமுனிவர் திருவாக்கானும,

'தூமகேது புஷ்கலென்ற தோன்றிய
வாமமேகலை மங்கையரால வருங்
காமமிலலை யெனிற் கருங்கேடென்னு
நாமமிலலை நரகமு மிலலையே'

எனனும் கமபர் உரையானும் உணாக.

'ஆவிவிண்டு நைந்து' என வியைக்க உன்னருளைப பெற்றெஞ்சின பிறப்பு இறப்புகளை மீண்டும மீண்டும் பெறுவேன், ஆதலின நான் அதற்கையை பெருந துன்பத்திற்கு ஆளாகாமல உன திருவருளை எனக்குத் தருவாய் என்றார். பிறப்பு துன்பந்தருதலையும பிறவாமை இனபந்தருதலையும், 'பிறந்தா ருறுவது பெருகிய துனபம பிறவாருறுவது பெரும பேரினபம்' எனவரும மணிமேகலை அடிகளால அறிக. இறைவன திருவருள இனறிப பிறப்பு அறாது என்னுங கருத்தை,

'உயிராவண மிருந்துறு நோக்கியுள்ளக
கிழியினுருவெழுதி
உயிராவணஞ் செய்திட்டுன் கைத்தந்தா னுணரப்
படுவாரோ டொட்டிவாழ்த்தி
அயிராவணமேறு தானே றேறியமரர் நாடாளாதே
யாரூராண்ட
அயிரா வணமே யெனனம்மானே நின்னருட்கண்ணு
னோக்காதாரல்லாதாரே.'

என்னும அப்பர் அழுதவாககான அறிக. கன்ரு - கனறு ஆ - கன்றையுடைய பசு; வலித்தல விகாரம பெறுமல நின் றது கனரு கோபிதது; செய்யா எனும் வாய் பாட்டு வினை யெசசம விலஙகல-மலை, குறுககிட்டுக கிடபபது எனக காரணகருறி. கந்தா, மணவாளா எனற இரணடும கணவ னெனனும் பொருளில வநதன. கொநது-மெலித்தல விகா ரம். திணடோள்-திணமை என்னும் பணபுபபெயரின் ஈறு கெட்டு வருமொழி முதலில தகரம வர 'ணனவலலினம் வரடறவும்' எனனும் விதியினால் வருமொழி தகரம டகர மாகத திரிநதது. கடம்பு முருகனுகுத திருவடையாள மாலை. கோடரங்கள - குரஙகுகள் எணகு - கரடி, குரஙகு களும் கரடிகளும் தஙகுகினற மலையாதலின திண்கோடரங் கள எணகோடறஙகு செஙகோடெனரு. திருசசெஙகோடு எனனுந திவவிய ஸதலம சேலம ஜில்லாவிலுளளது (26)

பழமுதிர்சோலை

27 தனதன தானதான தனதன தானதான
தனதன தானதான-தனதான.

இலவிதழ் கோதி நேதி மதகலை யார வார
இளநகை யாட ஆடி மிகவாதும்

றெதிரொரு கோர பார மருகமத கோல கால
இணைமுலை மார்பி லேறி மதராசன்

கலவியி லோடி நீடு வெகுவித தாக போக
கரணபர தாப பாப மடமாதர்

கலவியின் மூழகி யாழு மிழிதொழி லேனு நீது
கருதிய ஞான போத மலடாவதேனை
கொலைபுரி காளி சூலி பிரவி நீலி மோடி
குலிசகு டாரி யாயி மகமாயி
குமரிவ ராகி யோகி பகவதி யாதி சோதி
குணவதி யால வூணி யபிராமி
பலிகொள்க பாலி யோகி பரமகல யாணி லோல
பதிவரைத வேத ஞானி பகலபயாள
படையொடு சூரன் மாள முடுகிய சூர தீர
பழமுதிர் சோலை மேவு பெருமாளே.

(இ-ள) கொலை புரி காளி-மகிடாசுரனைக் கொன்ற காளியும், சூலி - திரிசூல ஆயுதமுடையவளும், பிரவி-பைரவியும், நீலி-நீலநிறமுடையவளும், மோடி-தாகசமயும், குலிச குடாரி-வஜ்ராயுதத்தையும் கோடரியையும் உடையவளும், ஆயி மகமாயி-உலகமாதாவும் பெரிய மாயையுடையவளும், குமரி வராகி யோகி-இளமையுடையவளும் வராகியும் யோகினியும், பகவதி - ஐசுவரியம, செல்வம, புகழ், ஞானம், வீரியம, அழகுமுதலிய குணங்களையுடையவளும், ஆதி-எல்லாவற்றிற்கும முதலாகவுள்ளவளும், சோதி சோதி சொரூபமானவளும், குணவதி-சிவகுணங்களையுடையவளும், ஆல ஊணி-விஷத்தை ஊணாக கொண்டவளும், அபிராமி-அழகுடையவளும், பலிகொள கபாலி-பலியைக் கொள்ளும் கபாலியும், யோகி-தியானிக்கத்தக்கவளும், பரம கல்யாணி-மிக்க கல்யாண குணங்களுடையவளும், லோல - லீலா

யாட்டை உடையவளும், பதிவிரதை-கற்புடையவளும், வேத ஞானி-வேதத்தை அறிந்த ஞானமாகிய உமாதேவியாருக்கு, புதல்வனே-திருக்குமாரனே!, படையொடு-சேனைகளோடு சூரன் மன்ன-பதுமாசுரன் இருக்குமபடி, முடுகிய சூர தீர-மேற்சென்ற சூரனே தீரமுடையவனே!, பழமுதிர் சோலை மேவு பெருமாளே-பழமுதிர்சோலை எனுந் தலத்தில் எழுந்தருளிய பெருமானே!, இலவு இதழ கோதி-இலவ மலரை ஒத்த இதழைக்கோதி, நேதி மதகலை-நியதியை யுடைய சாஸ்திரங்களை, ஆர ஆய-மிகுதியும் செயய, இள நலக ஆட ஆடி-புதல்வனைச்செய்ய விளையாடி, மிக வாது உறு-மிகுதியும் வாதுசெயது எதிர்பொரு-எதிரில் பொருவு கின்ற, பேராசை பாரம-கொடுமையை யுடைய பெரிய, மருக மத கோலகால-கத்தூரி அணிந்த திரட்சிபொருந்திய காலத் தில் சேர்மணிய, இணைமுலை-ஒன்றாய்கொன்றொத்த இரண்டு தனங்களும், மடவியில் வர-மாதரில் பொருந்த, மதராஜன் கலவியில் ஓடி-மன்மதனது போகத்தில் சென்று, நீடு வெகு வித தாக பாக-மிகுத பலவிதமான ஆசையைகொண்டு, கரணம் விதாபம-பல செயலைவிட்டு பங்களாகிய பொறு மையையுடைய, பாபம மடம மாதர்-பாபச செயலையுடைய இளம்பெண்களுடைய, கலவியில் மூழ்கி-போகமாகிய கட லில மூழ்கி, ஆழும் இழிதொழிலேனும்-அழுந்தினற் தாழ்ந்த செயலையுடைய அடியேனும், மீது கருதிய ஞானம் போதம அடைவேனே-மேலமையாக எண்ணப்பட்ட ஞான போதத்தையடைவேனே. எ-று.

(வி-ரை) இலவிதழ-இலவம்பூவை யொத்த இதழ், உவமைத் தொகைநிலைத் தொடர். நிதி-செல்வம். மதகலை-காமநூலில் சொலலிய பல கலவிநூடபம், ஆர ஆர என்ற அடுக்கு மிகுதிப்பாறியது. இளநகை-மந்தகாசம், புனகிரிப்பு. கோரம்-கொடுமை, வட்டில எனபபொருள கூறிகொண்டு கிண்ணததை யொதத ஸதனமென றுரைபபினும பொருந்தும். மிருகமதம-கஸதூரி பிரதாபம-புகழ் கரணம-செயல், இதழ் கோதுதல-உதடடைதத தாேன கடிதத்தல், இது காமக் குறிபபு. மாதர் போகததில ஆழநதிக கிடபபோலக்கு ஞானமுணடாதல அருமை எனபபார, 'நிரிதொழிலேனும் ஞானபோத மடைவேஞ்' எனறார. ஆல ஊணி-நஞசை உணவாகக கொணடவள எனறது, சிவபெருமானுக்கு உளள செயலகளையுஞ சிறபபாகளையும உமாதேவியாருக்கும ஏறறிக கூறுதல புலவா மரபு ஆதலபறறி எனக. பகவதி-பகவன எனபதின பெண்பால. பகவன் ஆறு குணங்களுடையவன். பகம்-ஆறு. ஆறு குணஙகளாவன திரு, ஞானம், வைராகியம், ஐசுவரியம, வீரியம, புகழ. யோகி, என்பது தமிழில பெணபாலுககாகி வநதது. வடமொழியில் யோகினி என வரும்

பகவன் எனபதறகு கேவல ஞானமுளளவன எனவுரை கூறினர் அடியாரக்கு நலலார். (27)

சோலைமலை

28 தானதன தந்த தந்த தானதன தந்த தந்த
தானதன தந்த தந்த-தனதான.

வாரணமு கங்கிழிந்து வீழுமு ரும்ப லாநது
மாலவரைய சைநூத னங்கன் முடிசாய
வாளகிரி யண்ட ரண்ட கோளமு றினெ ழுந்து
மாதவம டிந்துழாத நிலைபேரப
பூரணகு டங்க டிந்து பீதகள பம்பு னைந்து
பூசலிவி ரும்பு கொங்கை மடவாதம்
போகசய னநத விர்ந்து ளுடகப தமபணிநது
பூசனைசெய் தொண்ட ரெனைப தொருகாளே
ஆரணமு ழங்கு கின்ற வாயிர மடநத வங்க
ளாகுதியி டங்க ளொங்கு நிலைவீதி
ஆயிரமு கங்கள்கொண்ட நூபுரமி ரங்கு கங்கை
யாறமர வந்தலம்பு நுணைசேரத
தோரணம லங்கு தூங்க சோ ரரெரு ருங்குகின்ற
சூழ்மணிபொ னபண்ட பங்கள ரவிபோலச
சோதியின்மி குந்த செமபொன மாளிகைவி ளங்குகின்ற
சோலைமலை வந்து கந்த பெருமாளே.

(இ-ள) ஆரணம்முழங்குகின்ற-வேதங்கள ஒலிகின்ற, ஆயிரம் மடம் தாங்கள-ஆயிர கணகாண மடங்களும், தவஞ் செய்யும் இடங்களும, ஆகுதி இடங்கள-யாகஞ்செய் யும் இடங்களும், பொங்கும நிலை வீதி-மிகுந்து நிறைந்த தெருக்களில, ஆயிரம் முகங்கள் கொண்ட ஆயிரம முகங் களையுடைய, நூபுரம் இரங்கு - சிலம்பொலியைபபோல ஒலிக்கின்ற, கங்கை ஆறு-கங்கை நதியானது, அமர வந்து அலைபபு-பொருந்த வந்து ஒலிக்கின்ற, துணை சேர-துணைக களில் அடைய, தோரணம் அலங்கு-தோரணங்கள அசை

கின்ற, துங்கம் கோபுரம்-உயர்ந்த கோபுரங்கள், நெருங்குகின்ற சூழ்மணி-நெருங்குகின்ற இரத்தினங்களால சூழப்பட்ட, பொன மண்டபங்கள-பொன்னாலாகிய மண்டபங்கள, ரவிபோல சூரியனைப்போல, சோதியில மிகுந்த- ஒளியிலை சிறந்துள்ள, செம்பொன விளங்குகின்ற - சிவந்த பொன் விளங்கும், சோலைமலை வந்து உகந்த பெருமாளே- சோலைமலையிலே வந்து விரும்பி எழுந்தருளும் பெருமாளே!, வாரணம் முகம கிழிந்து வீழவும-யானையினது மத்தகம் துணடுபடடு விழவும, அருமபு அலறுத-அருமபும லறவும், மாலவரை அசைந்து-பெரியமலை அசைவும், அனகனை முடி சாய-மன்மதனது கிரீடம சாயவும், வாளகிரி-சக்கரவாளகிரி, அண்டரண்டகோளம்-ஆகாயத்தினமேலாகாய மணடலத்தில, உறு கினறு எழுந்து-பொருந்துமபடி கிலே பெறறு ஓங்கவும், மாதவம அறம அறாத-சிறந்ததவமும்தருமமும்நீங்கிசசெலலவும்பூணகுடம்கடிந்து-நிலைத்த குடத்தைக்கோபிதது, சீதம் கமபம் புணைந்து - குளிரசசி பொருந்திய கலவைசசாந்தை அணிந்து, பூசலை விருமபி-காமசசணடையை விருமபுகின்ற, நெருங்கை மடவார் தம் - ஸ்தனங்களையுடைய பெண்கள பேர சயனம் தவிர்ந்து-போகசயனத்தினினறு நீங்கி, உன் ஆடகம பாதம் பணிந்து-உனது பொனபோன்ற சிறந்த திருவடிகளை வணங்கி, பூசனைசெய்தொண்டன எனபது-பூசைசெய்கின்ற அடியேன் என்று சொல்வதாகிய, ஒரு நாள்-ஒரு நாள் உண்டாகுமோ? எ-று.

நூபுரம் இரகு கங்கை-சிவமேபோசைபோனறு ஒலிக
கின்ற கங்கையாறு. இதுபோல காவராமாயணத்துள,

'வரங்கள் மாசரதன் செயதேதாகளவாழ
புரங்கள நேரிலா நகரம் நீங்கிபபோய
அரங்கி னுடுவா சிலம்பி னன்னதினை
நிரங்கு வாபுன சரயு வெய்கினை

என வருவது காணக (28)

சீபுருடமங்கை

29 தானதனதந்த தானதனதந்த
தானதனதந்த-தனதானா.

வேணிய மதணிநது பாணமவிடமெரநது
வீதிதொறுநின்று மடவாரபால்
வேளையெனவந்து தாளினிலவீழநது
வேடைகெடநண்ப பலபேசித்
தேனினுமணந்த வாயமுதமுணடு
சீதளதனங்க ளினினமூழ்கித்
தேடியதனங்கள் பாழபடமுயனறு
சோகதியதினறி யுழலாவமேனை
ஆனிரைதுரந்து மாநிமளரதெ
ராலிலையிலன்று தயிர்மாயன
ஆயமணசென்று பாலதயிறளாநத
ஆரணமுகுந்தன் மருகோனே
வானவர்புகழ்ந்த கானவர்பயநத
மாலெணடுவிளஙகு மணிமார்பா
மாமணி முழஙகு சீபுருடமங்கை
மாநகரமாந்த பெருமாளே.

நூபுரம் இரகு கங்கை-சிலம்பாரை பாலாறு ஒலிக
கின்ற கங்கையாறு இதுபோல பரமாயணந்தரு,

'வரங்கள் மாசற்ற காஞ்சி செய்தாகளையாறு
புரங்களை நேரிலா நகரம் நீங்கிபோய
அரங்கி னுடுவாள சிலம்பி னன்னனினை
றிரங்கு வாபுன சாயி வெயகிலை

என வருவது காண்க (28)

சீபுடமங்கை

29 காணதலாதது காணதனாதுக
தாளை மதுரந்த-தெவதாவ.

வேணிய மதணநது பாணமவி—ரோரு
வீதிதொறுநின்று மடவாரபால்

வேளையெனவந்து தாவினிலவீறநது
வேடைகெடநண்ப பலபேசித்

தேனினுமணந்த வாயமுதமுணடு
சீதளதனங்க ளினினமுழ்கித்

தேடியதனங்கள் பாழபடமுயனறு
சேகதியதினறி யுழலுவேனை

ஆணிரை தூரந்து மாகிய மளநதெ
ராவிலையிலனறு துயினமாயன

ஆயா மணசென்று பாலதயிறளைந்த
ஆரணமுகுந்தன மருகாகோன

வானவா புகழ்ந்த காணபாடயநத்
மாலெறுவிளங்கு மணிமாபா

மாமணி முழங்கு சீபுருடமங்கை
மாநகரமாந்த பெருமாளே.

(இ-ள) ஆன நிரை நூரந்து - பசுக்கூட்டங்களினின்று நீங்கி, மாநிலம அளந்து - பெரிய உலகத்தை ஓரடியாலே அளந்து, ஓர் ஆல இலையில-ஓர் ஆல இலையின்மேல், அனறு துயில மாயன - அந்நாளில அறிதுயில அமர்ந்த அதிசயச செயலுடையவனும், ஆயா மேள சென்று-இடையர்களை வீடு தோறும போய, பால தயிர் அளைந்த-பாலையும தயிரையும குழைத்துண்ட, ஆரணம முந்தன-வேதங்களாலே புகழப பட்டவனுமாகிய திருமாலுக்கு, மருகோனே - மருகனே!, வானவர் புகழ்ந்த - தேவர்களால் புகழப்பட்ட காலனை பயந்த-வேடர்களை பெற்ற, மாதெறி விளாகும் - வளரியம் மையாரோடு விளங்குகின்ற, மலர் மாமர்பா-அழகிய மார்பை உடையவனே!, மாமயற முழங்கு-சிறந்த வேதங்கள மிக்கு ஓலிக்கின்ற, சீபுருடமங்கை மாநகர் சீபுருடமங்கை என்னும திருபபதியிலே, அமர்ந்த பெருமாளே - விரும்பி வசிக்கும பெருமானே!, வினில மதன - கோடைக்காலத்துக்குரிய மன்மதன், ஐங்க பாணம் விட நொந்து-ஐந்து பூவாலாகிய அம்புகளை விடுத்தால மருங்கி, வீதிதோறும் நின்று-தெருக்கள்தோறும நின்று, மடவார்பால்-பெண்களிடத்தில், வேளை என வந்து - காமத்தைத் தீர்க்கும சமயம் இதுவே என்று சொல்லிப்போய, காலினில விழுந்து - அவர் இசையுமபடி காலகளிலே விழுந்து, மேனை கெட - காமவெப்பம் ஒழிய, தண்பு பல பேசி-நட்புகுரிய பல வார்த்தைகளைசசொலலி, தேனினு மணந்த-தேன்கலந்த, வாய் அமுது உண்டு-வாயிலேயுள்ள அமுதத்தைப்பருகி, சீதளம் தனங்களின் மூழ்கி-

குளிராசிபொருந்திய முலைகளில் முழுகி, தேடிய தனங்கள் பாழ்பட முயன்று-வருந்தித் தேடியபொருளைகளை பாழாகும படி முயற்சிசெய்து, சோகத்தி அது இனறி உழலவேனை-அடையத்தக்க நலம் ஒன்றுமிலலாமல தனபமடைவேனை? எ-று.

(வி-ரை) மனமுதன செயலாகிய காம உணாசசி மிகுதியும விழைதறகு உரியகாலம, வேனிறகாலமாதலின 'வேனில மதன' என்றார இறபாறியே,

'ஆரமும் ஆரச சேறும அருமபனி நீரும பூவும
சாரவெண மதி நிலவும இதம்புரி தென்றல காலும
ஓருயிர இரணடு பெயயாய உருகுவார உருகுமவணணம்
மாரனே மதுஞ சூடட வருதது வசந்த காலம்'

என விலலிபுதூராரும,

'மனனன மாரன மகிழதுணை யாகிய
வின்னிள வேனில வந்த திவணென
விளஙகெழு பொதியின மாமுனி பயந்த
விளஙகனற றாத னிசைததன ஞதலின
மகர வெலகொடி மைநதன சேணை
புகரறு கோலம கொளஞமென் பதுபோற
கொடிமிடை சோலக குயிலோ னெனனும
படையுள படுதீவான் பணிமொழி கூற
மடலவிழ் கானற கடலவிள யாட்டினுட
கோவல னூடக கூடா தேகிய'

என இளங்கோவடிகளும கூறுதல் காண்க

மனமதன பஞசபாணஙகள முல்லை, அசோகு, குவளை, தாமரை, மாமபூ இவறறின செயல உன்மத்தம, மதனம், மோகம், சந்தாபம, வசீகரணம எனபன.

இவறறிகு அவதனதை ஐந்து. அவை

சுபபிரயோகம-பேசசும நினைவும, விப்ரயோகம்-பெரு மூசசெறிநதுவருந்துதல, சோகம்-வெதுபபும் உணவுவெறுத் தலும், மோகம-அழுதலும பிதறறலும், மரணம்-மயகமும் அயாசசியும், தேனினும மணநத வாயமுதுண்டு என்ற கருத்து 'பாலொடு தேன கலந்தறறே பனிமொழி வாலெயி றூறிய நீர்' எனறு திருகுறளிலும வநதிருதல காண்க. இதன சிறபபை,

'வண்டுமொயத தனைய கூநதல மதனபண் டார வலலி
கெண்டையோடொத்தகணணுள கிளிமொழிவாயினூடல
கண்டுசர்க கரையோ தெதிரே கனியொடு கலந்த பாகோ
அண்டாமா முனிவாகெலலா மமுதென வளிக்கலாமே.'

என்புழியும் காண்க அது பகுதிபபொருள விகுதி. உழல வேனை என்புழி-ஒகாரம் எதிரமறை பபொருடடு. ஆனிரை துறநது என்பதனால கிருஷ்ண அவதாரதையும், மாநில மளந்து என்பதனால திரிவிகிரம அவதாரத்தையும் குறித் தார். ஆலிலையில துயில்தல-ஊழி முடிவில உலகமெலலாம் அழியத் தானமட்டும் நிலைபெறறு அறிதுயில அமாதல. இடையா மனிதோறுஞ் சென்று பால தயிர் திருடி உண் டானேனும் வேதஙகளால புகழப்படும் சிரப்புடையன் என் பார், 'ஆயர் மனைசென்று பால தயிர அளைந்த ஆணமுகுந் தன்' என்றார். கானவர் பயந்தமான-வள்ளிகாயகி. (29)

பழனி

30 தனனதந்தன தந்தனதன
தனனதந்தன தந்தனதன
தனனதந்தன தந்தனதன-தந்தனதான

கனககும்பமி ரண்டுநே ரமலி
யெனநெருங்குரு ருமபைமா மணி
கதிர்சிறந்தவ டங்குலாவிய முந்துகும

கடையினின்றுப ரந்துகா டொறு
மிளகிவிஞ்சிய முந்தமேகமள
களபகுங்கும கொங்கையாசினையை பின்னடமாக

யசைவருங்கொளு மென்றுமேலவிலை
யிடுமடந்தையா தங்கடோதகம்
அதின்மருண்டுத வண்டவாசையில கைந்நடமாட

அவசமங்கொளு மின்பசாகர
முழுகும்வஞ்சக நெஞ்சையேயொழி
தருபதங்கதி யெம்பிரானருள தந்திடாமியா

தனனதந்தன தந்தனவென
டிகுகுடிங்குகு டிங்குகுபரிகை
தகுதிகிங்கிது திந்திமிதாவென உந்துதாளாக

தமரசஞ்சலி சஞ்சலாவென
முழவுடுண்டுடு டுண்டுடுவென
தருணகிண்கிணி கிணகிணுரமு முந்துமாநாத

பணிபதங்கய வெண்டிசாமுக
கரியடங்கலு மண்டகோளகை
பதறிமின்றிட நின்றுதோதக வென்றுதோகை

பவரிகொண்டிட மண்டியேவரு
நிசிசரன்கிளை கொன்றவேலைவ
பழனியமகிரி யினகண்மேவிய தம்பிரானே.

(இ-ள) தனன தந்தன தந்தன எனவே டிகுகு டிங்குகு டிங்குகு பேரிகை-இந்தகைய ஓசையையுடைய பேரிகையும், தகுதி திந்திகு திந்திதி தா எனவே உகந்தகாளம-இவ்வோசை யுடன் அடிக்கும தாளமும, தமர சஞ்சலி சஞ்சலா எனது ஓசையையுடைய சஞ்சலி சஞ்சலா என ஓசையைச செய்ய, முழவு-மத்தளம, டுண்டுடு டுண்டுடு வென-இவ்வோசையைச செய்ய, தருணம கிணகிணி-சிறிய கிண கிணி, கிணகிண் ஆரமும கிணகிண ஓசையையுடைய மணிவடங்களும, முந்த ஓதும்-முனபு சாதிக்கின்ற, பணிபதம-யாவரும் வணங்கத் தக்க பதவியும், கயம எண்திசாபுக கரி அடங்கலும்-இவ்வாறமைபொருந்தியஎட்டுதிக்குயானைகளெலலாம, அண்ட கோளக பதறி நினறிட-அண்டங்களெலலாம பதறி நிற்க, நின்று தாதக எனறு-நினறு தொழுதியை உடையவனே என்று, தோகை பவரி கொணடிட மயில கூத்தாட, மண்டி வரு நிசிசரன்கிளை கொனறவித அவுணனை சுறறத்தை, கொன்ற வேலவ-கொனற வே படையை உடையவனே!, பழநி அமகிரியினகண மேவிய தம்பிரானே - பழநியாகிய அழகிய மலையில எழுகின்ற தமபிரானே!, கனகம் குமபம் இரண்டும் நோ-பொறகுடம இரண்டும் ஒபபாகுமென்றும், மலை என-வடிவத்தால மலைகளுக்கு ஒபபாகுமென்றும், தொங்கு குரும்பை - ஒன்றோடொன்று தொங்கியுள்ள

தெனனம் பிஞசுகளென்றும் சொலலபபடுமெ, மாமணி கதிர் சிறந்த வடம்-சிறநத முத்துகளை மிகுநத மாலை, குவாவிய விளஙகிய, முநது சூதம-அழகிற சிறநத மாநதளிர்போன்ற மேனியானது, பரந்து காளதொறுமெ இளகி-பரவிந திளந் தோறும் மேனமையாகி, விஞசி வாழுநத-மேல்கொணடு தோன்றிய, கோமளபகளபம்குஙகுமம் கொஙகையாகினையு-இவைய கலவைசசாநதையும் குஙகுமததையும்பூசிய ஸ்தனங் களாகிய யானைகளை, இனபம் அக-இன்பம் பொருநதும்படி, ஆனைவரும் கொஞமெ எனறு - எனறெலலாம் பெயரியலாக எனறு, கடையில்-வாயிலில், நினறு விலையிடு மடநதைபா-தாஙகள நின்றுகொணடு விலைபேசுமெ பெணகளநதைப, தேதாதகம அதில மருணடி-பஞசுசினாயில மயஙகி, நவமண ஆசையில-மனததுளாசகி யபடைநத ஆசையினால, நைநது-வருநதி, பாயல அவசம்கொளுமெ-படுகையில பரவசபட யுமெ, இனபம சாகரம சூழுகுமெ-இனபமாகிய கடலில சுழுகுமெ, வஞசகம நெஞசை ஒழிதது-வஞசகமுளளை மனததை ஒழிகினறென, பதம் கதி-மேல பதவியாகிய மோகஷததை, எமபிரான-எமபெருமானே!, அருள தநதிடாயோ-அடியேனுககு அருளசெயவாயோ எ-று.

(வி-ரை) கொஙகைகளை யானை எனறும்-பருமையாலும் பெரு மிதததாலும் விணமிகுதியும் கூறுதறகு உரிய கவாசசி உடைமையாலும் என்க. கொஙகைகளே மகளிருகுச சிறநத அவயவமாதலின் அவறறின் வரும் மயக்கததையே மிகுதி துக் கூறினரென உணாக பெண்களபால வைத்த ஆசையை

ஒழிந்தது இவ்வாறு அவர்கள்மேல் வைத்த ஆசை யில் ஒரு கூறு வைகுண்டம் பெருவதற்கு யாமாதலின், ஆசிரியர் பாடுகின்றதோரறம் இவ்வாறு அருளிச் செய்வாராயி னார்.

தங்கையங்களையா தங்கள்மேல் வைத்த
தயாவை நூறாயிரங் கூறிடடு
அதிலொங்கொரு கூறுன் னடிமலர் மிசைவைகுண்ட
அமரர்கள் புகும் நின்னருமை
பிதற்றினென் றொருகால் பேசுவரேனும்
பிழைத்தவை பொருத்தருள் செயயும்
மகத்தல மடியேன் சென்னியில் வைத்த
கங்கைகொண்ட சோளேச சரத்தானே.'

என்னும் திருவாக்காலும்,

'மங்கையர்கள் யோனிமிசை வைத்திருக்கு மாசையினை
பங்குசெய்து நூறறிலொரு பங்குகெடுத்து—கங்கையணி
வேணியரன் பாதார விந்தத்தில் வைத்தக்கால
காணலாங் காண்குகதி'

என வருவது செயயுளானு மறிக

பெண்கள்பால் வைத்த பற்றை ஒழித்தற்கும் அதனை இறைவன் பாற் செலுத்துதற்கும், இறைவனை அருளே இனி யமையாதென்பார், 'எம்பிரான் அருள தந்திடாயோ' என் றார். இதனை "அவனருளாலே யவன்றாள் வணங்கி"

என்ற திருவாக்காலும்,

'மனமெனு வயமா என்வய படாமல
மயங்குறும் ஐமபுலவீதி, மறிபடாதோடுகின்றது முறையோ

மறித்ததை நிறுததி யெனதனகு
நினையல துதவுவா ரிலை'

எனனும் சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் திருவாககானுமை உணர்க.

எண்திசாமுக்கரி-அஷ்டதிக்கஜங்களை தோகை - ஆகு பெயர். நிசிசரன-இரவில சஞசரிபபவன், அசுரன். எம்பிரான்-இயலபு விளி. வேலவ-அண்மைவிளி. (30)

திருவேங்கடம்

31 தனதாநதன தானன தானன
தனதாநதன தானன தானன
தனதாநதன தானன தானன-தனதான.

வரிசோநதிடு சேலகய லோவெனு
முழைவாரந்திடு கோலைய நீலமும
வடுவாஙகிடு வாளவிழி மாதாகள வலையாலே

வளாகோஙகிள மாமுகையாகிய
தனவாஞசையி லேமுக மாயையில
வளாமாநதளிர போனிர மாகிய வடிவாலே

இருளபோலைறிடு வாகுழ னீழலில
மயலசோநதிடு பாயலின் மீதுற
வினிதாஙகனி வாயமு தூறலகள பருகாமே

எனதாநதன தானவை போயற
மலமாஙகுடு மோகவிகாரமும
இவைநீஙகிட வேயிரு தாணமல ரருள்வாயே

கரிவாம்பரி தோதிரள சேனையு
முடனுந்துரி யோதன னுதிகள
களமாண்டிட வேயொரு பாரத மதிலேகிக்

கனபாண்டவா தோதனி லேயெழு
பரிதூண்டிய சாரதி யாகிய
கதிரோங்கிய நேமிய ணுமரி ரகுராமன்

திரைநீண்டிரை வாரியும் வாலியு
நெடிதோங்குமு ராமர மேமிழோடு
தெசமாணுசிர ராவண ணுமுடி பொடியாகச்

சிலைவாங்கிய நாரண ணுமரு
மகணுங்குக னேபொழில சூழ்தரு
திருவேங்கட மாமலை மேவிய பெருமாளே.

(இ-ள) கரி வாமபரி தோ திரள சேணையும்-யானைப படையும், தாவுகின்ற குதிரைபபடையும, தோபபடையும் திரண்ட காலாட படையும, உடன ஆம துரியோதனன் ஆதிகள-ஒனறுகப பொலிந்திய திரியோதனனமுதலியோர, களம மாணடிட - போரகளததிலே இராதொழிய, ஒரு பாரதம அதில ஏகி-டாரதபபோரிலசென்று, கனம் பாணட வா தோதனில-பெருமை தஙகிய பாணடவாகள தேரிலே, எழுபரி தூணடிய-கட்டபபட்ட மேற்செலலுட குதிரைக ளோச செலுத்திய, சாரதி ஆகிய-சாரதியான, கதிர ஓங்கிய நேமியன்-ஒளிசிறநத சுதரிசன மென்னும் சக்கரதையுடை யவனும், அரி ரகுராமன்-அரியும் ரகுராமனுமம, திரை நீண்டு இரை-அலைகள மிகுந்து ஒலிக்கின்ற, வாரியும்-கடலும், வாலியும்-வாலி என்னும் குரஙகரசனும், நெடிது ஓங்கு மராமரம் ஏழொடு-மிக்கு வளர்ந்த ஏழுமராமரங்களும், தெசமாம் சிர ராவணணு-பத்துத் தலைகளையுடைய இராவ

ணலுடைய, முடி-கிரீடமும், பொடியாக-பொடிபடும்படி, விலை வாங்கிய-விலையை வினைத்த, நாரணனார்-திருமாலுடைய, மருமகன் ஆம் குகனே-மருமகனாகிய முருகனே!, பொழில் சூழ்தரு-சோலைகள் சூழ்ந்த, திருவேங்கடம் மாமலைமேவிய-திருவேங்கடமாகிய சிறந்த மலையில் வாழ்கின்ற, பெருமாளே-பெருமாளே!, வரி சேர்ந்திடு சேல-செவ்வரி படர்ந்த சேல மீனே!, கயலோ எனும-கயல்மீனே என்று சொல்லப்படும், உழை-மானையும், வாரந்திடு வேலையும-வடிந்துள்ள செயல்பட வேலையும், நீலமும-நீலமலை போல மலையையும, வடு-மாம் பிஞ்சினையும, வாங்கிடு வாளை-பகைவரை அழிக்கும வாளையும் ஒத்த, விழி மாதர்களை - கண்களையுடைய பெண்களை, வலையால்-ஆடவர் மனதை தன் வசமாக்கும் வீசும மோகவலையாலும, வளர் கோங்கு-வளர்கின்ற கோங்கினது, இளமா முகை ஆகிய தனம வாழ்வையில்-இளமை பொருந்திய இரண்டு அரும்பை ஒத்த ஸ்தனங்களின்மேல் வைத்த ஆசையாலும், முகம் மாயைபில்-முகத்தினது மயக்கத்தாலும, வளர் மாந் தளிர்போல்-செழுமையான மாமரத்தினது தளிரைப போல, நிறம் ஆகிய வடிவால்-நிறம் பொருந்திய வடிவினாலும, இருள போன்றிடு - இருளையொத்த, வார்குழல் நிழலில்-நீண்ட கூந்தலின் நிழலிலே, மயல சேர்ந்திடு பாயலின மீது உறமையல கொண்ட படுக்கையினமேல பொருந்த, இனிது ஆம்-இனிமையுடையதாகிய, கனிவாய் அமுது ஊறலகள் - கொவ்வைக கனிபோன்ற வாயிலுள்ள தேனா மிர்தத்தை ஒத்த ஊறலை, பருகாமே - உண்ணாமல்,

எனது ஆம தனது ஆனவை - எனனுடை பாறுகளா னவை அகனறு நீங்க, மலம் ஆம கடுமோக விகாரமும- மலததாலே உணடாகிய மிகுநத மோகவிகாரமும், இவை நீஙகிட-ஆகிய இவைகள நீஙக, இருதாள மலா அருளவாய- இரணடு திருவடிகளாகிய தாமரை மலாகளா அருளிசசெய் வாய எ-று.

(வி-ரை) மாதா-அழகு, காதல்-அழகையுடையவரென் றேனும காதலிகநத தகவரெனறேனும கொளக, 'மாதர் காதல்' தொலகாப்பியம் நூநதிரம வடு-மாம்பிஞசு. விழிபை 'வலை' எனறு ஆடவா மனமாகிய பாவைகள் அகபபடுத் தபபடுதலின. உளளகநூறிடபை யுணாதலும சிறபபுடைப தாதலபறறி விழியை விதநது கூறினா இவவாறு,

'மணணிறு சிறநத புகழதஞ்சை வாணன மலயவெறபில பெண்ணிறு சிறநதவிப பேதைதன பாவை பெருவிணையேன் உணணிற சிறநத இருநோயதனக கின மருந்தாய கணணிறு சிறநத உறுபபிலலை யாவதுங காட்டியதே'

என்று பொயயாமொழிப புலவரும,

'இருநோகநு இவளுண கணணுளளது ஒருநோகநு நோயகோக கொன்றந நோய மருநது'

'கணணெறடு கண்ணினை நோக்கொகின வாய்சசொறக ளென்ன பயனு மில'

எனத தெயவபபுலமைத திருவளளுவ நாயனரும,

'அணியும் அமிழ்தும் எனஞெவி மாபவன றிலேச சிந்தா
மணியும்ப ராரறியா மனையோனடி வாழ்தகலரிற்
பிணியுமதறகு மருந்தும் பிழைப பிறை ழினனும
பணியும புரை மருங்கு பெருந்தோளிபடைகணகளே'

என மணிவாசகப் பெருமானும் அருளிச செயதமை காண்க.

இளமைச செவவியின அருமை தேனறற, 'வளா கொங்கு இளமாமுகை' எனறார முகமாைய எனறுர் மயக்குதலின

'கொங்கை இளநீரால குளிராதலினது செவகரும்பால்
பொங்கு சுழிஎனனும் பூந்தடதில— மங்கைதலா
கொயதாம வாசகக் குழலநிழ நிழ அ ீ ீனை
வெயதாம் அககாம விடாய'

எனப புகழேநதிபாலனும கூறுதல காணக

. நிழல-நீழல என நீடடலவிகாரம பெ ' து.

மயல சோந்திடு பாயல எனறார, டெலலிய தூய மலர் கள் தெளிகபபடடு ஆன்னதறினை தூவி முதலிய மென் மைப பொருளகளிட்டுச செயயபபடட அணை முதலிய வறறை புடையதாய நேராகஇனவளவில காமதறியை விரைய மூடடுதலின. ஊயலகள எனப பனமையாறு கூறியது. கலவி விகறபதறதாற பறறால காலஙகளில உணணுமவறறை யெல் லாம குறிதது கெனக.

வாம்பரி-தாவுங குதிரை, டெயரெசசம் குறைநதது. கரி கரத்தை புடையது, யானை; கரம்-துதிகை, கருமை புடையது என்பாருமுளர்; அது, வடசொல்லாதலின்

பொருந்தாது துரியோதனனுதிகள் - துரியோதனன் தம்பியர், கன்னன் சகுனி முதலியோர். பாரதம - இங்கு பரத வமிசத்தவராலே செயயபபட்ட உயுதம். கன பாண்டவர்- பெருமை பொருந்திய பாண்டவர் அவருக்குப் பெருமை யாவது,

'எலலாம ஒருகருமம் மதகை யுடையாளன்
பொறகரும பொருளே பொறை.'

என்றபடி பொறுமையும், வாய்மை பிறழாமையும, ஒழுகுகம் முதலியனவுமாம், நேமியன-சகரபடையை யுடையவன். ஆம் - அசை நீண்டு எனபதில குறிபபுபபெயரெசசத்து அகரம் தொகுகத இரைவாரி-ஒலிகினற கடல

இராமாவதாரத்தில வாலியையும், ஏழு மராமரஙகளையும் இராவணனையும கோதணடத்தால கொலை செய்தவன் என்பார, 'திரை நீணடிரை . ராவணனை' என்றார. இராவணனை-ஆர உயாவுபபொருள் விருதி. தசமாஞ்சிரம்- டத்தில விலின் தொழில வனமையைக குறிபபால் 'சிலைவாஙகிய' எனறார. திருவேஙகட மாமலை என்பது திருபபதி; அது வட ஆகாடு ஜிலலாவிலுள்ளது (31)

திருவாணைக்கா

32 தான தததன தததன தததன
தான தததன தத்தன தததன
தான தததன தத்தன தததன-தனதான

ஆலம் வைதவி ழிசிகள் சிதசை
ஞக மகனை கற்றச மாத்திக
ளார்ம னதனையு மெதிர்வ ளைபபவர் தெருவூடே

யார வட்டமு லகுகுவி லேபண
மாயி ரக்கல மொட்டிய ளபபினு
மாசை யபபொரு ளொகக டிபபவ ருடனமலாய்

மேலி ளபபுமு சிபபும வத்தையு
மாயெ டுத்தகு லேபபொடு பிததமு
மேலகொ ளததலே யிட்டவி திபபடி யதனலே

மேதி னிகுள பதத னெனபபல
பாடு பட்டுபு முக்கொள்ம லகுகை
வீடு கட்டியி ருக்குமெ னகருதி னருடாராய்

பீலி மிகுகம யிறறுர கததினி
லேறி முட்டவ ளைத்துவ குத்துடல
பீற லுறறவு யுத்த களத்திடை மடியாத

பேர ரகுகரெ திரத்தவ ரதததீன
பேரை யுகரக ளபபலி யிட்டுயா
பேய்கை கொட்டிக டிப பமணிகுமு குடனுட

ஏலம் வைத்தபு யத்தில ணைத்தருள்
வேலெ டுத்தச மாத்தை யுரைபபவா
ஏவ ருக்குமெ னத்தினி னேபபவை யருள்வோனே

ஏழி சைத்தமி ழிறபய னுறறவெ
ணைவ லுற்றடி யிறபபி லுத்தம
னீசன் முக்கணி ருத்தன ளித்தருள் பெருமாளே.

(இ-ள்) பீலி மிக்க - தோகை மிகுந்த, மயில துரகத்தினில்-மயிலாகிய குதிரையின் மேல், ஏறி-ஊர்ந்து, முட்ட வளைத்து - முழுவதும் சுற்றி, வகுத்து-வியூகங்கள் வகுத்து, உடல்பீறல்உற்ற-உடம்புசிதைவுபட்ட, உப்த்தகளத்திடை-

போகளதில, மடியாத-இராவாத, போ அரகர் - பெரு மையுடைய அரகராகளுள், எதிர்த்தவர அத்தனை பேரை- எதிர்த்தவராகள அவவளவு பேரையும், உகரம் களம் பலி இட்டு - கோபம மிகுந்த களததுகுப பலியாக இட்டு, உயர் பேய கை கொட்டி நடிப்ப - உயர்ந்த பேய்கள் கைகளால கொடடிக கூத்தாடவும், மணிகழுகு உடன் ஆட-மணிநிரம பொருநதிய கழுகுகள் சோந்து விளையாட வும், எலமலைதத புயத்தில-சாந்து பூசிய தோளில, அணைத தருள் - அணைததருள்கின்ற, வேல எடுத்த சமாத்தை- வேற்படையைத தாங்கிய சாமாதியததை, உரைபபவர எவருகும்-கூறுவோர் எலலோருக்கும், மனத்தில நினைப பவை அருளவோன-அவ்வவர் மனததில நினைகின்ற எல லாவ ரையும் அருள செய்பவனே', ஏழ் இசை தமிழில பயன் உற்ற-எழிலை சையையுடைய தமிழ்ப பாசுரங்களால் பயனைப்பொருநதிய, வெண் நாவல் உறை அடியில டயில்- வெண்ணவல் மரததை விரும்பி அதனடியில கோயில் கொண்டிருகுகும, உததமன் ஈசன்-நன்மையுடைய ஈசனும, மூக்கண்-மூன்று திருக்கண்களை உடையவரும், நிருத்தன்- பஞ்சநிருத்திய நடனம் புரிபவருமாகிய சிவபெருமான், அளித்தருள் பெருமாளே-பெற்ற பெருமானே', ஆலம் வைத்த விழிசகிகள-விஷத்தையுடைய கண்களுடையவரும், சித்தசன் ஆகமம் கலிகறற சமாத்திகள்-மன்மதனுடைய ஆகமத்தின் கலிகளில் கர்முத்தேர்ந்த வன்மையுடையவர் களும், ஆர் மனதையும் - எப்படிப்பட்டவர்கள் நெஞ்சை

யுட, எத்தி வளைபபவர-எமாற்றித தங்கள பொருபடுத்து வோருமம, தெரு ஊடு-தெருவின நடுவில, ஆரம வட்டம் முலைகசு-முத்துமாலை தரித்த வட்டமான ஸ்தனங்களுக்கு, விலை பணம் ஆயிரம கலம்-விலையாகப பணதைத அரிரக்கல மாக, கொட்டி அளபபினும-கொட்டி அளந்தாலும, ஆசை அ பொருள ஒக்க-ஆசையானது கொடுதத அநத பொருளின் தொகைகசுப பொருநத, நடிபபவர உடலை மாலைய-பொயயாகக காட்டுகினறவர்களுமாகியவிலைமாதரிடம காம மயகக்கொணடு, மேல இமைபபும முகிபபும அவற்றையும மாய-அதன பனக இமைபபுமமுகிபபும அதனையும உண்டாகி,எடுதத குலைபபொடுதிதமும-மிருநத இருமலுடனிதத மும், மேலகொள-மிகுந்த, தலையிடட விதிபபடி அதனல-தலையில எழுதிய விதியினபடி, மேதினிகசு உள-பூமியில, பததன் என - அடியவனென்று, பல பாடு பட்டு-பலவகை யான துன்பங்களை அனுபவிதது, புழு கொள மலம் குகை-புழுக்கள் செறிந்த மலக்கூடாகிய, வீடு கட்டி இருகசும்-வீட்டைக் கட்டியிருக்கினற, எனகசு-அடியேனுக்கு, நின அருள தாராய-தேவரீருடைய அருளைத தருவாய் என்று.

(வி-ரை) ஆலமலைவதத விழிசகிகள - நஞ்சைத தன்னதத்தையுடைய கணகளையுடைய பெணகள. காமத்தை யூட்டலின் இவவாறு கூறினார். "மாதர்மயலும் அவாதம் மைவிழியே வன்பாசம்" எனறு சிதம்பரசுவாமிகளும்,

"உருகி உடலகருகி யுள் ளீரல பற்றி
எரிவ தனியாதென செய்வேன்—வரியரவ

நஞ்சிலே தோயந்த நளினவிழிப பெண்பெருமாள
நெஞ்சிலே யிட்ட நெருபபு''

என்று அமபிகாபதியும் கூறுதல் காணக

சிததசன ஆகமம்-மதனநூல். பொருளின் அளவாக போகததைத தருவோரெனபா, 'ஆசைஅபபொருள ஒகக கடிப்பவர்' என்ரூர். இககருததே பறறி ஆசிரியா திருவள் ளுவநாயனர்,

''பொருட்பெணடி பொயம்மை முயகமம் இருட்டறையி லேதில பிணநதழீஇ யறறு.'' எனறும

'இழிபவ ருபாரதோர முதோர பிளபவா கழியா நோயாற் கழிபவா யாவரேனுங கணவிலப படடுநெஞ்ச [நதுகாடடிப மழிபவா பொருள்கொண் டெள்ளுக் கெண்ணெய்போ [லள பழிபடு போகம விரபா ராவணப பண்பு சொலவாம்''

என்று பரஞ்சோதி முனிவரும் கூறினர்.

''புழுகெனள மகளகுமக வீடு'' எனறது தேகநலைத; இதன் ஆபாசதததை.

''தமனியக கடமேயாயினும பலவீர்த் தங்குறின் விழைஞரும் பற்ரு
ரமிழ்தமே யானுந தூயபுறிற் பவவீயாககு மிவவுடற் புகரறிநத
மிமிழதரப பறறு மடவருக் குரைததுமென் பயன்றீராதது மாடிடினு
முமிழ் முடையாகைக சுசியுரு திரைவனுண்மை தேர்ந்துயிர் சுத்தியுறுமே.''

என்று தனிகைப்புராணம் கூறுமாற்ரூனுக் தெளிக.

இறைவன் அன்பர்கள் மனத்தில் நினைத்த பொருள்களை அருள செய்பவன என்பார், 'வேலெடுத்த சமாத்தையுரைப்பவர் எவருக்கும் மனத்தில் நினைபபவை அருள்வோனே' என்றருளிச செய்தார். 'வேண்டுவார் வேண்டுவதெ யீவான கணடாய்' என அபபரும, 'வேண்டத்தக்கதறிவாய் நீ' 'வேணட முழுதும் தருவோய நீ' என மணிவாசகரும் அருளிச செயதது காண்க. வெணணுவலுற் றடியிற பயிலுத்தம ஈசன-வெணநாவல மரத்தின்கீழ பொருந்தி வாழும் மேன்மையுடைய சிவபெருமான். திருவாணைக்கா திருசசிராபபள்ளிக்கு சமீபதத்திலுளள ஒரு பெரிய சிவஸ்தலம். இங்கே அபபுலிங்கம் உள்ளது. நிருத்தன்-நடனஞ் செய்வோன், நடனம-பஞ்ச நிருத்தியம், இதனை.

வெண்பா

'தோற்றம துடியதனி னரோனறம திதியமைபபிற்
சாறறியிடும் அஙகிபிலே சஙகாரம்-ஊறறமாம்
ஊன்று மலர்ப்பதததே உறறதிரோ தமமுத்தி
நான்ற மலாபபதததே நாடு.'

என வரும் உண்மை விளக்கச செய்யுளால உணாக. (32)

தருக்கற்குடி

33 தனத்தத் தனத்தத் தனத்தத் தனத்தத்
தனத்தத் தனத்தத-தனதான.

குடத்தைத கதர்த்துக களிறனைத் துரத்திக்
குவட்டைச் செறுத்துக் கைசாலக்

குலத்தைக் குமைத்துப பகடடிச செருகஙிக
குருத்தத துவதத்த தவாசோரப

புடைததுப் பணைத்துப பெருகஙக ஙதிதத்துப
புரபபட் டகசசுத் தனமாதா

புணர்சசிச சமுத்ரத் திளைபபற் றிருகஙப
புரித்துப பதததைத தருவாயே

கடத்துப புனதத்நங குறதத்திக குமெதத்க
கருதத்திச சையுறறுப பரிவாகக்

கனகஙப பரியபபட் டகபபட் டுயிமகஙட
கண்டபபட டுநிற்கைக குரியோனே

தடத்துற பவித்துச சுவாகஙத் தலத்தைத
தழைபபித் தகொறறத் தனிவேலா

தமிழ்கஙுக் கவிக்குப புகழசெயய பதிகஙுத
தருகஙற குடிகஙுப பெருமாளே.

(இ-ள்) கடத்து-காடடிலுளள, புனதது-கொலலை நிலதத்தில் ஆயலோட்டிக கொணடிருநத, குறதத்திக்கு-வளளி நாயகிக்கு, மெதத கருததது இசசை உறறு-மிகவும மனத்தில் ஆசைகொண்டு, பரிவு ஆக-அன்புடனே, கனக்க பிரியபபட்டு-மேன்மேலும் மோகங்கொண்டு, மைகண்கடைபபட்டு-மைதீட்டிய கட்கடையில அகபபட்டு, நிறகைகஙு-ஙகஙறு நிற்பதறகு, உரியோனே-உரியவனே!, கடத்து - சரவணப் பொயகையில, உற்பவித்து-தோன்றி, சுவாக்கம் தலத்தை-வானுலகத்தை, தழைப்பித்த - தழையச் செய்தருளிய, கொற்றம் தனிவேலா-வெறறியையுடைய ஒபபற்ற வேலை

யுடையவனே?, தமிழ்க்கு - தமிழ் மொழிகளும், கவிக்கு - பலவகைப்பட்ட பாடலகளுகளும, புகழ் செய பதிக்கு - புகழ்சசியையுடைய வயலூருகளும், தருகறகுடிகு - மரங்களை ஓங்கிய கற்குடிகளும, பெருமாளே - பெருமானே!, குடத்தை தகாதது - குடததை அழிதததும, களிறறை துரத்தி - ஆணயானையை துரத்தியும், குவட்டை செறறது - மலையின் சிகரத்தைக கோபிததும, ககசாலம் குலத்தை குமைத்து - சக்ரவாகப பறவைக கூட்டத்தை அழித்தும், பகட்டி செருககி - மருட்டிக களிபபுக்கொணடு, குருகதத அவத்துதத வா சோர - குரு உபதேசதத்தின் உணமமகளைப் பிடிதத முனிவரும் சோரவடைய, புடைத்து பிணதது - பககம் திரணடு பருதது, பெருகக கதிதது - பெருது எழுந்து, புறபபட்ட - வெளிததானறிய, கசதமாம் மாதர் - கசசைத தரிதத ஸதனங்களையுடைய பெண்கள், புணாசசி சமுததிரதது - போகமாகியகடலில, திளைபபு அறு இருகக - திளைபபிலலாமல மாழுமபடி, புரிநது - விரும்பி, பதத்தை - திருவடிகளை, தருவாய் - அளிதது அருளவாய் எ - று

(வி - ரை) முருக - பெருமான் சரவண - பொயகையில அவதரித்துச சுவாக்கலோகததைச சூரன துயரினின்று பாதுகாத்தருளினர் ஆதலின், 'தடத்துற்பவித்து சுவாக்கத் தலத்தைத் தழைப்பிதத கொறறத்தனிவேலா' எனறார். அகத்தியமுனிவருக்குத் தமிழ்சசெவி யறிவுறுதிய பெருமான் என்பார், 'தமிழ்க்குக கவிகளுப பெருமாளே' என்றார்; தமிழ் என்னும் சொல இனிமை என்னும் பொருட்டு 'தமிழ்

தழீஇய சாயலவர்' எனச சிந்தாமணியினும் 'பரிவண்டு தமிழ்பபாட்டிசைகுரு காமரையே' என இராமாயணத்தினும், இசசொல இபபொருளில ஆளபபட்டிருத்தல காண்க; இவவாறன்றித தமிழ எனபது தனிதத பூகரபபேயரை யுடையதெனறும, திராவிடம எனனும வடசொலலே திரிந்து தமிழெனறுமிரு பொறும்பலவாறு கூறுவாருமுளர். அவர கூறறெலலாம பொருநதாமையத திராவிட பிராக சிகை முதலிய நூலகளால உணாக.

இனித் 'தமிழ்' எனனுஞ சொல்லில வலலினம் மெலலினம் இடையினம எனனும மூனறும் பொருந்தி யிருததலே யும, முதலில அகரம் அமைநதிருததலேயும, இடையிலே இ ம ன்னும எழுததுகளை இருததலேயும், இது பிரிந்து பா க்குமிடதது ஐநதெழுத தாதலேயும், எடுததுக் காடடி, முதலிலே நின்ற தகரமெய தகரமாலயமாகிய இரு தய புணடரீகதைத உணாததுமென்றும் ஆதலின் தமிழ தெய்வமொழி யென்று கூறுவாருமுளர். (33)

திருமயிலை

34 தனன தானன தந்தன தந்தன
தனன தானன தந்தன தந்தன
தனன தானன தந்தன தந்தன-தனதான.

அனக பாரம லிந்துகு லிந்திட
வதன மேர்வுத லங்கிரு லஙகிட
அவச மோகம்வி ளைந்து தளைந்திட — அணைமீதே

அருண வாயுகை சிந்திய சம்பரம
அடாக காதுதி பங்கவி தஞ்செய்து
அதர பானம முந்திம முங்கிற முலைமேலவிழ்ந்

துளமும வேறு படுமபடி யொன்றிடு
மகளிர தோதக இன்பின முயங்குதல
ஒழியு மாறுதெ ளிந்துள மன்பொடு சிவயோகத்

தருகு ஞானப மபர தந்திர
அறிவி னோகரு தங்கொள சிலமபணி
யுபய சீதள பங்கய மெனகழல கருவம்பெ

இளகி டாவளா சந்தன குங்குமக
களப பூரண கொங்கை நலமபினை
யிரதி வேளபணி தந்தையும அந்தண மலையாளும்

இனித முதெதி ரிந்திர னண்டரு
மரக ராசிவ சங்கர சங்கர
வெனமி காவரு ளஞ்சின யுண்டவ ரருளபாலா

வளாரு சாசரா தங்களசி ரமபொடி
படவி ரோதமி டுங்குல சம்பரம
மகர வாரிக டைந்தெ டும்புயல மருகோனே

வளரும் வாழைய மிஞ்சிய மஞ்சளும
இடை விடாது நெருங்கிய பங்கள
மகிமை செந்திலில வந்துறை பெருமாளே.

(இ-ள்.) இளகிடா-இளகி, வளர்-வளர்கின்ற, சந்தனம் குங்குமம் களபம்-சந்தனத்தையும் குங்குமத்தையும கல

வைசசாகதையும பூசியுள்ள, பூரண கொங்கை நலம் புனை-நிறைந்த வடிவங்களின் அழகு அலங்கரிக்கப பேசப படும், இரத்வேள-இந்திர நாயகனாகிய மன்மதன, பணி-வணங்குகிறான, தகதையும - தகுதியாகிய திருமாலும், அநதண மறையோனும - அழகிய கருணையுடையவனாகிய பிரமனும், இனி யுரு தை-மகிழ்ச்சியில்லாமல, எதிர இநதிரன அண்ட ருமபகைவரை எதிர்கின்ற இநதிரனும தேவர்களும், அரஹர சிவசங்கர சங்கர-அரஹர சிவசங்கரா சங்கரா', எனபிக பருஞ்சிலை யுடைய - என்று ஓலமிட மேலே ஓங்கிவிடும ஆலகால விஷத்தை உடன்கொண்டருளிய சிவ பெருமான, அருள பாலா-பாலனாகிய திருகுமாரனே', வள நிசாசராதங்கள-வளர்கின்ற அரக்கர்களுடைய, சிரமபொடி பட-தலைகள நூளாருமபடி, விரோதமிடும - பகைக்கின்ற, குல்ம சமபிரமண-குலத்தின பெருமையுடையவனும, மகர வாரி கலைடைந்த - சுறாமீன்களையுடைய கடலில்கள்ளடைந்த, நெடும் புயல-நீரினிலிருந்து அவதாரம எடுத்த மேகம்போலும கருநிற முடைய விஷ்ணுமூர்த்திக்கு, மருகோனே - மருமகனே', வளரும வாழையும - செழுமையாக வளர்கின்ற வாழையும், மஞ்சளும இஞ்சியும இடைவிடாது நெருங்கிய - மஞ்சட கிழங்கும இஞ்சிக்கிழங்கும இடைவிடாமல்நெருங்கி வளர்ந் துள்ள, மங்களம மகிமை மாநகர-மங்கலம்பொருந்தியபெரு மையையுடைய சிறந்த நகரமாகிய, செந்திலில் வாழ்வு உறை பெருமாளே - செந்தூர்ப் பதியில வந்து பொருந்தி வாழும பெருமானே', அளகம் பாரம் அலைந்து குலைந்திட-கூந்தலா

கிய பாரம் அலைந்து சரிபவும, வதனம் வோவு தலைகி லலங்கிட - முகத்தில வோவை விளங்கி அழகு கெடவும், அவசம் மோகமவிளைந்து-பரவசமாகும் மோகம் உண்டாகி, தளர்ந்திட-கடடிவிட, அணைமீது-படுகையின மேல, அருணம் வாயநகை சிநதிய - சிவநத வாயிலே நகையைச செய்த, சமபிரமம்-வேகததையுடைய, அடாநக நதிபங்கம் விதம செயது-அடாநத கததின நுனியால குறிகள் அழுந்துமபடி பலவிதம செயது, அதரபானம அருநதி-இதழூறலை உணடு, மருஙகுஇ-இடை முறியும்படி, முலைமேலவீழ்ந்து-தனஙகளினமேல விழுநது, உளமும வேறுபடுமபடி-மனமும் வேறுக, ஒனறிடு மகளிர-சேரும பெணகளுடைய, தோதகம் இனபில முயஙகுதல - வஞசகததையுடைய இனபததிலே பொருந்துதல, ஒழியும ஆறு-நீஙகும்படி, தெளிநது உளம் அனபொடு-தெளிவுறறு மனம அனபோடு, சிவயோகத்து உருகு ஞானம-சிவயோகததிலே மனமுருகுகினற மெயஞ் ஞானததையுடைய, பரமபரம - மேனமையான, தநதிரம் அறிவிணை-ஆகம சாததிரஙகளிலே சொனன அறிவினையுடையவரகள, கருது - தியானிகின்ற, அமகொள - அழகைக் கொண்ட, சிலம்பு அணி-சிலம்பைத தரிதத, உபய சீதளம்-இரண்டாகிய குளிரசசி பொருந்திய, பங்கயம்மென் கழல் தருவாய - தாமரைமலரை ஒத்த மெனமையான திருவடி களைத தநதருளுவாய் எ-று.

(வி-ரை) அருணவாய-செவவாய். இரதி வேள் பணி தந்தை-திருமால. அந்தண மறையோன்-பிரமன். சிவம்

என்னும் சொல்லுக்கு மங்களம் என்று பொருள. எக்கா லத்தும் அழியாதவரா சிவபெருமானே யாதலின அவருக்குச் சிவம் என்னும் பெயர் எய்தியது. "சிவனெனும பெயர் தமகமே யுடைய செம்மேணி யெம்மான்" என அப்பர் அருளிச்செய்தது காண்க.

திருமால, அயன, இந்திரன முதலிய தேவாகள கட லில விஷம் பிறந்தகாலதது அதற்கு அஞ்சி யோடிச சிவ பெருமானிடதது அபயம புக, அவா அதனை வாரி யுண்டு அவர்களுககு அரு ள புரிநதா ஆகலின, "இளகிடாவளா .... நஞ்சினை யுண்டவர்" எனறார.

மகர வாரி கடைநத நெடும்புயல்-சுறாமீன வாழும் திருபபாற கடலில கடைநத உலகளவும நீண்ட மேகம் மோனற திருமேனியையுடைய திருமால.

ஒருகாலதது திருமால திருபபாரகடலில மநதரமலையை மத்தாகவும், வாசுகியை நாணாகவும் கொண்டு ஒருபுறம் அசுரரும், மறறொரு புறம சுரரும் இழுகக கடைவித்தார். அபபோது அதில அமுதம் பிறந்தது, அதனபின் ஆலகால விஷமும் பிறநதது. அவவிஷததுக்கு அஞ்சி ஓடிய தேவர் களுக்கு அபயமளித்துச சிவபெருமான் அவர்களைக காத் தருளினார். தேவர் அமுதமுண்டு பிணி மூபபுச சாக்காடு ஒழிந்தா என்பது புராண வரலாறு. செந்தில்-திருச செந்தூர. இதறகுச திருசசீரலைவாய் என்றும் பெயர் வழங்கும்.

திருவருணை

35 தனனதன தனனதன தனனதன
தனனதன தனனதன-தனதான

அருமாம தனைனப பொருவாள கயலகுத
தபிலாம நயனச கொடியாத

மயகார புளகப புழுகார சயிலத
தணையா வலிகெட் டுடலதாழ

இருமா நடைபுக குறைபோ யுணரவ
றிளையா வுளபுக குயிரசோர

எரிவாய நரகி லபுகுதா தபடிக
கிருபா தமெனக் கருளவாயே

ஒருமால வரையைய சிறுதூள படவிட
டுரமோ டெறிபொற கதிர்வேலா

உரைமா னடவிக குறமா மகளுக்
குருகா விருபொற புயவீரா

திருமால கமலப பிரமா விழியிற
றெரியா வரனுக கரிபோனே

செழுநீ ரவயலசூ ழருணை புரியிற
றிருவீ தியினிற பெருமாளே.

(இ-ள்) ஒரு மாலவரையை-ஒப்பற்ற பெரிய கிரவுஞ்ச மலையை, சிறுதூள்பட-சிறிய துகளாகும்படி, உரமோடு விட்டு எறி-மார்பினோடு விட்டு வீசுகின்ற, பொன் கதிர் வேலா-அழகிய ஒளிவீசும் வேற்படையை உடையவனே!, மான் உறை அடவி-மான்கள் வாழும் காட்டிலுள்ள, குறமா

மகளுககு-குறவருடைய மாமை நிறம் பொருந்திய பெண் ணுகிய வள்ளிநாசசியாருடைய காதலுககு, உருகா-உருகு கி ரு, இருபொன் புயம வீரா-இரண்டு அழகிய தோளகளை யுடைய வீரனே!, திருமால கமலம் பிரமா - திருமாலுக் கும் தாமரை மலரில தஙகும பிரமனுககும், விழியில தெரியா ஓரணுககு அரியோனே-கண்களில தெரியாத சிவ பெருமானுககும அருமையானவனே!, செழுநீர் வயலசூறு-செழுமையான நீரையுடைய வயலகள சூறியுள்ள, அருணை புரியின திருவீதியினில பெருமாளே-திருவண்ணாமலையின் அழகிய தெருகளில கலம் வரும பெருமானே!, அருமாம தனை-அருமையான சிறந்த மனமதனைத்தை, பொரு காமப் போரைச செயயும, வாள கயல குதித அயில ஆ-வாளையும் கயல மீனையும குத்துகின்ற வேலையும் ஒதத, நயனம கொடி யாதம்-கண்களையுடைய கொடிய பெண்களுடைய, அழகு ஆ-அழகு நிறைந்த, தனம நல புழுகு ஆ சயிலதது-ஸ்தன ங்களாகிய நலல புழுகு நிரைந்த மலைகளில, அணையா வலிகெட்டு உடல தாழ-சோந்து வலிமை அழிந்து உடமபு தாழ்வடைந்து, இருமா - இருமி, நடைபுகு - தளளாடி நடந்து, உரை போய்-சொல ஒழிந்து, உணாவு அறு-அறிவு அழிந்து, இளையா-இளைத்து, உளம் உககு உயிர் சோர-மனமுடைந்து உயிர சோாவடைய, எரிவாய நரகில-நெருபபையுடைய நரகத்தில, புகுதாதபடிக்கு-சேராதபடி, இருதாதம்-இரண்டு திருவடிகளை, எனக்கு அருள்வாய்-அடியேனுககுத் தருவாயாக எ-று.

(வி-ரை) அழகார் புளக புழுகார் சயிலம் - அழகு பொருந்திய புளகத்தையுடைய புனுகு பூசபபெற்ற மலை போன்ற ஸ்தனங்கள சயிலம்-உவமையாகுபெயரால ஸ்தனங்களை உணர்த்திற்று. அணையா-அணைந்து, செய்யா என்னும் வாயபாடு விணையெசசம். திருமா-இருமி. இணைவன் திருவடியை வழுத்தாது வாழுகாலெலலாம ஆசை யுடபபட்டு மயஙகித திரிகினற நான எனனி மூபபுச சாககாடடை யடைந்து மறுமையில எரிவாய நரகுகு ஆளாவேன், அவ வாறு ஆளாகாதபடி உயயவேணடுமாயின தேவரீரது இரண்டு திருவடிகள இனறியமையாதன எனபார, 'எரி வாய் நரகிற புகுதாதபடி திருபாதமெனக கருளவாயே' எனறார மால வரை-பெரிய மலை, சிரௌஞசகிரி. உரம்-மாபபு, உவமான் எனபதை மான எனற உறை என இயைக்க. கமலபபிரமா-தாமரை மலரில தவதது பிரமதேவன திருமால விழியில பிரமா விழியில எனக கூடடுக. திருமாலாலும பிரமனாலும அறியபபடாத சிவபெருமானாகும் அருமையுடையவன ஆதலின, உனது பெருமை பேசுவாரகது அனறு என்னும கருததால 'திருமால கமலப பிரமா விழியில தெரியா அரனுக கரியோனே' எனறார அருணபுரி-திருவணணாமலை. அருணம - சிவபபு. செழுநீரவயல் சூழ்ந்த அருணபுரியென இவவாசிரியர கூறியதுபோல,

'அனனவயல சூழ்தருண அணணாமலையார் மேல
மன்னு கலம்பகபபா மாலைக்கு—துன்னியசீர
மொய்க்காட்டு மேருவெனுமவெள்ளேட்டினமீதெழுதும்
கைக்கோட்டு வாரணமே காபபு.'

எனச சைவ எல்லப்ப நாவலரும், கூறியது காண். (35)

பொது

36 தனனதான தானன தனனதான தானன
தனனதான தானன-தனதான.

அதலசேட னூராட வகிலமேரு மீதாட
வபினகாளி தானாட வவளோடுன்

றிதிரவீசி வாதாடிம விடையிலேறு வாராட
பருகுபூத வேதாள மவையாட

மதுரவாணி தானாட மலரிலவேத னூராட
மருவுவானு லோராட மதியாட

வனசமாமி யாராட நெடியமாம னூராட
மயிலுமாடி நீயுமாடி வரவேணும்

கலைதவிடாத தோளவீம னெதிர்கொளவாளி யாலரீடு
கருதலாகள மாசேனை பொடியாகக்

கதறுகாளி போய்மீள விசயனேறு தோமீது
கனகவேக கோடிதி யலேமோது

முதலிமீதி லேசாய முலகமூடு சீபாத
வுவணவூதி மாமாயன மருகோனே

யுதயதாம மாபான பரபுடதேவ மாராஜ
னுளமுமாட வாழுதேவா பெருமாளே.

(இ-ள) அதலம-பாதலத்திலே வாழும, சேடனு ஆட-ஆதி சேஷன ஆடவும், அகிலம-பூமியும், மேரு - மேருமலையும, மீது ஆட-மேலே ஆடவும், அபினம காளி தான் ஆட-வேற்றுமையிலலாத காளி ஆடவும், அவளோடு-அக்காளியுடன், அன்று-அநநாளிலே, அதிர வீசி-அதிரும்படி திரு

வடியைத் தூக்கி, வாதாடும-வாது செயகின்ற, விடைபில ஏறுவார ஆட-இடபவாகனத்தின்மேல ஆரோகணிக்கும் சிவபெருமான் ஆடவும், அருகு அவா அருகில, பூத-பூதங்க ளும், வேதாளம் அலை ஆட - வேதாளங்களும் ஆடவும், மதுரம் வாணி - இனிமையையுடைய சரஸ்வதியார, தான் ஆட-ஆடவும், மலரில வேதனு ஆட - தாமரை மலரிலே பிரமதேவர ஆடவும், மருவு வானுளோர ஆட-கூட்டமாகிய தேவர்கள் ஆடவும், மதி ஆட-சந்திரன் ஆடவும், வனசம் மாமியார ஆட-செந்தாமரை மலரில வசிக்கும் இலக்குமி அம்மை ஆடவும், கெடிய மாமனு ஆட-மிகக சிறபபுப் பொருந்திய திருமால ஆடவும், உதயம தாமம - ஒளி பொருந்திய மாலையையுடைய, மாபு ஆன-மாபையுடைய, பிரபுட தேவமாராஜன் - திருவண்ணாமலையை ஆண்டுவந்த பிரபுட தேவன் என்னும் பேரரசனது, உளமும் ஆட-மன முங் களிபபடையவும், மபிலும ஆடி நீயும ஆடி-மயிலும்ஆடி நீயும் ஆடி, வரவேணும-எமமை க காதருள வரவேண்டும், கதைவிடாத தோள் வீமன்-தண்டாயுதம ஏந்தாத தோளை யுடைய வீமன, எதிர்கொள வாளியால்-தன்னை நோககி வருகின்ற அம்பினலே, நீடு கருதலாகள-மிகக பகைவரது பெரிய படை, பொடியாக-அழியவும், கதறுகாலி - கன்றை எண்ணிக கதறுகின்ற பசுக்கள், போய் மீள-தத்தம் இடங் களிற்போய்ச் சேரவும், விஜயன் ஏறு-அருசுனன் ஏறும், தேர்மீது-தேரின்மேல் நின்று, கனகம வேதி - பொன்மய மான தூளைக்கப்பட்ட சங்கை ஊதினவரும், அலை மோதும்-

அலைகள மோதுகின்ற, உததி மீதிலே-கடலினமேல், சாயுமை-சாய்ந்து கிடக்கும், உலகம் மூடு-உலகதைத் அளந்துமூடிய, சீர்பாதம்-அழகிய பாதங்களையுடைய, உவணம் ஊர்தி மாமாயன்-கருடவாகனருமாகிய திருமாலினது, மருகோனே-மருமகனே!, வாழ்தேவா - அழியாது வாழ்கின்ற தேவாகளது, பெருமாளே-நாயகனே!, எ-று.

(வி-ரை) மருகோனே, பெருமாளே, ஆடி வரவேணும என விண்ணமுடிவு செய்க பிரபுட தேவமாராஜன் உளமுமாட னன்பது முன்னே கூட்டி உரை செயயபபட்டது சேடனர் - ஆதிசேஷனை; ஆ-உயாவுப பொருளையுடைய விகுதி. அபின்னம்-அபினமென்றுயிறாறு காளி உமாதேவியாரின அம்சமாதலின் சிவபெருமானுககு அபின்னசகதி என்பார், 'அபினகாளி' எனறோ பூதம் எனறதற்கு ஐம்பூதமென்றுரைபபினும் அமையும. வேதாளமவை எனபதில அவை பகுதிப் பொருள விகுதி காளி-கருநிறமுடையவள் வாணி-சொல்லபபடுபவள். மலர் - தாமரை மலர், 'பூவிறகுத் தாமரையே' எனறும் 'பூவினுக கருங்கலம் பொகுகு தாமரை' எனறும், 'பூவெனப் படுவது பொறிவாழ் பூவே' என்றும வருமப ஆன்றோர் வாக்குக்களால, மல்லென்று வாளா கூறின் தாமரையையே குறிக்குமென உணர்க. விஷ்ணுமூர்த்தியின் புதல்வியாகிய வளளி நாயகியாரை மணந்து கொண்டமையான் அவரை மாமனர் என்றும், இலக்குமிதேவியை மாமியார் என்றும் கூறினர். நெடிய மாமனர் என்றதற்குத் திரிவிக்கிரம அவதாரம் கொண்டவ

னென்று கூறினும் பொருந்தும். வீமன் தனக்கு நேராகி வரும அம்புகளாலேயே எதிரிகளைக் கொன்றுவிடும பராக்கிரமம படைத்தவன் என்பது தோன்றக் 'கதை விடாத தோள்வீமன . பொடியாக' என்றனர். 'கதை' 'காலி என்றும் கன்றை நினைந்தருகுவது பசுவிற்கு இயல்பாதலின்; 'கன்றுநினை கோல மனற்று கழிப்படர்' என்றும் **மணி மேகலை நூலாசிரியரும்.** வாலி-அமுது, கூற்றையுடையது என பதி காரணப்பொருள். கருதலார்கள-பகைவர்கள். மாயன்-திருமால், மாயன் என்னுஞ் சொல்லுக்கு மாயமுடையவன், அதிசயமான செயலுடைய வன், கருநிறமுடையவன், எனப பல பொருள கூறுவர் அருணகிரிநாதர் காலத்துத் திருவண்ணாமலையை ஆண்டுவந்த அரசன பிரபுடதேவன ஆதலின அவனைக குறித்தார். இங்ஙனமே ஒட்டக்கூத்தர் குலோத்துங்கனையும் **புகழேந்திப்புலவர்** சந்திரன சுவாக்கியையும கூறுதல காண்க

'தானடிஞல தன தசை யாடும்' எனனும பழமொழிக இணங்க நீடியாடினால இவ்வுலகமெலலாம பஞ்சகிருத்தியப படும் எனபார இவ்வாறு கூறினர். முருகவேளும சிவபெருமானும் ஒருவரே ஆதலின், இங்ஙனம் கூறியது பொருந்தும் எனக. முருகவேளையும் சிவபெருமானையும் வேறுபடுத்திக் கூறுவது கற்பிதமெனவறிக. சிவபெருமானுடைய விடை தருமமேயாகும். இதகருத்தேபற்றி 'அறனுருவாகிய ஆனேறு ஏறுதல் இறையவன் யானென இயற்று மாறே' என்றும **பட்டினத்துப்பிள்ளையாரும்.** உலக

மூழுவதையும் ஒருகாலததில விஷ்ணுமூர்த்தி இரணடடிக ளால அளநது விட்டாராதலின் 'உலகமுடு சோபாதம' என் றார். கருடன திருமாலுகுப பெரியதிருவடி எனறும, அனு மன் சிறிய திருவடி எனறும வழஙகுவா. சிவபெருமானே முருகன எனபதைப பினவருமகநதபுராணச செயயுள களால் தெளிக

'சசனே அவனுடலால மதலியாயினன காண
ஆசிலா அவனறு முகததுணமையா லறிநீ
பேசிலாஙகவன பரனெடு பேதகமலலவ
தேசுலாவுகன் மணியிலைடக கதிரவருகிறமபோல'

'ஆதலின நமது சததி அறுமுகன அவனுமயாமும் பேதக மனறல' (36)

யாழ்ப்பாணம்

37 தாதாதா தானந தததன தனதன
தாதாதா தானந தததன தனதன
தாதாதா தானந தததன தனதன-தனதான.

பூதாரா சூடிய கொத்தலா குழலியா
பார்த்தால் வேலுங கட்கமு மதனவிடு
போர்க்காரா நீடிய கட்சர மொடுநமன் விடுதூதும்

போறமுய் நாளும் கைபொரு ளுடையவா
மேற்ற ளாதம பற்றிடு ப்ரமையது
பூட்டா மாயங் கறமை விழியினா அமுதூறல்

வாபத்தா மேதஞ் செபபுபொய் விரகியா
நூற்றேய் நூலின் சிறறிடை யிடாபட
வாட்டாய வீசுங காபபுர ம்ருகமதம அகிலார

மாபபூ ணுரங கசசணி முலையினா
வேட்பூ ணுகங கெடடெனை யுனதுமெய
வாககான ஞானம பெறறினி வழிபட அருளாயோ

ஆத்தாள் மாலதங கசகிக னிகையுமை
கூததா டான்ந தசசிவை திரிபுரை
யாட்பேய பூதஞ சுறறிய பயிரவி புவனேசை

ஆககா யாவும பறறியெ திரிபுர
நோககா ஏதுஞ செறறவள திருவிளை
யாட்டா லீசன் பக்கம துறைபவள பெறுசேயே

ஏத்தா நாளுந தாபபண செபமொடு
நீதது ஞானம பறறிய குருபர
யாபபா ராயுஞ் சொறறமி ழருடரு முருகோனே

ஏறபோ தாம்வந திசசையின மகிழவொடு
வாய்பபாய் வீசும் பொறபரபை நெடுமதிள
யாழ்பபா ணுயன படடின மருவிய பெருமாளே.

(இ-ள்.) ஆத்தாள - உலகத்துகுத் தாயும், மால் தங் கச்சி-திருமாலுகுத் தங்கையும், கனிகை - கனனிகையும், உமை-உமாதேவியும, கூததாடு ஆனந்தம் சிவை - நடனம் செய்கின்ற ஆனந்தத்தையுடைய சிவையும், திரிபுரையாள்-திரிபுரையும, பேய் பூதம் சுற்றிய பயிரவி - பேயும் பூதமுஞ் சூழ்ந்த பயிரவியும், புவனேசை-புவினேசையும், யாவையும் ஆக்கா - எலலாவறறையும் பண்டத்து, பறறி - காபபாறறி,

எதிரி புரம்-பகைவர்களுடைய மூவபுரத்தை, ஏதும்நோக்கா செற்றவள-ஒன்றையும் கருதாமல அழித்தவளும், திரு விளையாட்டால-அழகிய விளையாடலால, ஈசன் பகுதம் அது உறைபவள-சிவபெருமான இடப்பாகத்தில் தங்குபவளுமாகிய அமைமையாள, பெற்ற சேயே-பெற்றருளிய புதல்வனே!, நிதம்தா-நித்தியகள, நாளும்-நாடோறும, தாபபணம் செப மொழி-தாபபணங்களுடனும செபத்தோடும, ஏதம்தா-தோத்திரம் செயது, ஞானம் பற்றிய-உணமை அறிவைபபெற்ற, குருபரா-குருபரனே!, யாபபு ஆராயும்-யாபபிலக்கணத்தை ஆராய்கின்ற, சொல்தமிழ் அருள்தரு-புகழையுடைய தமிழ மொழியை அகத்தியனாருக்கு அருளிசசெயத, முருகோனே-முருகனே!, ஏமாப்பாம் தாம வரூஉ-இரபபவர வர, இசைசையின மகிழ்வொடு - விருபபம பொருந்திய மகிழ்சசியுடன, வாய்பபராய-அவர்கட்குப பேரூய, வீசும பொன்பிரபை-வீசுகின்ற பொன்னினது ஒளியையுடைய, நெடுமதிள - நீண்ட மதிலையுடைய, யாழ்பபாணையன்பட்டினம்-யாழபபாணையன படடினத்தை, மருவிய சோதி எழுந்தருளியிருக்கும், பெருமாளே-பெருமானே!, பூத்தார் சூடும-பூமாலையை சூடிய, கொத்து அலர் குழலியர் - கொத்தாகிய மலர்களையுடைய கூந்தலையுடையவர்களாய, பாதத்தால்-நோக்கினால, வேலும் கட்கமும்-வேலும் வாளும, மதன் விடு - மன்மதன் விடுகின்ற, போர் கார் நீடும் கண சரமொடு-போரைச செயயும் கரிய சிறந்த கண்ணையுடைய அம்பும், சமன்விடுதூதும்-இயமன் விடுகின்ற தூதுவனும், போல-போல, தாய்-தாயி,

நாளும்-எப்பொழுதும், கைப்பொருள உடையவர் - கைப்பொருளுடையவர்களின், மேல்தாளார்-மேலே தமது அடிகளை நீட்டுகின்றவர்களும், தம பற்றிடு பிரமை அது - தம்மைப் பற்றிக் கொள்ளும் ஆசையை, பூட்டா மாயம் கறற-பூட்டும் மாயவித்தைகள் தெரிந்த, மைவிழியினர்-மை தீட்டிய கண்களுடையவர்களாய், அமுது ஊறல - அமுதத்தை ஒத்த சுவையையுடைய ஊறலை, வாயதாரர்-வாயகப்பெற்றவர்களாய், பேதம செப்பு பொய விரகியர் - வேறுமை படப் பேசும் பொய்யையும் தந்திரத்தையும் உடையவர்களாய, நூல-ஆடையணிந்த, தேய நூலின சிறு இடை இடர் பட-மெலிய நூலையொத்த சிறிய இடை வருந்த, வாட்டாய வீசும-பகைமாக மணம வீசும், காபபுரம மிருகமதம் அகில ஆரம்-காபபூரமும கஸ்தூரியும் அகிலும் சந்தனமும பூசிய, மாபூண ஆரமகசு அணிமூலையினர்-பெரிய ஆபரணமாகிய முத்துமாலையையும கசகசையையும்அணிந்த ஸ்தனங்களையுடைய பெண்களினமேல, வேள பூண் எனை-விருப்பங்கொண்ட அடியேனுடைய, ஆகம் கெட-பாசவுடம்பு நீங்க, உனது மெயவாககால - தேவரீருடைய உண்மை வாககால, ஞானம் பெற்று-மெயஞ்ஞானத்தை அடைந்து, இனி வழிபட - இனிமேலேனும துதிதொழுக, அருளாய - அருள் செயவாய் என்று.

(வி-ரை) கண்களை நமன விடுதூது என்றும் நோக்கினை உயிரை வவவுதலின், 'கூற்றமோ கண்ணே பிணையோ மடவரல நோகசம இம்மூன்று முடைத்து' என்ற திருக்

குறளும் அதற்கு பரிமேலழகர் கூறிய உரையும் இங்கு நோக்கற்பாலன.

'கூறாமோ - எனைனே வருந்துதலுடைமையாற் கூறாதிருப்பாமோ, கண்ணே-எனமேலோடுதலுடைமையாற் கண்ணே, பிணையோ-இயல்பாகவே வெருவுதலுடைமையாற் பிணையோ, அறிகின்றிலேன, மடவரல்நோக்கம்இமைமூனறுமஉடைதது-இம்மடவரல 'கணைகளிரண்டுங்கம இமைமூனறன உண்மையையும் உடைததாயிரா நின்றது.'

பிரமையது எனபதில, அது பகுதிபபொருள் விகுதி. பூடடார-செயயா எனனும வாயபபாடடு விணையெசசம பல வலகபபட்ட பொயக கருதகளாக கணகள் வாயிலாகத் தெரிவிதது ஆடவரை மயகுகினை 'மாயங்கறமை விழியினர்' எனறார 'சொலலு மாடுப கண்ணினனே' எனவரும் குறளதொகையடியையும 'நாடடமிரண்டும் அறிவுடம படுதறகு கூட்டியுரைகருங குறிபபுரை யாகும' எனற தொலகாபபிய நூதிரத்தையும நோகுக மெய வாக்கு-உண்மை வாசகம சிவபெருமானுகுரிய செயலகளெலலாம் உபசாரத்தால உமாதேவியாருகும எடுத்துக் கூறபபட்டன. யாபபு பாடடு. மதில-மதிள எனப போலியாயிறறு. யாழப்பாணயன் படடினம எனபது நடுநாட்டில விருத்தாசலத்துகு சமீபததிலுள்ள திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாண நாயனார் திரு அவதார ஸ்தலமாகிய புலி எருகுகத்தம் புலியூராக இருகுகலாமெனத திருபபுகழ் பதிபபாசிரியா ஊகிகின்றார.

(37)

பொது

38 தனதனன தனதனன தானன தானதன
தனதனன தனதனன தானன தானதன
தனதனன தனதனன தானன தானதன-தந்தான.

உறவினமுறை கதறியழ வூரரு மாசையர்ன
பறைதிமிலை முழவினிசை யாகாச மீதுமுர்ன
வுலகிலுள பலரரிசி வாயாரீ தி லேசொரியு மந்தநாளில

உனதுமுக கருணைமல ரோராறு மாறிருகை
திரளபுயமு மெழிலபணிகள வாகாது நீளவிழியு
முபயபத மிசைகுலவு சீரேறு நூபுரமும அந்தமாபும்

மறையரைய யமராதரு பூமாரியே சொரிய
மதுவொழுகு தாவிலமணி பீடிதமு நாலொளிர
மயிலினமிசை யழகுபொலி யாளாயமு னரடியா வந்துகூட

மறலிபடை யமபுரமு மீடேறாட கோபொருது
விருதுபல முறைமுறையி லேயுதி வாதுசெயது
மதலையொரு குதலையடி நாயேனையாளவிவண் வந்திடாயோ

பிறையெயிறு முரணசுரா போராது பாரிலவிழ
அதிரவெழு பலிபுலக ரீரேழு மோலமிட
பிடிகளிறி னடலநிரைகள் பாழாக வேதிசையி னிறைநாகம்

பிரியநெடு மலையிடிய மாவாரி தூளியெழ
பெரியதொரு வயிறுடைய மாகாளி கூளியொடு [தீரா
பிணநிணமு முணவுசெய்து பேயோடு மாடல்செய வென்ற-

குறமகளை கொடியடிகள கூசாது போயவருட
கரடிபுலி திரிகடிய வாரான காளியைமிகு
குளிரகணிபி ளிளமாம தேயாகி நீடியுயர் குணமுலாவி
கொடியதொரு முயலகனின ரீதாடு வாருடைய
வொருபுரம தூறவளரு மாதாபெ ருவருளசெய
குமரகுரு பரனமரர் வாணுடா பேணுவருள தமபிராளே.

(இ-ள) பிறை வெயிறு - பிறைசசந்திரனை யொத்த பற களையுடைய. முரண அசுரர் - போர்செயயும அவுணர்களை, பேராது-நிலைபெயராமல, பாரில விழ-பூமியில விழவும, எழு புவி அதிர-ஏழு உலகங்களுமநடுங்கவும, உலகம எலலாமழல மிட-பசிகொளளுமபடி, பிடி களிறின-பெணணு மாணுமாகிய யானைகளின, அடல நிரைகள-போரிலேயுளள அணிகளை, பா தாக-பாதாகவும, திசையில நின்ற-திசைகளில நிலைபெறறுளள, நாகம பிளிய-அஷ்ட கஜங்கள உடல பிளிய வும, கெடுமலை இடிய-உயாந்த மலைகள இடியவும, மாவாரி-பெரிய கடலில, தூளி எழ-புழுதி யெழும்பவும, பெரி யது ஒருவெயிறு உடைய - பெரிய வயிறறை யுடைய, மாகாளி-பெருமை பொருந்திய காளிதேவி, கூளியொடு-பூதங்களோடு, பிணம பிணமுமை உணவு செயது-பிணததினை கொழுபபையுணடு, பேயோடும ஆடலசெய-பேயோடு கூத தாடவும், வெனற - வெறறிகொணட, தீரா-அஞ்சாத வன மையுடையவனே!, குரமறவா கொடி - வேடாகள பெறற பூவகொடிபோனற வள்ளிநாயகியாரது, அடிகள - திருவடி களை, கூசாது-நாணமிலலாமல, போயவருட-போயத் தடவ தற்கு, கரடி புலி-கரடியும் புலிகளும், திரி-திரிகின்ற, கடிய-

கடுமையான, வா ஆனகானில-நீண்டகாடடில, மிகு-சிறந்த குளிர-குளிர்ந்த, கனி இன-வேங்கையினது இனிய, இளம் மரம் அது ஆகி-இளமை வாயந்த மரமாகி, நீடி-சிறந்து, உயர குனறு உலாவி-உயர்ந்த குனறுகள தோறும உலாவி, கொடியது ஒரு-கொடுமையையுடைய ஒரு, முயலகனின மீது ஆடுவர உடைய-முயலகன என்னும பூதத்தினமேல் நடனஞ செயகினற சிவபெருமானது, ஒரு புறம அது-ஒரு பகுதி, உள வளரும-பொருந்தவளர்கின்ற, மாதர-உமாதேவியார, பெரு-பெருதுபெறு, அருள செய-அருள்செய்கின்ற, குமர குருபர-குமரனகிய குருபரனே!, அமர வாழ் நாடர-இறவாமையையுடைய தேவர்களள, பேண அருள-தொழ அருள செயகின்ற, தம்பிரானே-தலைவனே!, உரவின முறை-சுற்றதது, கதறி அழ-ஓலமிட்டு அழவும், ஊரார்கள ஆசை அற-ஊரிலுளளவர்களுடைய ஆசை நீங்கவும, பறை கிழிலை முழவின இசை-பறை சலலரிதமபடடங்களினுடைய ஓசை, ஆகாசம மீது உற-ஆகாயமளவும கேடக, உலகில உள பலர-உலகததிலுளள பலர, அரிசி வாய்மீதில சொரியும-அரிசியை வாயமீதிலே பெயகினற, அநத நாளில-அந்த நாளில, உனது முகம்-தேவரீரது முகங்களாகிய, கருணை மலர-அருளாகிய மலர்களள, ஓர ஆறும-ஆறுடனும, ஆறு இரு கை-பன்னிரணடு கைகளுடனும, திரள புயமும்-திரண்ட தோள்களுடனும, எழில பணி கொள்-அழகிய குண்டலத்தை அணிந்த, வார காதும-நீண்ட திருசெவிகளுடனும, நீள விழியும-நீண்ட கண்களுடனும, உபய பதம்

மிசை-இரண்டு திருவடிகளிலும், குலவு சீர் ஏறு நூபுரமும்-ஒளிவிளங்கும சிறபபுமிக சிலம்புகளுடனும், அந்தம் மாபும்-அழகிய மாபுடனும, மறை அரைய-வேதஙகள கோஷிக்க, அமராரூரு-தேவாகள கறபகதருவினினறு,மது ஒழுகு-தேன ஒழுகுகிற, பூமாரி சொரிய-பூவாகிய மழை யைப பொழிய, உதாவில-உதர பநதனமாகிய ஒளியைக கொணட, மணிமீது-மணி வடத்தின்மேல, மூந்நூல ஒளிர-முபபுரி நூல விளஙக, மயிலின மிசை-மயிலின்மேல, அழகு பொலி ஆளாய-அழகு விளஙகுகினறவராய, முன-முனனே, ஆர அடியா வந்து கூட-அரிய சிவனடியாா வநது சேர, மாலி படை-யமனுடைய படைகள, எமபுரம்மீது ஓட-யமபடடணதது்கு ஓடும்படி, பொருது - சணடையிட்டு, விருது பல வெறறிச சஙகு பலவூறை, முறை முறையிலே ஊதி-முறை முறையே ஊதி, வாதுசெயது-தாககிதது, மதஇல-சிறுவனும, குதஇல-அறிவிலலாதவனுமாகிய, அடி நாயேனை-தாழ்நதவனுகிய எனனை, இஙஙன-இவவாறு, ஆள-ஆளுவ தறகு, வநதிடாயோ-வரமாடடாயோ? எ-று

(வி-ரை) திமிஇல-சலலரி முழவு-மததளம் மணி-ஆப ரணம். நூபுரம்-சிலம்பு. உதரம-வயறு. வில-ஒளி. குதஇல-அறிவிலான் கணி-வேஙகைமரம். மூயலகன - ஒருபூதம். ஆணவமலததைக குறிக்கும். 'காணில மிகு குளிரகணியின இள மரமதே யாகி' எனறது முருகப் பெருமான வள்ளி நாயகியாரைக காதலிதத ஞானறு வேடாகளுக்கஞ்சி வேங் கைமரமாக நின்ற செய்தியைக் குறிததது. தேவாகளுக்குத்

தேவனுகிய முருகபெருமான் ஒரு வேடசிறுமியை விழைந்தது தன் பெருமைகுத தகாதன்றென்று, சிறிதும் நினையாமல அவளது அழகிய காலைமேல கூசாது வருடினன் என்றது தோனிக்கக 'குமரவா கொடியடிகள கூசாது போய வருட' எனறார

உமாதேவியார வாமபாகத்தில அமாந்தருளபவராக வின 'ஒரு புறமது உலகளறும நாதர' என்றார பெறுது பெற அறபுதத தெயவக குழவி எனபார, 'மாதா பெறு அருள் செய குமர குருபர' எனறார பெறு என்பதன் வினையெசச விகுதி விகாரத்தால தொகைகது. குமர குருபர-அண்மை விளி புறமது, அது-பகுதிப பொருள விகுதி. உயிர போகின்ற காலத்தில கேளாது திவவியதரிசனததை அடியேனுககுக கொடுததல வேணடும என வேண்டினர்.

இவவாறே **பட்டினத்துபபிள்ளையார்,**

'கலலா யெனககு மனுவென்று தந்தருள் ஞானமிலாப
பொலலா வெணணகொன்று போடுமே பொழுதியல பூசைசெ
சொல்லா நறகோயில நியமம் பலவகைத தோததிரமூமபம்
எல்லா முடித்தபின கொலலுகண் டாயகசசி யேகமபனை.

என்றருளிச செய்ததையும், **திருஞானசம்பந்தர்,**

'புலனைந்தும் பொறிகலங்கி நெறிமயங்கி
யறிவழிந்திட் டைம்மேலுந்தி
அலமந்த போதாக வஞ்சே லெனறருள
செய்வான் அமருங்கோயில்

வலமருத மடவாக ணடமாட
முழவதிர மழையென முழங்சிச
சிலமருதி யிலமருது மரமேறி
முகிலபாகருந் திருவை யாரே.'

எனறு கட்டளை பிட்டருளியதையுங் காணக (38)

திருப்பழனிமலை

39 தனனத் தனனத தனனத தனனத
தனனத் தனனத தனனத தனனத
தனனத் தனனத தனனத தனனத-தனதான

கடலிலே சியலைவத துமலாப பொழிலிறு
பரமரத னதைபுடற பொறியிட டுமடுக
கமலத் மதுமலாத் திவிடத தைதவிரட பவரோகக்

கருதிச சருவிக கயலிக கயமுட
படுவித துனைழையக கவனத் தடைசிக
கணணையக கடைவித துவடுத் தனியுப பினனமேவி

ஆடலிச செயலசத தியையக கினியிறு
புகுவித் தயமப பறபுவத துகைவித
தரிகட கம்விதிரத துமுறித துமதித் தசமோர

மலரப் பணிரத மணிக குழையைச
சிலுகிட் டுமையிட டொளிவிட் டுமருட
டுதலுற றொபொறிச சியாகட கடையிற பதிவேடினை

சடிலத் தவனிட டவிசிட் டகுலத
தொ ைசெட டியிடக திலுதித தருளவித்
தகருத ரஜனப பெயாசெப பியிடப பரிவாலே

சனகர் குமகத் யபுலஸ்த் யசன ர்
குமராக குமதுக ரகமெய்ட் பலகைச
சதுபத் துரவப புலவாகும் விபத் திரியினுரான

படலத துறுலக கணலகயதமிழ்த
த்ரயமத திலகப பொருள் வருத்தியினோ
பழுத ரணாவித தருளவித தகசற குருநாதா

பவளக கொடிசு ரிபொ கமுகி
றலையிற குலையிற பலமுத துதிரசெயல்
பழநிப பதிவெற் பினிலமற குமர்ப பெருமாளே.

(இ-ள) சடிலததவன்-சடையையுடைய சிவபெருமான, இட்ட-கொடுத்த சாபததால, விசிடடம தழுத்த-சிறந்த குலத்தில, ஒரு செட்டி இடமதின உதித்து அருள-ஒரு செட்டியின வீட்டில தோனறி யருளிய. விதமகம ருத்ர ஜன்மன் பெயர செபபிட-ஞானமிற சிறந்த பாநுதர சன்மன எனனும பெயரைச சொலல, பரிவால-அனபால, சனகாகுமர அகஸ்திய புலஸ்திய சனற்குமாராகுமர-சனகர் முதலாகிய நாலவருகும், அருகிருக்க-அருளபுரிந்த, மெய் பலகை-சங்கப பலகையை, சதுபதது நவப புலவாகும்-சங்கபபுலவர் நாறபததொனபது பேருகும், விபதது இல் ஞான மபடலதது உறு-மேலறுமையிலலாத ஞான படலத் திலே பொருந்திய, லகுகண லக்ய - இலகுகண இலக்கிய செறிவையுடைய, தமிழ் திரயம் அதனில-இயல இசை நாடகம என்னும மூவகைபபட்ட தமிழில, அகபபொருள் விருத்தியினை-அகபபொருளின் விரிவை, பழுது அறவு-குறைவு

நீங்க, உணர்வித்த குரு - புலப்படுத்தியருளும், வித்தக சற்குரு நாதா - ஞானத்தையுடைய உண்மைக குருநாதனே!, பவளம் கொடி சுற்றிய - பவளக்கொடியால சூழப்பட்ட, பொன் கழுகினை தலையில் குலையில் - அழகிய பாகுமரத்தின் உச்சியின் குலைகளிலே, பலமுத்து உதிர் - பல முத்துக்கள் உதிர்கின்ற - செய் பழநிபதி - வயல்களையுடைய பழநி எனனும் திருப்பதியிலுள்ள, வெற்பினில் - மலையின் மேலுள்ள முருகனே, நலகுமரன் பெருமாளே நலல முருகனாகிய பெருமானே!, கடலை சிறையைவைத்த் - கடலைச் சிறையிலிட்டு, மலர் பொழில் - பூக்களையுடைய சோலையில், பிரமரத்தை உடல பொறியிட்டு - வண்டுகளை உடம்பிலே முத்திரையிட்டு, மடு கமலத்தை மலர்த்தி - மடுவிலேயுளள தாமரை மலரை விரியுமபடி செயது, விடத்தை இரப்பவன் ஊணை கருகி விழத்தைப பிசசை எடுப்பவனுக்கு இரையாகுமபடி எணணி, சருவி கயலை-பிரழுங கயலை, கயம் உறுபடி விதத்-குளத்துள புகுமபடி செயது, உழையை கவனத்து அடைசி-மானை விரைவாகத்துமபடி செயது, கணையை கடை விழித்-அம்பைக் கடையுமபடி செய்து, வடுதனை உபபினில மேவி - மாம்பிஞ்சினை பிளபவ உபபில போட்டு, அடலை செயல சத்தியை-போர்தொழிலையுடைய வேலை, அக்கினி யில பருவித்து-நெருபபில புகுமபடிசெயது, யமனபரபுவை துகைத்து-யமனுகிய பிரபுவை உதைப்ச செய்து, அரி கட்கம்-பகைவர உடலவெட்டுமி வாளை, விதிர்த்து முறித்து-சிதறும்படி முறித்து, மதித்த சகோரம் - மேனமையாகக்

கீருதபட்ட சகோரபாபறவை, அலற-அலறும்படி, பணி ரத்ந மணி குழையை-தாழந்த ரத்ந இழைத்த அழகிய குண்டலத்தை, சிலுகிட்டு-துன்பஞ்செய்து, மை இட்டு-மை எழுதி, ஒளி விடு மருட்டுதல உற-ஒளியை வீசி மயக்கு தலையுடைய, பொறிசகியா கண்கடையில-காமபொறிகளை யுடைய பெண்களின்கடைக கணணில, படுவேனை-அகப் படுவேனோ? எ-று

(வி-ரை.) இங்குக கூறபபட்ட கணணருணனை மிகவும் சமதகாரமாகவும் நயமிகுநதும் உளளது கண்ணுககு அழ கிலலை தோற்ற கடல வேல முதலிய பொருளகள ஒவ் வொரு வகையாகத தணடிகக்பபட்டன எனறு கூறும் சத ரபபாடு மகிழ்ச்சி பயக்கத்தக்கது. கணணுககுத் தோறற கடல சிறையிலே வைக்கப்பட்டும, வண்டுகள உடம்பிலே விலஙகிடபபட்டும, தாமரை மலர மலரத்தபபட்டும், நஞ்சு உண்ணபபட்டும், கயலமீன் குளதது படுத்தபபட்டும், மான் ஓட்டுவிகக்பபட்டும், அம்பு கடைவிகக்பபட்டும், மாம் பிஞ்சு உரிபிட்டபபட்டும், வேல நெருபபில் காயசபபட் டும், இயமன் சிவபெருமானுல் உதையுணடும, கடகமுறிக் கபபட்டும், சகோரம் அலரும்படி செயதும், தணடிக்கப் பட்டன என்று சொலலுயர தோன்றக கூறினர.

சிறைவைத்தல்-சிறையில வைகக்பபடுதல; ஒரு பக்க மாக அமைக்கபபடுதல். உடல் பொறி யிடல - உடமபில் விலங்கிடப பெறுதல்; உடம்பில் வரி பெறறிருத்தல்; மலர்த் தல்-மலரும்படி செய்தல்; விரியும்படி செய்தல், அதாவது

துனபததிலை உடம்பு கிழியுண்டு விரிதலாம. விடதததை இரபபவன் ஊணுக கருதி - நஞ்சைச சிவபெருமானுடைய உணவாகுமபடி எண்ணி, கயம உடபடுவித்து - குளத்துள் வாழுதல, குளததுளளே அவிழ்வித்தல. உழையக கவனத்து அடைசி-மானே விரைநதோடுமபடி அடைவிதது; மான் விரைநதோடுதல இயலபு. கணையாக கடைதல-கணை செய்யபபடுங காலததுக் கடையபபடுதல, தோறறதனால கடையபபடுதல. வடு-மாமபிஞ்சு, உபபினில மேவல-உபபிடுதல, உபபிடுத துனபபபடுதல. சததியை அகதினியிலபுகுவிக்தல, வேல வடிதது செயயபபடுங காலதது நெருபபிற காயசசபபடுதல. தோறறமையான நெருபபிலிடுதல எமப பிரபுவைத் துகைவிதது-எமனைச சிவபெருமானால உதையுண்ணும்படிசெய்தல. கடகம்-வாட்படை, அதனை முறித்தலாவது ஓடிததலும, வலாததலுமாம சகோரம அலறல-சகோரப பாலவை துனப மிகுதியால அலறுதலென்றும். இயறகையாயக கூவுதலென்றுங் கொள்க பொறிச்சியர்-பொறியை யுடையவர; பொறி-கட்பொறி, இயநதிரம் கட்கடை என்றும் நோகாகம கட்கடையில மிகுதியும் வெளிப்படுதல நோகாகி இவவாறே **மனிவாசகப் பெருமானார்,**

பஞ்சாய வடிமடவார கடைகணணு விடாபபட்டு
நெஞ்சாய துயாகூர நிற்பேனுன னருள்பெற்றே
னுய்ஞ்சேனு னுடையானே யடியேனை வருகவென்
றஞ்சேலென் றருளியவா றறபெறுவா ரசசோவே.

எனக் கடைகணணை விதந்து எடுத்தோதுதல் காண்க.

முருகபெருமான வணிகர குலததில சிவபெருமான திருவாணையினபடி உதிததருளி உருததிரசனமா எனனும் திருநாமததுடன விளஙகினர. ஆதலின, 'சடிலததவனிடட விசிட்டகுலதது ஒரு செடடியிடததின உதிதது அருள விததக உருத்திரசனமப பெயர செபபியிட' யென உரைசெயதார. இவவரலாறறை இவரயரு அகபொருளரயின் கணணும் காணக.

உருத்திரசனமன-உருததிரனுகுப பிறநதவன, சன்மார்கனபலதைச சருமன எனற திருநதிப பெருளில முரணபடடு இடாபபடுவாருமுளர. மெயப பலகை-சங்கப் பலகை; புலமை யுளளவருகுமடடும் இடநதரலாம. சதுபதது-சதுப புலவர - சஙகபபுலவர நாற்பதுதானபதினமர. விபதது-வேளாணமை, தமிழதது-முததமிழ், அதாவது இயல இசை, நாடகம். பழுதறு எனனும் விணையெசசம் சொல பிரியினும பொருள பிரியா விணைகுறை எனனும் விதியினபடி திரிநதப பொருளுரைகபபடடது. தமிழுககு முருகபபெருமான ஓர ஆசிரியர ஆதலானும, முதற சங்கததிலிருந்து அதனை ஆராயநதமையாலும, 'தமிழ்த திரயமததில அகபபொருள விருததியினப பழுதற நுனாவித் தருள் விததக சாகுருநாதா' எனறருளிசசெயதனர. (39)

40 தததததத் தததததத்தன
தததந்தத தததததததன
தத்ததத்த தததததததன-தனதான

முத்துகருச கிட்டுகுபபிழு
டிதஞசசுக கைபபி சுறறியு
முற்பகத திரொ புர்றிட துதலைமீதே

முகயபய சைபபொடடிடடணி
ரநநசசட டிபபொபுறறிட
முசசட்டைச சிதரகடடழ கெழிலாடத்

திதிதிகக சொசொறபரிதழ்
நசசுகட கறபுசசொகபா
செபபுகொக கசசுபபெறு தனமேமரு

திடடதைதப பறறிபபபல
லசசைகுட படடுதொடடுயிர
சிகிகிசொக கியகிடடிபபடி மலைவேஞ்ரு

மெதததக கதைதததிதியி
னிசசிதத பந்தசதொடு
மெசசிசசொக கதத்திசி ரம அருளவாபே

விதைதக்குக காருதறபர
முககட்சித தாகுபபுதிர
விசசிதர செசசைகுத்திமக புணேமாேன

விதயகக பதக சிததாக
ளெடடுதிங குக்குட்பட்டவ
ரிவடைகக புறபபுதாகள அமரோரும்

நெட்டுகுப புட்பதைதக்கொடு
முறறுதிற சசிகபபழ
திகுபபட்டுதுக்குறைற பெருமாளே.

(இ-ள) விதத்துக்கு காரணமாகிய சகலகலா ஞானங்கட்கும் கர்த்தாவும், பரம முகமான சித்தாகிய புத்திர-தனக்குத் தானே பரமானவரும் மூன்று கண்ணையுடைய சித்தருமாகிய சிவபெருமானுக்குப் புதல்வனே!, விசித்திரம் செய்கை

கதகிகை புனைவோனே - அழகிய வெடசிமாலையை அணி பவனே', நிதகியம கறபதகில சிததர்கள - நிதகிய கபத்தி லுளள சிததுட புருஷர்களும், எட்டு திக்குள் டடவா-எட் டுதிசைகளிலும் வசிபபவாகளாகிய, நிஷ்டைககு அறபு உறற பததாகள - நிஷடானுபூதியை விரும்பிய அன்பர் களும, அமரோரும-தேவாகளும, நெடடுககு - மனவுறுதி யுடன, புடடததை கொடு - மலாகளைகொணடு, முற் றுகது உறறு - கோயில முறறுதலுச சென்று, ஆசசிக்க- அருசசனை செயய, பழனிகளுள் - பழனிமலைகுள், பட் டதுககு உறறு உறை பெருமாளே - சிஙகாசனதுககுப பொருநதி உறைகின்ற பெருமானே', முதுகுகுசசு இட்டு- முதுகுகுசசு எனனும ஆபாணதைததரித்தும், குபபி முடிதது-குபபிமுடிததும, சுகை-மாலையை, பின சுறறியும்- பினனே சூழவிடடும், முன் பககதில - முன்பககத்தில, பொறபு உறறுட-அழகு பொருநத, நுதலிடது-நெறறியின் மேல, முக்கிய பசசை பொடடு இட்டு-முகியமான மரகத திலகம் தீட்டியும், அணி-அழகிய, ரத்நம சுடடி-இரத்தி னம் வைத்திழைத்த சுட்டி யென்னும் ஆபரணம், பொறபு உறறிட-பொலிவுபெறறு விளங்கவும், முசசட்டை-ஒழுங் காகவுள்ள, சிதரம கட்டு அழகு எழில ஆட-சிதிரவேலை கள் செய்த ஆடையில அழகும் தோறறமும் விளங்கவும், திதிக்க-இனிக்குமபடி, சொல்சொல-சொல்லுகின்ற சொல் லும், துப்பு இதழ்-பவளம்போன்ற இதழையும், நஞ்சுகண்- விஷம்பொருந்திய கண்ணையும் உடைய, கற்பு சொக்கியர்-

கர்பங்களை நெருங்கி ஆடவரை மயக்குகிற மாதர்களாகிய பெண்களுடைய, செயலுக்கு ஒத்த - கலசத்துக்கு ஒப்பென்று சொல்லுமபடி உடலமாகிய திரண்ட், கசசு பெறுதனம் மேரு-கசசைத் தரித்த ஸ்தனமாகிய மேருமலைகளின திட்டத்தைப் பற்றி தொடர்ந்து-மேல்மேல் பிடித்து தொடர்ந்து, பல பலவிசாரங்களுக்கு உட்படுத்தி-பலவகையான நாணமுடையசெயல்களுக்கும மனம்பொறுத்து, உயிர் சிக்கிச்சோர்ந்து-உயிர் அகப்பட மயங்கி, கெடுத்து இப்படி உழலவேண்டுமோ- அறிவுகெடுத்து இவ்விதமாக மருந்துவேண்டுமோ?, மெத்த தூக்கத்தை-மிக்க தூக்கத்தை தீர்த்து-சந்திசெய்து, இனி சித்தத்தில - இனிமேல் மனத்தில், பத்தர்களோடு முயற்சியோடு, மெச்சி சொற்களும் தில-பாராட்டிச சொற்களலோகத்தில, சிற்பரம் அருளவாய-ஞானத்தின மேம்பாட்டை அருளசெயவாய எ-று.

(வி-ரை) சுகசை-பூமாலை. பொற்பு-அழகு. நசசுகணங்சையொத்த கண; வலித்தல விகாரம் பெற்றது. தன மேரு திட்டம - மேருவின் அளவைப்பொத்த ஸ்தனங்கள். சொற்குதல-மயங்குதல. சிற்பரம - மேன்மையாகியஞானம், மூக்கட் சித்தர் எனறும் பஞ்சகிருத்தியங்களையும் ஒரு சித்தருபபோல செயதலின். கெச்சை கச்சதிகை-வெட்சிமாலை அற்பு-அன்பு; வலித்தல விகாரம் பெற்றது. (40)

41 தனதன தனதன தனதன தனதன
தனதன தனதன-தனதான.

கடலைபொ ரியவரை பலகனி கழைதுகர்
கடினகு டவுதர விபரீத

கரடத டமுமத நளினசி றுநயன
கரிணிமு கவரது துணைவோனே

வடவரை யின்முகடு ஒ திரவொ ருநொடியில
வலம்வரு மரகத மயிலவீ ரா

மகபதி தருசுதை குறமினெ டிருவரு
மருவுச ரசவித மணவாளா

ஆடலசு ராகளகுல முழுதுமெ டியவுய
ரமராசி றையைவிட வெழினாறு

மருணகி ரணவொளி யொளிருமெ யிலைவிடு
மரகர சரவண பவமேலா

படலவு டுபதியை யிதழிய ணிசடில
பசுபதி வரநதி யழகோனே

பழநிம லையருளசெய மழலைமொ ழிமதலை
பழநிம லையிலவரு டெருமாளே.

(இ-ள) கடலை பொரி அவரை-கடலையையும் பொரியையும் அவரையையும், பல கனி-பலவகைப்பட்ட பழங்களையும், கழை-கரும்பையும், துகா-உண்கின்ற, கடிமை குடி உதரம்-வன்மையான குடம்போன்ற வயிறையும், விபரீத கரடம்-வேறுபட்ட மதமபாய சுவடையும், தடம் மும்மத-மிகுதியான மும்மதங்களையும், நளினம் சிறு நயன-தாமரை மலர்போன்ற சிறிய கண்களை புடைய, கரிணிமுக வரது-யானைமுகத்தையுடைய விநாயகரது, துணைவோனே-சகோதரனே!, வடவரையின்-வடகடகேயுள்ள மேருமலையின், முகடு அதிர-சிகரம் நடுங்கும்படி, ஒரு நொடியில்-ஒரு

நொடிபபொழுதில, வலமவரு உலகத்தைச சுற்றிவந்த, மரகதம் மயிலைவிரா-பசசை மயிலையுடைய வீரனே!, மகபதி தரு-இநதிரன பெற்ற, சுதை புதலவியாகிய தெய்வயானை அம்மையாரை, குறமிஞெடு-குறவர மகளாகிய வளளிநாயகியாரோடு, இருவரும்-இருவரையும, மருவி-சேரகினற, சரசவித-லீலை வகைகளைச செயயும, மணவாள - நாயகனே!, அடல அசுரர்கள் பலிமை மிகக அசுரர்களுடைய, குலம் முழுதும் மடிய-கூடடம முழுவதும ஒழியவும், உயர அமரர் சிலையை விட-சிறநத தேவர்களுடைய சிறையை ஒழிக்கவும எழில் சிறுமை-அழகு மிகுந்த, அருணகிரணம ஒளி-ஒளிரும் சூரியகாந்திபோனற ஒளி விளையவும, அயிலைவிடு - வேற் படையை விடுகினற, சரவணபவ - சரவணபபொய்கையில் தோனறி, அழகரிலாலா-விஞையை அரிகரும ஆசைப் பெருககை உடையவரே!, படல உடுபதியை - கூட்டமான நடசதிரஙகளுககுத தலைவனனைசநதிரனையும், இதழி அணி சடிலம்-கொனனற மாலையையும அணிந்த, பசுபதி-சிவபெருமானும, பர நதி-கஙகாதேவியும், அழகான பழநிமலை-அழகானவரும் பழைமையான வருமாகிய உமாதேவியாரும், அருளசெய் - பெற்றருளிய, மழலைமொழி மதலை மழலைச் சொறகளைபபேசும் குழந்தையே!, பழநி மலையில் வரு பெருமாளே - பழனி மலையில எழுந்தருளியுளள பெருமானே!. எ-று.

(வி-ரை) கடினகுட உதரம் வன்மையான குடம் போன்ற வயிறு. விபரீத சரடம்-வேறுபாடான மதம்பாய்

சுவடு தடம் மிகுதி முமமதம-கன்னமதம, குப்பமதம் கோசமதம். இவை இச்சாஞான சகதிகளைக குறிக்கும். சத்து, சித்து, ஆனந்தம என்னும் மூன்றும் யானைகளுக் கண் சிறிதாகவும் பெரிய சிறுகயனமாக எனறும் காரணி பெயராகும்; ஈனறு யானை யென றவளுக்கில் கிழமாது விநாயகக்கடவுளும் சுபபிரமணியக்கடவுளும சிவபெருமானினின்று வேறுகாது, மனியும் அதன ஒளியும்போல பிரிவின்றி நிற்கும அவரு டைய இரண்டுசத்திகளாம். சிவபெருமானினின்றும் தோற றிய சத்திகளாலைகயால அவரை குமாரர்கள் எனபபடுவர். வடவரை-வடக்கின கண்ணுள்ள மேருமலை மகபதி-யாகங களுக்குத்தலைவனுகிய இந்திரன், மகம்-யாகம்; பதி-தலைவன. சுதை-தெயவயானை; தெயவயானை ஆபமையாரும். வள்ளி நாயகியாரும முருகபபெருமானுக்கு ஞானசத்தியும கிரி யாசகத்தியுமாவர, இவ்வாறன்றித தெயவயானை அமலமயாகை இச்சாசத்தியாகக கொண்டு வேறபடையை ஞானசத்தி யாகக கொள்ளுதலும உண்டு. சரவணபவன-சரவணப பொய்கையில உற்பவித்தவன். படலம்-கூட்டம; உடுபதி-நட்சத்திரங்களுக்குத் தலைவனுகிய சந்திரன்; உடு-நட்சத்தி ரம். இதழி-கொன்றைமாலை பசுபதி- ஆன்மாக்களுக்குத் தலைவனை சிவபெருமான் பசு - ஆன்மாக்கள. பசுபதி என்னும் பெயரே சிவபெருமான தலைமைப்பாட்டை விளக் கும எனபா. 'பசுபதிப பெயரிய தனிமுதற் கடவுள்' என் றார் பிறரும். வரநதி-கங்கைநதி, அதாவது கங்காதேவி. முருகபபெருமான் இளைய பிள்ளையாராதலின் மழலை

மொழி பதலைவரை சிவபெருமான எகாலத்தில உளரோ யுகாலதேத அவரோடு பிரிவினறித் தாதான்மியமாய் இருகுமெ பெரி பாள எனபரா 'பழநிமலை அருள்செய் மழலை' எனறார.

பழநி மலை - ஆதிசதாதி (41)

42 தனன தனதன தனதன தந்தத
தனன தனதன தனதன தந்தத்
தனன தனதன தனதன தந்தத-தனதான

புடவி கலகரி துகி லெவ்வள ரந்தக
கடலெட டையுமம குடிமூ டியென்கட
புனித சரதத மிலிகொள சயமபுச சதுரானவேதன

புரமட லெரிபெய வி ரிகனல சிந்திக
கடிமத தொடுசில சிறுநகை கொணடற
பதகாத காகர பாசிவ னிருதத தனிமூவர்

நிடசி தமுநிலை தெளிவுற வும்பொற
செவியுட பிரணவ ரகசிய மனபுற
நிடவுப னமமாரி யுரைசெயகு ழகதைக குருநாதா

வெகிரு ணசுராகள டமடைகொடு சணடைக
கிடமைவுத திடவவா குலமுழு துமபட
டிடவுகிரமொடு வெகுளிகள பொஙகக் கிரியாவும்

பொடிபட் டுதிரவும விரிவுறு மணடச
சுவாவிட டதிரவு முகடுகி ழிநதப
புரமப் பரவெளி கிடுகிட ணுளுசத தமுமாக

பொருதுக கையிலுள வயினிண முணகக
குருதிப் புனலெழு கடலினு மிஞ்சப
புரவிக் கனமயி னடவிடும் விந்தைக குமரேசா

படியிற் பெருமித தகவுயா செம்பொற்
கிரியைத தனிவலம வரவர னருதப
பலனைக கரிமுகன வசமரு ளுமபொற பதமலே

பரவிவிட கிடவுள மிகவுமவி சுணடக
கனியைத தர்விலை யெனவருள செருதிற
பழநிச சிவகிரி தனிலுறை கருதப பெருமாளே.

(இ-ள) புடவிகசு - பூமிகரு, அணிதுகில என-தரிக்கின்ற ஆடையெனறு சொலலுமபடி, வள - வளாகினற, அருத கடல எடையும - எடுதததிசையிலுமுளள அருத ஏழுகடலையும, அற தணணீர வறறும்படி குடிமுனி-குடிதத அகததியமுனிவரம, எணகண-எடுதத்திருகணகளையுடைய, புனித - பரிசுததமான, சததள நிலைகொள-நூறு இதழகளையுடைய, தாமரைமலரிலே வசிக்கும், சயமபு சதுரவேதன-தானேதோனறிய நானகுவேதஙகளுகுமதலை வனகிய பிரமதேவனும, விழிகனல சிநதி-நுனைகளிலெருப பைச சொரிநது, கடினததொடு-கடினததுடனே, எரிஎழ-ெருபபுணடாக, சிலசிறுநகைகொணடு-மிகசசிறியபுனனகை புரிநது, புரம அட--முபபுரஙகளையும அழிதத, அறபுத காதத-வியபபான தொழிலையுடைய தலைவரும், அகரம பரசிவன - பிரணவபபொருளாக இருககும மேலான சிவ பெருமானும ஆகிய, இந்த தனிமூவா இட-இந்த ஒப்பறற மூவருடைய, சித்தமுங் நிறை தெளிவு உற-மனங்களும் நிறைந்த தெளிவை அடைய, பொன செவியுள் - அழகிய காதுகளில், பிரணவ ரகசியம - பிரணவத்தினுடைய உண்

அருளும-விளையாடுகின்ற கொடுத்தருள், பொருட்பு அருளல-கன்மையினால், பரம சிவபெருமான ரூபமடை யும்படி, மிகவும் வெகுண்டு-மிகவும் கோபித்தருள, அ கனியை கர ஜீலை எனை - ஆகுக! பரதனை எனக்குக் கொடுக்கவில்லை யென்று, அருள செந்தில் பழுத் சிவகிரிதனில்-அருளா யமைந்த செந்தூரிலும பழநியிலுள்ள சிவகிரியிலும, உலை கருப்ப பெருமாளே - எழுந்தருளியிருக்கும் கருப்பபெரு மாளே! (க-ரை)

(வி-ரை) கடல பூமியைச சுற்றி இருத்தலின 'புடவிக கணி திகில கலக கூறினர், .அந்தக கடல எட்டு-அதாவது எட்டு திக குகளிலுள்ள கடல். கடலேக குடிமுனி-அகத்திய முனிவர, அகத்திய முனிவர ஒரு காலத்தில சடலினை நீரை உறிஞ்சுவதாகச செயது பருகினார் எனபது புராணம். கடல் என்றது ஈண்டு கடல நீரைக குறிக்கும். சதகளம்-நூறுதழ எணகண்-எட்டுக கணகள். நானகு தலையை உடையனுதலின எண கணகளாயின புரம்-மூபபுரம் 'புர மடடு . .பரமசிவனை' இதில அடங்கிய கதை சிவபெரு மான மூபபுர மெரித்த வரலாறு —

தாரகாசுரன 'புதலவராகளாகிய விதுதுமமாலி, தாரகா கூன், கமலாகூன எனனும் மூவரும் சிவபெருமானிடம பூச னைசெயது பயததால பொன், வெளளி, இரும்பு ஆகிய இவற்றால வானத்தில் பறகதத்தக கோட்டைகளை அமைத் துக்கொணடு அவரேறு ஆங்காங்குச சென்று தேவரைப

அருளுதும்-விரும்பி வேண்டுகிறோம். பொருள் அருளல்-தன்னையறிவித்து ஆட்கொள்ளுதல். கணமடையார்படி, மிகவும் வெகுண்டு-பிரகாரம் கோபித்தும், அக்கினியை நேரே நீலவான்-ஆகாயம் பார்த்தலைக் கொண்டு கொடுகுவிலலியென்றும், அருளை பெருகில் பரமசிவனின்-அருளோடு மனைவியை சேர்ந்து இடம் பாகியிலுள்ள சிவகிரியினும், உலகம் கருதப் பெறுமோனே - எல்லாருங்கூடிய கருதப்பெருமாளே, க - ரை

(வி-ரை) கடல் சூழ் இலங்கை சுவறி வற்றுதலின் 'பாடவிக கணி நகில் வளை கூறினார், ஆதலால் கடல் எடுத்து-அதாவது எடுத்து திசை நோக்கியுள்ள கடலை. கடற்கு குடிமுனி-அகத்திய முனிவர், அகத்திய முனிவர் ஒரு காலத்தில் கடலினை நீரை உறிஞ்சுவதாகச் செய்தது பற்றியென்பது புராணம். கடல் என்றது ஈண்டு கடல் நீரைக் குறித்தது. சதகளம்-நூறுதழை. கணகண-எடுக்க கணக்கள். நாலரு தலையை உடையவனுக்கின எண் கணக்களாயின. புரம்-மூவபுரம் 'புர மடடு. பரமசிவனை' இதில் அடங்கிய கதை சிவபெருமான் முப்புர மெரித்த வரலாறு —

தாரகாசுரன் புதல்வர்களாகிய வித்துன்மாலி, தாரகாக்ஷன், கமலாக்ஷன் எனனும் மூவருமே சிவபெருமானிடம் பூசனைசெய்த பயத்தால் பொன், வெள்ளி, இரும்பு ஆகிய இவ்வுலக வாணத்தில் பறக்கத்தக்க கோட்டைகளை அமைத்துக்கொண்டு அவ்வுலகு ஆங்காங்குச் சென்று தேவரைப

பெரிதும் வருத்தி வந்தனர். இவர்தம துன்பத்தைப் பொறுத்த தேவர் சிவபெருமானிடம் முறையிட அவர், திருமால் வழியாக அம்மூவருக்கிருந்த சிவபத்தி சிதைய, பூமியைத் தேராகவும், சூரிய சந்திராகளைத் தேருருளைகளாகவும், மேருமலையை வில்லாகவும், வாசுகியை நாணாகவும், வேதங்களை குதிரைகளாகவும் பிரமனைச் சாரதியாகவும், விஷ்ணு மூர்த்தியைப் பாணமாகவும் கொண்டு அவரை அழிக்கச் செலலுகையில் விஷ்ணுமூர்த்தி தமது துணையைக் குறித்துச் சிறிது சிருங்கு வைத்தனர். அதுகண்ட இறைவன் உடனே சிரிக்க, முப்புரங்களும் எரிந்து சாம்பராயின என்பதாம்

பிரணவ ரகசியம்-பிரணவத்தின் உண்மை. பிரணவமானது மூலமொழி எனவும், ஒரு மொழி எனவும், ஓங்காரம் எனவும், குடிலை எனவும், உதங்கிதை எனவும், சுத்தமாயை எனவும்படும். அது சிவபெருமான எழுந்தருளியிருக்கும் பீடமாயும், மற்றைத் தேவர்களுக்கெலலாம் பிறப்பிடமாயும், எலலாமந்திரங்களுக்கும், வேதங்களுக்கும் மூலமாயும் உள்ளது. சிவன் ஓங்கார மூலப்பொருளெனப்படுவர். பிரணவம் சமஷ்டிப் பிரணவம், வியஷ்டிப பிரணவம், என இருவகைப்படும். சமஷ்டிப பிரணவம் 'ஓம் காரம் என நிற்பது' வியஷ்டிப பிரணவம் அகார, உகார, மகார விந்து நாதம் என நிற்பது பொருந்தக் கையிலுள என்புழி வலலெழுத்து சந்த இன்ப நோக்கி மிக்கது. செம்பொன் கிரி மேருமலை; மேருமலையை வலம் வந்த வரலாறு:—

ஒருகால சிவபெருமான தமது கரத்தில ஒரு கனியை ஏந்திகொணடு தமது புதலவாகளை நோகி, 'இபபூமண்டலத்தைச சுறறிககொண்டு முனனே வருவோருககு இககனி தரப்படும்' எனத்திருவாய் மலாநதருளினார். அது கேட்ட குமரக் கடவுள தமது மயிலமேலமாநது மேருமலையை ஒரு கொடுபபோதிற சுறறிவநதனா, எனபதாம்.

அககனி-பணடறி சுட்டு. (42)

43 தனதன தநதத தனதத தானன
தனதன தந்தத தனத்த தானன
தனதன தந்தத் தனத்த தானன-தனதான.

மலரணி கொணடைச சொருககி லேயவள
சொலுமொழி யிலபச செநுககி லேகொடு
மையுமடா நெஞ்சத திருககி லேமுக மதியாலே

மருவுநி தம்பத தடத்தி லேநினை
பரிமள கொங்கைக குடத்தி லேமிக
வலியவும் வந்தொத திடத்தி லேயிரு ளலையாலே

நிலவெறி யங்கக குலுக்கி லேபழில
வணிபுனை செங்கைக குலுக்கி லேயென
நிதிபறி யந்த பிலுககி லேசெயு மொபிலாலே

நிதமிய லுநதுக் குணதகி லேபர
வசமுட னன்பு நிணககி லேயொரு
நிமிடமி ணஙகிக கணத்தி லேவெகு மதிகேடாய்

அலையநி னைந்தற் பனத்தி லேயற
வினமிகு மென்சொப பனத்தி லேவய
வறிவும ழிந்தற் பனத்தி லேநித முலைவேலே

அசடனை வருசக மாதத னுகிய
கரடனை யுனதரு கடைடக ணுழியு
மலைகொடு நினைபொரு பததனை யெதிரு வருடாராய்

பலபல வமபொறு பதகக மாரபு
மடிமைமைசொ லுருசெக தபிழை பணீரொடு
பரிமள மிருசக் கடபப மாலையு மணிவோனே

பதியினில மகலயக கதிதத மாமலை
யொடுசில முனறி றரிதது வாழ்வுயா
பழனியி லகபுற் றிருகுமு வானவா பெருபாளே.

(ஓ-ள) பல பல பமபொன் பதகமுமை-பலபலவா
கிய பசுமையான பொனனும் செயயபபட்ட பதகங்களையும்,
ஆரமும - முதது மாலையையும, அடிமை சொலும சொல
தமிழ-அடிமைத் திறதனைச சொலலும் பெருமை பொருந
திய புலவர்களால பாடபபட்ட பாமாலையையும, பணினீ
ரொடு பரிபளம மிஞ்ச கடபபமாலையும் அணிவோனே-பன
னீருடன வாசனைமிகும்படி கடபபமாலையையும் தரிதது
கொணடிருபபவனே!, பதியினில - கோததிரங களிலும்,
மாலைக கதித்த மயலையொடு-வளளிமலையோடு, சில குனை
யில தரித்து-சிலமலைகளில தஙகி, வாழ்வு உயர பழநியில-
செலவமிகுந்த பழனிததலததில, அனபு உறறு இருகுகுப்
அனபு பொருநதிவாழும, மாலைய பெருமாளே - தேவர்க
ளுககுப பெருமாளே!, மலர அளிமே காணடை செருகுகில-
பூககள் தரித்துளள வணடுகள மொயபதம கொணடையி
னது சொருகுமிடம, அவள சொலுமொழி இனபம செருகு

கில-அவள் சொலலுகின்ற சொலலினது இனப மிகுதியி
னும, கொடுமையும அடா தெருளாத திருககில - கொடுமை
நெருஙகிய மனததினது மாறுபாடடினும, முகம மதியால்-
ரதநிரனை ஒத்த முகததாலும, மருவு நிதமபம தடததில-
சேரகின்ற நிம்பத தடத்திலும, நிலை பரிமளம கொணகை
குடததில-வாசனை நிறைநத தனகளாகிய குடததாலும,
மிக வலியவும வருது ஒத்து இடததில-மிகவும வலியவருது
உடமபைபபொருநதும இடததாலும, விழிவலையால-கணக
ளாகிய வலையாலும, நிலவு எறி முகம குலுகில-ஒளி
வீசும உடமபின குலுககாலும, எரிவ வளை பூண-அழகிய
வளையலகள தரிதத, செம கை குலுகில-சிவநத கைகளின்
அசைவாலும, கனம நிதபறி அநத பிலுகில-மிக செல
வதனை அபகரிககும அநத பிலுககாலும, செயும ஒயிலால-
செய்கின்ற ஒழுஙகாலும, நிதம இபவும நாகதுணததில-
தினநதோறும பழகுகின்ற தீபகுணதததாலும, பரவசமுடன்
அனபு உறறு இணகில-பரவசதததோடு அனபு பொருநதும
கலவியினாலும, ஒருநிமிஷம இணஙகி-ஒருநிமிஷம பொருநதி,
கணத்தில வெகுமதி கேடாய-க்ஷணநேரத்தில மிக்க அறிவு
கெட்டு, அலைய நினைநது - அலைய எண்ணி, உபதனதில்-
தோனறுதலில, அனுதினம - தினந்தோறும, மிகும் எண்
சொப்பனத்தில வர-மிக்க எனது கனவில் வர, அறிவும்
அழிந்து-அறிவும் ஒழிந்து, அறபன் அபதத்தில - கீழ்மை
யுடையவனாகிய யான் அநதக் கலவியில, நிதம் உலகேவேனை -
எப்போதும் வருந்துவேனை, அசடனை-குற்றமுடையவனை ;

வஞ்சம் சமர்த்தன ஆகிய கசடனே-வஞ்சகமாகிய சாமார்த்தி யத்தை உடைகீழ்மகனே, உன சித் கடைகணாடி-தேவ ரீரது ஞானம் மிக்க கடைகணணால் பாரதது, அலர்கொடு-பூக்களைக்கொண்டு, நின்பொன பததததையே-நினது அழகிய திருவடிகளையே, தொழ-வணங்க, அருள் தாராய்-கருணை யைத தருவாயாக எ-று

(வி-ரை) மொழி இனபச செருககு-சொலலிலே உண்டாகும் இன்பததினை வளமை. நெஞ்சத்திருக்கு - மனக் கோட்டம். தடமடையாத இடம். 'அகலகினற கொங்கைத் தடமது' எனறார் மணிவாசகரும். பரிமளகொங்கைக் குடம்-வாசனைப பொருள்களை பூசபபட்ட ஸ்தனமாகிய குடம். கனநிதி-மிக்கபணம நாள்தோறும தீககுணஙகளிலே பழகுவார் என்பார், 'நிதமெயலும தூககுணத்திலே' என்றார். உற்பனம்-தோற்றம். நனவின்கண் மிக்கது கனவிலும் தோன்று மாதலின் என்'சொ, பததிலேவர அறிவுமயங்கி' என்றார்.

திருச்செந்தில்

44 தந்தநதன தநதன தானன
தந்தந்தன தந்தன தானன
தந்தந்தந் தந்தன தானன-தனதான

வஞ்சங்கொண் டுந்திட ராவண
னும்பந்தென் திண்டரி தோகரி
மஞ்சின்பண் புஞ்சரி யாமென — வெகுசேனை
வந்தம்பும் பொங்கிய தாகவெ
திர்ந்தந்தன் சமபிர தாயமும்
வம்புந்தும் பும்பல பேசியு — மெதிரேகை

மிஞ்சென்றுஞ் சண்டைசெய போதுகு
ராகுகுத்துஞ் சுங்கனல போலவெ
குண்டுங்குன் றுங்கர டாமர மந்தமவீசி

மிண்டுந்துங் கங்களி னுலெத
காதகங்கங கங்கர மாபொடு
மினசந்துஞ் சிந்திநி சாசரா வகைகசேர

வுஞசண்டன றெனறிசை நாடிவி
ழுந்தங்குளு செனெ்ம தூதாக
ளுந்துந்துங் தெனறிட வேதசை நிணமூளை

யுணடுங்கண் டுஞசில கூளிகள
டிணடிண்டென றுங்குதி போடவு
யாந்தம்புங கொண்டுவெல மாதவன மருகோனே

தஞசந்தஞ சஞசிறி யேன்மதி
கொஞ்சங்கொஞ் சந்துரை யேயருள
தந்தென்றின் பந்தகு வீடது தருவாயே

சங்கங்களுஞ் சங்கயல சூழ்தட
மெங்கெங்கும் பொங்கம காபுனி
தந்தங்குஞ் செந்திலில வாழ்வுயா பெருமாளே.

(இ-ள்) வஞ்சம் கொண்டு-வஞ்சகச செயலைக்கொண்டு, திடராவணனும்-வலிமைபொருந்திய இராவணன், பாதுஎன் கட்டுடைய தென்று சொலலத்தக்க, திண்பரிதேரி-உறுதியான குதிரை தேர யானைபபடைகள், மஞ்சின் பண்பும் சரி ஆம என-மேகத்தினது தன்மைகு ஒபபென்றுசொல்லும்படி, வெகு சேனை-அநேக சேனைகள், வந்து அம்பும் பொங்கியது ஆக எதிர்ந்து-மேலெழுந்துவந்து அம்புகளை மிகுதியாகச செலுதலி எதிர்த்து, கன் சம்பிரதாயம்-

தன் வலாரையும், கம்பும் தூபமும் பலிப்பையும்-வீணை வையும் இசைபாடியாடலையுமான பல வாத்தியங்களோடு மேகங்கொண்டும், எதிர்கை பிடித்து எடுத்து ஆடை செய்து-எதிரிலே முன்னேனதாகவு எனறு (உடன் ஆடை செய்கின்ற பொழுது, குரங்கும் - அனுமானும், தொங்கும் கவலைபோல-அடங்கியிருந்த கருப்பத்தைப்போல, வெகுணடுப் - கோபித்தும், குன்றும்- மலைகளையும், காடு ஆமாம அத்தவி சி-மதம்பாயகின்ற சுவடடையுடைய பெரியமரம்போன யானைகளையும் எடுத்தெறிந்து, பிணடுமை-திரளுங்கிய, தூங்கு கனிஞ்ல-மலைகளினால, தகாந்து-பிளந்து, அங்கம கம் கரம் மாபொடு-உறுப்புகளையும் தலையையும் கையையும் மார் போடு, பிணசுநம்-ஒலிபொருந்திய சந்தனமரங்களையும், சிந்தி-அழித்து, திசாச (வகை சேரவும்-அரக்கர்கூட்டம் சேரவும், சணடன்-யமனுடைய, தென்திசைகாடி-தென்றி சையை நோக்கி, விழுந்து அங்கும் என்று விழுந்துபோய, எமதூதர்கள உந்து உந்து என்றிட-எமதூதர்கள தள்ளு தள்ளு எனறு கூற, தசை நிணம மூளை-தசையையும கொழுப்பையும் மூளையையும், உணடும் கண்டும் - உண்டும பாத்தும, சில பேளிகள்-சில பேய்கள, டிண் டிண்டு எனறு-டிண்டிணென்னறு, குதிபோட--கூத்தாட, உயர்ந்து-சிரித்து, அம்பும கொண்டு-அம்பையும் கைகொண்டு, வெல் மாத வன்-வெலலுகின்ற விஷ்ணு மூர்த்தி பினனுடைய, மருகோனே-மருகனே', சங்கம் கஞ்சம், கயல - சங்குகளும் தாமரை மலாகளும் கயல்மீன்களும், சூழ்திடம்-சூழகின்ற குளங்கள்,

எங்கு எங்கும் பொங்க - எல்லா விடங்களிலும் மிகுந்து விளங்க, மகா புனிதம் தங்கும்-மிகுந்த பரிசுத்தமாயிருந்திய, செந்திலில் வாழ்வு உயர் பெருமாளே - திருச்செந்தூரில் வாழ்வு சிறந்து விளங்கும் பெருமாளே, வைரோப-மேலான வேல், சிறிதோ பன-சிறியவனுடைய துடியேன கூருசம தருசம்-தேவரீருக்கு அடைக்கலம் அடைக்கலமே, மதி கொஞ்சம் கொஞ்சம்-எனக்கு அறிவு சிறிது சிறிது, அருள் தருது-ஆகவே கருணைசெயது, இனபம தரு வீடு அது - அழியாத பேரின்பத்தைத் தருகின்ற முத்தியை, எனறு தருவாய்-எனனைக்கு எப்போது தருவாய் என்று

(விரை) மஞ்சு-மேகம் சமமிதாயம-விதி வாபு தும்பு-பயனில சொலகள கைகுவிதல் - சணடை தொடங்குதல். கனலபோல வெகுணடு - நெருபபைப்போல கோபித்து, 'எரிதுள விணுலெ ம வெகுணடானை' எனறார் பெரியாரும். மரமது-அந்த பகுதிபொருள விருதி சணடனை - இயமனை, தருசமதருசம-அடுக்குதலிதாடா, ஆயுளதினகண்வருது. கொஞ்சம் கொஞ்சம - அடுக்கு இறுதியில் வருது இனபம் தரு வீடு-நிதிய நிரதிசய இனபதைதை தரும மோகூம். சங்கம் கருசம் கயலசூழ் தடம் - சங்குகளும தாமரையும் மீனும் சூழகின்ற குளம. (44)

45 தனன தனதன தனதன தனதன
தனன தனதன தனதன தனதன
தனன தனதன் தனதன தனதன-தனதான.

நெடிய வடகுவ டிடியவ பெழுகிரி
நெறுகெ றெனைகெ றியவுமுத பணிபதி
நிபிட முடிகிழி யவுநில மதிரவும விளையாடும்

நிகரில கலபியும் ரவியுமிழ துவசமும்
நினது கருணையு முறைதரு பெருமையும
நிறமு மிளமையும் வளமையு மிருசர ணமுநீப

முடியு மபிநவ வனசரர் கொடியிடை
தளர வளாவன மிகமத பரிமள
முகுள புளகித தனகிரி தழுவிய திரடோளும்

மொகுமொ கெனமது கரமுரல குரவணி
முருக னறுமுக னெனவரு வனபெயர்
முழுது மியலகொடு பழுதற மொழிவது மொருநாளே

கொடிய படுகொலை நிசிசர ருரமொடு
குமுகு மெனவிசை யுடனிசை பெறுமிரு
குருதி நதிவித சதியொடு குதிகொள விதியோடக்

குமறு கடல்குடல் கிழிபட வடுமர
மொளமெ னெனவடி யொடலறி விழவுயர்
குருகு பெயரிய வரைதுள படவிடு சுடர்வேலா

இடியு முணைமலி குலிசமு மிலைநடி
கவள தவளவி கடதட கனகட
விபமு மிரணிய தரணியு முடையதொர் தனியாணைக்

கிறைவ குருபர சரவண வெருமுக
ககன புனிதையும் வனிதைய ரறுவரு
மெமது மகவென வுமைதரு மிமையவர் பெருமாளே.

(இ-ள்) கொடிய படுகொலை - கொடுமையான மிக்க கொலைத் தொழிலையுடைய, நிசிசரா உரமொடு-அவுணர்கள் மார்புடன், குமுகுமு என விசையுடன் இசைபெற - குமு

குமுவென்று விரைவுடன் ஒலிபெறும்படி, மிகு குருதிநதி-மிக்க இரத்தமாகிய ஆறு, வித சதியொடு குதிகொள - பல விதமான தாளதோடு குதித்தெழுந்து, விதி ஒட - ஒழுங்காக ஓடவும், குமுறு கடல குடல கிழிபட - சப்திக்கின்ற கடலினது குடலானது கிழிபடவும், வடுமரம் மொளு மொளு என அடியோடு அலறிவிழ - மாமரம் மொளுமொளென்று வேருடன் அரற்றிவிழவும, உயாகுருகு பெயரிய வரை துளைபட-உயாந்த பறவையின் பெயரைப் பொறு கிரவுஞ்சமலை துளைபடவும, விடுசுடாவேலா-எறிகின்ற ஒளியையுடைய வேலையுடையவனே', இடியும் முனைமலி குலிசமும்-இடியேற்றையும் வெறுக்கின்ற மிகக வஜ்ஜிரபடையையும், இலகிடு கவள-விளங்குகின்ற கவளத்தைக்கொண்ட, தவள விகட தட - வெண்மையான அழகிய அகன்ற, கனகட-மிகுந்த மதத்தையுடைய, இபமும் இரணிய தரணியும் உடையது-மரக்கொம்பையும பொன்மயமான மலையையும் உடையதாகிய, ஓர் தனி யானைக்கு இறைவ - ஓர் ஒப்பற்ற யானைக்குத் தலைவனே', குருபர-குருபரனே', சரவண-சரவணப பொய்கையில் தோன்றினவனே', வெகுமுக ககனம் வனிதையும் - ஆயிர முகங்களையுடைய ஆகாய கங்கையும், வனிதையர் அறுவரும் - காத்திகை முதலிய ஆறு பெண்களும், எமது மகவு என - எமமுடைய குழந்தை என்று சொலல, உமைதரு இமையவர பெருமாளே-உமாதேவியார் பெற்றருளிய தேவர்கள் பெருமானே', நெடிய வட குவடு இடியவும்-நீண்ட வடகின்கண் உளதாகிய மேருமலை இடி

யவும், எழுவரி நெறுநெறு என நெரியவும் - எழுமலைகளும் நெறு நெறுவென நெரியவும், முதபணிபதி நிலிடம முடி நிழியவும் - பெரிய படகுகளையுடைய ஆதிசேடனுடைய இரத்தினச் சிறிய வடிவுடைய கிரீடமாகிய பூமி, நிலம் அதிர வும் விளையாடுப - நிலம் அதிருமபடியும் விளையாடுகின்ற, நிகர் இல கலபியும - ஒப்பற்ற மயிலையும், ரவி உதித சுவசுரம் கதிரைக் ககருகின்ற கொடியையும் உடைய. தினது கருணை யும் - தேவரீருடைய திருவருளையும், முனைகரு பெருமை யும்-முனைமையால வருகின்ற பெருமையையும், நிறமும இளமையும் - சிவந்த நிறத்தையும இளமையையும், வளமை யும எணகுணச செழுமையையும, இருசரணமும-இரண்டு திருவடிகளையும, நீபம் முடியும்-கடமபமாலை சூடிய மகுட முடம, அபிநவ வனச்சர கொடி இடை - புதிய வேடர்களு டைய கொடியை ஒத்த இடையையுடைய மகளாகிய வள்ளி நாயகி, தளரவளர - தளருமபடி ஓங்கி வளர்கின்ற, வனம் மிருக மதம் பரிமளம-அழகிய கஸ்தூரி யணிந்த வாசனையை யுடைய, முருகுளம் புளகிதம் தனகிரி - தாமரை அரும்பை ஒத்த குமிழ்பழை உடைய ஸ்தனங்களாகிய மலைகளை, தழு விய திரள் தோளும - திரண்ட தோள்களையும் உடைய, மொகுமொகு எனமதுகரம் முரல - மொகுமொகு வென்று வண்டுகள ஒலிக்கின்ற, குரவ அணி முருகன்- குராமலையைத் தரித்த முருகனென்றும், அறுமுகன் என-ஆறுமுகனென் றும, வருவன பெயர் முழுதும் - வருவனவாகிய பெயர்கள் முழுவதையும, இயல்கொடு பழுது அற-அழகோடு குற்றம்

நீங்க, மெய்ஞ்ஞான ஒளியை - யான் எனத் தோன்றும் காரணம் உணர்ந்திட எனது

(வி-ரை) முத்தமிழ் - அதிசயமான. வெகுமுக மயன் வணிதை - மயனுக்கு தேவி குருகு பெயரிய வரை - பூமியின் பெருமை மலை, கிரவுஞ்சம் இங்ஙனமே பரிபாடலில், 'குருகெறி மேவோயே'.

என்புழி குருகு ஆகுபெயரான கிரவுஞ்சகிரியை உணர்த்தல காண்க

கலை - மதில், வணிதையர் அறுவர் - கார்த்திகைப் பெண்கள் இதனை 'பிணையல் மாதர் கார்த்திகை மகளிர்' என்பதனால் உணர்க.

'தோற்றிகை மங்கைதனிறு பிறப்ப ரண்டத்திலைக
மூற்றிகை குழவியேபோல் முதற்பாரி பாடேழைக
ஆற்றிகை யிருகவுளாத தரிமுக மைமராயாருங்
காற்றிகை கொரிவைமாரை விளித்திவை கழறுறுமே,

'சாற்றருஞ் சரவணத்திற் சரணமுகத் தொருவனெனி
லீற்றிரு தருங்கினா விபவிற்றொரு குழவி போலத
தோற்றிறினை வலனுக் குருகன தூவிரலி லமுத மூடிப
போற்றுதிரு மாருமெலாந னெய்ப் புகலு மாகாரா.' ()

திருத்தணிகை

46 கானன தந்த னதத தான தந்த னதத்த
தான தந்த னதத்த-னனதான

னாணைய டைந்த குடட விலைமி குந்த பிதத
மெரிவ ழங்கு மெபபு வலிபேசா

திகலி நினை லகரு முயல கன ருலபபொ
டிருமை னினறி ரைகரு மிவையோடே

மனைகள பெணடி ர மகளை தவைநி னைநது சுத்த
மதிம யஙகி விடடு மடியாதே

மருவி யின்றெ னைகரு மரக தஞகி றகரு
மயிலில வந்து முதநி தரமேவணுமெ

நினை வணஙகு பதத ரனைவ ருநத ழைகக
நெறியில நினற வெலறி முனைவேலா

நிலைபெ றுநந நருத்த ணியிலனி ளஙகு சிதர
நெடிய குனறி னிறகு முருகோனே

திணைபு ளஙக ளுறை புனைபி ளங்கு முத்தி
செயல றிந்த ணிகரு மணிமாமா

திலைசமு கனறி னைகைக வசுர ரமனற டைதத
சிமறதி ருநது விடட பெருமாளே

(இ-ள்) நினை வணஙகு பதநா - தேவரீரை வணஙகு கினற அடியாரகள, அனைவருமெ-எலலாருமெ, தழைகக-செழு மையடையுமபடி, நெறியில நினறெ-அவரகள் பதிமார்க்கத துககு எளிவநது, வெறறி முனை வேலா - வெறறியையுடைப போலவரு கி பயுமெ வேலலை உடையவனெ!, நிலைபெறுமெ திருத தணியில - மெலகாலதுமெ அழியாது நிலைபெறற திருத தணியில எனறும், ஸ்தலத்தில, விளஙகு சித்ரம் நெடி குனறில - விளஙகுகின்ற அழகிய நீண்ட மலையில், நிறகுமெ முருகோனே - எழுநதருளியிருக்குமெ முருகப்பெருமானெ!,

தினை விளங்கல உற்ற - தினைகள் மிகுது வளர்கின்ற, புனம் இளம் குறத்தி - புனத்திலே ஆயலோடடியிருந்த இளைய குறப்பெண்ணாகிய வள்ளிநாயகி, செயல் அறிந்து - பக்தி முழுகுகத்தைத் தெரிந்து, அணைகுற மணிமார்பா - சோகிக்கின்ற அழகிய மார்பையுடையவனே!, திசைமுகன்-பிரமதேவன், திகைக்க - திகைக்குமாறு, அசுரர் - அசுரர்கள், அன்று - அக்காலத்தில், அடைத்த சிறை - தேவர்களை அடைத்து வைத்த சிறைச்சாலையை, திறந்து விட்ட பெருமாளே-திறந்து வெளிவிட்ட பெருமானே!, எனை அடைந்த - எனைச் சேர்ந்த, குடல்டம - குட்டநோயும், விணமிகுந்த-தீவினைமிகுந்ததாலாகிய, பித்தம-பித்தநோயும், எரி வழங்கு வெப்பு-எரிவு பொருந்திய சுரநோயும, வலி பேசா-ஓன்றுற்ற கொனறுதின வலிவைப பேசிகொணடு, இகலி நினறு அலைகுமம-பகைத்து நினறு துன்பப்படுத்தும், முயலகன்-முயலகன் நோயும, குலைப்பொடு நடுகுகதோடு, இருமல எனறு உலைகுமம-இருமல எனறு சொலலுகின்ற, இளையோடு-இளைகளோடு, மனைகள-வீடுகள, பெண்டிர்-மனைவிமார, மகளை-பெறறு பிள்ளைகள, தமை நினைந்து-இவர்களை எணணி, சுத்தம் மதிமயஙகி விடடு - தூயமையான அறிவு மயகுகங்கொணடுவிடடு, மடியாது - அழியாமல, மருவி-எனனறிவிறு கலந்து, இனறு எனகு-இபபொழுது அடியேனுக்கு, மரகதம் சிறகும் மயிலில - பசுமை நிறஞ் சிறந்த மயிலமேல, வந்து முதுகிரவேணும்-வந்து மோட்சத்தை அளித்தருளவேண்டும் எ-று.

(வி-ரை) குட்டம-குஷ்டமேராகம. பேசா-பேசி, செயயா யெனனும வாயபாட்டு வினையெசசம இகலி-இகல பகுதி; பகைதது முயலகன-ஒருநோய பெண்டிய - இய பலா பால விகுதி. இருதிரிய வையபபடடுப பெணடு பிளளை பணடு பதாரததஙகளில பறறவைதது உழலவோர இறபபையே முடிவாக அடைவர ஆதலின 'மனிதகள பெணடிர மகளை தமைநினைவது சுததமதி மயஙகிவிடடு மடியாதே எனறு னிச செயதர. இகழருதலை பறறி மாணிகளவாசகரும,

'இருதிரிய வபமயஙகி யிறபபத கேகாரணமா
யருதரமே திரிநதுமேப யருநரகில வீழவே குச
சிருகைதனை தெளிவிதநச சிவமாகி யெனையாணட
அருதமிய வாவனநர அனிகொடிலலை கணடீரனை '

எனறுனிச செயவாரபினர

மரகதம சிவகு மயில-பசசை மயில

சூரபதுமனை சிறை யெடுகக படட தேவெநதிரனை அதி னினறு மீடபதறு தேவர எலலாரகளும அரிதாயிருபபவும காம பிடிதிசெயத காரணததால 'திசைமுகனு, திகைகக அசுர ரனறனடைதத சிலம திறநதுவிடட பெருமானே' எனறார (46)

திருச்செந்தில்

47 தந்தன தந்தன தந்தன தந்தன
தந்தன தந்தன-தனதான.

பஙகமே வுமபிறப பந்தக ராருதனி
பரதபா சந்தனிற முடிமாறிப

பஞ்சபா ணம்படப் புண்படா வஞ்சகப்
பண்பிலா டம்பரப் பொதுமாதர்
தங்களா லிங்கனைக் கொங்கையா கம்படச்
சங்கைமால் கொண்டிடாதே தயாதே
தண்டைசூழ் கிண்கிணிப் புண்டரீ கந்தனைத்
தந்துநீ யன்புவைத் தருள்வாயே
அங்கைவேல் கொண்டரக் கன்பிரதா பங்கெடுத்
தண்டமே தண்டமுட் படவேதான்
ஆஞ்சமே திண்டிறற் கொண்டலா கண்டலற்
கண்டாலோ கங்கொடுத் தருள்வாமே
திங்களார் கொன்றைமத் தந்துழாய் துன்றுபொற்
செஞ்சடா பஞ்சரத் துறுதாகை
இந்தையே தென்றிசைத் தென்னல்வீ சும்பொழிற்
செந்தில்வாழ் செந்தமிழ்ப் பெருமாளே.

(இ-ள்) அங்கை வேல்கொண்டு-உள்ளங்கையிலே வேற் படையைக் கொண்டு, அரக்கன் பிரதாபம் கெடுத்து - சூர் பதுமனுடைய வீரத்தை ஒழித்து, அண்டம் வேதண்டம் உட்பட-உலகமும் திசையும் எல்லாம், அஞ்ச-பயப்படும் படி, திண் திறல்-உறுதியான வலிமையுடைய, கொண்டல் ஆகண்டலற்கு-மேகவாகனமுடைய இந்திரனுக்கு, அண்டர் லோகம்-தெய்வலோகம், கொடுத்து அருள்வாமே - தந் தருள்பவனே!, திங்கள்-பிறைச் சந்திரனும், ஆர் - ஆத்தி மலரும், கொன்றை-கொன்றைமலரும்; மத்தம்-ஊமத்த மல ரும், துழாய்-துளவமலரும், துன்று-நெருங்கியுள்ள, செம்

சடா பஞ்சரதது-சிவந்த சடையுடையகூட்டில, உறுதோகை-தங்கியுள்ள மயிலபோன்ற கங்காதேவியாருடைய, சிங்காரியே-கருதகில இருபபவனே!, தென திசை - தென்திசை யிலே யுள்ள, தென மல வீசும்-தென்றறுகாற்று வீசுகின்ற, பொழில-சோலையையுடைய,செந்திலவாழ்-திருசசெநதூரில வாழ்கினற, செந்தமிழ் பெருமாளே-செந்தமிழுகுரியவெ ருமானே, ,,கம மேவும்-குறறம பொருநதிய, பிறபப அநத காரம் தனில-பிறபபாகிய இருட்டிலே, பநதபாசம் கனில-கடடாகிய வினைகளில, தடுமாறி-தடுமாறபமடைநது, பஞ்ச பாணம படைகாமனுடைய ஐந்து அமபுகள தைகக, புண் படார-மனம் புண்பட்டு, வஞ்சகம் - வஞ்சகதததையுடைய, பணபுஇல லறகுணமிலலாத, ஆடமை பரம பொதுமாதர்-பகட்டையுடைய பொதுமாதர, தங்கள் - தஙகளுடைய, ஆலிங்கனம கொளைக-தழுவுகினற ஸதனஙகள, ஆகமபட-மாபில பொருநத, சஙகமால கொணடு இலைந்து-சந்தி கமும மகமும கொணடு தேகமெலாடி, அயராது-வருந்தா மல, தணடை-தணடையும, கிணகிணி-கிணகிணியும, சூழ-சூழ்கின, புணடரீகம் தனை-தாமர மலரபோன்ற திருவடி களை, தநது-கொடுதது, நீ அன்புவைதது அருளவாய-நீ கவரி அன்பைவைதது அருளசெயவீராக.

(வி-ரை) தன்னையும் தன் தலைவனையும் ஆன்மா உணரா தபடி மறைக்கபபட்டிருப்பது பிறபபின் கண்ணே என்பார 'பிறபடநதகாரம்' என்றார். பந்தபாசம - தொடாபையுண் டாக்கும் ஆணவம், கன்மம், மாயை என்னும் வினைகள்.

இவற்றின் இயலபைப் பின்வரும பாப்பிரகாசத் திருவிருத தத்தாலறிக.

'ஏகமாய்த் தவகால எல்லைகளி லாதீனும எண்ணரிய
சதகியதாய் இருளொளிர இருண்ட
மோகமாய்சசெம்பிலுறு களிமபேர்ந நிதத்தமூலமலமாய
முழுதிணைய மனைகளும் [றிவு
பாகமாம் வகைகினறு திரோதான சததிபண்ணுதலான்
மலமெனவும் பகர்வரது பரிநது
நாகமா நதிமதியம் பொதிசடையா னடிகள் நணுகும்வகை
கருணைமிக நயகருநதாமே'

பஞ்சபாணம-இவை என்பதும் அவரறின் செயலகையும் முன்னாக கூறினேம்.

ஆலிங்கனவ கொவகை - தழுவுதற்குரிய கொவகை. ஆடம்பரம்-செருகரு, பெருமகிழசசி. அயாதல-இளைத்தல. புண்டரீகம் தாமரை; இவருத் திருவடிகளுககாயிறறு. கொணடல - மேகம் கடலின் நீரைக் கொள்வது எனக் காரணபபொருள்; கொள் + தல. ஆகணடலன-இந்திரன் மத்தம - ஊமத்தைமலர். கங்கையைத தேரகை என்பதறகு ஏறறபச சடையைபப பஞ்சரம எனறார். பொன்மயமாய்ச் சிவநத நிறதுடன் கூடும்போலு மிருநதலின்.

அகத்தியருக்குத் தமிழைச செவியறிவுறுத்தியதனலும் முதற்சங்கத்தில, புலவராய் வீறறிருந்து தமிழ்ஆராய்ந் தமையாலும் 'செந்தமிழ்ப பெருமாளே' எனறார். (47)

குமரகோட்டம்

48 தனனதாத தகதகந்த தனனதாத தத்ததந்த
தனனதாத் தகதகந்த-தனதான

ஆறிவிலாப் பித்தருன்ம னடிதொழாக கெடடவளுச
ராசடாபேய்க ளதகாகனறி யறியாத
அவலமேற் சொலகளகொண்டு கவிகளாக கிடபுகழ்ந்
தகவரைவாழுத தித்திரிந்து பொருள்தேடிச
சிறிதகூட டிக்கொணாடாடி தெருவுலா விதிரிந்து
தெரிவைமாராக கூதகொரிர்ந் தவமேயான்
திரியாராக் கத்துநிருதை யதனிமாற் றிப்பரிந்து
தெளிவுமோட் சததையென்று அருளவாயே
இறைவாமாற் றறறசெமபொன வடிவம்வேற் றுபபிரிந்து
இடபமேறி கசிவந்த வுமையாடன்
இருளோநீக் கத்தவளுசெய தருகுமோக் கிகுழைந்த
விறைவாகேட் கதகுளுசொ லுடையோனே
குறவாகூட் டத்திலவாடி கிழவனுய்ப புகுநின்று
குருவியோட் டிருந்திரிந்த தவமானக
குணமதாக் கிச்சிறந்த வடிவுகாட் டிடபுணாந்த
குமரகோட் டத்தமாந்த பெருமாளே.

(இ-ள்.) இறைவா-சிவபெருமான, மாறாறு அழற செம்பொன் - மாறறுக் காணமுடியாத சிறந்த சிவந்த பொன் போன்ற, வடிவம் வேறுபிரிந்து - திருவுருவத்தி னின்றும் வேறுபட்டுப் பிரிந்து, இடபம் மேல - இடபவாகனதின் மேலுர்ந்து, கசிவந்த உமையாள்தான் - காஞ்சீபுரத்துக்கு

வந்த உமாதேவியாருடைய, இருள் நீக்க - மாயையை ஒழிக்க, தவம் செய்து அருள்-தவத்தைச் செய்து முடிக்க, நோக்கி குழைந்த-அத்தவச் செயலைக்கண்டு உருகிய, இறைவா கேடக தகும் - சிவபெருமான் கேட்கத் தக்க, சொல் உடையோனே-உபதேசமொழியை உடையவனே!, குறவர் கூட்டத்தில் வந்து - குறவருடைய கூட்டத்தில் சென்று, கிழவனைப் புக்கு நினறு - கிழவனைப்போய நின்று, குருவி ஓட்டி திரிந்த - குருவியைக் கவண் கல்லால் ஓட்டிப் புன மெல்லாம் திரிந்திருந்த, தவம மான - பல பிறப்புகளில் செயத தவத்தை புடைய மான்போன்ற இயல்புடைய வள்ளிநாயகியை, குணம் அது ஆகி - தனது கருத்துக்கு இசைபுமபடி செயது, சிறந்த வடிவு காட்டி - தன்னுடைய மேனமையான உண்மை வடிவத்தைக் காட்டி, புணர்ந்த - சேர்ந்த, குமரகோட்டத்து அமர்ந்த பெருமாளே - குமர கோட்டத்தில எழுந்தருளிய பெருமானே!, அறிவு இலா பித்தா - அறிவிலலாத பித்தர்களை, உனதன் அடிதொழா - உன்னுடைய திருவடிகளை வண்ங்காத, கெட்ட வஞ்ச - தீயகுணமுடைய வஞ்சகர்கள், அசடர் - குறறமுடையவர், பேய கத்தர-பேயபோன்ற பொயயர், நனறி அறியாத அவ லாமேல - ஒருவர் தமகுச செய்த நனமையை உணராத வீணர் ஆகிய இவர்களின்மேல, சொற்கள் கொண்டு-அரிய சொறகளைத் தெரிந்தெடுத்து, கவிகள் ஆக்கி - பாட்டுக்க ளாகப புனைந்து, புகழ்ந்து - வியந்து, அவரை வாழ்த்தி திரிந்து - அவரை வாழ்த்தித் திரிந்து, பொருள் தேடி -

பொருளைச சம்பாதித்து, சிறிது கூட்டி கொணாந்து-சிறிது தொகை சோதத்தக கொண்டுபோய, தெரு உலாவி திரிந்து-தெருகளிலே உலாவிப திரிந்து, தெரிவை மார்கசு சொரிந்து - விலைமகளிருகசு அவறைத்த தொகையாகக கொட்டிககொடுத்து, அலைமே யான்-வீணாக நான். திரியம மார்கத்து - திரிகின்ற நியவழியிலுளள, நிநதை அதனை மாறறி-பழிபடையழிந்து. பரிந்து-அனபுகொண்டு, தெளிய-தெளிவடையுமபடி. மோகத்தை வீட்டின்பதை, என்று அருள்வாய-எகசாலத்திலே அருளசெய்வாய? எ-று

(வி-ரை) நினை ஆணாகசாதாமேல கவிபாடுதல பொருநதாத சொறகளைக கொணடு கவிகள்போல செய்யப படும் போலிக்கவிகளே என்பதா 'சொற்கள கொண்டு கவிகளாக்கி' எனறார. கடவுளை வணங்காதா வீடுபேறு அடையாராயப பிணி மூபபுபபடடு இறபபாரா தலின அவா பிரவி பயனற்றென்பதா 'அவலா' என்றார. இவரே ஸ்ரீமத் அப்பர்சுவாமிகளும் கூறுதலை காணக

'சங்கநிதி பதுமநிதி யிரண்டுந் தநது
தரணியொடு வாழுளத் தருவரேனும்
பங்குவா ரவாசெலவம் பதிடபோ மலரோ
மாதேவாக கேகாநத ரலலராகில
அங்கமெலாங குறைந்தழுகு தொழுநோயரா
யாவுரிதது நின்றுழலும் புலையரேனும்
கங்கைவார் சடைக்கரந்தார்க் கன்பராகி
லவர்கண்டீ நாமவணங்குங் கடவுளாரே.'

புகழத் தகாதாரைப் புகழாது அவர் கொடுக்கும் சிறு தொகையை ஒன்றுக்க கூட்டிச்சோதுப பெண்களுக்கு மொத்தமாக கொடுக்கின்றேன் என்பது தானன்ற, 'சிறிது கூட்டிக் கொண்டது தெரிவைமார்க்குச் சொரிந்து' என்றார். கொண்டது என்பதற்குக் கொண்ட பகுதி தொரிதல்-மிகுதியாக்க கொடுத்தல். இறைவர்-சிவபெருமான் அவர் வடிவம் பொன்வடிவமாதலின் 'இறைவர் மாற்றாத செம் பொன் வடிவம்' என்றார். இதனை 'பொன்போல் விளங்கு தாமேனியினீர்' 'பொன்னார் மேனியனே' 'பொன் வண்ணம் எவ்வண்ணம் அவ்வண்ணம் மேனி பொலிந்திலங்கும்' என்று வரும் திருவாக்குகளால் அறிக. உமாதேவியார் சிவ பெருமானை நோக்கிக் காஞ்சிபுரத்தின்கண் தவஞ்செய்த காலத்துச் சிவபெருமான் அவரை யாட்கொள்ளத் திரு வுளங்கொண்டு வேகவதியாற்றில் நீர் பெருகும்படி செய்ய, அதனைக்கண்ட உமாதேவியார் தாம் புதிதாகப் பிரதிட்டித் துப் பூசித்த சிவலிங்கபெருமானுக்கு ஊறு வருமென நினைந்து அவரைத் தமது ஸ்தனங்களாரத் தழுவினார். அதனால், அப்பெருமான் திருமேனி குழைந்து, அம்மை யார் முலைச்சுவட்டையும் வலிச்சுவட்டையும் பொருந்தின என்பது காஞ்சிப் புராணம்.

இறைவர் கேடகந் தருஞ்சொல் என்றது பிணைவச் சொல்.

முருகப்பெருமான் தாயாதியர் அன்புபடப்பெறும் பொருட்டு முதற்படைக்கலங்களாகிய திருவிளையாடல்களைப்புரிந்த

வரலாறைக கூறுமுகத்தால அவரது அன்புக்கு எளிவரும் பெருமையை எடுத்துக கூறினர.

குறவர குலத்தில பிறந்தாரேனும முற்றவபபேறுடை யவராயத திருமாலின் திருமகளாகச சிறந்தாராதலின் வள்ளி நாயகியாரைத 'தலமான' எனறார.

சிறந்த வடிவு தனது மை வடிவம குமரன + கோட்டம் எனபது 'சில விகாரமாம உபாதிகள்' (நன்-சூத. 159) எனற விதியிறலை குமரகோடடம எனப புணாநதது. (48)

சோலைமலை

49 தனதந்த தந்தான தனனதந்த தந்தான
தனனதந்த தந்தான-தனதான.

களவுகொண்டு கைகளாசி னைவறிந்து காபபூர
களபதங்க ளிதழார. முலைமீதே

கலவியின்பம வி டாக ளவையவங்ம ளேபபாடு
கவிதெரிந்து கூபாகள சிலாதாமே

உளமெகிழந்த சதனான வுரைமறந்து சதனான
உனையுணாநது கதறாரி மணநாறும்

உபயபங்க யதனாளி யெபயமெனறு னைபபாடி
யுருகிநெஞ்சு கரேறில இழிவாமோ

அளவிலவனக விசசேனை பரவம்ந்த சுக்ரீவ
அரசடனக டறறாளி எழவேபோய்

அடலிலங்கை சுட்டாடி நிசிசரன்த சகரீவ
மறவொரம்பு தொடடாதம் மருகோனே

வளருமந்த ரசசோலை மலையுகந்த முரு பாலை
வனசாகொம்பி னைதேடி ஒருவேட

வடிவுகொண்டு பித்தாகி யுருகிவெந்த முறுகானில
மறவாகுறி னிறுபோன பெருமாளே.

(இ-ள்) அளவு இல் வன கவிசேனை-அளவிலாத வலிமையுடைய குரங்காகிய சேனை, பரவ - பரவும்படி, வந்த சுகீவ அரசுடன்-தன்னைவந்துசேர்ந்த சுகீவ மன்னனுடன் கடல தூளி எழ போய - கடலிலே துகள உண்டாகும்படி அதிவேக கடந்துசென்று, அடல இலங்கை சுடடு ஆடி-வலிமையான அரண்களை பொருந்திய இலங்கையை எரிதுதுச் சணடையாகிய விளையாட்டைசெயது, நிசிசரன-அரகனாகிய இராவணனுடைய, தசம கிரீவம் அற - பதுதுத தலைகளும் அறுபடும்படி, ஓர் அம்பு-ஒபபறற கணணை, தொட்டாதம மருகோனே-விட்டவராகிய இராமபிரானுடைய மருகனே!, வளரும மந்தரம் சோலிமலி - ஆகாயத்தை அளாவி வளராகின்ற மந்தரமலையையும சோலிமலையையும், உகந்த-விருமபி எழுந்தருளியிருககும், முன் பாலி முன்னொருகாலதநில பாலிநிலதநில, வனசா கொம்பினை தேடி-வேடாமகளாகிய வள்ளியம்மையாரைத தேடி, ஒருவேடன் வடிவுகொண்டு-ஒபபறற வேடனுடைய உருவதைதத தாங்கி, பித்து ஆகி உருகி-காம மயககங்கொண்டு மனங்கரைந்து, வெம் தழல கானில-வெம்மையையுடைய நெருபபுபபோலும் சுடுகின்ற காடடில, மறவர் குன்றினில் போன பெருமாளே-வேடர வாழகினறமலைசசாரலிற் சென்ற பெருமானே!, களவுகொண்டு-வஞ்சகமான தொழில தெரிந்தும், கைகாசின் அளவு அறிந்து-கையிலேயுள்ளபொருளின்

அளவை யுணர்ந்தும, காபபூரம களபம தங்கம-காபபூரங கலந்த கலவைச சாநததைப பூசிய உயாநத, வித்தார முலை மீது-பெரிய தனஙகளினமேலே, கலவி இன்டம் வி, பாகள்-போகமாகிய இனபதததை விரிகிறவாகளாகிய பொதுமகளிருடைய, அவயவஙகளை-உருபபுகளை, பாடுகவி தெரிந்து கபாகள-பாடுகினற பாட்டுகளை அறிநது கறறுககொள வாகள, சிலாதாம்-சிலா, உளம நெகிழநத- மனம உருகிய, அசததான உரை மறநது-பயனாற சொலலை மாந்து, சதததான உளை உணாநது-உணமைப பொருளாகிய தெவ ரீரை மெயஞஞானததால அறிந்து, கததூரி மணம் நாறுமகத்தூரியின மணம்வீசுகினற, உபயம பஙகயம தாளில-இரணடாகிய காமரை மலரை ஒதத திருவடிகளில, அபயம என்று உனபபாடி-அபயமெனறு தெவரீரைக குறிதது, நெஞ்சு உருகி-உளளம்நெகிழ்ந்து, சறறு ஓதில-சிறிது கவி பாடிதத தனிபபாகளாயின, இழிவு ஆமோ - அவாகளுககு இகழ்சசி உண்டாகுமோ? எ-று.

(வி-ரை) பொதுமாதர பொருளை வாகப போகததைத தருவாராதலின் 'கைகாசின் அளவறிநது' என்றார இவரைப பொருட பெண்டிர என்பதும் அதிபற்றியே என்க. அத்தகைய மாதர்களது உறபபுகளைப புகழ்ந்து கவிபாடுவோர் தெவரீரது திருவடியைப பாடுவாராயின அவருக்கு இழிவாகுமோ என்று அவாதம் புன்செயலை இகழ்ந்து கூறினர். உரைமறந்து - சொலலறற. கவிசசேனை - குரங்குச சேனை. தசக்கிரீவன்-இராவணன்; பத்துத தலையையுடையன

வன், கிரிவம-கழுகது தொடடடா - விடடவா. வனசா - வேடா. மாதாமேலை மையலவைத்து அவரைப பாடிப புகழ்நது பெறுவது சிறிதுகாலம நிறபதாகிய கிரிணபமே எனனும அதனைக கணகூடாகத தெரிநதுவைததும அவரைப புகழவோரும உளரெனறும அனனை எககாலத்தும் எவவிடத்தும் அநுபவிபபதாகிய பரிபூரண சுகதைத அடைய வேண்டுமாயின தேவிருடைய திருவடிப புகழசசியையே கூறவேணடும் எனறும் கூறினர இககருதது.

'தந்தையாய கணபதி தங்களமேல வைத்த
தயாவை நூறுபிரம கூறிடடு
அதனிலங கொருகூறன னடிமிசை வைததிடபல
அமரருலகளிகுமின பெருமை'

எனறருளிச செயதார. கருதறபாலது. இவவாறே,

'மஙகையாகள யோனிமிசை வைத திருகரும ஆசையிலோப
பஙகுசெய்து நூறறிலொரு பஙகெடுதது—கஙகையணி
வேணியரன பாதார விநதனதே வைததகாரண
காணலாங காணுக கதி'

என ஒரு பழமபாடடு வருதலும் காண்க. (49)

பொது

50 தந்த தனதன்ன தான தானதன
தத்த தனதன்ன தான தானதன
தந்த தனதன்ன தான தானதன-தனதான.

எத்தி இருகுழையை மோதி மீனமதின
முட்டி இடறியம தூதை போலமுகில
எட்டி வயவாகர வாரி வேலமுலையை எதிரசறி

எத்தி சையினுமொரு காப ராஜனமிக
வெறறி அரசுதனை ஆள வீசிஅடல
எறறி இளைஞருயிர் கோலு நீலவிழி மடமாதர

விததை தனிலுருகி ஆசை ஆகிஅவா
ககைகளுள மருவுபொரு ளான ஆகுமவரை
மெதகதை தனிலுருகி மோகமாகிவிட அதனமீமல

வெட்க மிலைநடவு மேகு மேகுமினி
வறற வரை அழையு மாத ரேனமுன
விடட படிறிகடம நேச ஆசைகெட அருளவாயே

ஓதத வரிகமுகு வாளை தாவுபுனல
அதத நகரமர சான வாளநிரு னை
ஓககு நினைவமுனி லாமல வாகுபெல நிலைகூ ற

உ ய ற கருமனடலை வீமன வேலவிசயன
வெறறி நகுலசக தேவ ரேதனிலும
ஓத்து ழுடுகிவிடு பாகன் சாளமில அசுரேசன்

பதது முடிகளதக ளாக வாகுஇரு
பதது மொருகணையில வீழ நேரவுணா
பட்டு மடிய அமர மோது காளமுகில மருகோனே

பசசை மிலையரு வீர வேலமுருக
கூடட நிருதகுல கால வானவகள
பததி உடனடியில வீழ வாழ்வுதவு பெருமாளே.

(இ-ள) வரி ஒத்த கமுகு-கீற்றுகளை ஒன்றற்கொன்று இடை வெளியால ஒததுள்ள கமுகமரத்தை, வாளை தாவு புனல்-வாளமீன் தாவுகின்ற நீர் வளமுடைய, அத்திநகரம் அரசு ஆன வாள்நிருபன்-அஸ்தினபுரிக்கு வேந்தனை வாட்

போரிற் சிறந்த துரியோதனனுக்கு, ஓகும் நிணவுமுன் நிலாமல்-தன் உதவியைபபெற வேண்டுமென இசைந்த எண்ணத்துக்கு முரபட்டுத் தோன்றாமல், வாகுபெலம் நிலைகூற-அவனுடைய தோள்வலியின் நிலைமையினை வீம னுக்கு எடுத்துச் சொலலி, உறற தருமன் அடலவீமன்-சாந்தம் பொருந்திய தருமநந்தனனுக்கும போரைச் செய் யம் வீமசேனனுக்கும், வேல்விசயன் - படைத்தொழிலில் வலல அருச்சுனனுக்கும், வெற்றிநகுல சகதேவா-வெற்றியை யடைய நகுலனுக்கும் சகதேவனுக்கும், தோதனில ஒத்த முடுகி விடுபாகன-தேரிலே மனமனிரும்பிச செலுததுகின்ற சாரதியும், வாள் அமரில் அசுரேசன்-வாடபோரிற் சிறந்த வனுகிய இராவணனுடைய, பதது முடிகள தகள் ஆக பத்து முடிகளும் பொடியாகவும, வாகு இருபதுதும ஒருகணையில வீழ-இருபது தோளகளும் ஒபபற அம்பொனறினால நிலத்தே விழவும, நேர அவனா பட்டுமடிய - போரில எதிரத்துவந்த இராககதாகள அமபாலே தாக்கபபட்டு இறகவும், அமா மோது காளமுகில மருகோனே-சண்டை யில் தாக்குகிற கரிய மேகமபோலும் நிறதையுடைய திரு மாலுக்கு மருமகனே!, பசசைமயிலில வருவீர-பசுமை மயி லின்மேல ஊரநதுவருமை வீரனே!, வேல முருக-வேற படை யையுடைய முருகனே!, துட்டநிருதா குலகால-தீயோரா கிய அரக்கா கூடடதுகு யமனிப போனறவனே!, வான வாகள் பக்தியுடன அடியில வீழ-தேவர்கள் அன்போடு திருவடிகளிலே வணங்க, வாழ்வு உதவு பெருமாளே-

பேரினபப பெருவாழவைத தந்தருளும் பெருமானே[1], இரு குழையை எதிர்மோதி-இரண்டு குண்டலங்களையும் தாகி, மீனம அதில முடடி இடறி-சேலமீனின் மேல வீழ்ந்து முட்டி அதனைக்களளி, யமதூதாபோல முகில எட்டி-யம தூதுவாபோலக கோபமிகுந்து மேகம்போன்ற கூந்தலின் அருகு சென்று, வாபவா கரம் வாளை-வீராகரத்தே வைத திருகுகும வாளையும், வேல முனனை-வேலின் நுனியையும, எதிர சீறி எதிரே கோபித்து, எத்திசையினும் - எலலாத திக்குகளிலும, ஒரு காமராஜன் மிக வெற்றி அரசு தன ஆள ஒபபற்ற மனமதன வெற்றியோடு கூடிய தனது அர சாட்சியைச செலுத்தும்படி, வீசி அடல எற்றி-வீசிச சண டையிலகொன்று, இளஞா அருமை உயிர கோலும்-மைந தாகளுடைய அரிய உயிரை வளைத்துக கொள்ளும், நீலம விழி மடம் மாதர்-நீலநிறம் பொருந்திய கணகளையுடைய மடபபம பொருந்திய பெணகளுடைய, விதைதனில உருகி-மாயவித்தைகளில மனமுருகி, ஆசை ஆகி-ஆசை மிகுந்து, அவர கைகளு உள-அவருடைய கைகளுள சிக்கி, மருவு பொருள ஆன ஆதும்வரை - கையில் பொருந்திய பொருள் முடியும வரையில, மெதைதனில உருகி மோகம ஆகிவிட அதன்மேல-மெதைதையின்மேல மனமுருகி மோகம மிகுதலினால, வெடகம இலை நடவும் ஏகும் ஏகும் - பொரு ளிலலாமல இங்கே இருகின்றீரே உமக்கு வெட்கமில்லையா நடவுஙகள்; போங்கள்; போஙகள், இனி மறறவரை அழை யும் மாதரே என - இனிமேல பொருளுள்ள மற்றவர

கள அழையுங்கள மாதாகளே என்று சொலலி, முன்விட்ட படிறிகள் தம-முன்னே தெருவிலே விடட வஞசகிகளின் மேலுள்ள, நேசம ஆசைகெட அருளவாய-மிகக ஆசையா னது அழிய எனகது அருளபுரிவாய எ-று.

(வி-ரை) வயவா-வீரா. முகில-கூந்தல. அடல-போர். கோலுதல-கொளளுதல. மடமாதா - மடபபதனதையுடைய பெணகளது மடபபம - கொளளுதலகொணடு கொணடது விடாமை. விதனதை-பொயயாகக காட்டும செயலகள. ஏகும் ஏகுமென்ற அடுகது விசாரவப பொருளில வநதது படிறிகள்-வஞசனையுடையவாகள. வரிகமுகு-கீறுறையுடைய பாக்குமரம நீரவளம மிகுதி கூறுவார 'வரிகமுகு வாளை தாவுபுனல' என்றார

'வெள்ளத்தடங காசினவாளை வேரிகமுகின் மீதேறி
தூளளி முகிலக கிழிதது மழைததுளியோ டிறஙகும சோ
ணை' என்று பிறருங் கூறியது காண்க. [டா'

திருபன-அரசன. வாகுபெல கிலை - தேர்வலலியின் தன்மை. மலயுததததில சிறநதவனதலின 'அடலவீமன' எனறும், படைக்கலப பயிறசியில மிககோனதலின 'மேலவி சயன' எனறும, கூறினர. ஆசசுனன தேரிலேயனறி ஏகுல சகாதேவர தேராகளிலேயும் பாகனாக அமாநது தேரைச் செலுததினது அவனது பெருஙகருணையே என்பார, 'ஏகுல சகாதேவர தேரதனிலும ஓர்த்துமுடுகிவிடும பாகன' என்றார. உம்மை இழிவுசிறபபு. முடிகள் என்புழி முற்றும்மை விகாரத்தாற றொக்கது. சந்தம் நோக்கி வாகிரு எனப

புணரற்பாலது வாகு-இரு என புணராது நின்றது. காள முகில-கருமேகம்; இங்கு அநிஷ்முடைய இராமபிராணைக் குறித்தது. நிருதா குல காலன-அரக்கருடைய குலத்துக்கு இயமனீப போலபவன். (50)

பொது

51 தனத்ததன தனதத்தன தனதத்தன தனதீத்தன
தனதத்தன தனதத்தன-தனதான.

குறிபபரிய குழறகுமதி துதபபுருவ விலுககுமிரு
குழைகுமவடு விழிகுமெழு குமிழாலும்

கொடிபபவள இதழகுமிரு சுடாத்தாள நகைகுமமு
திலுகுமிக உறததழுவு குறியாலும்

அரப்பெரிய தனகுமல நடைகுமினி னிலைடகுமல
ரடிகுமிள நகைகுழளம் அயராதே

அகத்தியனெ டுரைத்தபொரு ளளிததருளி அரிபபிரம
ராளப்பரிய பதகமலம் அருள்வாயே

கறுத்தடரு மரகரணி கருகுலைய நெருகிலொரு
கணத்திலவா நிணததகுடல கதிவேலால்

கறுத்தருளி அலகணறு சுராகவாகள் பதிகுரிமை
அளிததிடரை அறுத்தருளும் அயில்வீரா

செறுததுவரு கிரிதிரள்கள் திடுக்கிடவல மருபபைஅரி
சினத்திலெடு பறித்தமர்செய் பெருகானில்

செலகருதி அரகொடிய சிலைக்குரவா கொடித்தனது
சிமிழ்த்தனமு னுரத்தழுவு பெருமாளே.

(இ-ள்) கறுத்த அடரும அரக்கர் அணி-கோபித்துப் போரில் நெருங்குகின்ற இராக்கதருடைய கூட்டம், கருகு லைய நெருக்கி-ஒருங்குகெடும்படி தினபுறுத்தி, ஒரு கணத் தில-ஒரு கணப்பொழுதினுள, அவர் நிணத்தகுடல-அவரு டைய கொழுப்புள்ள குடலை, கதிர்வேலால்-ஒளியையுடைய வேற்படையினால, கறுத்த அருளி - கோபித்தருளி, அலக் கண உறு சூரர்க்கு-அவரது தீய செயலினால துன்பப்படு கின்ற தேவர்களுக்கு, அவர் பதிக்கு உரிமை அளித்து-அவர் கள தலைநகரிய இந்திரனுக்கு அமராவதியின அரசுரிமை யைத் தருதலால, இடரை அறுத்தருளும் மயிலவீரா-வருத் தத்தை ஒழித்தருளும் மயிலவீரனே!, செறுத்த வரு கரி திரளகள திடுக்கிட-கோபித்துவரும் யானைகூட்டங்கள் திகிலடைய, வலமருப்பை அரிசினத்தினோடு பறித்து-வலிய கொம்புகளைக் கோபத்தினோடு ஒடித்து, அமர் செய் பெரு கானில செல கருதி-போர் செய்கின்ற பெரிய காட்டிலே போக நினைத்து, அக் கொடிய சிலை குரவர்-மிகவும் கொடிய தொழிலையுடைய வில்லைத் தாங்கிய வேடர்களுக்கு, கொடி னைய சிறிய தனம-மகளாகிய கொடிபோலும் மேனமை யுடைய வள்ளிநாயகியாரின கச்சைக கட்டிய ஸ்தனங்களை, முன்உற தழுவு பெருமாளே-முன்னே சென்று தழுவுகின்ற பெருமானே!, குறிப்பு அரிய குழறகும் - உவமை இன்ன தென்று குறித்துச சொலலுதற்கு அருமையான கூகதலா லும, மதிமுகத்தகும்-பிறையை ஒத்த நெற்றியாலும், புருவம் வில்லுகும்-வில்போன்ற புருவத்தாலும், இரு குழைகும-

இரண்டு குண்டலங்களாலும், வடு விழிக்கும் - மாம்பிஞ்சை யொத்த கண்களாலும், எழு குமிழாலும் - தோனறுகினற குமிழம்பூப போனற மூககாலும, கொடிபவளம் இதழ்ககும்- கொடியாகப பூககும பவழமபோலும சிவநத இதழாலும், மிகு சுடா தரளம நகைககும்-மிகுநத ஒளியையுடைய முத தைபபோனற பறகளாலும், அமுதினுககும மிகஉநத தமுவ குறியாலும-அமுதத தினுககும சுவையில மிகுநத புணரசசிக குறிபபாலும, ஆ பெரிய தனககும-மிகவும பெரிய ஸத னஙகளாலும அனம நடைககும-அனனமபோனற நடையா லும, மினின இடைககும-மினனலையொதத இடையாலும, மலர அடிககும்-தாமரை மலரை நிகாதத அடிகளாலும, இளமை நகைககும் - புனனகையாலும, உளம அயரா து- மனம சோாவடையாமல, அகததியனெடுஉரைதத பொருள அளித்தருளி-அகததியமுனிவனுககு உபதேசிதத பிரணவ பொருளை உபதேசிதததருளி, அரி பிரமா அளபபு அரிய பதம கமலம அருளவாய-திருமாலுககும பிரமனுககும அள விடமுடியாத பெருமையையுடைய திருவடித தாமரைகளை எனககு அருள செயவாய எ-று.

(வி-ரை) மதி ரணடு பிறை- வடுவிழி-மாம்பிஞ்சின பிளவையொதத கண. குமிழ்-மூககு; ஆகுபெயா. கரள நகை-முதலுபோலவெணமையானபல. அமுது-இகழறல• தனககும் என்புழி அதுசச சாரியை விகாரத்தால் மெறக்க து. மினின் இடை-மின்னலைபபோல் தோன்றி மறையும இடை. இடை மிகசுலணியதாக இருத்தலின் உணடோ இல்லையோ

என்று ஐயங் கொளுமாறு மினனுங் கொடிபோல ஒருகால் தோன்றியும் பிறிதொருகால தோனறாமலு மிருகருமை என் பது பறறி மினனலே மகளிர் இடைகது உவமையாகக் கூறு வது புலவாமரபு. இதுபறறியே திருநாகைத்தலவருமை,

'அங்கைபோல வயிறணிந்த வலஞ்சுழி யமைகொடஞ்சூழ்
கங்கையின சுழியலைகுங் கணிகொளா வுடங்கிடையை
யுணடெனத தமா மதிபபா தோகைநீ பிறரெலலா
முணடிலலே யெனவைய மலலதென வுணாவரிதே'

எனக் கூறுவாராயினர

அகததியனெடு உரைகதபொருள - அகததியருகது உபதேசித்த பிரணவபபொருள 'அகத்தியனுகது ஓத்து உரைககும குருவே' என்றருளிச செய்தார **அருணகிரி சிவாசாரியரும.** கறுததல-கோபித்தல; கடபபு எனனும உரிச் சொலலடியாகப பிறநத தொழிலபெயர, கறபபும சிவபபும் வெகுளிபபொருள (தொல) அலகண்-துனபம செயுத்து வரு கரித்திரள்கள - கோபிதது வரும யானைகூடஙகள் அரிசினம்-கோபம 'அரிசினததால எனறதாய் அகறிடினும்' என்ற ஆழ்வார் திருவாகினும அரிசினம் இபபொருட்டாதல காண்க. அறகொடிய சிலைகரு வா-மிகவும் கொடிய வில்லையுடைய குறவர. கொடிய சிலைகது என்றது உடையான தொழில் உடைமையின்மேல ஏறறிக கூறபபட்ட உபசாரவழக்கு. சிமிழ் ஸ்தனம் - சிமிழை ஒத்த ஸ்தனம். உறத்தழுவுதல் பொருந்த அணைதல. (51)

வேளூர் (வைதீசுவரன் கோயில்)

52 தனந்த தத்தன தானன தானன
தனந்த தத்தன தானன தானன
தனந்த தத்தன தானன தானன-தந்ததான.

கிளைந்த துப்பிதழ் தேனுல நேரென
மறைந்த ரித்தக ணாலால நேரென
நெடுஞ்சு ருட்குழல் சீறுக நேரென நெஞ்சினமேலை

நெருங்கு பொற்பண மாமேரு நேரென
மருங்கு நிட்களை ஆகாச நேரென
நிதம்ப முகனா பூணுர நேரென நைந்துசீவன்

குளைந்தி தம்பட வாயபாடி யாதர
வழிந்த மைதடீண மேலவீழு மாலொடு
குமண்டை யிடுடை சோராவி டாயில மைந்துநாபி

குடைந்தி ளைபபுறு மாமாய வாழ்வருள
மடந்தையாகொரு கோமள மாகிய [வேன்
குரங்கைபொத்திழல வேனுமை னுலையமெனறு சேர்

மறைந்த சுகரிபா போராட வேயொளி
யிருந்து நறுமய வாய்மீள வேயவன்
மனங்க ளிதனிட மாமேரு நேரெனு நெஞ்சவாலி

மதஞ்செ குதனிட வீரன தோர்கணை
வலைந்த விறசர மீதேவ வானரம்
வலைந்து சுற்றினு மேயோடி யாடிய நைந்திமைவ

அறைந்த மைத்தநு மாமேரு மாகடல்
வரம்ப டைத்தனின் மேலேறி ராவண
னரண்கு லைத்தெதிர் போராடு நாரண மைந்தனை

அரங்கன் மைத்துன னேளே கலாபியின
விளங்கு செய்பதி வேலா யுதாவிய
னலங்க யபதி வாழவான தேவாகள தம்பிரானே.

(இ-ள்) மறைந்த சுகரீபா போராட-வாலிககு முன் னிறகலாறறு மறைநத சுகரீபன சணடை செயயவும், ஒளி இருநது நலதயவாய் மீள - ஒளிதத்திருநது சிறநத இராம பிரான கருணை தனக்குண்டாக மீளவும, அவன மனம் களிததிட-அவனுடைய மனம் மகிழசசி அடையவும், மாமேரு நோ எனும் நெஞசம் வாலி-பெரிய மேருமலைக்கு நிகரென்று சொலலும நிலைகலஙகாத மனத்தையுடைய வாலியினுடைய, மதம் செகுதிட - செருக்கை அழிகக, வீறு ஆனது ஓர கணை-மேன்மைபொருநதிய ஒபபற்ற அம்மை, வளைந்த வில சரம்மீது வை-வளைந்த வில்லினது போக்கிலே விட, வானரம் வளைநது சுறறினும் ஓடி ஆடி வணஙகி மேவ-குரங்குகள் வளைநது சுறறிககொண்டும் ஓடியும ஆடியும் வணஙகிகொணடு மிருபப, அறம் தழைதது-தருமமானது செழிகக, அதுமாலேடு மாகடல வரம்பு அடைத்து-அனுமானுடன் பெரிய கடலின கரையைக்கட்டி, அதின்மேல ஏறி-அக்கரையின் மீது சென்று, இராவணன் அரண் குலைத்து-இராவணனுடைய கா வலகளை அழித்து, எதிர்போராடு காரணன்-எதிர்த்துச சணடைசெய்யும் திரு மாலின், மைந்தன் ஆன அனங்கன் மைதுனன் வேளே-மன்மதனுக்கு மைத்துனனான முருகனே!, கலாபியின் விளங்கு செய்ப்பதி வேலாயுதா-மயிலின்மேல் விளங்குகின்ற

வயலூரிலவாழும வேலவனே!, வியன் நலம் கயம்பதிவாழ்வு ஆன தேவாகள தம்பிரானே-அகன்ற நன்மையுடைய திரு வாஜைகாவில் வாழவும் ாருந்திய தேவாகட்குதலவனே!, நிறைந்த துப்பு இதழ ஊறல-செம்மை முறறுப்பெற்ற பவ ளத்தைஒத்தஉதடிடனது ஊறல. தேன நோ என-தேனுக்கு ஒபபாகுமென்றும, மறும தரித்தகண் - கொலையைத தமமி டத்தே பெ, றுளள கணகள, ஆலாலம் நோ என-ஆலகால விஷததுககு ஒபபாகுமெனறும், நெடும்சுருள் குழல-நீண்ட சுருண்ட கூந்தல, நீமூதம் நோ என-நீருண்ட மேகத்தை ஒக்குமெனறும, நெஞகினமேல நெருஙகு பொனதனம்- மாாபின்மேமேல ஒனறோடொனறு நெருக்கமாக எளர்ந் துள்ள பொனனிபப வாயநத ஸ்தனஙகள, மாமேரு நோ என-பெரிய மேருமலையை ஒகுமென்றும், மருஙகு நிட்க ளம் ஆகாசம் நோ என இடை அருவமாகிய ஆகாயததை ஒக்குமென்றும, நிதமபம் முகணா பூணரம் நோ என-கடி தட்டபிரதேசம்மூனறுதிருகண்களோயுடைய சிவபெருமான் சூடியுளள ஆபரணமாகியபாம்மை ஒக்குமெனறும் புகழ்ந்து சொலலி, சீவன மருநது-உயிர் வருந்தி, குறைந்துஇதம்பட- ஊக்கம் குறைநது இன்பம் உணடாக, வாய் பாடி-வாயால் பாடி, ஆதரவு அழிந்து-ஆசை கெட்டு, அழைத்து அணை மேல் வீழும் மாலொடு - அழைத்துப் படுக்கையின் மேல் விழுகின்ற மையலுடன், குமண்டை இட்டு - மண்டி யிட்டு,உடைசோரா-ஆடைநெகிழ்ந்து, விடாயில்அமைந்து- இளைதது, காபி குடைந்து இளைப்புஉறும் மாமாயம்வாழ்வு

அருள்-வலிமையுளள உந்தியென்னும் மடுவில திளைத்து இளைப்பை அடைகின்ற பெரிய மாயமான வாழ்வைக் கொடுக்கின்ற, மடந்தையாகிய-பெண்களுக்கு, ஒரு கோமாளம் ஆகிய குரங்கை ஒத்து உழலவேண்டி - ஒரு பரிகாசமுடைய குரங்கைபோல வருந்தவேண்டி? மனோலயம் என்று சோவேன்-மனோலயத்தை என்று அடைவேன எ-று.

(வி-ரை) ஆலாலம-ஆலகாலவிஷம மாயம தரித்தகண்-கொலைத்தொழிலிட பூண்டுளள கண், நோகுகுணாகுத் தனபஞ செய்தலால இவவாறு கூறினார் நெடுஞசுருள குழல-நீண்ட சுருண்ட கூந்தல சீமூதம-நீருண்ட மேகம். பொற்றனம் - பொன்போனற நிறத்தையுடைய ஸ்தனம். மருங்கு நிட்கள ஆகாசம் இடை துண்மையினால கணகளுக்குப புலபபடாமையால, இவவாறு கூறினார். பூணாரம் என்றது-பாம்பைக குறிததுப பின ஆகுபெயரால படதனை உணாததிற்று. மாதா மயலில சிகிக கைபபொருள் இழந்து, இம்மை யின்பமுங்கெடடு அலைவேனே எனபார, 'குரங்கை ஒத்துழலவேனே' என்றார். மனோலயம-மனம் செயலறறு ஒடுங்கும் நிலை. இதனை இவவாசிரியரே **கந்தரலங்கார** என்னும நூலின்கண,

'தூசா மணியுந் துகிலும புனைவாளை
நேசா முருகா நினதன பருளம
ஆசா நிகளந தகளா யினபின
பேசா வணுபூ திபிரா னதுபோல'

என்றருளிச செய்தது காண்க.

அனங்கன்-மன்மதன். கலாபி-மயில். கயபதி-திரு வானைக காவுகரு யானை பூசித்த காரணத்தால இப்பெயர் வந்தது. இது திருசசிராபபளளி ஜிலலாவி லுளளது. (52)

திருவருணை

53 தான தத்த தந்த தான தத்த தந்த
தான தத்த தந்த-தனதான.

தோத கம்பெ ரும்ப யோத ரத்தி யங்கு
தோகை யாக்கு நெஞ்சம அழியாதே

சூலை வெபப டாந்த வாத பித்த மென்று
சூழ்பி ணிக்க ணங்கள அணுகாதே

பாத கசச மனதன மேதி யிறபு குந்து
பாசம் விடடெ றிந்து பிடியாதே

பாவ லறகிரங்கி நாவ லாகி சைந்த
பாடல பிகக செரு சொல கரமேவணும்

முபத மிகக விருது நாத மெயகக டமப
வீர பதர கந்த முருகோனே

மேரு வைபபி ளந்து சூர னைகக டிந்து
வேலை யிறு ளைந்த கதிவேலா

கோதை பொற்கு றிஞ்சி மாது கசச ணிந்த
கோம ளகரு ரும்பை புணர்வோனே

கோல மூறி லஙகு சோண வெறபு யாந்த
கோபு ரத்த மர்ந்த பெருமாளே.

(இ-ள) வேதம மிகக விந்து நாத-வேதத்தாலே மிகுத்துச் சொல்லப்பட்ட விந்துநாத தத்துவங்கட்குத் தலைவரே', மெய் கடம்ப-உடம்பிலே கடப்பமாலை தரித்த, வீரபத்திர

மனத்துணிவும் சிரேட்டமு முடையவனே!, கந்த முரு கோனே-கந்தனுகிய இளையோனே!, மேருவை பிளந்து-மேருமலையை வெட்டி, சூரனை கடிந்து-சூரனைக கொன்று, வேலில்பில துளைந்த கதிர்வேலா - சமுத்திரத்தில முழுகிய ஒளியையுடைய வேற்படையை உடையவனே!, கோதை பொன குறிஞ்சி மாது-பூமாலைபோலும் அழகுவாயந்த குறிஞ்சிநிலப பெணணுகிய வளளிநாயகியின, கசசு அணிந்த கோமளம குரும்பை கசசைத தரிதத மிருதுவான தென் னம பிஞ்சை ஒத்த ஸ்தனங்களை, புணர்வோனே - தழுவுப வனே!, கோலம உறறு இலங்கு-அழகுபெறறு விளங்கு கினற, சோணவெயபு-சோணமலையினகண், உயாந்த கோபு ரத்து அமாந்த பெருமாளே-உயாந்த கோபுரத்தில எழுந் தருளியுள்ள பெருமானே!, தோதகம் பெருமை பயோ தரத்து - வஞ்சகமுளள பெரிய ஸ்தனங்களோடு, இயங்கு தோகையாககு-நடமாடும் பெணகளுககு, நெஞசம் அழி யாது-மனமுடையாதபடிககும, சூலை வெயபு-சூலையும் சுர மும், அடாஅத வாதம் பித்தம்-மிகுந்த வாதநோயும் பித்த மயக்கமும், என்று-என்றுசொல்லுகின்ற, சூழ்பிணி கணங் கள்-சூழ்ந்த நோயின் கூட்டங்கள், அணுகாது-சேராதபடிக் கும், பாதக சமன-கொடியவனுகிய யமன், தன் மேதியில் புகுந்து-தனது எருமைகடாவின்மேலேறி, பாசம் விட்டு எறிந்து பிடியாது-கயிறறை விட்டு வீசிப பிடியாதபடிக்கும், பாவலற்கு இரங்கி நக்கீரதேவருகதுமனமிரங்கி, நாவலர்க்கு இசைந்த-நாவில் வலல அவர்க்குப பொருத்தமாக அருள்

செய்த, பாடல மிகக செம் சொல்-பாடலகளில சுவை மிகுந்த செவிய சொறகளை, தரவேணும் - அருள்புரிய வேண்டும் எ-று.

(வி-ரை) பயோதரம-ஸ்தனம. பிணிகக்கணங்கள-4448 நோய்களும பலவகைக கூட்டங்களாக இருததலின் பிணிக் கணங்களெனறார. பிணி, மூபபு, சாகக்காட்டை ஒழிகக எனகருப பிரணவசசொலலை உபதேசிகக்வேண்டுமெ என பார, பாதகசசமன. . செஞசொல தரவேணும்' எனறார், விந்து-சுத்தமாயை.

குரும்பை-ஆகுபெயரால ஸதனதனை உணாத்திறறு()

சோலமலை

54 தானதனத் தானதனத தானதனத தானதனத்
தானதனத தானதனத்-தனதான.

சேலையடாத தாலமிகுத தேயுழையைச சீறிவிதிாத
தூறுசிவடை பேறுவிழிக கடையாலே

தேனிரதத தேமுழுகிப பாகுநிகாத தாரமுதத்
தேறலெனக கூறுமொழிச செயலாலே

ஆலிலையைப போலும்வயிற றூலனகத தாலதரத்
தாலிரதத் தாலும்வளைப பிடிவோமேல

ஆசையினைத் தூரவிடுத் தேபுகழ்வுற றேபரியநற்
றூளிணையைச சேரெனக கருள்வாயே

காலனெமைப்ப பாதமெடுத தேயுதையிட் டேமதனைக்
காயளரித் தேவிதியிற றலையூடே

காசினியி ல காண இரப போன்மதியைச சூடியெருத
தேறிவிரித் தூருதிரைக கடலமீதில

ஆலமிடற றுணியபத தோலையுடுத் தீமமதுற்
றுடியிடத் தேயுமைபெற றருளவாழ்வே

ஆழியினைச சூரனெவ ல பேழையிலதொட் டாவிதுணித்
தாகிதிரு சோலைமலைப பெருமாளே.

(இ-ள்) காலனை-யமனை, மெய பாதம எடுத்து-உணமை வடிவான திருவடியைத தூககி, உதையிட்டு - உதைதது, மதனை காய எரித்து-மனமதனைச சுடுமபடி நெறறிக கண ணால எரிதது, விதியின தலை ஊடு-பிரமனது தலையோடடில, காசினியில-பூமியில, காண இரப்போன-யாவரும பாாகதும படி பலியை இரபபவனும, மதியை சூடி-பிறைசச நதிரனைத தரிததவனும், எருதது ஏறி - எருதின்மேலேறினவனும், விரித்து ஊருதிரைக கடல மீதில விரித்து தவழகினற அலையையுடைய கடலிலுணடாகிய, ஆலம மிடறறுணை - விஷததையுடைய கண்டதையுடையவனும், இபம தோலை உடுத்து-யானையினதோலை அணிந்து, ஈமம அது உறை ஆடி-சுடலை இடத்துசசோறறு ஆடுகின்றவருமாகிய சிவபெருமா னிடத்து, உமை பெறறருள வாழ்வே-உமாதேவியாா பெற் றருளிய செலவமே!, ஆழியினை-கடலையும், சூரனை-சூரனை யும், ஏழ்வெறபு-ஏழுமலைகளையும், அயில தொட்டு-வேலை விட்டு, ஆவிதுணிதது உயிரைக் கொன்று, ஆதி திரு சோலை மலை பெருமாளே-பழைய அழகிய சோலைமலையில வாழும் பெருமானே!, சேலை அடாத்து-சேலமீனை வென்றும், ஆலம்

மிகுத்து விஷத்தினும் சிறந்தம், உழையை சேறி - மானைக் கோபித்தும, விதிர்த்து-அரிகள சிதறி, ஊறு சிவபபு ஏறு விழி கடையால - மிகுந்த சிவபபையு டைய கணகளின் கடைப பாவையாலும், தேன் இரதது முழுகி-தேனின் சுவையில முழுகி, பாகு நிகாதது பாகை ஒத்த, அமுதம தோல எனஅரிய ஆ அமிாததைத ஒதத தேனைனறு, கூறும் மொழி செயவால-சொலலுகினற சொலலைச சொல வகையாலும், ஆல இலையை போலும வயிறருல-ஆலிலையை ஒதத வயிறருலும, அளகததால-கூநதலாலும, அதரததால-உதடடாலும, இரததததால-இரததததை ஒதத அலகுலாலும் வளைபபிடுவோாமேல-ஆடவா மனஙகளைக கவாவோராகிய பெணகளினமேல, ஆசையினை தூரவிடுதது-ஆசையை அகல வோட்டி ஒழிதது, புகழ் உறறு-புகழைப பெறறு, பிரிய நல தாள இணையை சேர எனககு அருள்வாய்-அனபையடைய அழகிய இரண்டு திருவடிகளையும சேரமபடி எனககு அருள் செயவாய எ-று.

(வி-ரை) நறருள என்றார பிறவிகளடலுககு மருந்தாக வின; 'கறறதனலாய பயனென கொலவாலறிவன நறருள் தொழாஅ ரெனின்' என்னும திருககுறளுக்குப பரிமேலழகர் இவவாறு பொருளுரைத்தல காணக.

சிவபெருமான் யானையை யுரிதது அதன் தோலை உடுத்துக் கொண்டாராதலின் 'ஆனையுரித் தோலை யுடுத்து' என்றார. உலகமெலலாம் அழிந்து சுடுகாடாயினபின் மீண்டும் உலகத்தைத தோற்றுவிக்கப் பஞ்சகிருத்திய நடனம் சிவ

பெருமான் செய்வார் ஆதலின் 'ஈம மதுற்றுடி' என்றார். இதனை,

'கோயில சுடுகாடு கொலபுலித்தோ னலலாடை
தாயுமிலி தநதையிலி தான்றனியன காணேடு
தாயுமிலி தநதையிலி தானறனிய ஞயிடினுங்
காயிலுல கணைத்துங கறபொடிகாண் சாழலோ'

எனவரும் திருவாககானும் அறிக.

ஈமமது-அது பகுதிபபொருள் விகுதி. (54)

பொது

55 தனதன தானத தனநத தனதன தானத தனந்த
தனதன தானத் தனந்த தனதான.

பழுதற ஓதிக கடநது பகைவினை தீரத துறநது
பலபல யோகத திருநது மதராசன்

பரிமள பாணத தயாநது பணிமட லூரதற கிசைந்து
பரிதவி யாமெத் தநொந்து மயலற

அழுதழு தாசைப் படுங்க ணபிநய மாதாக கிரங்கி
அவர்விழி பாணத துநெஞ்சம் அறைபோய்நின்

றுரிவது யானமுற பயந்த விதிவச மோமய றையுன்ற
னருள்வச மோஇப ரமநதெ ரிகிலேனே

எழுதரு வேதத துமன்றி முழுதினு மாயநின் குமெந்தை
எனவொரு ஞானக குருந்தா உளமேவும்

இருவுரு வாகித துலங்கி ஒருகன தூணிற பிறந்து
இரணிய னாபைப பிளநத தனியாண்மை

பொழுதிசை யாவிக் ரமனதன் மருகபு ராரிக்கு மைந்த
புளகப டீரக் குரும்பை உடன்மேவும்

புயலகரி வாழச சிலம்பின் வனசர மானுக் குகந்து
புனமிசை ஓடிப புகுந்த பெருமாளே.

(இ-ள) எழுதரு வேதததும-எழுதுவதற்கு அருமை யான வேதங்களிலும, அனறி முழுதினுமாய் நிற்கும் எநதை என-அலலாத எலலாப பொருளகளிலும அபபொருளகளே தானென்று சொலலுமபடி இருபபான என் தந்தையாகிய பரம்பொருளெனறு சொலலிய, ஒரு ஞானம் குருந்தா-ஒப பற்ற ஞானததின் கொழுநதுபோனற பிரகலாதருடைய, உளம் பேமவும-நெஞசில அமாநது வாழும், இரு உருவு ஆகி துலஙகி-மனிதனும சிஙகமுமாகிய இரண்டு வடிவங்களோடு விளஙகி, ஒரு கனதூணில பிறநது-ஒரு பெரிய தூணிலே உறபவிதது, இரணியன மாபை பிளந்த - இரணியனது மாபைக கூறுசெயத, தனி ஆணமை-ஒபபறற ஆணதன மையையுடைய, பொழுது இசையா-சூரியனும ஒபபாகாத, விசரமன்தன மருகோனே - வீரஞகிய திருமாலின் மரும கனே!, புராரிககு மைநத-சிவபெருமானுககு மைநதனே!, புளகம படரம குரும்பை உடனமேவும்-அரும்பிய சந்தனம் பூசிய ஸ்தனங்கள் பொருந்திய, புயலகரி வாழ-தேவசேனை யார் வாழ்ந்திருப்பவும், சிலம்பின் - மலைச்சாரலில (வசித் திருந்து), வனசரமானுககு உகநது - வேடா பெணணை விரும்பி, புனம்மிசை ஓடி புகுந்த பெருமாளே - கொலலை நிலததில விரைந்துசென்ற பெருமானே!, பழுது அற-ஐயந திரிபென்னும குற்றந் தீரும்படி, ஒதி கடந்து-கறறு அறி யாமையினினறும நீங்கியும, பகைவினை தீர துறந்து-பகைத்

தொழிலினை முறறுமு ஒழிதலும, பலபல யோகதது இருநது-பரபல முயறசிகளிலே இருநதும், மதராசன் பரிமளம் பாணதது அயாநத-மனமதனுடைய புஷபபாணத்தால் இளைதலும, பணமடல ஊதறகு இசைநது-பணமடலிறை செயத மாவினைச செலுததறகு விரும்பியும், பரிதவியா மெத்த நொநது - பரிதவிதலும மிகவும் வருந்தியும், மயலகூர-ஆசையானது அதிகரிகக, அழுது அழுது ஆசைப்படும் கண்-அழுது அழுது ஆசைபபடுகின்றகணணையுடைய, அபிநயம மாதாககு - அபிநயதைதச செயகினற பெணகளுககு, இரஙகி அவா விழி பாணதது-மனமிரஙகி அவாகளுடைய கண்ணகிய அமபினால நெஞசம அறைபோய நினறு-மனம கீழறபபோகி நினறு, அழிவது-பயனின்றி அழிந்துபோவது, யான்முனபயநத விதிவசமோ-அடியேன முனனளில் செயத விதியின செயலோ? மறறை உனதன் அருளவசமோ - அனறித தேவரகளுடைய கருணையின செயலோ?, இ பிரமம தெரிகிலேன-இம்மயககம் இன்னதெனத தெரியவிலலை எ-று.

(வி-ரை) பழுது-ஐபம திரிபு முதலிய குறறஙகளஞ்சுதல் இதுவோ அதுவோவென சநதேகிததல; திரிபு-ஒனறை மறறொன்றாகக் கொளளுதல.

'கணடபொருளை யிரடடறவே கருதலையத திரியவே
கொணட றிவாம'

என்பது சிவஞானசித்தியார.

மடலூர்தல்-ஒரு பெண்ணின்மேல காமங்கொண்ட ஒருவன அப்பெண்ணை அடைதற்கு அவளைப்போல ஒரு ருவத்தை பனைமடலில் எழுதிப பின் பனைமட்டைகளால் செய்யப்பட்ட குதிரையின்மேல ஊர்ந்துவர, அப்போது அவன் உடம்பினின்றும் காமநீர் வெளிப்படுமாயின் அவ னுல் காதலிக்கப்பட்ட அப்பெண்ணை மணஞ் செய்வித்த லும், அவ்வாறன்றி அவன உடம்பில உதிரம வெளிப்படு மாயின் அவ்னைக கொலலுதலும் ஆகிய வழக்கு. இவ்வழக் கைப பற்றிய செயயுளகள கோவைநூலகளில வருதல் காண்க.

அறைபோதல-ஊடறுக்கப்படுதல 'அறிவறைபோகிய' என வரும் சிலப்பதிகாரத்தால் அறிக.

எழுத்தருவேதம-எழுத்துவதற்கு அருமையாகிய வேதம். எழுதப்படாமையினுல வேதத்திறகு எழுத்தாக்கிளவி என றும் டெயா. பிரகலாதா-பிரகலாதாழ்வார. 'நீ சொலலும் அக்கடவுள எங்கே உளன எனக்குக் காட்டுக' என்ற போது 'அவன எங்கும் இருக்கின்றன். தூணிலும் உளன் துரும்பிலுமுளன்' என்று கூறிய செய்தியை, உள்ளிட்டு 'எழுத்தருஞானக குருநாதா' எனறார. ஞானக்குருந்தர்-பிரகலாதர; குருந்து-இளமையைக் குறித்தது. இருவுரு-நரசிங்க வடிவம். புராரி-சிவபெருமான, திரிபுரம் தகனஞ் செய்தவர.

(55)

பெரும்பற்றப்புலியூர் (சிதம்பரம்)

56 தனந்தத தந்தன தானன தானன
தனந்தத தந்தன தானன தானன
தனந்தத தந்தன தானன தானன-தனதான.

விடுங்கைக கொத்தக டாவுடை யானிடம
மடங்கிக கைசசிறை யானஅ நேகமும
விழுங்கப பட்டற வேயற லோதியா விழியாலே

விரும்பத தகுகன போகமு மோகமும
விளம்பத தகுகன ஞானமு மானமும
வெறுஞ்சுத தசசல மாய்வெளி யாயுயிர விடுநாளில

இடுங்கட் டைகுிரை யாஅடி யேனுடல
கிடந்திட டுதுதம ரானவர கோவென
இடுங்கட் டிசசுடு காடுப காமுன மனதாலே

இருந்திட் டுபபல வேகநி யாயினும
இருந்திட டும்பெற வேமதி யாயினும
இரணடிற றுக்கதெர ஞதியம நீதர இசைவாயே

கொடுங்கைப படட மராமர மேழுடன
நடுங்கச சுகரிவ ணேடம ராடிய
தூரங்கைச செறறும கோததி தூளெழு நிருதிசன்

குலங்கட் படடநி சாசரா கோவென
இலங்குகைக குடடழ லோனெழ நீடிய
குமண்டைக குத்திர ராவண னரமுடி அடியோடே

பிடுங்கக தொட்டச ராதிப னுரதி
பரியங்கொட டகுகரன் மாமரு காவியல
பரபஞ்சத் துகொரு பாவல னுரென விருதூதும்

பரசண்டச சொரசிவ வேதசி காமணி
பரபரதத துக்கொரு நாதச தாசிவ
பெரும்பற பபுலி யூதனில மேவிய பெருமாளே

(இ-ள.) கொடுங்கை பட்ட மராமரம் ஏழுடன-கொடுங்கைகள உண்டாகிய ஏழுமராமரங்களுடன, நடுங்க-நடுங்கும்படி, சுகரீவனுடு அமா ஆடிய - சுகரீவனோடு சண்டை செய்த, குரங்கை செறறு - வாலியைக் கொனறு, மகோததி நூள ஏழ - சமுததிரததில துகள உண்டாகும் படி, திருத்தசன-இராவணனது, குலங்கண படட - குலத்திலே சோதத, நிசாசரா-அரகாகள, கோவென-கோவென்று அலறும்படி, நிலங்கைகளுள்-இலங்கையிலே, தழலோனை ஏழ-அகனி தோனற, நீடிப - பவதாரண சிறநத, குமணடை-செலவச செருக்கையுடைய, குததிர ராவணனை-வஞசனையையுடைய இராவணனது, முடி அடியோடு பிடுங்க - முடிகள பதறறுமபடிகுமபடி, தொட்டசர அதிபனை-விடடகனனகுத தலைவராகிய இராமபிரான, அதிபிரியம கொள தகக - மிகக விருபப கொளளுதறகு உரிய, நல மருகா-நலல மருமகனே!. இயல பிரபஞசததுககு-அழகிய உலகததுககு, ஒரு பாவலனை என - ஒபபறற பாவலா எனறு, விருது ஊதும-வெறறிசசஙகை ஊதுகினற, பிரசண்டசொல சிவமேவதசிகாமணி - பெருமையுடைய சொலலையுடைய மனனகளகரம் பொருநதிய மெயதததின தலைபபிற சூடும் இரததினம் ஒபபவனே!, பிரபந்தநதுகக ஒரு நாத-தமிழ்நாதனுக்கு நாதனே!, சதாசிவ - எனறும மங்களம் உடையவனே!, பெருமடறற புலியூதனில மேவிய பெருமாளே - சிதம்

பாத்தில எழுநதருளியிருகுகும பெருமா ?ன!, விடும்மைக்கு ஒத்த கடா உடையானிடம் - கைகொதத எருமைக கடா வையுடையவனுகிய யமனிடம், மடஙகி - அடஙகி, கைச் சிறையான அநேகமும-கைவசத்தி லிருகுகினற எலலாமும், விழுஙகபபடடு அற - கவளீகரிகக படடு மிகுதியும, அறல ஓதியா விழியால - கருமணலை ஒதத கூநதலையுடைய பெண் களின கணகளால, விருமபத்தகான பொகமும மோகமும- விரும்பததகாகனவாகிய போகமும ஆசையும, விளமபத தக் கன ஞானமும-கொலலத்தகாகனவாகிய அறிவிறை ஞானமும், வெறுமை சுத்த சூனய ஆய் - வெறுமை பொயயாகி, வெளிபாய் விடும் நாளில-உடலைவிடடு வெளிபபடடு உபிரவிடுமபொழு தில, இடும் கடடைககு இரையாய - அடுககுகினற கட் டைககு இரையாகி, அடியேன உடல கிடநதிட்டு-அடியே னுடைய தேகம பூமியிற கிடநது, தமர ஆனவர கோவென- சுற்றததார கோவெனறலற, இடம கடடி - பாடை கடடி, சுடுகாடு புகாமுன்-சுடுகாட்டைச சேவதறகு முனபு மனத தால செதது, பெற கதியாயினும - கதி பெறுவதறகாவது, இருநதிட்டு மதிபெற ஆயினும - மனத்தோடிருநது நல லறிவை பெறுதறகாயினும, இரணடில - இவவிரணடு தன் மைகளில, தகக தை ஓர ஊதியம் - பொருநதியதாகிய ஓர் இலாபததை, நீ தர இசைவாய-நீ எனகுகு கொடுபபதற்கு மனம் பொருந்துவாயாக எ-று.

(வி-ரை) கடாவுடையான்-இயமன அவனிடம் மடங் ஙலாவது-அவன் கைக்குள் படுதல். கைச்சிறை - கைத்தலம்.

அறல ஒதி-அறுகபபட்ட மணலபபோல கருமையும் பாகு பாடுமுடைய கூநதல. அறு-பகுதி, அல-விகுதி. 'வெறுஞ் கூதத சலமாய பெளியாய' எனறா மிக விரைவில அழிந்து போதலின்,

'மையாடு கணணியு மைநதரும வாழ்வு மணணியுஞசெநதீ யையா நினமாயை யுருவெளித் தோறறு மகிலததுளளே மெயயா யிருநத நாட்செல நாட்செல வெடடவெறம பொயயாய்பபபநதகதையாயகனவாய்மெலலபபோனதுவே'

எனறா பட டினதநுப் பிளளோயாரும,

தர-சுபாவததா, தம அடியாகப பிறந்த பெயர. சுடு காடு - வினைசுதாகை. உயிர் விடுவதன்மூன செயயக் கட வனவாகிய செயலகளைப புரிநது, பினனா வீடுபேறறை அடைவதாகிய தன்மையையேனும் உயிருடனிருந்து சிவன் முததராய இருப்பதறகரிய தன்மையையேனும அருள் புரியவேணடுமெனறு வேணடிககொண்டார் இவவிரணடு கிலையில தமககுத தகாகது ஏனனதென அறியாலலவா இறைவரே எனபார 'இரண்டிற நாகதோ ஊதியமநீதர இசைவாயே' எனறார.

சுகரீவமூல டமராடிய குரஙகு-வாலி. மகாததி-மகா உததி; பெருங்கடல, குணசாதி குமணடை செருகு குத திரம்-வளுசகப சராதிபன - இராமபிரான் சர ஆதிபன-சரததிற்கு அதிபன; தீாகசாதி சரம-அமபு. கொடடகக-கொள்ளததகக கொள-தகக. பெருமபறறபபுலியூர-சிதம் பரம், புலியூர-வியாகரபாத முனிவர பூசிதத ஸதலம் (56)

பொது

57 தனத்த தானன தானன தந்தன
தனத்த தானன தானன தந்தன
தனத்த தானன தானன தந்தன-தந்தானன.

கறுத்த நீவிடு கூர்வேலி னுங்கடை
சிவத்த நீடிய வாயமீனம லணுகுழை
கடக்க வோடிய ஆலால நஞ்சன வஞ்சநீடு

கயற்க ணாகனி வாயூற லுண்டனி
கழுத்த தமகமு மேகீப வங்கொடு
கலக்க மாபக பாடூர குங்கும கொங்கைமீதே

உறுத்த மாரமு மோகாவ டங்கவு
மறுத்து நேரிய கூர்வாளை கமபட
உடுத்த ஆடையும் வேரறு முன்றுக முன்றுவீழ

உருக்கு நாரியி னூழ்கா மருங்கிடை
செருக்கு மோகன வாராத ரங்கலீ
லொழிக்க வோர்வகை காணோ துறந்தினை ஞானகாணன்

நிறைத்த நூபுர பாதார விந்தமு
முடுத்த பீலியும் வாராத னங்களும்
நிறத்தி லேபடு வேலான கணகளும் வண்டுபாட

நெறித்த ஓதிய மாயான்ம னமபரி
தவிக்க மால்தர லாமோ கலந்திட [வாய்
நினைக்க லாமென வேலவேடா கொமபுடன நண்புகூர்

மறித்த வாரிதி கோகோவெ னுமபடி
வெறுத்த ராவணன் வாணாள அம்பினில
வதைத்த மாடனு மேவார்பு ரங்கனல மண்டமேரு

வளைத்த தாதைய மாமன குன்றமு
மனைத்து லோகமும் வேதாக மங்களும்
மதித்த சேவக வானரு மும்பாகள் தமபிரானே.

(இ-ள்) நிறைந்த நூபுரம பாதாரவிந்தமும்-ஒளிபொருந்திய சிலம்புகளை அணிந்த திருவடிகளாகிய தாமரை மலர்களும், உடுத்த பீலியும் - உடுக்கப்பட்ட மயில்தோகையும, வார் ஆர் தனங்களும-கச்சை அணிந்த ஸ்தனங்களும், நிறைதில் படுவேல ஆன கண்களும்-ஒளிவீசுகின்ற வேற்படையை ஒத்த கண்களும, வண்டு பாட நெறிதத ஓதியும் ஆய-வண்டுகள் ஒலி செய்யும வகிர்ந்த கூந்தலும் உடையவளாயுள்ள, வேடர் கொம்புடனை - வள்ளிநாயகியோடு, யான மனம பரிதவிக்கை ஆமோ - நான மனம் வருந்தலாமோ, கலாதிடினைக்கலாமோ-கலவி செய்ய எணணலாமோ, என நண்பு கூர்வாய்-எனக்கூறி நட்புச செய்பவனே!, மறித்த வாரிதி-மடங்கி வருகின்ற அலைகளையுடைய கடலை, கோ கோ எனும்படி-கோவென்றலற, வெறுத்த ராவணன வாழ்நாளை-வலிமிகுந்த இராவணனுடைய வாழ்நாட்களை, அம்பினை வதைத்த - பாணத்தால கொன்ற, மாமனும் - மாமனாகிய இராமனும், மேவார புரம் கனல் மண்ட - பகைவர்களுடைய முபபுரங்களிலும் நெருப்பப பற்ற, மேரு வளைத்த தாதையும் - மேருமலையை வளைத்த தந்தையாகிய சிவபெருமானும, ஆறு ஆன குன்றமும் - ஆறு மலைகளும், அனைத்துலோகமும-எல்லா உலகங்களும், வேதாகமங்களும்-வேதம் ஆகபம் முதலிய சாஸ்திரங்களும், மதித்த சேவக-

மிகவெண்ணும் தொழிலையுடையவனே!, வான் ஆளுமஉம்பர் களை தம்பிரானே - சுவர்க்கத்தை ஆள்கின்ற தேவர்களின தலைவனே!, கறுத்து - கருநிறம்பெற்று, நீவிடு கூர்வேலினும் கடை சிவந்து-வடிக்கின்ற கூரிய வேலைக்காட்டிலும கடைப் பாகம் சிவந்து, நீடியவாய்-நீண்டு, மீனம் ஒண்குழை கடக்க ஓடிய-சுறுமீனின் வடிவமாகச செய்யப்பட்ட ஒளிபொருந் திய குண்டலங்களைக் கடக்குமபடி ஓடிய, ஆலாலம் நஞ்சு ஆன-ஆலகாலவிஷத்தை ஒத்த, வஞ்சம் நீடுமை கடல் கணை-வஞ்சக மிகுந்த கயலை ஒத்த கண்ணையுடைய பெண்களின் னது, கனிவாய ஊறல உண்டு-கோவைபபழத்தை ஒத்த வாயினூறலை உடகொணடு, அணி கழுத்தும் ஆகமும் - அழ கிய கழுத்தும மார்பும், ஏகிபவம் கொடு கலக்க - ஒரே தன் மையைக்கொண்டு சேர, மார்பகம் பாலரம குங்குமம் கொங்கைமீது - மார்பினகண்ணுளள சந்தனமும் குங்கும மும பூசிய ஸ்தனங்களினமேல, உறுதலும் ஆரமும்- உறுத்துகின்ற முத்துமாலையும, ஓகாபடங்களும் - கண் களுக்கு ஓகையை ஊட்டும் மாலைகளும், அறுதது - அறுத் தெறிந்து, கூர்வாள் நகம்பட - கூரிய ஒளிபொருந்திய நகக் குறி தோன்ற, உடுத்த ஆடையும் வேறுய் - கட்டிய ஆடை யும் வேறாகி, உழன்று கழனறு வீழ - தடுமாறி அவிழ்ந்து விழ, உருக்கும் காபியின் மூழ்கா - மனத்தை உருக்குகின்ற உந்தியில் முழுகி, மருங்கிடை செருகுகும் - பக்கங்களிலே மிகுந்த, மோகவ ஆ ஆதரங்களை - மயக்குகின்ற பெருகிய ஆசைகளை, ஒழிக்க ஓவகை காணேன் - ஒழிபபதற்கு ஒரு

வழியிலே, உறுமத் துணை ஒன்று காணை-மிகக உதவியும் ஒன்றும் எனகதுத தேறனறவிலலே எ-று.

(வி-ரை) ஏகபதம-ஒனறுந தனமை படடரம-சந்தனம், நீட்டுமை வழி நீடடல. மூழ்கா-மூழகி, செயயா எனனும் வாய் பாட்டு விணையெசசம. நூபுரம-சிலமபில ஒருவகை. பாதாரவிநதம-பாதமாகிய தாமரை வா-கசசு. நெறித்த ஓதி-வளைவையுடைய கூநதல. வாழநாள-வாணுள, இதறகு விதி விரசேழியநதில் காணக. மேகா-பகைவர. புரம்-திரி புரம். சிவபெருமான திரிபுரமெரிதத வரலாறறை ஈகுக் குறிதததா புரம் எனபதைச சரீரமாகக கொணடு உள்ளுறை கூறுதலுமாம் இதனை,

'அபடனி செஞ்சடை ஆதிபு ராதனன
முபபுர மெரிசெய்தான என்பாகள மூடாகள்
முபபுர மாவது முமமல காரியம்
அபபுர மெயதமை யாரறி வாரே.

எனனும் திருமூல் திருவாககானு மறிக. (57)

58 தனதத்த தனத்த தனதத்தன
தனதத்த தனதத்த தனதத்தன
தனதத்த தனதத்த தனதத்தன-தனதான.

புருவத்தை நெறிதது விழிக்கயல
பயில்விட்டு வெருட்டி மதித்திரு
புவவட்டைப் பிணுகிக் குளிகுலும் இசைபாடும்
புயலசற்று விரிதது நிரைததொளி
ரவிளஇட்ட கரத்தை அசைத்தகில
புவிமெத்தை படுத்த பளிக்கணை தனிலேறிச்

சரசதனை விளைத்து முலைகிரி
புளகிதக அணைத்து நகககுறி
தனைவைத்து முகத்தை முகத்துடன் உறமேவித்
தனிவிதித ரதத்த தரத்தமிழ
அமுதத்தை அளித்து உருகிகிகள
தருபிதத்தை அகமறி உனைத்தொழ முயலவேமெ
பரதத்தை அடக்கி நடிபபவர
தரிபுரத்தை எரிக்க நகைபபவர
பரவைகுள விடத்தை மிடறறிடு பவர்தோகப்
பலரையுறற கரத்தர மிகபபகி
ரதியுறற சிரத்தர மிறத்தியர
பரவத்தர பொருபபி ரிருபபவர உமையாளர்
சுராசுத்தர மனத்து றைவித்தகர
பணிபத்தர பதத்தை அறுபபவர
சுடலைபொ டியைபப ரிசிபப வர விடைஏறும்
தனையொத்த பதத்த ரெதிர்த்திடு
மதனைக்க டிமுத்தர கருத்தமர
தொலைவற்ற கருணைக்கு ளத்தருள பெருமாளே.

(இ-ள்) பரதத்தை அடக்கி நடிபபவர்-பரதசாத்திரத்தை தமது திருவடிகளுள அடகி நடனஞ் செயபவரும், திரிபுரத்தை எரிக்க நகைபபவர-மூபபுரங்களை எரிப்பதற்காக சிரிபபவரும, பரவைகுள விடத்தை-சமுத்திரத்திலே பிறந்த விஷத்தை, மிடறறு இடுபவர-கழுத்திலே தரிபபவரும், தோகபபரை உறற கரத்தர-பலியைப பெறுகின்ற பிரமகபாலமாகிய பாண்டம் பொருந்திய கையை உடையவரும், மிக பகிரதி உறற சிரத்தர்-கங்கை மிகவும்

பொருந்திய தலையை உடையவரும, நிறத்து உயர் பரவத் தர்-ஒளியாய சிறந்த பரவஸது ஆனவரும், பொருபபில இருபபவர-கைலாசமலையில வீறறிருபபவரும், உமை ஆளர்-உமாதேவியாரைப பாகததிலே உடையவரும, சுரா சுத்தர மனதது-தேவாகள பரிசுததவானகளாகிய இவாகளுடைய மனததில, உளள விததகர-வசிககினற ஞானியாரும், பணி பததர பவததை அறுபபவர-தமமை வணஙகுகினற அடியார்களது பிறபபை ஒழிபபவரும், சுடலை பொடியை பரிசிபபவர-சுடுகாட்டுச சாமபலை பூசுபவரும, விடை ஏறும துணை ஒதத பததர-எருதினமேலேறும ஒனறை கொன்று ஒதத திருவடிகளையுடையவரும, எதிரதிடு மதனை கடிமுதர-எதிரதது வரத மனமதனைக கோபித்த பாசஙகளினின்று நீங்கியவரும ஆகிய சிவபெருமான, கருத்து அமர-திருவுளளதத்தில பொருநதிய, தொலைவு அறற கிருபைகளுள-அளவிலலாத கருணையினால, உதிதது அருள பெருமாளே-திருவவதாரம செய்த பெருமானே!, புருவததை நெறித்து - புருவத்தை நெறிததும், விழிகயல பயிலிட்டு-கண்களாகிய கயலமீன்களைப பழகவிடடு, வெருடடி-அஞ்சுமபடிசெய்து, மதிதது இது புதுவடை மினுககி-எண்ணி இரண்டு புதிய சூதாடு கருவியை ஒத்த ஸ்தனங்களை மினுக்கி, அளிகுலம் இசைபாடும் - வண்டின கூட்டங்கள் ரீங்காரம் செய்யும், புயல சறறு விரிதது - மேகததை ஒத்த கூந்தலைச சிறிது விரித்து, நிரைத்து ஒளிவளை இட்டகரத்தை அசைத்து - வரிசையாகி ஒளிபொருந்திய வளையல்

அணிந்த கைகளை அசைத்து, அகில புனை மெத்தை படுத்த-அகில மணம் ஊட்டப்பட்ட மெத்தை இட்ட, பளிக்கு அறைதனில எறி-பளிங்கு போல வெண்மையாகிய பள்ளி யறையிற் சென்று, சரசத்தை விளைத்து-பலவகைப்பட்ட சரசங்களைத் தோற்றுவித்து, முலைகிரி புளகிதக அணைத்து-முலைகளாகிய மலைகள மயிர்கூச செறியும்படி சேர்த்து, நகம் குறிதனை வைத்து-நகக்குறிகளை யிட்டு, முகத்தை முகத்துடன் உறமேவி-முகத்தை முகத்தோடு பொருந்தச் செய்து, தணிவித்து-காமவெப்பத்தை அடக்குவித்து, இரதத்து அதரத்து உமிழ அமுதத்தை-இனிமையை யுடைய உதட்டு உமிழ்கின்ற அமிர்தத்தை ஓத்த ஊறலை, அளித்து உருக்குகின்ற-கொடுத்து மனத்தை உருக்கும் பெண் களை, தரு பித்தை-அளிக்கும் மயக்கத்தை, அகற்றி-ஒழித்து, உனை தொழ முயலுவேனை-உன்னை வணங்க முயற்சி செய் வேனை எ-று.

(வி-ரை) விழிக்கப-கண்ணுக்கிய கயலுமீன அளிக்குலம்-வண்டினது கூட்டம், ஆரும்வேறறுமை ஒன்றான் கூட்டத்தற்கிழமை புயல-மேகம். இங்கு உவமையாகு பெயராய்க் கூந்தலை உணர்த்திற்று, நகக்குறி

அதரம்-உதடு, சிவபெருமான் திரிபுரத்தைச் சிரித் தெரித்தாராதலின் 'திரிபுரத்தைச் சிரிக்க எரித்தார்' எனறார்.

திருப்பாற்கடலில் மந்தரகிரியை நாட்டி வாசுகியை நாணாகக் கோத்துச் சுரர் ஒருபுறமும், அசுரர் மறுபுறமு

புறமுமாகப் பரி இழுத்துப் கடைந்த காலத்தில் அமுதத் தோடு பிறந்த ஆலகாலவிஷத்தைக் களுகித் தேவர்களை சிவ பெருமான்பால அபயம்புக அவர்களுக்கு அபயாஸ்தம் அளித்தருளி அக்கொடிய விடத்தை தாமுண்டு கண்டத் தில நிறுத்தினர் ஆதலின 'பரவைகளுள விடத்தை மிடற்றிடு பவர்' எனறார்.

கபரை-பிரமம கபாலம பரத்தி-கங்கை பொருப்பு-கை லாயமலை. சிவபெருமான மாசற்ற மனத்தை யுடையவர் உளளத்தில எக்காலும வீற்றிருப்பவராதலின, 'சுத்த மனத்துறை வித்தகர்' எனறார்.

'கரவாடும வனமெனஞ்சாக கரியாணை கரவாபால
விரவாடும் பெருமாணை விடையேறும விதற்கணை
அரவாடச சடைதாழ வங்கையினி லனலேந்தி
நிரவாடும பெருமாணை யெனமனத்தே னைத்தேனே'

சுடலைப்பொடி-திருநீறு பரிசிப்பவர் - பூசுபவர். மன் மதனை எரித்தது தமக்குக் காமமின்மையை உணர்த்தினர் ஆதலின 'எரிதத்திடும் மதனைக கடிமுத்தர்' எனறார்! (58)

பழனி

59 தனன தனதன தனன தனதன
தான தானன-தனதான.

குவளை பொருதிரு குழையை மூடிகிய
கோல வேலவிழி மடவார்தங

கொடிய மருகமத புளக தனகிரி
கூடி நாடொறு மயலாகித்

துவள உருகிய சரச விதமது
சோர வாரிதி அலையூடே

சுழலு மெனதுயிர் மவுன பரமசு
கோம கோததி படியாதோ

கவள கரதல கரட விகடக
போல பூதர முகமான

கடவுள கணபதி பிறகு வருமொரு
கார ணகதிர் வடிவேலா

பவள மரகத கனக வயிரக
பாட கோபுர அரிதேரின

பரிய மிடறிய புரிசை தழுவிய
பாகை மேவிய பெருமாளே

(இ-ள்) கவளம கரதலம-கவளத்தையுடைய துதிக்கைகையையும, கரடம விகடம கபோலம் பூதரம் முகம் அனமதம் பொழிகின்ற அழகிய கஜமுகத்தையும மலைபோன்ற முகத்தையுமுடைய, கடவுள கணபதி பிறகு வருமொரு காரண-தெய்வமாகிய விநாயகருக்கு இளைய ஒப்பற்ற காரணபபொருளே, கதிர் வடிவேலா - ஒளிபொருந்திய வடிதத வேற்படையை உடையவனே, பவளம் மரகதம கனகம வயிரம கபாடம கோபுரம - பவளம, பசமை, பொன், வயிரம முதலியவற்றையுடைய கதவுகள பொருந்திய கோபுரங்களையுடைய, அரி தேரின் பரியும் - சூரியனுடைய குதிரையும, இடறிய புரிசை தழுவிய - உயர மிகுதியினால தடைபடுதி செல்லும் மதிலகளையுடைய, பாகை

மேவிய பெருமாளே - பாகை எனனும் திவவிய சுதிரத்தில் அமாநதிருகுமப பெருமானே!, குவளை பொருது-நீலோற்பல மலாகளோடு சணடைசெயது, இருகுழையை முழுகிய-இரணடு குணடலஙகளை விசையுடன் தாகிய, கோலம் வேலவிழி மடவாதம-அழகிய வேற்போன்ற கண் களையுடைய பெணகளினது, கொடிய மிருகமதம் புளகம தனம் கிரி - கொடுமையான கஸதூரி யணிந்த புளகததை யுடைய ஸ்தனமாகியமலைகள, கூடிநாள்தொறும மயலாகி-அணுைநது தினந்தோறும ஆளாகினற ஆசையுடையவனாகி, துவள உருகிய சரசவிதம-சோரும்படி உருகியசரசஙகளின பகுதிகளை யுடைய, மதுசோர - இனபமான தேன மிக, வாரிதி அலை ஊடு - யோகமாகிய சமுத்திரதின அலை களின் நடுவில, சுழலும எனது உயிர மவுனம பரமசுகம் மகோததி படியாதோ - சுழலகினற எனனுடைய உயிர மவுனமாகிய மிக்க சுகமாகிய பெரிய கடலில படிநதி டாதோ? எ-று.

(வி-ரை) கோலம்-அழகு. வாரிதி-கடல. மவுன பரம சுக மகோததி-மவுனமாகிய மேலான இனபமாகிய பெருங் கடல. கவளகரதல கரட விகட கபோல பூதர முகமான கடவுள்-கவளத்தையுடைய துதிகையையும மதம் பொழி கின்ற அழகிய கனனத்தையும மலைபோன்ற முகத்தை முடைய விநாயகர். கடவுள-மனமொழி மெய்களைக் கடநத பொருள; கட-கடநதி. உள்-தொழிற்பெயர விகுதி; எலலா வற்றையும் இயக்குகின்ற பொருளென்று கூறலுமாம.

கணபதி-கணங்களுக்குக் கடவுள், மூவருக்கும் காரணமாக முருகபெருமான உளனெனபார 'காரணன்' எனறார.

பரியும் எனபுழி-உமமை சிறபபு. மதிலகளின உயாசசி கூறுவார 'அரி தேரின் பரியு மிடறிய புரிசை' எனறார. அரி-சூரியன (59)

சிதம்பரம்

60 தனனந தனதத தந்தத தனனந தனதத தந்தத
தனனந தனதத தந்தத தனதான

மதவெங கரிககி ரண்டு வலுகொம பெனனதிரண்டு
வளருந தனத தணிந்த மணியாரம்

வளைகெங் கையிறபி றந்த விவாளிகண டுந்திதி லஞ்சு
வரமுந திகைத்தி றங்க வருமானர்

விதவிங கிதபரி யங்கள நகைகொஞ் சுதறு ணங்கள
மிகைகண டுமக லஞ்சி மருளாதே

விடுசெங கையறபு ணாந்து வலமவந் தினைபபு கழந்து
மிகவிஞ் சுபொறபு தங்கள தருவாமே

நதியுந திருகக ரந்தை மதியுஞ் சடைகக ணிந்த
நடநம் பருளறி ருந்த கபிலாய

நகமெங கையிறபி டுங்கு மசுரன சிரததிதா டங்கம
நவதுங் கரதந மூந்து திரடோளுஞ்

சிதையும் படிகுகொ ரம்பு தினமுன் தொடுத்த கொண்டல்
திறலசெங் கணசசு தன்றன் மருகோனே

தினமுங் கருதது ணாந்து சுராவந துறப பணிந்த
திருவம் பலதத மாந்த பெருமாளே.

(இ-ள்) நதியும திரு கரநதை மதியும்-கஙகையையும் அழகிய கரநதை மலரையும் சந்திரனையும், சடைகளு அணிந்த-சடையிலே தரிதத, நடம் நம்பா - பஞ்சகிருதிய நடனம புரியும் சிவபெருமான, உறறு இருந்த கயிலாயம் சுகம்-பொருநதியிருந்த கயிலாயமலையை, அம் கையில பிடுங் கும் அசுரன்-அழகிய கையால பறிக்கும இராவணன, சிரத தொடு அஙகம - தலைகளோடு உடம்பும, நவதுஙகம ரதநம் முநது திரள தோளும் - ஒனபதுவகைபபடட உயாநத ரத்நஙகள இழைகபபடட ஆபரணஙகள விளஙகுகின்ற திரணட தோளகளும, சிதையுமபடிகு-அறும்படி, ஓர அம்பு தனை ஓர அமபை, முனதொடுதத கொண்டல்-முன ஞெரு காலததில விட்ட மேகநிறம் பொருநதிய, தில செங்கண் அசுரதனதன் - வலிமையுடைய சிவநத கணகளை யுடைய திருமாலுகு, மருகோனே-மருமகனே!, தினமும் கருத்து ஊறாது - நாடோறும திருவுளளதததை தெரிநது கொண்டு, சுரா வந்து தேவாகள வநது, உற பணிந்த-தாங் கள் வாழுமபடி வணஙகிய, திரு அம்பலதது - அழகிய பொன்னம்பலததிலே, அமாந்த பெருமாளே-வீறறிருகும் பெருமானே!, மதம் வெம் கரிகு-மததையுடைய கொடிய யானைகு, இரணடு வலு கொம்பு என-இரண்டாகிய வலிய கொம்புகள எனறு சொலலுமபடி, திரண்டு வளரும தனதது அணிந்த-திரண்டு வளர்கின்ற ஸ்தனஙகளில தரிதத, மணி ஆரம் - ரத்நமாலையினும், செம் கையில் சிறந்த - சிவந்த கைகளில மிககு விளங்கும், வளை ஒளி கண்டு - வளையல்களி

லேயும் உளள ஒளியைய பாரத்து, நீதது இலஙகு வரரும்-உலகப்பறறைற துறநது தவவொழுகைத்தால் விளங்குகின்ற முனிசிரேட்டாகளும, திகைதது இரஙகவரும் மானர்-திகைத்து மனமிரஙகும்படியாகிய பெணகளினுடைய, வித இங்கிதம் பிரியங்கள - பலவகைபபடட குறிபபுக்களையும் ஆசையை விளைகரும் செயலகளையும, நகை கொஞசுதல் குணஙகள-புனசிரிபபையும் கொஞசலையும் பிற குணங்களை யும், மிகைகண்டு-மிகுதியாகப பாரத்து, உற கலஙகி மருளாது - மிகவும் கலங்கி மயஙகாமல, சஙகை விடு அற்று உணாநது - சநதேகதததைவிட்டுப பொருளினுளள பற்றொழிந்து அறிநது, வலம் வநது உனை புகழ்ந்து - உன்னைச் சுற்றிவநது புகழ்ந்து, மிக விஞ்சு பொன்பதஙகள தருவாய-மிகவும் மேனமையுடைய அழகிய திருவடிகளை அளிப டாய் எ-று.

(வி-ரை) அழகு மிகுதி கூறுவார, 'நீத்திலஙகு வரரும் திகைதது இரங்க வருமானா என்றார.' நீத்திலங்கு-குறுக்கல விகாரம் பெறறது. வரரும என்புழி உமமை சிறப்பு. 'விழைவுவிடுத்த விழுமியோருள்ளமும் விழைவின்கண் ஆழ' என்றும்,

'தலைபபடு சாலபினுகுந தளரேன சிததம பிததவென்று
மலைத்தறி வாரில்லை யாரையுந் தேற்றுவன் எதுதுணையுங்
கலைசிறு திங்கள் மிலைத்த சிறறம் பலவன்கபிலை
மலைசிறு மான்விழி யாலழி வுறறு மயஙகினனே' எனறும்,

நடந்தா ளொருகன்னி மாராச கேசரிநாட்டிறகொங்கைக
குடந்தா னசைய லயிலா யதுகண்டு கொறறவரும் [லாம்
தொடாநதாசந் யாசியாயோ கமவிடடா சுதத சைவரெல்
மடநதா னடைதததச சிவபூசை யுஙகட்டி வைததனமே'

எனறும் வருவனவறறு லறிக.

இங்கிதம - குறிபபு, சஙகை நீஙகிய காலததலலது உணாசசி சிறவானமயின 'விடுசஙகை யபறுணாநது' எனறா.

'ஐயமில பதததித தனிவிதது' எனறு பெரியாரும. எனனும திருபபுகழ் திருபபாவானு மறிக

நகம-மலை. கைலாயம நகம அஙகையிற பிடுஙகும அசுரன்-இராவணன

இவவரலாறறை,

'போராதத தாயஙகொராநே யினீருரி
தோலபுஙகா டரஙகா நடமாட வலலாய
ஆதததானரக கனறனே மாலவரைகழி
அடாததிடடருள செயத வதுகருதாய
வோதததும் புரணடும விழுந்தும
மெழுநதாலென வேதனேயான விலக்கி யிடாய
ஆததாரா டனலசூழ திகைக
கெடில வீரடடானததுறை யம்மானே'

எனனும தேவாரதானும அறிக.

அஞசுதன் - அறிவிலலாதவன் அம்பலம-சபை. இஙகே பொதுசபை இதறகு ஞானசபை என்றும் பெயருணடு.

சிதம்பரம் எனனும் பெயரும் அபபொருடடு சிதமபரத்தின் பெருமையைப பினவருமம பாடடாலறிக.

'காததால தொழுதிடினுங கண்டிஞசி னாலுஞ்
சிரததால வணககஞ் செயினுமம-உரைததிடினுங
கில்லைக்கப பாலநினறு சேவிததா லுஞசனனம
எலலைகளப பாலநிறகு மே' (60)

61 தானனு தநதனந தானனு தநதனந
தானனு தந்தனந-தனதான

காதலமோ கநதருங கோதைமா கொஙகைசிங
காரநா களுசெழுங கணிவாயகண்
காளகூ டஙகொடுங காலரூ பமபிபாருங
காமபா ணைஞசுரும் பினம்வாழும்
ஓதிகா சைஞசொலமென் பாகுநீ தனைனையாந
தோநமோ கநதளன றுணையாதே
ஊசலா டுமபுலன தாரியே சனறுநினை
றேயுமா றெனனறையுங் கருதாதே
தாதகீ சணபகம பூகமா கநதரு
தாரமவா சநதிசந் தனநீடு
சாமவே தணடனெஙங கோபாகே தணடசந
தானமா தெஙகள்பைம புனமேவும்
தீதிலா வஞசியங கீகபா தமபடுஞ
சேகரா தண்டையங கழலேபணிக்
தேவிபா கம்பொருந் தாதிநா தன்தொழுந
தேசிகா வும்பாதம் பெருமாளே.

(இ-ள்) தாதகி சண்பகம் - ஆத்திமரமும் சண்பகமரமும், பூகம் ஆ கந்தம மந்தாரம் - பாக்குமரமும் நிறைந்த மணமுடைய மந்தாரமரமும், வாசந்தி சந்தனம்-குருக்கத்தியும் சந்தனமரமும, நீடுசாமம வேதண்டம்-ஓங்கி வளரும் கரிய நிறத்தையுடைய மலையிலே வாழும, வெம்கோபம் கோதண்டம் சந்தானம - கொடிய கோபத்தையுடைய வில் வேடாகளது பரமபரையில வந்துதித்த, மாது எங்கள் பைமபுனம மேவும - பெண்மணியும் எமது பசுமையான கொல்லைபபுனத்தில தங்குபவளும், தீது இலா வஞ்சி-குற்ற மிலலாத வஞ்சிகொடியை ஒத்தவருமாகிய வள்ளிநாயகியாரது, அம கீதம பதமபடும சேகரா - அழகிய குளிர்ச்சி பொருந்திய திருவடிகள பொருந்தும் சிரோபூஷணத்தை உடையவனே!, தண்டை அம கழலபேணி - தண்டைகளைத் தரித்த அழகிய திருவடிகளை விரும்பி, தேவிபாகம் பொருந்து-உமாதேவியார இடபபாகத்தில விரும்பி யுறைகின்ற, ஆதிநாதன தொழும் தேசிகா - முதற்கடவுளாகிய சிவபெருமான வணங்குகின்ற ஆசாரியனே!, உம்பாதம் பெருமாளே - தேவாகளுடைய பெருமானே!, காதல் மோகம் தரும கோதைமார - ஆசையையும மோகத்தையும் கொடுக்கும பெண்களுடைய, கொங்கை சிங்காரம நகம்-ஸ்தனங்கள அலங்காரமுள்ள மலைகளை ஒபபாகுமென்றும, வாய செழும் கனி - வாய செழுமையான கொவ்வைக் கனியை ஒக்குமென்றும், கண காளகூடம் கொடும் காலரூபம - கண்கள ஆலகால விஷத்தையும் கொடிய

யமனுடைய வடிவத்தையும், பொருமை காமபாணம்-சண்டைசெய்யும் மன்மதன் அம்பையும ஒபபாகுமென்றும், சுருமபு இனம் வாழும் ஓதி கார்-வணடுகளின கூடடம் வாழ்கின்ற கூந்தல மேகத்தை ஒக்குமெனறும, சொல மென்பாகு தேன்-நோமையான சொறகள மெனமையான பாகையும் தேனையும் ஒபபாகும் எனறும, அயாநது-சொலலித் தளாந்து, ஓம் நமோ கந்த என்று உரையாது - ஓம் நமோ கந்த என்று தோத்திரம் செய்யாமல, ஊசல ஆடுமை புலன்-ஒருவழி நிலலாமல இஙகுமை அஙகுமை அலைகின்ற புலனகள், தாரியே சென்று நினறு - அவறறின வழியே சென்று நிலை பெறறு, ஓரும் ஆறு ஒன்றையும கருதாதோ-அடங்கும் விதம் ஒனறையும எண்ணுதோ எ-று.

(வி-ரை) நாகம - மலை. கனி - கொவவைக்கனி. கான கூடடம் - ஆலகாலவிஷம. காலரூபம - யமனுடைய வடிவம். ஓதி-கூந்தல. ஓம் நமோ கந்த - என்பது மந்திரம ஓம் நமககுமாரய-சரவணபவ எனபதுபோல இதுவும் மநதிர மாதலை வடமொழி நூலகளில காணக.

புலன் ஒருவழிச செல்லாது பலவகைபபட்ட பொருள்களின் மேலுஞ் சென்று சென்று மீளுதலின் 'ஊசலாடு புலன்' என்றார. ஓயதல்-செயலறறு நிற்றல. நாதகி-ஆத்தி. பூகம்-கமுகு. வாசந்தி-குருக்கத்தி. வேதணடம்-மலை.

'எங்கள் பைம்புனம்' என்றார, பூலகத்தில் மானிட வடிவந்தாங்கிய வள்ளிநாயகியார வீற்றிருந்த புனம் ஆக

வின. எங்கள எனபதை மாது எனபதுடன் இயைத்து எம் பொருட்டு மானுட மாதராய மண்ணுலகில் அவதரித்த காரணத்தால எமமையெல்லாம ஆட்கொண்ட அமமையார் ஆதலின், அவவரினமை நோக்கிக கூறினார என உரைததலு மாம். கொலைதொழிலேயுடைய குரவா குலத்துப பிறந் தும் குறமொன றுமிலலாக குணமுடையா ராதலின 'நீதிலா வளளி' எனறார். சேகரா எனபதைப பெயராகக கொள்க. கலவிக காலதது ஊடிய மகளிர அடிகள் தலைவர் சென்னியிலபடுதல இயறகை என்பர, 'அஞ்சித பாதம் படிஞ் சேகரா' எனறார

சிவப்பிரகாச சுவாமிகளும் பிரபுலிங்கலீலையில

'ஆதிபகவன் தனதூடல தணிபபான பணிய வவவினைவன் பாதமிறைஞ சுமதாகு நெறறிப்பகையு மல்குற் பகையுமாஞ சீதமதியு மரவும் விழுஞ செயறகு முவகை செயாமலலி மாதுபணியு மதனாகுமன மகிழுமுமையை வணஙகுவாம்.'

எனக கூறியது காணக.

தேவிபாகம பொருந்த ஆதிநாதன்-சிவபெருமான.

சிவபெருமான உமாதேவியாரை இடபபாகத்தே வைத்துககொணடிருபபது உலகதது ஆனமாகக்கள் போகம் துகரவேண்டியே எனபர. போகதுகாசகி யின்றேல ஆணவ மலம் நீங்குதலும முத்திபபேறு அடைதலும் அரிதாகும். இக்கருத்துக்களை,

'தெனபாலு கந்தாடும் திலகேச சிறுறம்பலவன
பெண்பா லுகந்தான பெருமபித்தன காணேடி
பெண்பா லுகந்தில னேபேதா யிருநிலத்தோர்
விண்பாலி யோகெய்தி வீடுவாகாண் சாழலோ'

எனவருமு திருவாசகத் திருமறையானும்,

'போகியா யிருநது யிாககுப போகத்தைப புரித லோரார்
யோகியா யோகமுததி யுதவுத லதுவு மோரார
வேகியாளு போறசெயத விணையிணை வீடடலோர
ரூகியா மூடரெலலா முமபரி ணெருவ ணெனபர்'

எனவருஉம சிவஞானசித்தித திருவிருத்தத்தாலும அறிக. ()

62 தான தாதத தனதன தான தாதத தனதன
தான தாத்த தனதன-தனதான'

ஆலமேறற விழியினா சாலநீடடி யழுதழு.
தாகமாயகக மூறைமுறை பறைமோதி

ஆடலபார்கக நிலையெழு பாடைகூட்டி விரையம
யானமேறறி யுறவின ரயலாகக்

காலமாசசு வருகென வோலைகாடடி யமபடா
காவலாக்கி யுயிரது கொடுபோமுன்

காமவாழ்க்கை பொடிபட ஞானம்வாய்தத கழலிணை
காதலாறக ருதுமுணா தருவாயே

வேலகீர்ததி விதரண சீலவாழ்தது சரவண
வியாழகோதர மருவிபீ முருகோனே

வேடரநாட்டில விளைபுன எனலகாதத சிறுமியை
வேடமாறறி வழிபடு மிளையோனே

ஞாலமேதகு வழிபடு மாறுபேர்க்கு மகவென
நாணலூதுத படுகையில் வருமோனே
காதபோற்றி யெனமுது தாதைகேடப வனுபவி
ஞானவாத்தை யருளிய பெருமாளே.

(இ-ள) வேல-வேற்படையை உடையவனே!, கீர்த்தி விதரண-மிகக புகழையுடைய கொடையுளளவனே!, சீலர் வாழ்த்து சரவண-ஒழுகுகமுடையோர வாழ்த்துகின்ற சர வணபபொயகையில அவதரித்தவனே!, வியாழ கோதரம் மருவிய முருகோனே - வியாழ கோத்திரத்தைச சோந்த முருகனே!, வேடர நாடடில - வேடர்களுடைய நாடடில, புனம் வினை ஏனல-புனத்திலே வினைகின்ற தினையை, காத்த சிறுமியை-காத்துவந்த வள்ளியை, சேடம மாறறி வழிபடும் இளையோனே - தனது வேடத்தை மாறறி வணங்குகின்ற இளையவனே!, ஞாலம ஏகதி வழிபடும் - உலகம வாழத்தி வணங்கும, ஆறுபோக்கும் மகவு என-காத்திகை முதலிய ஆறு பெண்களுகும குழந்தை எனறு சொலலுமபடி, நாணல ஊதுத படுகையில வருவோனே - நாணல ஊதுதுள்ள படுகையில வருபவனே!, நாத போறறி என-குருநாதனே போறறி எனறு, முதுதாதை கேட்க - முதிர்ந்த தந்தை கேட்கும்படி, அநுபவம் ஞானம் வாத்தை அருளிய பெரு மாளே - அநுபவமுள்ள ஞானமொழியை அருள்செய்த பெருமானே!, ஆலம் ஏறற விழியினர-விடத்தை ஒத்த கண் களுடையவரும், சால நீடடி - மிகவும் குரலை உயாத்தி, அழுது அழுது ஆகம் மாய்கக - மேன்மேலும் அழுது உடம்பை மாய்கக, முறை முறை பறைமோதி - முறையே

பறையை அடித்து, ஆடல் பாக்க - ஆட்டத்தைப் பலரும் பாராகுப்படி, நிலை எழு பாடைகூட்டி-பூமியினமேல பிணம் ஏறிசெலலும் பாடையைகூடடி, விரைய மயானம் ஏற்றி-விரைவில சுடுகாட்டில சோதது, உறவினா அயல ஆக-சுற்றதாரா பகததிலே நினறு, காலம ஆசசு வருக என-உமது வாழ்நாள முடிந்துவிட்டது வருவீராக என்று, ஓலைகாட்டி-வாழநாள முடிநதபடியைத தெரிவிகுகும ஓலையைக காட்டி, யமன படா - யமன தனனுடைய ஏவலாளாகளை, காவல் ஆகி காவலாக வைதது, உயிா அது கொடு போம் முன் - உயிரைக கொணடுபோவதறகு முனனா, காமம வாழகைக பொடிபட - ஆசைமிகும் வாழகைக அழியுமபடி, ஞானம் வாயதத கழல இணை-ஞானம மிகுநத இரணடு திருவடிகளை யும், காதலால கருதும உணாதருவாய் - அனபால நினைக்கினற உணாசசியை அளிபபாய எ-று.

(வி-ரை) வருகென, வருக எனபதின் ஈற்றகரம் தொகுத்தல. 'ஓலை காட்டி' என்றது. உலகவழகைக் குறிதது நின்றது. எமபடா-எமதூதா. உயிா அது-அது பகுதிபபொருள விகுதி. கொடுபோமுன்-கொண்டுபோகு முன. பொடிபட - முறறும் அழிய. ஞானம்பொருநதிய திருவடிகளை நினைததலினாலேயே வீடுபேறு கூடுமாதலின், அவற்றை நினைக்கினற உணாசசியே அமையு மென்பார், 'ஞானம் வாய்த்த கழலிணை காதலாற கருது முணா தருவாயே' என்றருளிச செய்தார. உணர்-உணர்வு, முதனிலைத் தொழிற்பெயர்.

'வேடமாறி வழிபடும் இளையோன்' என்றும் வேங்கை மரமாகவும், முதிய முனிவராகவும் வடிவங்கொண்டு எளிய ராய கினைறும் ஆதலின ஞாலம்-இடமாகுபெயர மக்களைக குறித்தலின். ஆறுபோ-காத்திகை முதலிய பெண்கள.

நாணல பூத்த படுகளை - சரவணபபொயகை. நாத-அண்மைவினி. போறறி-இகர ஈற்று வியங்கோள. முது தாதை-சிவபெருமான. எலலாருகளும்முனனேயுளள முதல வராதலின சிவபெருமானை 'முதுதாதை' என்றார.

'முன்னைப பழம் பொருடடு முனனைப பழம் பொருளே' எனறும் மணிவாசகரும

அநுபவ ஞான பாதத்தை-பிரணவமொழி (62)

சோணசலம் (திருவருணை)

63 தனதன தானதன தனதன தானதன
தனதன தானதன-தனதான.

விடுமத வேள்வாளியின விசைபெறு மாலாகல
விழிகொடு வாபோலென வுரையாடும்

விரகுட னூருயிர மனமுடை மாபாவிகள்
ம்ருகமத கோலாகல முலைதோய

அடையவு மாசாபர வசமுறு கோமாளியை
அவனியு மாகாசமும் வசைபேசும்

அசட அநாசாரனை அவலனை ஆபாசனை
அடியவ ரோடாள்வது மொருநாளே

வடகுல கோபாலர்த மொருபதி னூருயிரம்
வனிதையர தோள்தோய்தரு மபிராமம்

மரகத நாராயணன் மருமக சோணைசல
மகிபச தாகாலமும இளையோனே

உடுபதி சாயாபதி சுரபதி மாயாது
உலகுய வாராகலி வறிதாக

உயரிய மாநாகமு நிருதரு நீறுயவிழ
ஒருதனி வேலேவிய பெருமாளே

(இ-ள) வட-குல கோபாலா தம - வடகடலில் வாழ்ந்த திருநத இடையாகளுடைய, ஒரு பதினாறு ஆயிரம வனிதை யா தோள-ஒபபற்ற பதினாறாயிரம பெண்களுடைய தோள களை, தோய தரும அபிராமம மரகதம் நாராயணன மருமக-சோகினற அழகிய மரகதரதனினதை ஒதத திரு மாலுககு மருமகனே!, சோணசலம் மகிப - திருவணணு மலைககுத தலைவரே!, சதாகாலமும இளையோனே-எககால மும் இளமையோடிருபபவனே!, உடுபதி சாயாபதி சுரபதி-சநதிரனும் சூரியனும் இநதிரனும, மாயாது உற-அழியாது வாழ்வைப பொருநதவும, உலகு உய-உலகம் வாழவும, வரா ஆ கலி வறிது ஆக-நீணட கடல வீணகவும, உயரிய மாநாகமும்-உயாநத மாமரதனின் வடிவுகொணட சூரபதமன னும் கிரவுஞ்சமலையும, நிருதநும் நீறு ஆய் விழ-இராகதரா களும் சாம்பராய அழிய, ஒரு தனிவேல் ஏவிய பெரு மாளே-ஒரு ஒபபற்ற வேலபடையைச செலுதிய பெரு மானே!, மதவேள் விடுவாளியின் - மனமதன் செலுத்தும் அம்பினது, விசைபெறும் ஆலாகலம் விழிகொடு-வேகத்தை யுடைய விஷத்தை ஒதத கணகளைக்கொண்டு, வாபோ என

உரையாடும-வா போ எனறுசொலலும், விரகு உடன-தந்தி ரத்தோடு, நூறு ஆயிர மனம உடைமாபாவிகள - லக்ஷம் விதமாகச சிந்தையை உடைய பாவசெயலை யுடைய பெண்களின, மிருகமதம் கோலாகலம முலேதோய-சந்தனம் பூசி புகழந்து பேசபபடும் ஸதனங்களிலேசேர, அடைய வும் ஆசா பரவசம உறு கோமாளியை - முழுவதும் ஆசை யிலே பரவசமடையும் பரிகாசததொழிலுடைய எனனை, அவனியும ஆகாசமும-பூமியும் தெய்வலோகமும், வசை பேசும் - பழியைககூறும், அசட அநாசாரனை - பயனறற ஒழுகமிலலாதவனும், அவலனை ஆபாசனை-வீணனவனும் கலலவாபோ விருபபவனுமாகிய எனனை, அடியவரோடு ஆளவதும ஒருநாளே - அடியாராகளோடு ஆட்கொளளுவ தாகிய ஒருநாளும உண்டோ? எ-று.

(வி-ரை) விடுவாளி எனக கூட்டுக. ஆலாகலம் - டாற் கடல கடைந்த காலதததுத் தோனறிய விஷம் கண்ணிலுலே மனக குறிபபனைத்தும் விளஙகத தெரிவிககும் தந்திரமுடை யார எனபார, 'விழிகொடு வாபோ என வுரையாடும் விர குடன்' என்றார். அவர மனம டலதிரபபட்டுப் பலவழிச் சேறலின தாறுமாறம மனமுடை மாபாவிக ளென்றார்.

இதனை,

'வெம்புவாள் விழுவாள் பொய்யே
மேலவிழுந தழுவாள் பொய்யே
தம்பலந் தினபாள் பொய்யே
சாகிறே னென்பாள் பொய்யே

அம்பினுங கொடிய கண்ணுள்
ஆயிரஞ் சிறுதை யாளை
நம்பின போக லெலலாம
நாயினுங கடையா வாரே

எனற ஆனறோ வாகுகாணும் அறிக

'அத்தி மலரும் அருங்காக்கை வெண்ணிறமும்
கதுபுனல மீனபதமுங கண்டாலும்—பித்தரே
காணா தெரியரு கடவுளருங காணபரோ
மாணா விழியார மனம'

வனிதையா-கோபியா மரகத நாராயணன - பசசை நி முடைய திருமால

'பசசைம்மா மலைபோலமேனி பவளவாய கமலச செஙகண
அசசுதா அமரரேறே ஆயரதங கொழுநதே யெனனும
இசசுவை தவிர யானபோ யிந திர லோகம ஆளும
அசசுவை பெறினும்வேணடேன அரங்கமா நகருளானே,

எனறும தொணடரடிப்பொடி ஆழவாரும,

மருமக - அண்மைவிளி 'சதாகாலமும மிளையாளனே' என்றும, என்றுங் குமரனபிருகுமை இயலபு நோகுகி. இது பறறி யன்றே ஆசிரியா நகீரரும

'குன்ற மெறிந்தாய் குரைகடலைச் சூரதடிந்தாய
புன்றலைய பூதப பொருபடையாய்—எனறும
இளையாய அழகியாய் ஏறாரநதான் ஏறே
உளையாய்என் உள்ளத துறை.

என அருளிச் செய்வாராயினர்.

உடுபதி - சந்திரன்; உடு - நக்ஷத்திரம்; பதி-தலைவன்; நக்ஷத்திரங்கள இருபத்தேழும சந்திரனைச சுற்றி வருதலின அவைகளுக்குச சந்திரன் நாயகனெனக கூறுதல மரபு. சாயாபதி-சூரியன்; சாயா - நிழல, சாயையைச சாயாதேவி என உருவகபபடுத்திச சூரியனுக்கு மனைவியாா எனக கூறுதலும் மரபு. ஆகலி-கடல. நிருதா-அசுரா. மாஹாகம-எண்டுக கிரௌஞ்சகிரி.

சதுதி வடிவமாகிய தனது வேறபடையை விடுத்துக் கிரௌஞ்சமலை வடிவமாக நினற அசுரனையும, அசுரா பிறரையும கொனறா ஆதலின 'நீறுப் விழ ஒரு தனி வேலெறிய பெருமாளே' எனறு. (63)

சொணைசலம்

64 தனனதத்தன தானன தனனதத்தன தானன
தனனதத்தன தானன-தனதான

இடருகக்கிடராகிய கொடுமைகக்கிணை மேலவரு
மிறுதிசசிறு காலவரு மதனுலை

இயலுதத்தரு கானக முயலுதத்தரு மேனியி
லெரியைதத்தரு மாமதி நிலவாலை

தொடரகக்கொடு வாகையி லலைபயக்கரை மேலல்லை
தொலைபதத்தனி வீசிய கடலாலை

துணைபபறலி பூமல ரணையிறனி யேனுயிரா
துவளதத்தகு மோதுயா தொலையாதே

வடபொறகுல மேருவின முடுகிபபொரு சூரனை
மடியசசுட ஏவிய வடிவேலா

மறவகுல மாமொரு குறமெயதிரு மாமகள்
மகிழபுன மேவிய மயில்வீரா

அடரபடா கேதகை மடலிறழை சோவய
லருணைத்திரு வீதியில உறவோனே

அவனிதிரு மாதொடு சிவனுக்கிமை யாவிழி
அமராகர சாகிய பெருமாளே.

(இ-ள) வடபொன குலம மேருவின-வடகின்கண் உளதாகிய பொன்மயமான சிறந்த மேருமலையபோல, மூடுகி பொரு சூரனை -மேலெழுந்து சென்று சண்டைசெய யும சூரனை, மடிய சுட ஏவிய வடிவேலா-மடியும்படியும் சுடுவதற்கும் செலுத்திய வடிதத வேலையுடையவனே!, மறவா குலம் ஆம ஒரு குறவா மெய திருமாமகள்-வீராகுல மாகிய 'ஒபபற்ற குறவருடைய அறிவையுடைய அழகிய சிறந்த வளளிநாயகியார, மகிழ புனம் மேவிய மயிலவீரா-மகிழுமபடி புனததிலே சென்ற மயிலவீரனே!, அடர படர் கேதகை மடலில-நெருங்கமாகபபடாந்த தாழையின் மட லில, தழைசோ வயல-இலைகள சோகினற வயலையுடைய, அருணை திரு வீதியில உறைவோனே-திருவண்ணமலையின் அழகிய தெருவில தங்குபவனே!, அவனி திருமாலொடு-பூமியில விஷ்ணுமூர்த்தியுடனும், சிவனுககு - சிவபெருமா னுககும், இமையாவிழி அமராககு-இமைத்தலிலலாத கண் களையுடைய தேவாகளுக்கும், அரசு ஆகிய பெருமாளே-தலைவராகிய பெருமானே!, இடருககு இடா ஆகிய -முன் னரேயுள்ள துன்பதறகுமேல துன்பமாகிய, கொடுமை

கணை-கொடிய அம்போடும், மேலவரும் இறுதி சிறுகால்-மேலே வீசும் தூனபத்துக்கு இறுதியைத்தரும தெனறற் காறறோடும், வருமமதனால-வருகின்ற மனமதனாலும், இயலை தரு கானகம் முயலை - அழகையுடைய காட்டு முயலை, தரு மேனியில-உடைததாயிருகின்ற உடமபிலே, எரியைதரும மாமதி நிலவால - நெருபபைக கொடுகினற சிறநத சநதிர னுடைய கிரணஙகளாலும, தொடர கொடு வாதையில அடைய-துன்பம் தொடாநது மிகக வருத்ததைச சேர, கரைமேல அலைதாலைய - கரையினமேல அலைகெடுமபடி, தனி வீசிய கடலால - தனியாக வீசிய கடலாலும், துணை அறறு - துணையினறி, அணி பூமலா அணையில - அலஙகரித் துள்ள பூகளை மலாநத படுகையில, தனியேன உயிர்-தனியேனுகிய எனது உயிர, துவளத தகுமோ-தளாதல் தகுதியோ, தயாதைலையாதோ-துன. ம் ஒழியாதோ எ-று.

(வி-ரை) சிறுகால-தென்றல்; மந்தமாருதம் என்ற வட நூல வழகக்க காணக சநதிரனிடதது்ள்ள கலங்கத்தை முயலெனக கூறுதல மரபு.

வடபொறகுலமேரு-வடககின்கண் உளதாகிய அழகிய சிறபபுப்பொருந்திய மேருமலை; இன-ஐந்தனுருபு; ஒப்புப் பொருளில வந்தது. இமையாவிழி அமரா;-இமையாத கண் களையுடையதேவா; இமைத்தல்-மூடுதல; ஓவற இமைக்கும், விளங்கவிரொளி' எனனும் திருமுருகாறறுப் படையிலும், 'நுதலது இமையா நாட்டம்' எனவருமுடம் அகநானூறறு அடியிலும் இமைத்தல் இபபொருளில் வருதல் காண்க அரசு-சொலலால் அஃறிணை பொருளால உயர்திணை. (64)

சுவாமிமலை

65 தான தனதன தான தனதன
தான தனதன-தனதான

பாதி மதிநதி போது மணிசடை
நாத ரருளிய குமரேசா

பாகு களிமொழி மாது குடமகள
பாதம வருடிய மணவாளா

காது மொருவிழி காக முறஅருள
மாய னரிதிரு மருகோனே

கால னெனையணு காம லுனதிரு
காலில வழிபட அருளவாயே

ஆதி யயனெடு தேவா சுரருல
காளுற வகையுறு சிறைமீளா

ஆடு மயிலினி லேறி யமராகள
சூழ வரவரும இளையோனே

சூத மிகவளர் சோலை மருவுசு
வாமி மலைதனில உறைதேவனே

சூர னுடலற வாரி சுவறிட
வேலை விடவல பெருமாளே.

(இ-ள) ஆதி அயனெடு-மேன்மையுள்ள பிரமதேவனுடன், தேவா சுரா உலகு ஆளும் வகை உறு - தேவாகளும் சுவாகக லோகத்தை அரசாளும்படி, சிறைமீளா - அவாகள் அடைநத சிறையை மீட்டு, ஆடும் மயிலினில ஏறி-நடனம செய்கினற மயிலினமேல் ஆரோகணித்து, அமராகள சூழ

வர வரும் இளையோனே-தேவர்களை சூழ்ந்து வர வரும் இளை யவனே!, சூதம் மிகவளர் சோலை-மாமரங்கள் மிகவும் வளர் கின்ற சோலைகள், மருவு சுவாமி மலைதனில உறைவோனே-சூழ்ந்துள்ள சுவாமிமலையில வசிப்பவனே!, சூரன் உடல அற-சூரனுடைய உடம்பு அறும்படியும், வாரி சுவறிட-கடல்நீர் வற்றிப்போகவும், வேலைவிடவல பெருமாளே-வேலைச் செலுத்துவதற்கு வல்ல பெருமானே!, பாதிமதிநதி போதுமை அணி சடை-பிறைச் சந்திரனையும் கங்கையை யும் கொண்ட மலரையும் சூடுகின்ற சடையையுடைய, நாதர் அருளிய குமரேசர்-சிவபெருமான பெற்ற குமரே சனே!, பாகு கனிமொழி மாது குறமகள-பாகையும் கனி யையும் ஒத்த சொல்லையுடைய வள்ளிநாயகியார், பாதம் வருடிய மணவாளர்-திருவடிகளைத் தடவிய மணவாளனே! காதும் ஒரு விழி காகம் உற அருள-கெடுக்கப்பட்ட ஒரு கண்ணைக் காகம் அடையும்படி செய்த, மாயன அரி திரு மருகோனே-மாயச் செயலுடையவனாகிய திருமாலுக்கு அழகிய மருமகனே!, காலன் எனை அணுகாமல-யமன் எனைச் சேராதபடி, உனது இருகாலில வழிபட அருள் வாய-தேவரீருடைய இரண்டு காலகளிலும் வணங்க அருள் செயவாய எ-று.

(வி-ரை) பாதிமதி-இளம்பிறை. நதி-கங்கை. போது-கொன்றைமலர். மாது-வள்ளிநாயகியார். வருடுதல்-தடவு தல். காதும் ஒருவிழி காகம உற அருள் - கெடுக்கப்பட்ட ஒரு கண்ணைக் காகம அடையும்படி அருளசெய்த. 'இராம

ரும் சீதாபிராட்டியாரும் ஓரிடத்திருந்தபோது காகாசுரன் என்பவன் சீதையைத் தாக்கிய காரணத்தால இராமா பிரயோகித்த தருபபைப் புலலாகிய அமபினால ஒரு கண்ணி ழந்து பினனா அவா சகாயத்தால அதனை பெறறான என்பது இராமாயணக கதை.'

சிறைமீள-சிறையை மீடடு மீளா - செபயா எனனும் வாயபாட்டு வினையெசசம. சூதம - மாமரம. வாரி - கடல. வேலை விடவல பெருமாள-உகரதமார பாண்டியன ஆடு மயில-நடனஞ் செயயும் மயில. சுவாமிமலை - திருவேரகம்; இது குமபகோணத்துச சமீபததிலுளள முருகன் திருபபதிகளில் ஒன்று. முருகன திருவடிகளில வழிபட்டார மரணத்தினினறு நீஙகி வீடுபெறுவராதலின 'காலனெனை பணுகாமலுன திருகாலில் வழிபட அருள்வாயே' எனறார். (65)

திருத்தணிகை

66 தனதந் தனதத் தனதந தனதத
தனதந தனதத-தனதான.

குயிலொன றுமொழிக குயினின ருலையக
கொலையின் பமலாக — கணையாலே

குளிருந் தவளக குலசந் தரவொளிக
கொடிகொங கையினமுத — தனலாலே

புயலவந் தெறியக கடனின றலைப
பொருமங கையருக — கலராலே

புயமொன் றமிகத் தளர்கின றதனிப
புயம்வந் தணையக — கிடையாதோ

சயிலங் குலைய தடமும் தகர
சமனின் றலைய பொருமவீரா

தருமங் கைவளை குறமங் கையாமெய்த
தனமொன் றுமணித திருமார்பா

பயிலுங் ககன பிறைதண் பொழிலிற
பணியுந் தணிகைப பதிவாழ்வே

பரமன் பணிய பொருளன் றருளிப
பகரென் கழுநிப பெருமாளே.

(இ-ள) சயிலம குலைய தடமும் தகர - கிரவுஞ்சமலை நிலைகெட்டுப பகங்களால உடைபட்டழியவும, சமன்நின்று அலைய பொருமவீரா-யமன நிலைத்துத தனபுறுதுதும்படி சண்டைசெயயும வீரனே!. அம் கை தருும - அழகிய கையைத தருகின்ற, வனம குற மங்கையா - காட்டிலே வாழும குறபபெண்ணாகிய வள்ளிநாயகியின, மெய்தனம் ஒன்றும் மணி திரு மாபா - பர அபர ஞானங்களாகிய ஸ்தனங்கள பொருந்துகின்ற அழகிய மேன்மைபொருந்திய மாபை உடையவனே!, ககனம பயிலும பிறை - ஆகாயத திலே சஞ்சரிகும பிறைசசந்திரன், தண பொழிலில பணியும் தணிகைபதி வாழ்வே - குளிர்ந்த சோலையில வணங்குகின்ற திருத்தணிகை யென்னுந் திருபபதியில கோயில கொண்டிருபபவனே, பரமன் பணிய பொருள அனறு அருளில பகர செங்கழுநி பெருமாளே - சிவபெருமான வணங்கப பிரணவத்தின பொருளை அகாலத்தில கருணையுடன சொல்லியருளிய செங்கழுநீர்ப பெருமானே!, குயில

ஒன்று மொழி - குயிலை ஒத்த இனிமையான சொலலை யுடைய தலைவி, குயில நின்று அலைய - குயில நின்று தன் குரலோசையினால துன்பஞ் செயயவும, கொலை இன்பம் மலர கணையாலும்-கொலைபினைச செயயும இனபமான பூங் கணையாலும், குளிரும் தவளம குலம சநதிரன ஒளி - குளிரசசி பொருநதிய வெண்மையான உயாநத சநதிரனது ஒளியாலும, கொஙகையின் கொடி முதது அனலால் - ஸதனஙகளில பொருநதிய ஒழுஙகாக உளள முதது மாலை யின நெருபபாலும, புயலவநது எறிய - மேகம் வந்து வீச வும், கடல நினறு அலற-கடல நிலைபெறறு அலறவும, புயம் வந்து அணைய கிடையாதோ-தோளிலே வநது பொருநதக் கிடைகக மாடடோ எ-று.

(வி-ரை) குயிலொன்று மொழி- குயிலையொதத மொழி யையுடைய தலைமகள. தவளம-வெணமை. குயில-சநதிரன் முதலிய பொருளகள தலைவரைப பிரிந்த நஙகையருக்கு மயலை விளைதததலின [அவா அவறறைப பழிததலாகக கூறு தல கவி மரபு. சந்திரனைப பழிததலைப பினவரும் நைடநச் செயயுளானறிக.

நைடதம

'கன்று குணிலாக் கனியுகுத்தோன
கடலி னமுதங் கடைந்தெடுபபக
குன்ற மிடலுங் கலையணைதது
தகர்ந்துள் ளாவி குறைந்திலையே
துன்று கதிரவெண் கலைமதியே
சுலவு திரைநீக கடல்குடிதத

அன்று கலச முனிவயிற்றி
லொரு வெனனி லுழலாயே.'

குயிலைப பழிததகூப பினவரும் **பிரபுலிங்கலீலைச் செய யுளானறிக**

பிரபுலிங்கலீலை

'உயிர்தத பொழுதே நின்குரல கேளா
மூனறுடிற றீனறதாய
நயத்தின வளாதத தாய்குரல
கேடடலுமே நடுங்கத துடிதததா
பயததமலாப பூங்காவகத்தி லிருந்து
பல்காப கூவினை
செயிாதது நினனைக குயிலே நான்
வெறுததல செபபவேண்டுமோ.'

முத்தகசு அனல பிறந்தது கொஙகைகளால என்க. புயல-மேகம் அலா-பழிசசொல், தலைவி மங்கையா சொல்லும் அவா மொழிகசு ஆற்றது வருந்துகின்றாளாதலின் 'அலாால தளாகினாள்' என்றா புயம், புஜம் என்னும் வடச சொலலின் திரிபு. சைலம்-மலை. தடம்-கடல். ககனம-ஆகாயம். தணிகைபபதியிலுள்ள சோலைகள் வானுற வோங்கி வளாநதுளளன ஆதலின் 'பயிலுங்ககனப் பிறைதண் பொழிலிற் பணியுந் தணிகைபபதி' என்றார். செங்கழுநி-செங்கழுநீர் என்பதன் மரூஉ. இசசெய்யுள் ஆன்மாவைத் தலைமகளாகவும் இறைவனைத் தலைமகனாகவும் வைத்துப பாடப்பட்டது. இவ்வாறு வருதலை,

'சொலமாலை பயிலுகின்ற குயிலினங்காள சொலலீரே
பன்மாலை வரிவண்டு பணமிழறும பழனதான
முன்மாலை நகுதிங்கண முகிழவிளங்கு முடிசசெனனிப
பொன்மாலை மாபனென புதுநலமுண டிகழ்வானே.'

எனனும் அப்பர தேவாரத்திலுங காணக. (66)

பொது

67 தந்த தானன தந்த தானன
தந்த தானன-தனதான.

கணடு போலமொழி வண்டு சோகுழல
கணகள சேலமதி முகமவேயம்தாள

கணடு பாவனை கொணடு தோளகளி
லொணடு காதலி விருகோடு

மணடி மாபினில வீணட தாமென
வந்த கூமுலை மடவாதம்

வஞ்ச மாலதில நெஞசு போய்மடி
கினற மாயம தொழியாதோ

கொண்ட லாகுழல கொண்டை போலவிழி
கொணடு கோகில மொழிகூறுங

கொங்கை யாள்குற மஙகை வாழதரு
குன்றில மாலகொடு செலுமவேலா

வெண்டி மாமன மணடு சூகடல
வெம்ப மேதினி தனிலமீளா

வென்று யாவையு மனறி வேளையும
வென்று மேவிய பெருமாளே.

(இ-ள) கொண்டல ஆர குழல - மேகத்தை ஒத்த கூந்தலையும, கெணடைமேபால விழி கொணடு - கெணடை மீனை யொத்த கண்களையுங கொணடு, கோகிலம மொழி கூறும்- குயிலைபோனற இனிய சொறகளைப பேசுமை, கொஙகையாள- தமகுதாமே ஒபபாகிய ஸதனஙகளை யுடையவளுமை, குற மஙகை - குறவர பெணணுமாகிய வளளிநாயகி, வாழ்தரு குனறில - வாழ்கின்ற மலையில, மாலகொடு செலுமை வேலா- மயகமகொணடு செலலுமை வெறபடைனை உடையவனே!, கெணடி மாமனம் மணடு சூரகடல - பெரிய மனமபொருந் திய சூரனுடைய கடல, வெமப-வாட, மேதினி தனில-பூமியில, மீளா-மீணடு, யாவையுமை வெனறு-எலலாவறறையுமை வெறறி கொணடு தமனறி, வேளையுமை வென்றுமேவிய பெருமாளே- மன்மதனையுமை வெறறிகொணடு விளஙகிய பெருமானே!, கண்டுமேபால மொழி - கறகணடைபோலுமை சொறகளையும், வணடு சோ குழல-வண்டுகள சோநத கூநதலினையுமை, கண் கள சேல-சேலபோனற கண்களையுமை, மதிமுகம - சநதிரனை ஒதத முகதையும், வேயதோள-பசசை மூஙகிலைபோனற தோளகளையும், கணடு பாவனை கொணடு-பாவதது எணணங் கொணடு, தோளகளிலணடுகாதலில-தோளகளிலபொருந் திய காதலினால, இருகோடி மணடி - இரணடு கொமபுகள் நெருஙகி, மாபினில விணடது ஆம்என-மாபினிலபொருந் தியன என்று சொலலுமபடி, வந்த கூமுலை மடவார்தம்- மேலெழுந்து தோனறிய கூரிய ஸதனஙகளையுடைய பெண் களின், வஞ்சம மால அதில-வஞசமுளள காம மயக்கத்தில,

தியன நெஞ்சுபோய-மனம் அழிந்து, மடிகின்ற மாயம் அது ஒழியாதோ - ஒழிகின்ற பொயயொழுகம் நீங் காதோ. எ-று

(வி-ரை) கணடு - கடகண்டு. கோடு - யானைகொம்பு. வஞ்சமால - பொயயாகிய மயகம கொணடல - மேகம்; நீரைகொள்ளுதல காரணககுறி. கோகிலம-குயில. மால் கொடு செலலும வேலர-ஆசை மயககங்கொணடு செலலு கின்ற வேறபடடையை யுடையேனே', மீளா-செயயா என் னும் வாயபாடடு விண யெசசம். வெனறு - வெலல பகுதி; உ-விண்ணெசச விகுதி, ம-இறநதகால இடைநிலை, ல ன் ஆனது சநதி யாவையும எனபுழி உமமை முற்றுப பொரு ளது. வேள-மன்மதன், விரும்பதததக அழகுடையவன. கடடழகு-கட்டிளமை எனபனவறறால முருகன மன்மத னிலுஞ சிறததலின 'வேளெயும வெனறு' கூறினர (67)

குருகிரி (சுவாமிமலை)

68 தனதன ததத்த தததன ததத்த
தனதன ததத்த தததன ததத்த
தனதன ததத்த தததன தத்தத்த-தனதான.

தலைமயிர கொகருக கொகக ரைதத்துக்
கலகில னபப ரகடடது விட்டுத
தளாரடை பட்டுத ததடி யிட்டுத தடுமாறித்

தடிகொடு தத்திக கக்கலபெ ருத்திட்
டசனமும் விக்கிச சத்தியெ டுத்துச
சளியுமி குத்துப பிதற்றமு முற்றிப பலகாலும்

திலதயி லததிட் டொகவெ ரிக்கத
திரிபலி சுகசுத திபபிலி யிட்டுத
தெளியவ டிதது றுயதுடல செததிட டுயிரபோமுன்

திகழ்தமிழ் கறறுச சொறகளப யிறறித
திருவடி யைபபற றிததொழு துறறுச
செனனம றுகைகக குபபர முததிக கருள்தாராய்

கலஹணவி சிதது பககரை யிட்டுப
புரவிசெ லுததிக கைகொடு வெறறைகக
கடுகந டததித திட்டென எட்டிப பொருசூரன

கனபடை கெட்டுத தடடற விடடுத
திரைகட லுகுட் புகுகிட எறறிக
களிமயி லேசசித ரததிலந டததிப பொருகோவே

குலிசனம கடகுத தபபியி மறறக
குறவாம கட்குச சிததமும் வைததுக
குளிராதிணி மெத்தத் ததது்புனத்திற றிரிவோனே

கொடியபொ ருபபைக குதறிமு றிததுச
சமரமவி ளைதது தறபர முறறுக
குலகிரி யிறபுக குற்றுறை யுக்ரப பெருமாளே.

(இ-ள்) கலஹண விசிதது-சேணத்தைக் கட்டி, பக்கரை இட்டு-அங்கவடியை இட்டு, புரவி செலுத்தி-குதிரையைச செலுத்தி, கைக்கொடு வெற்பை - கையையுடைய கொடிய மலையை ஒத்த யானையை, கடுக நடத்தி - விரைவாகச செலுத்தி, திட்டென எட்டி பொருசூரன் - திடுமென நெருங்கிச சண்டைசெய்யும் சூரன், கனம் படை கெட்டு- பெரிய படை அழிய, தட்டு அறவிட்டு - தடுக்க முடியாத

படி கைவிட்டு, திரை [illegible]லுகளுள் புகுகிட-அலைகின்ற கடலி னுள் புக, எறறி கள்மயில் [illegible]கிச செருக்கையுடைய மயிலை, சிதரத்தில நடத்தி பொருகோவே - அழகாக நடத் திச சணடையிடும் தலைவனே', குலிசனமகட்கு தபபியும்- இந்திரன மகளாகிய தெய்வயானைகுப பிழைததும், மறறு அ குறவர் மகட்கு-அந்த இழிவான குபபெண் ணுகிய வள்ளிகு, சிததமும வைத்து - மனம கொணடு, குளிர்தினை மெதத ததது-குளிரந்த தினை மிகவும் விளை தினற, புனதில திரிவோனே-கொலலை நிலதில திரிகினற வனே, கொடிய பொருபபை குதத முறிதது-கொடுமை யான கிரவுஞ்ச மலையைகுதத அழிதது, சமரம் விளைது-- சணடையை உணடாகி, தறபரம உறறு-தானே மேலான பொருளாகப பொருநதி, குலகிரியில புகு உறறு சிறந்த மலையிற சனறு அமாநது, உறை உகரம பெருமாளே- வசிகினற கோபததையுடைய பெருமானே', தலைமயிர கொக்குக்கு ஒக்க நரைதது-தலைமயிர கொக்கின நிறததைப பொருந்த வெளுதததும், கலகலென பல கடடு அது விட்டு- கலகலென்று பறகள் கடடு அழிநதும, தளர நடைபபட்டு- தளாந்த நடை உணடாகியும், தத்து அடி இட்டு தடுமாறி- தத்துகின்ற அடிவைததுத தடுமாறறமடைநதும, தடிகொடு தத்தி-தடியைக்கொணடு தததி நடநதும், ககக்ல பெருத் திட்டு-இருமலமிகுந்தும, அசனமும விக்கி-உணவும விகி யும், சத்தி எடுத்து சளியும மிகுத்து-மேன்மேலும் இருமிச் சளியும அதிகரிக்கும், பித்தமும மு, றி பலகாலும் - பித்த

மும் முதிராத பலமுறையும, திருமத தயிலத்து இடடு-எண் ணெயில் போடடு, ஓகக எரிகக-ஒதது பபோகுமபடி எரிகக, திரிபலை சுகரு திபபிலி இடடு-கடு, நெலலி, தானறி, சுகரு, திபபிலி ஆகிய இசசரகருகளை இடடு, தெளிய வடிதது றறு-தெளிவாக வடிதததெடுதது, உயதது இடடு - வாயகருள் செலுதது, உடல செதது இடடு உயிர போமமுன - உடல அழிந்து உயிர நீஙகுவதறகு முன்னர, திகழ புகழ் கறறு-விளஙகுகின்ற தேவரீரது புகழைத தெரிஙது, சொற் கள் பயிறறி - அபபுகழ்கருரிய சொற்களில பழகும்படி செய்து, திருவடியைப பறறி - அழகிய அடிகளைப பறறிக் கொணடு, தொழுது உறறு - வணஙகி, சனனம் அறுக் கைகரு - பிறபபை ஒழிப்பதறகு, பரமுத்திகரு அருள் தாராய் - மேலான மோகஷத்துகருத திருவருள் தருவா யாக வேறறு.

(வி-ரை) தலைமயிர கொகருகரு ஒக்க நரைத்தல-தலை மயிர கொகரின் நிறததிறகு ஒப்பாகும்படி அத்துணை வெண்மையாதல இதுபோல,

'குயிலொத் திருள்குஞ்சி கொகரொத் திருமல
பயிலப புகாமுன்ன நெஞ்சே—மயிலைத்
திருபபுன்னை யஙகானல சிததியா யாகி
லிருபபின்னை யங்காந் திளைத்து.'

எனப் பதினோராந திருமுறையில் வருதல காண்க.

பலகட்டு - பல்லினது உறுதி. தளா நடை - வினைத் தொகை. கலகலென-ஒலிக்குறிப்பு. அசனம்-சோறு. தில

தையிலம்-எண்ணெய. சிததமும் எனபுழி உமமை இரநதது தழீஇய எசசவும்மை திரிபலை - கடுககாய், தான்றிகாய, நெலலிகாய. உயதது-செலுததி பயிறறி-பயில என்னும் தன்வினைபபகுதி பயிறறு எனப பிறவினையாகி இகர விகுதி யைப பெறறு உகரஙகெடடு முடிநதது. திருவடியே பிற விக்கடல நீந்துதறகுரிய தோணியாதலின் 'திருவடியைட பறறி' என்றார

திருவடியைப பறறி ஆசையில பறறற வேண்டுதலின் அவவாறுகூறினாரெனனலுமாம திருவடியின பெருமையை

'அரவணையான சிநதித் தாறறுமடி
அருமறையான செனனிக கணியாபடி
சரவணததான கைதொழுது சாருமடி
சானதாகட கெல்லாஞ சரணமடி
பரவுவார பாவம பறைகுமடி
பதினெண் கணஙகளும பாடுமடி
விரவுநீத தெணகெடில காடன அடி
திருவீரட டானததெஞ செலவனடி'

என வரூஉம **திருநாவுகரசு சுவாமிகள்** திருவாககானறிக

பரமுததி எனறார அபரமுகதிகள உண்மையின். திரைகடல-வினைததொகை குலிசன மகள-தேவேநதிரன மகளாகிய தெயவயானை யமமையார். தெய்வயானை யம மையார் அறியாவணணம் வள்ளி நாயகியாரிடம - சேறல அருமை எனபார 'குலிசன் மகடகுத தப்பியும் மறறக குற வர் மகட்குச சிக்தமும் வைதது' என்றார். அகரசசுடடு இழிவு குறிதது நின்றது. பொர்ருபபு-மலை. சமரம்-சணடை.

69 தனனதன தனனதன தனனதன தனனதன
தனனதன தனனதன-தனதான.

அளகநிரை குலையவிழி குவியவளை கலகலென
அமுதமொழி பதறியெழ அணியாரம்

அழகொழுகு புளகமுலை குழையஇடை துவளமிக
அமுதகில அதுபரவ அதிமோகம்

உளமுருக வருகலவி தருமகனிர் கொடுமையெனு
முறுகபட மதனிலமதி யழியாதே

உலகடைய மயிலினமிசை நொடியளவில வலம்வருமு
னுபயநறு மலரடியை அருள்வாயே

வளையுமலி கடலசுவற விடுபகழி வரதனிரு
மருதிணெடு பொருதருளு மபிராமன்

வரியரவின மிசைதுயிலும் வரதசய மகளகொழுநன்
மருக அமா முடுகிவரு கிருதேசர்

தளமுறிய வரைதகர அசுராபதி தலைசிதற
தகனமெழ முடுகவிடு வடிவேலா

தரளமணி வடமிலகு குறவாதிரு மகள்கணவ
சகலகலை முழுதும்வல பெருமாளே.

(இ-ள) வளையும அலைகடல சுவற-பூமியைச சுற்றி யுள்ள அலைகின்ற கடலின் நீர வற்றிப போமபடி, விடு பகழி வரதன்-அம்பைச செலுத்தும வரதனே!, இருமருதிணெடு பொருதருளும் அபிராமன் - பெரிய மருதமரத்தினுடன் போரைசசெய்யும் அழகனும், வரி அரவின் மிசைதுயிலும்-வரிகளையுடைய ஆதிசேஷன்மேல அறிதுயிலஅமரும், வரத

சயமகள கொழுநன்-வரங்களைத்தரும் ஜயலக்ஷ்மியின் கண வனுமாகிய திருமாலுக்கு, மருக - மருமகனே, அமர முடுகி வரு நிருதேசர - சணடைக்கு விரைந்து வருகின்ற அவுண ருடைய, தளம் முறிய - சேனைகள தோளவியடையவும், வரைதகர - கிரவுஞ்சமலை சிதறவும், அசுரர பதிதலை சிதற- அவுணாதிபனுகிய சூரபதுமனுடைய தலை துண்டுபடவும், தகனம எழ - நெருப்புண்டாகவும், முடுகவிடு வடிவேலர- விரைவாகச செலுத்துகின்ற வடித்த வேலையுடையவனே!, தரளம் மணி யடம இலகு - முத்துமாலையும இரத்தினமாலை யும் விளங்குகின்ற, குறவர திருமகள் கணவ - வளளிநாயகி யின கணவனே!, சகலகலை முழுதுமவல பெருமாளே - எல லாக கலைகளிலும் முழுதும் வலலவனுகிய பெருமானே!, அளகம நிரை குலைய-கூந்தலினது வரிசை அழியவும், விழி குவிய-கண்கள் மூடவும, வளை கலகலென - வளையலகள் கல கலென ஒலிக்கவும், அமுதம் மொழி பதறி எழு-தேவாமிர் தத்தை ஒத்த சொறகள பதறித தோனறவும், அணி ஆரம் - அழகிய முத்துமாலை யணிந்த, அழகு ஒழுகு புளகம முலை- குழைய அழகு வடிகின்ற புளகத்தையுடைய ஸ்தனங்கள் சோர்வை யடையவும், இடை துவள - இடை தளரவும், அமுதம்நிலை அது மிக பரவ - அமுதநிலை மிகவும் பரவவும், அதிமோகம்-மிகுந்த ஆசையால, உளம் உருக-மனமானது உருகவும், வரு கலவி தருமகளிர - ஏறபடும் புணர்சசியைக் கொடுக்கும் பெண்களுடைய, கொடுமை எனும்-கொடுமை என்று சொல்லப்படும், கபடம் அதனில் மதி அழியாது-

வஞ்சகதில ஞறிவு அழியாமல, உலகு அடைய மயிலின மிசை-உலக முழுவதும மயிலினமேல, நொடி அளவில வலம் வரும்-நொடிபபொழுதில சுற்றி வருகின்ற, உன் உப யம் நறுமலா அடியை அருளவாய - தேவரீருடைய இரண டாகிய வாசனை பொருந்திய தாமரை மலரை ஒதத திரு வடிகளை அளிபபாயாக எ-று.

(வி-ரை) அளகநிரை-கூந்தலாகிய வரிசை; வளை-வளை யல. ஆரம்-முதுமாலை அமுதநிலை-பெணகளுகுகுக கலவிக காலதது அமுதம் பிறகுமெனபா.

உலகடைய - உலகம முழுவதும நொடி - நொடிப் பொழுது, சிடடிகைப போடும நேரம். உபய நறுமலரடி- இரண்டாகிய மணம வீசும தாமரைமலாபோனற திருவடி. பகழி-அம்பு மருது-மருதமரம, வரியாவு-ஆதிசேஷன

ஜயமகள்-வெறறிதிரு கொழுநன - எனபதில நகரம் பெயரிடைநிலை. மருக-அண்மைவிளி தளம்-சேனை, தரள மணி வடம-முதலாகிய இரதினததாலாகிய மாலை. (69)

திருவாரூர்

70 தனன தனதன தனதன தனதன
தனன தனதன தனதன தனதன
தனன தனதன தனதன தனதன-தனதான

கரமு முளரியின மலாமுக மதிகுழல
கனம தெனுமொழி கனிகதி முலைநகை
கலக மிடுவிழி கடலென விடமென மனதூடே

கருதி யனகடை கொடியிடை யியலமயில்
கமழு மகிலுட னிளகிய மருகமத
களப புளகித கிரியினு மயலகொடு திரிவேனும்

இரவு பகலு மிகலு மலமு
இயலு மயலற விழியினி ரிழிவர
இதய முருகியெ யொருகுள பதமுற மடலூடே

யெழுத அரியவள் குழமக ளிருதன
கிரியில முழுகிய இளையவ னெனுமுரை
யினிமை பெறுவது மிருபத மடைவது மொருநாளே

சுரபி மகவினை யெழுபொருள வினவிட
மனுவி னெறிமணி யசைவுறு விசைமிகு
துயரில செவியினி லடிபட விறவுமி கிதீது

துணிவி லிதுபிழை பெரிதென வருமனு
வுருகி யரகர சிவசிவ பெறுமதொரா
சுரபி யலமர விழிபுனல் பெருகிட நடுவாகப்

பரவி யதனது துயாகொடு நடவிய
பழுதின மகலையை யுடலிரு பிளவொடு
பரத மதமைத நடவிட மொழிபவ னருளாலூ

படியி லறமுக சிவசுத கணபதி
யிளைய குமரரி ருபபதி சரவண
பரனை முறையிட அயிலகொடு நடவிய பெருமாளே.

(இ-ள) சுரபி-பசுவானது, மகவினை எழு பொருள விளவிட - தனது கன்று உயிர் பிழைக்கின்ற தன்மையைக கேட்கும் பொருட்டு, மனுவினை எறி மணி அசைவுறு-மனு வேந்தனது அடிக்கப்படும் ஆராயசனி மணி அசைகின்ற,

அ இசை-அந்த ஓசையானது, மிகுதுயரில-மிகக துனபத் தோடு, செவியினில அடிபட-காதினில் கேட்க, அதிதீது விவமின-(மாதரிகளை நோக்கி அரசன இபபசுவுசகு) மிக்க குறைம இனனதெனக கேளுஙகள எனறு சொலலி அவாகளால இன்னதெனததெரிநது, துணிவில இது பிழை பெரிது எனவரும-நிசசயமாக இசசெயல பெருஙகுறறு மெனறு நினைதத, மனு உருகி-மனுவேநதன பசு கனறிழநத துனபததை எணணி மனமுருகி, பெறறும அது ஓர சுரபி அலமர - இநதத்துனபததை அடைநத பசு கழறசி அடை தலைப பாரதது, விழி புனல பெருகிட-கண்களினினறு நீர் பெருக, நடுவு ஆக-தனது செஙகோனமை தவறுமல் இருக்க வேணடுமென, அரகர சிவசிவ பரவி - அரகர சிவ சிவ எனனும நாபஙகளைச சொலலிச சிவனே வாழுதது, அத னது துயாகொடு - இபபசுவினது கனறிழநத துயரதைதத தானும தனகு நேரநததாகக்கொணடு, நடவிய பழுதில மதலையை-பசுகக்கன்று இறகுமபடி தேரைச செலுதிய குறறமிலலாத தனது ஒர புதலவனை, உடல இரு பிள வொடு படிய-அவனது உடமபு இரணடு பிளவுபடுமபடி, படிய ரதம அதை நடவிட-மாபபிலே சகரம் பொருநதும் படி இரதத்தைச செலுத்துக எனறு, மொழிபவன - மநதி ரிகளுக கட்டளையிட்ட மனுமநதனது, அருள ஆரா படி யில அறுமுக-அருள நிறைந்த திருவாரூரின்கண எழுந் தருளிய ஆறுமுக முடையவனே!, சிவசுத-சிவபெருமானுக் குக குமாரனே!, கணபதி இளைய-விநாயகப பெருமானுககு

இளையவனே!, குமர-இளமையுடையவனே!, திருப்பதி-அரசாக கரசனே!, சரவண-சரவணப பொய்கையில அவதரித்தவனே!, பரவை முறையிட அயிலகொடு நடவிய பெருமாளே-கடல முறையிடுமபடி வேலகொணடு செலுத்திய பெருமானே!, கரம் முளரியின மலர-கைகள தாமரை மலர்களையும, முகமமதி-முகம சநதிரனையும, குழல கனம-கூந்தல மேகததையும், எனுமமொழி கனி - மெனமையாகக் கருதபபடும் சொல பழததினது சுவையையும், கதிர முகை நகை-ஒளிபொருநதிய நகை முலலை அருமபையும் ஒக்கு மென்று புகழ்ந்து கூறியும, கலகம இடும விழி கடலை எனவிடம எனகாமமாகிய யுததததைச செயயும கணகள கடலெனறும விஷமெனறும சொலலியும, மனது ஊடு-மனத்தில, கருதி-எணணி, அனம நடை-அனனம போனற நடையிலும், கொடி இடை - காமவலலிபோனற இடையிலும, மயில இயல-மயிலபோனற சாயலிலும், கமழும் அகிலுடன இளகிய மிருகமதம் களபம புளகிதகிரியினும்-வாசனை வீசுகினற அகிலோடு இளகிய கஸதூரி கலவைச் சாந்து முதலியவறறைப பூசிய புளகம்கொண்ட மலை போனற ஸ்தனஙகளிலும், மயல கொடு திரிவேனும்-ஆசை கொண்டு திரிபவனாகிய அடியேனும், இரவு பகல அற-இரவு பகல என்பது ஒழியவும், இகல அ மலம் அற-பகையும் மலமும் ஒழியவும், இயலும் மயல அற - பயினறுள்ள ஆசையின் மயககம நீஙகவும், விழியின் நீர இழிவர - கணகளின் நீர்வடிய, இதயம் உருகி-மனம் நெகிழ்ந்து, ஒரு

குளம பதம் உற-ஒரு ப்ராகரைப பாகுபோலாகவும், மடல் ஊடு எழுத அரியவள - மடலினிடத்து எழுதுவதற்கு அருமையான அழகையுடையவளும, குறமகள - குறவருக்குத் திருமகளுமாகிய வள்ளிநாயகியினது, இருதனகிரியில முழுகின இளையவன் - இரண்டு ஸ்தனங்களாகிய மலைகளில பொருந்திய குமரனே, எனும உரை இனிமைபெறுவதும-எனனும சொல்லினது இனிமையைப பெறுவதும், இரு பதம அளவதும்-இரண்டு திருவடிகளைச சேர்வதும, ஒரு கால-ஒருநாளில கிடைக்குமோ? எ-று

(வி-ரை) முளரி-தாமரை கனம்-மேகம விடம-விஷமெனனும வடசொல்லின திரிபு மனது - மனஸ எனனும வடசொல்லின திரிபு களபபுளகிதகிரி-ஸ்தனம். திரிலோனும எனபதிலுள்ள உம்மை இழிவு சிறபபு நீர எனபது குறுகிறறு குளம-சாக்கரை பேரழகால சிறநதவள எனபார மடலூடே எழுத அரியவள என்றார். அழகின மிகுதியை நோக்கி முயிறம வலலோர எழுதத துணிவாரெனினும அவரால எழுதலாகாது எனபதாம். இகருதத்தை,

'யாழு மெழுதி யெழிலழுத தெழுதி யிருளின மென்பூச
சூழுமெழுதியொர தொணடையுந் தீடடி யெனறெரபிவி
யேழு மெழுதாவகை சிதைததேதான் புலியூரிளமாம [வே
போழுமெழுதிறறொர கொம்பருண்டேற கொணடுபோதுக
என வருதலும் திருக்கோவையாரானும உணர்க.

திருவாரூர சிறபபுக கூறுவார மதுமுனைகணட வரலாற்றை விரிதறுக் கூறினர்.

அலமர-அலமா பகுதி. 'அலமரல தெருமரல ஆயிரண் டுமை சுழலசி' எனபது தொலகாபபியம எறி மணி-ஆராயசசி மணி. புத்தி பூரவகமாகக கொலலசெயதா னனறெனபார் 'பழுதிலமதலே' எனறார

தோ சககரததில தெரியாது அகபபடடு உரிதுறநத பசுகக னறின பொருடடு அததேதருக கு சென்ற தன ஓரே மகளின மாபபினமீது தேரைச செலுததுமபடி கடடளை யிட்ட அரசனது செஙகோன்மை சிறநத ஆறறா லென்றார்.

இதனை,

'ஒருமைநதன தனகுலததுக குளளா ரெனன்பதும உணராண் தருமந்தன வழிசசெலலகை கடபனனறு தனமைநதன மருமநதன தேராழி யுறவூரநதான மனுவேந்தன அருமநத அரசாடசி அரிதோமா லெனறிதாதான்'

என்னும் சேகிழார சுவாமிகள் திருவாகினுள காணக. (70)

பழனிமலை

71 தனத தனனத தனத தனனத
தனத் தனனத் தனத தனனத
தனத் தனனத தனத தனனத-தனதான.

குறித்தமணிப் பணித்துகிலத
திருததியுடுத திருட்குழலக்
குலததுமுடித் திலசசுருளப பிளவோடே

குதட்டியதப புதட்டைமடித
தபிறபயிலிட் டழைத்தும்மருட்
கொடுத்துணர்வைக் கெடுத்துநகைக் குறியாலே

பொறித்ததனத தணைத்துமனச
செருக்கினாகைப பொருட்டகவரப
புணர்சிதனிய பிணிப்படுவித திடுமாதர்
புலத்தலையிய செலுத்துமனப
ப்ரமத்தையறப பரிசித்தமுறப
புரிதருளித திருக்கழலித தருவாய
பறித்ததலைத் திருட்டமணக
குருக்களசட டுருக்களிடைப
பழுக்களுக்க கழுக்களபுகத திருநீறு
பரப்பியதத திருப்பதிபுக
கனற்புனலிற் கனத்தசொலிப
பதிக்தெழுதிப புகட்டதிறய கவிராசா
செறித்தசடைச சிதித்தரியத்
தகப்பனமதித துகப்பனைச
சிறக்கவெழுத் தருட்கருணைப பெருவாழ்வே
திகழ்படுசெயப பதிக்குளெனைத
தடுத்தடிமைப படுத்தருட்
டிருப்புகழ்க கிருக்குமரப பெருமாளே.

(இ-ள) பறித்ததலை திருட்டு அமணா குருக்கள்-மயிர் நீங்கிய தலையையுடைய வஞ்சகத் தொழிலையுடைய சமணர்களின் ஆசாரங்களின், அசட்டு உருக்களிடை - குற்றமுடைய உடம்புகளினிடையில், பழுக்களுக்க கழுக்கள்புகவிலாவெலும்புகள முறியும்படி கழுவிலேற்ற, திருநீறு பரப்பிய-திருநீற்றின் உண்மையை விளக்கிய, தத்திருப்பதிபுக்கு-அத்தலமாகிய மதுரையிலே சென்று, கனல் புனலில்-நெருப்பினும் நீரிலும், கனத்த சொலை பதித்து எழுதி

புகட்ட - பெருமைபொருந்திய திருப்பாசுரங்களை ஓலையில் நனகெழுதிவிட்ட, நிறைல கவிராசா - வனமையை யுடைய மாவேந்தனே', செறிதத சடை - நெருங்கிய சடையினில், சசிதரி அத்தகபபன-பிறையைத் தரிதத பெருமை வாய்ந்த தநதையாகிய சிவபெருமான், மதிதது உகபபன் என-நனகு மதிதது மகிழ்வான எனறு, சிறகக எழுதது அருளகருணை பெருமை வாழவே-சிறபபாகப பிரணவோபதேசஞ செயத கிருபையையுடைய பெரிய வாழவாயுளளவனே', திகழபடு செய்பதிகுள-விளஙகுகினற செபபதியினில, எனை தடுதது அடிமைபபடுதத அருள - அடியேனைத தடுதது அடிமை கொள்ளக கருணை செயத, திரு பழநிகிரி குமான பெரு மாளே அழகிய பழநிமலையில வாழும குமரனகிய பெரு மானே', குறிதத மணி பணி துகிலை திருத்தி உடுதது-ஆராயநது நன்றென எடுதத இததினஙகள இழைதத சித் திரமுளள ஆடையை ஒழுஙகு படுதிதத தரித்தும், இருள் குழலைகுலைத்தமுடிதது-இருளபோன ற கூநதலை அவிழ்த்து முடிததும், இல சுருள பிளவோடு - லெறறிலைச சுருளைப் பாக்குபபிளவையுடன, குதட்டிய துபபுஉதட்டைடிதது-குழைதத பவளம்போல சிவநத இதழை மடிததும், அயில பயில இட்டு அழைதததும் - வேலைபோல கூரிய கணகளின் நோகக விகபபங்களால அழைத்தும, பருள் கொடுத்து உணாவை கெடுதது - காம மயககதைத தநது அறிவைக் கெடுத்தும், நகம குறியால பொறித்த தனத்து அணைத்து-நகக்குறியால அழுததபபடடுளள ஸ்தனஙகளில் அணைத்

தும், மனம செருகினா கைபபொருள கவர-மனம ஆசை யால அதிகரிகபபடடவாகளுடைய கையிலுளளபொருளை அபகரிதது, புணாசசிதனில பிணிபபடுவிதது மாதர-போகதில கட்டுபபடுதவிடும பெணகளுடைய, புலம் தலையில செலுதது - அறிவைத தலையில செலுததுகினற, மனம பிரமததை அ - மனதின மயகக ஒழியவும, பிர சித்தம உ-பெருமை அடையவும, புரிது அருளி-விருமபி அருளசெயது, திரு கழலை தருவாய - அழகிய திருவடிகளை அருளசெயவாய எ-று.

(வி-ரை) இலை-வெற்றிலை பிளவு-பாக்கு துபபு-பவ ளம் அயில - வேல, இஙகுக கணஙக குறிதத மனச் செருககு-உளளபிதது. பிணிபபடுவிதது பிணிபடுவி-பகுதி. பிணி படு எனனு மிரணடு - சொறகள சேரந்து பிணிபபடு என ஒரு சொலபோல நினறது. பறிதத தலை-மயிர் ஙகிய தலை 'திருடடமண குருகளை'' எனறது கொலலாவிரதம் பூணடோமெனற தருககித திரிநது பலாககும் தீமை இழைதததலின. திருநீறு பரபபுதலாவது-சமண சமயத்தைச் சாரநதிருந்த கூனபாணடியனுககு மேறந்த சுரபபிணியைத் திருநீறுறுப பதிகம' கட்டஙகியிடடு அதன மேன்மையை யாவரும உணருமபடி செயதலைமயாம. திருபபதி-மதுரை. ''கனற புனலிய கனதத சொலிப பதிதனெழுதிப புகட்ட திறலகவி ராஜா'' என்பது **திருஞானசமபந்த சுவாமிகள்** மதுரைமாநகரில சமணரோடு செயத அனல்வாதம் புனல் வாதம் எனனும இரணடையும் குறிதததாம்.

கனதத சொல - பொருடபேறுடைய திருபபாசுரம். புகட்ட-புகவிடட சசி-சந்திரன. எழுத்து-பிரணவம். சப்தப பிரபஞ்ச முழுவதும் பிரணவதனகண பிறநது விரிதலின மிகசசி யபுடைய எழுதெனபா அடைகொடாது எழுத்தென ாளாது கூறினா (71)

திருவாவினன்குடி

72 தனதான தநதனத-தனதாஞ.

அபசார நிகழதபட டுழலாதே
அறியாத வஞசரைக குறியாதே
உபதேச மநதிர பொருளாலே
உணராவி னோநதருட பெறுமாவமே ஞ
இபமாமு கனுனக கிளையோனே
இமவானம டநதையுத தமிபாலா
செபமாலை தநதச குருநாதா
திருவாவி னன்குடிப பெருமாளே.

(இ-ள) இபமாமுகன தனககு இளையோனே-யானையினது பெருமை பொருநதிய முகததையுடைய விநாயகப் பெருமானுககு இளையவரே!, இமவான மடநதை உத்தமி பாலா-பாவதராஜனுடைய புதலவியாகிய மேனமைகுணம் பொருந்திய உமாதேவியாருககுத திருககுமாரரே!, ஜபமாலை தந்த சகுருநாதா-உருததிராகமமாலையைத் திருநாம மந்திரத்தை ஜபிககும பொருட்டு அடியாருககு அளித்தருளிய உண்மையான குருநாதரே!, திருவாவினன்குடிப பெருமாளே - திருவாவினன் குடி எனனும் திருபபதியி லெழுந்

தருளியிருக்கும் பெருமாளே', அபசார நிந்தைபட்டு உழலாதே - தீயொழுக முடையனென்னும் இகழ்ச்சியாகிய மொழிகளு ஆடபடடு அலைதது திரியாமலும், அறியாத வஞசரைக குறியாது - அறிவிலலாத கபடிகளைக கருதாமலும, உபதேச மநதிரப பொருளாலே - தேவரீர அடியேனுக குபதேசிதத மநதிரததைக கொண்டு, உனை நானநினைநது அருடபெறுவேனே-தேவரீரை அடியேன தியானஞசெய்து திருவருளைப பெறுவேனே எ-று.

(வி-ரை) உழலாதே, குறியாதே என்பவற்றிலுள்ள ஏகாரங்கள அசைநிலைப பொருளில வந்தன. உபதேச மநதிரம-சடாக்ஷர மநதிரம. பெறுவேனே எனபதிலுளள ஓகாரம் வினைபபொருளது இடம்-யாது. திருவாவினன் குடி-திரு + ஆ + இனன் + குடி திரு - இலகுமி, ஆ-பசு; இனன-சூரியன், இலக்குமியும பசுவும சூரியனும பூசை செயத ஸ்தலம். (72)

திருப்பிரமபுரம்

73 தனதனதனதன தநததானன
தனதனதனதன தந்ததானன
தனதனதனதன தந்ததானன-தநததான.

கனகடலவயிறுகு ழம்பிவாயவிட
வடதமணியகிரி கம்பமாயநட
கணபணவிபரித கந்தகாளபு யங்கராஜன
கயிறெனஅமர ரநதகோடிய
முறைமுறையமுதுக டைந்தகாலொரு
கதியறவுலகைவி ழுங்குமேக ஒழுங்குபோல

விணமதகரிகளு மெண்டிசாமுக
கிரிகளுமுருகிட அணடகோளகை
வெடிபட எவரையும விஞசிமேலிடு நஞசுபோல

விடுகுழைபளவும ளாதுகாமுக
ருயிரபலிகவாவுறு பஞசபாதக
விழிவலிமகளிரொ டனபுகூவதெதா ழிநதிடாதோ

முணபெறவணைய அணைநதமோகர
நிசிசராகடகமு றிந்துதூளெழ
முகிலெனவுருவமி ருண்டதாருகன அஞசமீனம்

முழுகியதிமிர தரங்கசாகர
முலாயிடஇ மையவா தகளுரபுக
முதுகிரியுருவமு னிநதசேவக செமபொன்மேரு

அணையகனவித சணடகோபுர
அருணையிலுரையும குநதுணமுலை
அபிநவவனிதைத குகுமாரனெ ருங்குமாலகொண்

டடவியில்வடிவுக ளாதுபோயொரு
குறமகள் பிறகுதி ரிநதகாமுக
அரியரபிரமபு ரநதராதியா தமபிரானே.

(இ-ள்) முணுபெறவணைய அணைநத-போகுகளை தனதச சுற்றிசசேர்ந்த, மோகரம நிசிசரர் - ஆகாரதனையுடைய அரக்கருடைய, கடகம் முறிந்து தூள் எழ - சேணைகள் தோறகப் பூமியில தூளி எழும்பவும், முகில் என உருவம் இருண்ட தாருகன் அஞ்ச-மேகம்போல வடிவம் கறுத்த-

தாருகாசுரன பயப்படவும, மீனம முழுகிய திமிரம தரங கம் சாகரம் முழுகிட-மீன வடிவான அசுரன முழுகியுள்ள இருண்ட அலைகளையுடைய கடல முழுகிடவும, இமைய வா தங்கள் ஊபுக - தேவர்கள தங்கள இடங்களுக்குச செலலவும, முதுகிரி உருவமுனிந்த சேவக-பழைய கிர வுஞ்சமலை தூளபடுமபடி கோபித்த தொழிலை யுடைய வனே!, செமபொன மேரு அணையன-சிவந்த பொனமய மான மேருமலையை ஒத்தன வாகிய, கனவித சணடகோபு ரம-பெருமையையுடைய பலவகைபபடட பெரிய கோபுர ங களையுடைய, அருணையில உறையும மருகது - திருவண்ணு மலையில தங்கும தேவாமிர்தம போனறவராகிய, உணமுலை அரிவைய வணிதை தரும் குமார-உணணமுலை எனனும் பெயரையுடைய அழகிய அமமையார பெற்ற புதலவனே!, நெருங்குமால கொண்டு-மிகுந்த ஆசைகொணடு, அடவி யில வடிவு கரந்து போய-காடடில உருவதைத மறைதது சென்று, ஒரு குமகள பிறகு திரிந்த காமுக-ஒபபறற வளளிநாயகிகுப பினனாக திரிந்த காமுகனே!, அரி அரன் பிரமன புரந்தரன ஆகிய கம்பிரானே-திருமால, சிவபெருமான, பிரமன், இநதிரன முதலான தேவர்களுக் குத தலைவனே!, கணகடல வயிறு குழம்பி வாய்விட-ஒலிக் கின்ற கடலின் வயிறு சேறாகி வாயவிடவும், வடதமனிய கிரி கம்பம் ஆய்-வடகேயுள்ள பொன்மலையாகிய மேரு மலை அசையவும், நட கண பண விபரித கநத சுள புயங்க ராஜன்-நடனததையுடைய வட்டமான படத்தையுடைய

வேறுபாட்டையுடைய மிகக விஷத்தையுடைய வாசுகியை, கயிறு என அமரர் அனந்த கோடியும் - கயிறெனவே தேவர்கள் எல்லாரும், முறை முறை அமுது கடைந்த நாள்-முறை முறையாகத் தேவாமிர்தத்தைக் கடைந்த தினத்தில், ஒரு கதி அண்ட உலகை விழுங்கும மேகம ஒழுங்குபோல-ஒரு கதி ஒழிய உலகத்தை அழிக்கும மேகத்தின ஒழுங்கைபபோல, விஷமதம கரிகளும - கொலைத்தொழிலையும மதத்தையுடைய யானைகளும, எண திசாமுகம கிரிகளும் உருகிட-எடுத்த திகுகிலுமுளள மலைகளும் உருகவும், அண்டம் கோளகை வெடி பட-ஆகாயம பிளக்கவும், எவரையும் விஞ்சி - எல்லாரையுக்கும் மேம்பட்டு, மேல இடு நஞ்சுபோல-மேலே வருகின்ற விஷத்தைப்போல, இடு குழை அளவும் அளந்து - தரிக்கபபட்டுளள குண்டலமை வரையில நீண்டு சென்று, காமுகர உயிர பலி கவர்வு - காமுகர்களுடைய உயிரைப பலியாகக கொளளும, பஞ்சபாதக விழி மாலை மகளிரொடு - பஞ்ச மகா பாதகங்களில செலுத்தும் கண வலையையுடைய பெண்களிடத்தில் அனபு கூர்ந்து ஒழிந்திடாதோர்-ஆசை மிகக கொளவதை ஒழியாதவர் என்று

(விரை) சினக்கடல-ஒலிக்கின்ற கடல, விண்தொகை. வடதமனியகிரி-வடகிமலையுளள பெரிய மேருமலை புயங்கராஜன்-வாசுகி படைத்தல, காத்தல, அழித்தல ஆகிய முத்தொழிலையும இயற்றும மூவர்களும இந்திரன்முதலிய தேவர்களும் தம்வலிமையினால், 'ஆரியராபிரம புரந்தராதிபா தமபிரானே' எனறு ருளிச செயதார (73)

பொது

74 தையதனதானத்-தனதான.

துள்ளுமத வேளகைக கணையாலே
தொலலெநெடு நீலக கடலாலே
மெளளவரு சோலக குயிலாலே
மெயயுருகு மானத் தழுவாயே
தெளளுதமிழ பாடத தெளிவோனே
செயயகும ரேசத திறலோனே
வளளலதொழு ஞானக கழலோனே
வள்ளிமண வாளப பெருமாளே.

(இ-ள) தெளளுதமிழ - தெளிகத தமிழபபாடலகளை, பாட தெளிவோனே-அடியாகளபாட அவறறின உணமைபபொருளைத் தெளிபவனே!, செய்ய குமரேசன திறலோனே - சிவநத திருமேனியையுடைய குமரேசனுகிய வண்மையுடையவனே!, வள்ளல தொழுஞானம கழலோனே-வரையாது கொடுககும் சிவபெருமானும் ஏணங் கும திருவடியை உடையவனே!, வளளி மணவாளன் பெருமாளே - வளளிககு நாடி கனுகிய பெருமானே!, துள்ளும் மதவேள-துளளுகினற மனமதனுடைய, கை கணையாலை-கையினினறு விடும் அமபாலும், தொலலெ நெடும நீலம் கடலாலை - தானபதனைததருஞ் நீணட நீலநிறம் பொருந்திய கடலாலும, மெளளவரு சோலை குயிலால-மெதுவாக வருகினற சோலையில வாழும் குயிலாலும், மெய் உருகும் மானத் தழுவாய-உடமபு உருகுகினற மானபோனற என் பெண் ணைத தழுவுவாயாக. எ-று.

(வி-ரை) வள்ளல-வரையாது கொடுப்போன். மெய் யுருகு மான - உடம்பு உருகுகின்ற மானம்போன்ற **விழியை** யுடைய எனமகள. இது செவிலித்தாய தலைமகளை நோக் கிக கூறியதாகப பாடப்பட்டது ஆனமாவைத தலைவியாக வும கடவுளைத தலைவனுகவும் அமைத்துச செயயுள செய தல ஆனமீரா மரபு **திருகோவையார திருவிருத்தம்** முத லிய நூல்கள் இமமுறையிலே அமைந்திருத்தல காண்க. இத்தகைய பதிமாகம் **சன்மார்க்கம்** என்று கூறப்படும். இமமாகத்திலே நின்றவர சைவ சமயாசாரியர நாலவருள் **மாணிக்கவாசக சுவாமிகள** அனறியும கடவுளைத் தலைவி யாகக்கிச செய்யுள் இயற்றுதலும உண்டு அவ்வாறு வரும் ஆன்றோர செய்யுட்களும பல இக்கருத்தைப்பற்றி வரும்,

'பேரின்பமான பிரமக்கிழத்தியோடு
ஓரின்பத துளளாயெனறுந தீபற
உளளாது மாயை யெனறுந தீபற'

எனனுந **திருவுந்தியார** திருப்பாட்டை நோக்குக. தெளளு தமிழ் எனறார. சங்கத்தாரிடமே ஆராயந்து செப்பஞ் செய் யப்பட்ட தாதலின. (74)

நிம்பபுரம்

75 தந்ததன தான தந்ததன தான
தந்ததன தான-தனதான.

அஞ்சுவித பூத முங்கரண நாதி
மந்திபகல யாதும் அறியாத

அந்தநடு வாதி யொனறுமில தான
அநதவொரு வீடு பெறுமாறு

மஞ்சுதவழ சார லஞசயில வேடா
மஙகைதனை நாடி வனமீது

வந்தசர ணார விநதமது பாட
வணடமிழவி னேதம அருளவாயே

குஞ்சரக லாப வஞசியபி ராமி
குஙகுமப டீர வதிரேசக

கும்பதன மீது சென றணையு மாப
குனறுதடு மார இகலகோப

வெஞ்சமர சூர னெஞசுபக வீர
வெனறிவடி வேலை விடுவோனே

விமபமதில சூழு கிமபபுர வாண
விண்டலம கிபா பெருமாளே.

(இ-ள) குஞசர கலாப வஞசி - தேவயானையெனனும கலாபம் போனற கூநதலையுடைய அமமையாரின், அபி ராமம குஙகுமம படீரம் அதிரேசம் - அழகிய குஙகுமமும் சந்தனமும் திமிாநத மேனமையுடைய, கும்பம தனம்மீது சென்று அணையும மாப - குடததை ஒதத ஸதனஙகளைச சென்று பொருநதும் மாபை உடையவனே!, குன்று தடுமார இகலகோப - கிரவுஞ்சமலை தடுமாறுறதை அடை யும்படி பகைககினற கோபத்தை உடையவனே!, வெமசம ரம் சூரன நெஞசு பக-கொடிய போரைசசெயயும் சூர னுடைய மாபு பிளக்கும்படி, வீரம் வென்றி வடிவேலை

விடுவோனே-வீரமும வெற்றியும பொருந்திய வடிதத வேற் படையைச செலுத்துபவனே!, விம ம்மதிலசூழும்-சாயை யுடைய மதிலகளால சூழபபடட, நிமபபுரம வாண - வேப பூரில வாழபவனே!, விணடல மகிபா பெருமாளே-தேவ லோகதத்த தலிவாகளுகுப பெருமானே!, அஞ்சுவித பூத மும நாலுகரணமும-ஐவகைபபடட பிருதிவி, அபபு, தேயு, வாயு, ஆகாயம என்னும பூதஙகளும மனம, புததி, சித்தம, அகஙகாரம் என்னும நானகு கரணங்களும, அநதி பகல யாதும அறியாத - அநதி பகலெனனும பொழுதும மறறப் பொருளும தெரியாத, அநதம நடுவு ஆதி ஒனறும இலது ஆன-முடிவும நடுவும முதலும எனனும ஒனறும இலலாத தாகிய, அந்த ஒரு வீடு பெறுமாறு-அபபடிபபடட சிறந்த ஒபபறற வீடுபேறறை அடையுமபடி, மஞசு தவழ சாரல-மேகங்கள தவழகினற சாரலியுடைய, அம சயிலம வேடா மஙகைதனை - அழகிய மலைகளில வசிககும வேடாகளின் பெணணகிய வள்ளிநாயகியினை, நாடி வனம மீது வந்த-விரும்பிக் காடடிறகு வந்த, சரணாரவிந்தம பாட - திருவடி கமலஙகளைப பாடுவதறகு, வணதமிழ விணைதம அருள வாய-வளபபம பொருந்திய புமிழபபுலமை அருள செயவா யாக. எ று.

(வி-ரை) அஞ்சுவிதபூதம் - ஐந்துவகைபபடட பூதங் கள் அவை, மண, நீர, நெருபபு, காறறு, ஆகாயம். கரணம நாலு-மனம, புத்தி, சிததம, அகஙகாரம். பூதஙகள் கரணஙகள ஆகிய தத்துவங்கள் எலலாம் கடந்து, முதல

நடு முடிவு என்னும், ஒன்றும் இலலாததாய்ச சிநதையும் மொழியும் செலலா நிலைமைத்தாதலின் வீடுபேறாறை, 'அஞசுவிதபூத.....வந்த வொருவீடு' எனறார். வீடு பேற்றை அடையக கருதிய அவா மிகவிழிந்த பேடர் பெணணினுக்கு இரஙகி அருள புரிந்த அழகிய சேவடி யைப பாடுதல வேணடினார். அஙஙனம் பாடுதறகு இசைந் தது தமிழ மொழியே எனபார, 'பாடவணடமிழ விநோதம அருளவாய' எனறார தடம்-உயர்ந்தவிடம; 'கொஙகைத் தடம்' எனபுழிப பேராசிரியா தடம எனபதறகு இஙஙனம பொரு ளுரைத்ததைக காணக.; சரணரவிநதம் - வட மொழிசசநதி. (75)

76 கனனதனதததத் தனந்தனந்தன
தனனதனதததத் தனந்தனநதன
தனனதனதததத தனநதனந்தன-தனதான.

முகமுமி லுகபிப பெருஙக ருஙகுழல
முகிலைய விழ்த்துட செருந்தி சண்பக
முடியநி லைதத்துத தணமபி வநதடி முனபிலுக

முலையை யசைதத்துத திருநத முனதரி
கலையைவெ கிழதத்துப புனைநது வஞசக
முறுவலவி லைதத்துத துணிநது தருதொரு முன்றிலாம்ட

மகளிரவ ரபபிற சிரநத பநதியின்
மதனனு நிற்கக கொளுந்து வெணபிறை
வடைவையெ றிகத்த திரணடு பண்டீன வண்டுபாட

மலய நிலத்துப பிறந்த தெனறலும்
நிலைகுலை யதறதொட் டுடம்பு புணைசெய
மயலெ யனிகக்குழைந்து சிநதைம யங்கலாகி மா

பகலவன மட்கப புகுந்து கந்தர
ககனமு கட்டைப பிளந்து மந்தர
பருவரை யொக்கச சுழனறு பின்பு ற்றுபோகப

பணமணி பட்சத துரங்க முனதனி
முடுகிந டததக் கிழிந்து விந்தெழு
பரவைய ரற்றுப பரபஞ்ச நின்றுப யந்துவாடக்

குகனென முகக்கட் சயம்பு வுமபரிய
மிகவுசு ராகருக் குரமபை வந்தரு
குறவமா குதிதிப பொருஙகொ டுமபடை வென்றவேளே

குழைசயை யொப்பற் றிருந்த சங்கரி
கவுரியெ டுத்துப பரிந்து கொங்கையில
குணவமு துயகதத தெளிந்து கொண்டருள தம்பிரானே.

(இ-ள) பகலவன் மட்க புகுந்து-சூரியனது ஒளி மழுங்கும்படி சென்று, கந்தரம் ககனம் முகட்டைபிளந்து-மேகங்கள் தவழும் ஆகாய உச்சியைப பிளந்து, மந்தரம் பருவரை ஒக்க சுழன்று - மந்தரமாகிய பெரிய மலைகு ஒப்பாகச் சுழனறு, பின்பு பறந்து போக - பினனே பறந்து செல்ல, பணம அளி-பாம்பின் படதததைக கவவிக்கொண்டிருக்கும், பட்சம் துரங்கம - அனபுள்ள மயிலை, தனி முடுகி நடதது-தனியாக விரைந்து செலலுதது, கிழிந்து விந்து எழு பரவை அரற்ற-உடல் அறுந்து நீர்த்துளி எழுகின்ற கடல அலற வும், பிரபஞ்சம் நின்று பயந்து வாட-உலகம் அசைவற்றுப் பயந்து வாட்டமடையவும், முக்கண சயம்பு வும் - மூன்று திருக்கண்களையுடைய சிவபெருமானும், குகன் என பிரியம்

மிக - குகனெனவு சொல்லி அனபு மிகவும, அசுரர்க்கு குரமபை வந்து அருகு உ ற - அசுரர்களுக்கு முடிவுகாலம் வந்துசமீபிகவும, அமாகுத்தி-போரைசசெய்து, பொரும்-கொடுமை படைஎனற மேளை-எதிரேவநது சணடைசெய்யும் கொடிய அசுரா சேனைகளெனற முருகனே!, குழை-குண்டலங்களை அணிநத, சயை - வெறறி எடையவளும், ஒபபு அ ற இருந்த சஙகரி - தனக்கோர ஒபபிலலாமல இருநத சஙகரியும், கவரி - கெளரியுமாகிய அமமையார, எடுதது பரிநது கொஙகையில-கையிலேந்தி மனம விருமபி லைதனஙகளில, குணம அழுது உயக்க-சிறநத பாலை ஊட்ட, தெளிநதுகொணடு ஆருள தமபிரானே-எலலாப பொருள்களையும தெளிநதுகொணட பெரியவனே!, முகம மினுகி-முகதைத மினுகியும, பெரு கரு குழல முகிலை அவிழதது-பெரிய கரிய மேகமபோனற கூநதலை அவிழதது, செருநதி சணபகம முடிய நிரைதது-செருந்தியையும் சணபகமலரையும் முழுவதும சூடி, ததுபபி வநது அடி முன பின ஆக-நிரமபிவநது அடிமுனனுமபினனுமாக, மூலையை அசைதது-வ்தனஙகளை அசைதது, திருநத முனதரி தலையை நெகிழ்தது - திருநதமாக முனனே உடுததிருநத ஆடையைத தளாதது, புனை ந்து-மீணடும உடுதது வளசகம மூறுவல விளைதது-வளசகமான சிரிபபை உணடாகி, துணிநது தம தெருமுனறில ஊடு - மனதது துணிவுகொணடு தமது தெருகளினை மு ந்ததில, மகளிர வரபபில - பெணகள் நின்று கொணடிருககும இடதது, சிறநத பரதியில மதன

னும் நிறக - சிறந்த வரிசையில மன்மதனும நின்றுகொண் டிருக்கவும், கொஞ்சுது வெண்பிறை வடவை எரிக்க - எரிக் கின்ற வெளளிய சந்திரன் வடவாமுகாக்கினியை வீசவும், திரண்டு பண்தீன வண்டு பாட-ஒருங்குகூடி வண்டுகள் ரீங் காரம் செய்யவும், மலயம நிலத்து பிறந்த தென்றலும்- பொதிய மலையில தோன்றிய தென்னங்காற்றும், நிலைகுலைய தொட்டு உடம்பு புண்செய - நிலை குலையுமபடி வீசி உடம் பைப் புண்படுத்தவும், மயலை அளிக்க-ஆசையைக கொடுக்க, சிந்தை குழைந்து மயங்கல ஆமோ - மனம உருகி மயங்கல் கூடுமோ? ஏ-று. -

(வி-ரை) மகளிர் என்பதில இர பலாபால விகுதி. கொஞ்சுதுதல-எரிததல. மலயகிலம - பொதியமலை; தென் கோடியில இருகதலில தென்றலை ஆணடுப பிறந்ததாகக் கூறினார, அன்றியும் அது தேவருகதும் முனிவருக்கும் பொதுவிலலாதல் பறறிப 'பொதிபில' எனப பெயர்பெற் றுச சிறத்தலாலும், அருந்தமிழக குரவுபூண்ட பெருந்தவ அகததியனாக குறைவிட மாதலாலும் அபபெருமைகள் நோக்கியும் இனிதாகிய தென்மலை மலயத் துதித்தமையாகக் கூறினார் என்னலுமாம். இங்ஙனமே புலவர் புராண முடை யாரும,

'சந்தனமும் செருதமிழும் தருமமர
மகளிர்குழற் சவரிக்காடும்
அந்தகனை வென்றசித்தர் ஆகமுமதோய்
தருசிறுகால் அதனை யேவி

மைந்தருடற பிணிமுழுதும் ஆற்றிவட
கடறபருகுமட வடவைத தீயை
எநதமலை அவிபபதுவோ? அந்தமலை
சொநதமலை யெமககு மாதோ'

என்று கூறினார்.

சுயமபு-தானே தோன்றிய மூததி.

குணவமுது எனறார் பரஞானததைப பெற்றிருகும் தன்மையால் அமமையார் அளிதத திருமூலப்பாலால எல்லா உணமைகளும் தெளிவுறபபெறற பெருமான் என பார். 'குணவமுது துயகதத தெளிநது கொணடருள் தமபி தானே' எனறார். (76)

திருவருணை

77 தனதனத தானனத தனனதத தானனத்
தனதனத தானனத்-தனதான.

கயல்விழித தேனைநே செயலழித தாயெனக
கணவகெட் டேனெனப பெறுமாது

கருதுபுத ராளனப புதலவரப் பாளனக்
கதறிடப போடையிடு நூலமீதே

பயில்குலத் தாரழப பழையகட் பாரழப
பணைகளகொட டாவரச சமனுரும்

பரியகைப பாசம்விட டெறியு மபபோதெனைப்
பரிகரித தாவியைத தாரவேணும்

அயிலறை சேவலகைக கினிதரத தோகையுற்
றருணையிற் கோபுரத் துறைவோனே

அமரரத் தாசிறுக குமரிமுத தாசிவத
தரியசொற பாவலாக கெளி யோனே
புயலிளை பாறுபொற சயிலமொயச சாரலிற
புனமமப பாவையைப புணாவோனே
பொடிபடப பூதரத தொடுகடற சூரனைப
பொருமுழுச சேவகப பெருமாளே.

(இ-ள்) அயில அறச சேவல - வேலையும தருவடிவ மாகிய சேவலையும, கைகக இனிதர-திருகுகரத்தில இனி தாககொணடு, தோகை உறற அருணையில கோபுரத்து உளவோனே-மயிலமேல பொருநதித திருவருணைக கோபு ரத்தில வாழ்பவனே!, அமரா அததா-தேவாகடகுத தலை வனே!, சிறு குமரி முததா - இளைய வளளிநாயகிகக முத தபபோன்றவனே!, சிவதது அரிய சொல பாவலாகக எளியோனே - மஙகளகரமான அருமையான சொலலை யுடைய புலவாகட்கு எளிமையானவனே!, புயல இளைபபு ஆறு-மேகங்கள் இளைபபாறுகின்ற, பொன் சயிலம் மொய் சாரலில-அழகிய மலையின நெருஙகிய சாரலில, புனம மாம் பாவையைப புணாவோனே-கொலலைநிலத்தைக் காதலவந்த வேடர் பெண்ணாகிய வளளியைச சேபபனே!, பொடிபட பூதரத்தொடு-துகளாகுமபடி மலையுடனும், கடல சூரனை பொரு-கடலில ஒளிததிருநத சூரனுடனை போா செய் கின்ற, முழுசேவகம் பெருமாளே - மிகக தொழிலையுடைய பெருமானே, கயலவிழிதேவ - கயலமீன் போனற கண்ணை யுடைய பெண்ணே!, எனை செயல ஒழிததாய எனை-

என்னை நீ இழந்தாய என்று சொல்ல, கணவகெட்டேன் எனப் பெறும்-கணவனே நான கெட்டேன் எனறு சொல்லபபெறும், மாது-மனைவியும், கருது புதரா என-மேன்மையாக எண்ணுகினற புததிரனே என்றழைகக, புதலவர் அபபா என கதறிட-மைந்தா அபபா எனறு சொலலிக் கதற, பாடையின் தலைமீது - பாடையாகிய இடததின் மேல, பயில குலத்தார அழ-பழகிய சுறறததார புலம்பவும், பழைய நடபார அழ-பழமையான நண்பாகள அழவும், பறைகள கொடடி வர - பறைகளை அடித்துககொண்டு வரவும, சமனரும் பரிய கைபாசம் விடடு எறியும்போதுயமனும் பருதத கையிலுளள கயிறறைவிட்டு வீசும் அவ்வேளையில எனை பரிகரிதது ஆவியை தரவேணும்-எனது மரணதுனபததை ஒழிதது உயிரைக கொடுககவேண்டும். எ-று.

(வி-ரை) கணவன், கண + அவன எனபபிரிதது மனைவிக்கு பறறுககோடாக உளளவன என அவயவபபொருள் காண்க. புதரன-புத எனனும் நரகினின்றும் விடுவிபபவன். குலத்தார-சுறறததார. 'பழைய நட்பார' என்றார பழமை பாராட்டுதல அவாகண்மை இருததலின். 'ஆவியைத் தரவேணும்', என்றது எனை உயிர என்வய'பட்டு ஆன்ம போதத்தைப் பெறறு நான் வாழவேண்டும் என்பதாம். இதனையே தாயுமானவரும,

'அன்னைபோல அருண்மிகுதது மன்னு ஞானகுரதனே
என்னையே எனகளித்த நினனை யானும் மறவெனே'

என்றருளிச் செய்தார். ஆன்மதரிசனம் செய்த பின்னரே சிவதரிசனம் சித்திக்கும் என்பது கருத்து இக்கருத்தே பற்றிய பட்டினத்தடிகளாரும்,

'மாயப் படலங் கிழித்தாய
ஞான நாட்டம் பெற்றனன் பெற்றும்
எனையுங் கணேடன் உன்னையுங் கண்டேன
தினையிலை அணுத்துங் கணேடன என்னை
நினைக்க காண மாந்தா
தன்னைக் காணுத தன்மை யோரே.'

என்றருளியது காண்க. பூதரம்-மலை. (77)

78 தானதன தானத்த தானதன தானதத
தானதன தானதத-தனதான.

ஆலுமயில போலுறற தோகையர்க ளேமெத்த
ஆரவட மேலிட்ட முலைமீதே

ஆனதுகி லேயிட்டு வீதிதனி லேநிற்க
ஆமவரை யேசற்று முடையாதே

வேலுமழகார் கொறற நீலமயில் மேலுறறு
வீறுமுன தாபத்ம முகமாறும்

மேவியிரு பாகததும் வாழுமனை மார்தக்க
மேதகவு ஞானித்க முரையேனை

காலுமுக வேதரகு மாலிலையில மாலுக்கு
நாடவரி யார்பெற்ற ஒருபாலா

காணமுடை யாள்வெற்றி வேடர்குல மீதொக்க
நாடுகுயில் பாமிக்க எழில்மாது

வேலைவிழி வேடசசி யாகமணவ னேமதத
வேழமுக வோனுக்கும் இளையோனே

வீரமுட னேயுறு சூரனணி மாபதது
வேலைமிக வேவிடட பெருமாளே.

(இ-ள்) நாலுமுக வேதாகும-நானகு முகஙகளையுடைய பிரமனுககும, ஆல இலையில மாலுககும - ஆலிலையினமேல பளளிகொள்ளும திருமாலுககும, நாட அரியாத பெறற ஓரு பாலன - தேடி யறிவதறகு அரிய சிவபெருமான பெறற ஓபபறற பாலகனே!, நாணம் உடையாள-நாணம் உடைய வளளிம, வெறறி வேடாகுலம்பீது-வெறறியையுடைய வேடா குலததில, ஒகக நாடு குயில - எலலாரும ஒனறுகத தேடும குயில போனறவளளிம, பார மிகக எழில மாது - பூமியில மிகுநத அழகையுடைய பெணணும, வேலைவிழி வேடசசி யார கணவனே - கடலபோலும பரநத கணணையுடைய வளளிநாயகிககுக கணவனே!, மததம வேழம முகவோ ணுககு இளையோனே - மதததையுடைய யானைமுகததை யுடைய விநாயகப பெருமாணுககு இளையவனே!, வீர முடனே உறு சூரன அணிமா பதது - வீரத்தோடு எதிர்தது வந்த சூரணுடைய அழகிய மாபில, வேலைமிக விட்ட பெருமாளே-வேலை மிக ஏனறுகச செலுதத்திய பெரு மானே!, ஆலும மயிலபோல-அகவுகின்ற மயிலைபபோல, உறற தோகையர்கள் - சாயலகொணட பெண்கள, மெத்த ஆரவடம்மேல இட்ட முலைமீது - மிகவும முததுமாலை தரித்த ஸ்தனங்களின்மேல, ஆன துகில் இட்டு வீதினில்

நிற்க-மென்மையான ஆடையைப புனைந்து தெருவில் நிறக, ஆம அவரை சுறறும உரையாது-வீணை அவாகளைச சிறி தும புகழாமல, வேலும்-வேறபடையையும, அழகு ஆர கொறறம் நீலமயிலமேல-அழகு நிறைநத வெறறியையுடைய நீலநிறம பொருநதிய மயிலினமேல, உறறு வீறறும உனது ஆ பதமம் முகம ஆறறும்-ஆரோகணிததுச சிறகளும் தேவரீ ருடைய பெருமை நிறைநத தாமரை மலரை ஒதத ஆறு முகஙகளையும, மேவி இருபாகததும வாழும-பொருநதி இரண்டு பகஙகளிலும வாழ்கினற, அணமா தகக மேதக வும-தாயமாரகளின தகுந்த மேம்பாடடையும, நான நிததம் உரைசெயயே-நான நாடோறறும புகழமாடடேனே எ-று.

(வி-ரை) ஆரவடம - முதததுமாலை. ஆலிலையில மால-ஆலிலைபினமீது பள்ளிகொளளும திருமால நாடவரியா-சிவபெருமான. மாபதது-மாபினிடதது, இன சாரியை தொகுகும வழித தொகுததல. கொறறம-வெறறி. பதம முகம-செந்தாமரை மலரை யொதத திருமுகம அணமார்-வள்ளி தேவயானையா மால வெறபு-உயாந்த மலை. (78)

திருவண்ணமலை

79 தானதன தானத தானதன தானத்
தானதன தானத-தநததானை.

ஆலவிழி நீளத தாலதர பானத
தாலளக பாரக் கொண்டலாலே

ஆரகுக யாலவிற போதுதலி ளைவித்
தாரகுட யாலரு கொங்கையாலே

'சிறுகா பெருகா முறைபிறழ்ந்து வாரா
வுறுகாலத தூறுகா வாமிடதே—யாகுஞ்
சிறுகாலைப் பட்ட பொறியு மதனு
ளிறுகாலத தெனனே பரிவு.'

போதமலா-ஞானமாகிய மலா. பாடுவோாகுத் தோழன் பரமன எனபா 'பாடுமலா தோழத தம்பிரானே' எனறார்.

பொது

80 தானந தனதன தானந தனதன
தானந தனதன-தனதான.

தீயும பவனமும நீருந் தரணியும
வானுஞ செறிதரு பசுபாசத்
தேகந் தனிலிலை யேயென் றிருவினை
தீருந திலலவினை அறியாதே
ஓயும படியற நூறும பதினுறழ்
நூறும் பதினிரு பதுநூறும்
ஓடுஞ் சிறுவுயிா மீளும் படிநல
யோகம் புரிவது கிடையாதோ
லேயுங கணிபும விளாவும் டடுபுன
மேவுஞ சிறுமிதன் மணவாளா
மீனம் படுகட லேழுந் தழலபட
வேதங கதறிய ஓருகாலு
வ்வாயுங் குலகிரி யாலுங தளைபட
மாகந தரமதில மலைசூரன்
மாபுந் துணையுறு தோளுந் துணிபட
வாள்கொண் டமர்செய்த பெருமாளே.

(இ-ள) வேயும் கணியும் விளாவும படுபுனம் - மூங்கிலும வேங்கைமரமும விளாமரமும வளர்கின்ற புனத்தை, மேவும சிறுமி தன மணவாளா-விரும்புகின்ற வள்ளிநாயகியாரின கணவனே!, மீனம படுகடல ஏழும் - மீனகள வாழ்கின்ற ஏழு கடலகளிலும, தழல்பட - நெருப்புண்டாகவும், வேதம கதறிய ஒரு நாலு வாயும-வேதங்களை அருளிச் செய்த நானகு வாயகளையுடைய பிரமனும், குலகிரியாலும்-சிறந்த கிரவுஞ்சகிரியின பகுதியும, தளைபட-சிறைபடவும், மாகம் தர மதிலமறை சூரன - ஆகாயததை அளாவியிருக்கும மதிலிலே மறையும் சூரனுடைய, மாபும் தோளும் துணிபட - மாபும் இரணடு தோள்களும் வெட்டுபபடவும், வாளகொணடு அமரசெய்த பெருமாளே - வாளகொண்டு போரைசசெய்த பெருமாளே!, தீயும் பவனமும நீரும தரணியும - நெருபபும காறறும நீரும நிலமும், வானும் செறிதரு பசு பாசம் தேகமதனை-ஆகாயமும் என்னும் ஐம்பூதங்களின சேரகையாலாகிய ஆனமா வினையிஞல எடுதத உடமபை, நிலை என்று இருவினை தீரும் திரலவினை அறியாது-நிலையெனறு நினைத்து இரணடு வினைகளும ஓழிக்கும வலிய நலவினையை அறியாமல, ஓயும்படி அறுநூறும் பதினாழு நூறும பதினிருபதுநூறும் ஓடும் சிறுவயிர் - இருபததோராயிரதது அறுநூறு சுவாசங்களை நாளொன்றுக்கு உடைய சிற்றுயிர், மீளும்படி - இறப்பினின்று மீட்சி யடையுமாறு; நல்யோகம புரிவது - நல்ல யோகத்தைச் செய்வது, கிடையாதோ - அடியேனுக்குக் கிடைக்கமாட்டாதோ? எ-று.

(வி-ரை) பவனம் - காற்று. பஞ்சபூதக கூட்டரவே தேகம் எனபார 'தீயும் பவனமும் நீருந் தரணியும் வாலுஞ் செறிதரு பசுபாசத தேகம்' எனறார நாளொனறுக்கு இருபததோராயிரதது அறுநூறு சுவாசங்கள செலலுகின் றன எனறும, அவறறை அடகின இரபபொழியும என் றும் அவவாறு அடகுதறகு உரிய வழி யோகம் புரிதலே யாகும் எனறும யோகநூலகள முழஙகும். சிறு-உயிர் = சிறுயிர எனப, புணருமேனும் சந்த வினடம நோகநிச 'சிறுவுயிர்' எனறுரைபபாரு யோகம - தியானம, கூட்டம், இதனை,

'பயிலபுறக கரண மனைதையும விலஙகு
முடகரணத திடைப படுதது
மயலுறு மனனைப புறகலனிடசதி லொடுககி
மேல வயஙகு சடபாவம
இயறறு சடுடரங கோச மோராறு
மியைநதிடாப புறகலன னனனை
உயாவுற உயாநத பரமபொரு ளதனிறு
கூடடுதல யோகமென றுரைபபா'

எனவரும காரிகாண்டிக செய்யுளான அறிக. (80)

பொது

81 தனன தாத்தன தனன தாதன
தனன தாதன-தந்ததான.

பொதுவுதாய்ததனிமுதல தாய்பபக
லிரவு போயபபுகல கின்றவேதப

பொருள தாயபபொருள முடிவ தாய்பபெரு
வெளிய தாயபபுதை வின்றிஈறில்

கதிய தாயககரு தரிய தாயபரு
கமுத மாயபபுலன் ஐநதுமாயக்

கரண மாயததெனை மரண மாறறிய
கருணை வாதததையி ருநதவாறென்

உததி கூப்பிட கிருத ராபபெழ
உலகு போறறிட வெங்கலாப

ஒருப ராகம துரக மோடடிய
உரவ கோககிரி நண்பவானோர்

முதல்வ பாரபபதி புதலவ காதத்திகை
முலைகள தேககிட உணடவாழ்வே

முளரி பாறகடல சயில மேறபயில
முதிய மூதததிகள தமபிரானே.

(இ-ள) உததி கூபபிட கிருதா ஆர்பபு எழ-கடல் கதறவும் அசுரருடைய ஆரவாரம உணடாகவும, உலகு போறறிட-உலகததார வாழ்ததவும, வெம்கலாப ஒரு பராக கிரமம துரகம ஓடடிய உரவ-ஒபபறற வீரமுளள மயிலைச செலுததிய வலிமையுடையவனே!, கோகிரி நணப-சிறந்த மலைகளுககுத தலைவனே!, வானோர முதலவ-தேவாகளுககுக காரணமானவனே!, பாரபபதி புதலவ-உமாதேவிகக குமாரனே!, காதத்திகை முலைகள தேககிட உணடவாழவே-காதத்திகையினுடைய ஸதனஙகளைத தெவிட்டும்படி பருகிய வாழ்வானவனே!, முளரி பாறகடல சயிலம்மேல பயில்-

தாமரைமலா திருபபாற்கடல வெள்ளிமலை ஆகிய இவற் றின்மேல வாழ்கினற, முதிய மூர்த்திகள் தமபிராணே- பழமையான மூமமூர்த்திகளுகுத தலைவனே!, பொது வதாய-எலலாச சமயததாருகுமம பொதுவான பொரு ளாயும, தனிமுதலாய - ஒபபாற காரணபபொருளாயும், பகல இரவுபோய்-பகல இரவு ஒழிநது, புகலகினற வேதம் பொருளதாய-புகழபபடுகினற வேதஙகளில சொலலபபடும் பொருளாயும, பொருள முடிவதாய-எலலாப பொருள் களின முடிவாயும, பெரு வெளியதாய - பெரிய வெளி யாயும, புதைவு இனறி ஈறு இல கதியதாய் - மறைவும் அழிவு மிலலாத நிலையையுடையதாயும, அரியதாய்-நினைபப தற்கு அரியதாயும், பருகு அமுதமாய - உண்ணுகின்ற தேவாமிதமாயும, புலன் ஐநதும் மாய கரணம் மாய்த்து- ஐம்புலனகளும அழியவும் நானகு கரணஙகளையும் ஒழிதது, எனை மரணம் மாறிய-எனனை மரணதினின்றும் மாறிய, கருணை வாசகத்தை இருநத ஆறு என - அருள மொழிகள் இருநதபடி எனன? எ-று.

(வி-ரை) மரணமாறிய கருணை வாசகதை-இபபபை ஒழிகக தருக உபதேசமொழி. அஃதாவது 'சும்மாவிரு சொலலர' எனறு அறுமுகப பெருமான் இந்நூலாசிரிய ருக்கு அருளிச செயதது. அதனை இவர் தாம பாடியருளிய கந்தரநுபூதி என்னும் நூலின்கண்,

'செமமான் மகளைத் திருடுங் திருடன
பெம்மான் முருகன பிரான இறவான

சுமமா இருசொல லறவென றலுமே
அமமா பொருளே துமறிக திலனே'

கூறியிருத்தல காண்க.

உலகு-உயாகதோா, ஆகுபெயா மேகாகிரி - சிறந்த மலை. முளரி - பாற்கடல. சயிலமேறபயில முதிய மூர்த்திகள்-தாமரை மலா, திருபபாறகடல, கயிலாயகிரி இவைகளினமேல தஙகியிருககும் ஆதிமூாததிகளாகிய மூவா. (81)

திருப்பரங்குன்றம்

82 தனதத்த தந்தனந தனதத்த தந்தனந
தனதத்த தந்தனந்-தனதான.

தடகைகப பங்கயங கொடைகுகை கொண்டலதண்
டமிழ்ககுத் தஞ்சமென றுலகோரைத்

தனித்துச செனறிரந் துளதிப புணபடுந
தளாசசிப பமபரந தலையூசற்

கடத்தைத்த துன்பமண் சடதைத்த துஞசிடுங
கலத்தைப பஞசஇந் திரியவாழவைக்

கணத்திற் செனறிடந் திருத்தித் தண்டையங
கழறகுத் தொண்டுகொண் டருளவாயே

படைக்கப பங்கயன் துடைகசச சஙகரன்
புரக்கக கஞ்சைமன் பணியாகப்

பணித்துத் தம்பயந் தணித்துச சந்ததம்
பாத்தைத் கொண்டிடுந் தனிவேலா

குடக்குத் தென்பரம் பொருப்பிற் றஙகுமங்
குலதத்திற் கங்கைதன் சிறியோனே

குறமபொறி கொம்மைமுன பினதிற் செங்கரங
குவித்துக் குமபிடுமை பெருமாளே.

(இ-ள) படைக்க பங்கயன துடைக்க சங்கரன் பரக்க கஞ்சைமன்-படைப்பதற்கு பிரமனையும் அழிபபதற்கு சிவபெருமானையும காப்பதற்கு லக்ஷ்மீநாயகனுகிய விஷ்ணுவையும, பணியாக பணித்து-அவரவர செய்யும் தொழிலாக செயயுமபடி நியமித்து, தமபயம் தணித்து - அவ்வப்போது அவர்களுக்கு பலவகையால உண்டாகும் அசங்களை ஒழித்து, சந்ததம பரதத்தை கொண்டிடும் தனிவேலா-எபபொழுதும எல்லாருக்கும மேமபட்ட தன்மையைப பெறறு விளங்குமே ஒபபற்ற வேற படையை உடையவனே!' குடக்கு தெற்கு பாலம பொருபபில் தங்கும-மதுரைக்கு மேற்றிசையிலுள்ள அழகிய திருபபரங்குன்றத்தில வாழும்; அம குலத்தில் கஜக்கை தன சிறியோனே - அழகிய குலத்தில் நிந்த கஜக்கொடியினை புதல்வனே!' குறபபெண் கொடியை மூன்று தினத்தில சேமகரம குவித்து குமபிடும பெருமாளே - குறமகளாகிய பொனகொடியை ஒத்த வள்ளியை மூனறு பொருகாலத்தில தினபபுனத்தில சிவந்த கைகளைக்கூபபி வணங்கும பெருமானே', தடம் கை பங்கயம் - அகன்ற கைகளை தாமரைமலரை ஒக்குமெனறு, கொடைக்கு கொண்டல - கையில மேகத்தை ஒபபாவிக்கலாம், தமிழுக்கு தஞ்சம எனறு-தமிழுக்கு அடைக்கலப பொருளாவிக்க லென்றும சொலலி, உலகோரைத் தவிர்த்து செனறு இரந்து உளத்தில புணபடும் - உலகத

தோரைப பிரிந்துபோய யாசித்து மனததில துயரததை அடையும, தளாசசி பரம்பரமதனை - தளாகின்ற பம் பரததை, ஊசல கடததை-ஊசலாடும கா றை துனபம் மண சடததை-துன்பதததைத் தரும கணணு ராகிய அழியும் பொருளை, துஞசிடும் கலததை-மரண மடையும குடரதனை, பஞ்சம் இந்திரியம வாழவை - ஐநது புலனகளோடு கூடி ர வாழும் பொருளை, கணததில சொறு இடம திருததி-ஒரு ஷணபபொழுதில அடைநது இடதததைச செமமைப் படுததி, தண்டை அம கழ றகு தொணடு கொண்டு அருள் வாய - தணடைகள தரிதத அழகிய திருவடிகளுக்குத் தொணடராகும்படி அருளபுரிவாய். வ-று.

(வி-ரை) துளிடததல - அழிதததல கஞசைமன - திரு மகள் கேளவனாகிய திருமால். குடகது-மேறகு தமிழ மெல் லோசை இனபம வாயநது, செவிகது இனிமை பயதததலின் 'தணடமிழ' என்றார. கடம்-காறறு பஞச இந்திரியவாழ்வு என்றார ஐநது பொறிகளின் வழிசசென்று போகதுகாந்து வாழும் வாழககையாதலின ஐமபுலனிற் பறறறாரலனறி அவன் கழறகுத தொணடுபூணுதல அருமை யெனறும், அங்ஙனம் பறறறுபபதறகும் அறுதத வழியும் வேறுபிற கடவுளாபால தொணடுபூணது அவனுககே அடிமையாத லும் அபபெருமான் தன்னாலே ஆகறபாறெனறும் உணாத்துவார, 'பஞ்ச இந்திரிய வாழ்வைக கணத்திற் சென்றிடந்திருதத தண்டையகழறகுத் தொண்டு கொண் டருள்வாயே' என்றார். (82)

திருவருணை

83 தனனதன தான ததத தனனதன தான ததத
தனனதன தான-தனதான

முழுகிவட வாமு கததி னெழுகனலிலே பி ருகுகு
முழுமதிகி லாவி னுகுகுமு வசையாலும்
மொழியுமட மாத ருக்கு மினியதனி லேயிசைக்கு
முதியமத ராஜ னுகுகுமு அழியாதே
புழுகுதிகழ நீப மதகி வழியகு ராகி ரைதத
புதுமையினி லாறிரடி புயமீதே
புணருமபுகை தானிணைத,க துணருமபவகை நீல சிதர
பொருமபி லேறி நிததம வரவேணும்
எழுமகர வாவி எ ாறு பொழிலருணை மாநகாககு
ளெழுதரிய கோபு ரததில உறைவோனே
இடைதுவள வேடு வசசி படமசைய வேகனத்த
இளமுலைவி டாத சிதர மணி மாபா
செழுமகுட நாக மொயதத ஒழுகுபுனல வேணிவைதத
சிவனணமுத லோது விதத குருநாதா
திசைமுகன்மு ராரி மறறு மரியபல தேவரு றற
சிறையடைய மீளவிடட பெருமாளே

(இ-ள) எழும் மகரம் வாவி சுாறு பொழில் அருணைமாநகாககுள்-மேலே தோன்றுகின்ற சுறாமீன்கள் வாழும் பொயகைகள சூழ்ந்த சோலைகளையுடைய திருவருணையென்னும சிறந்த பதியில், எழுது அரிய கோபுரத்தில் உறைவோனே - சித்திரிப்பதறகு முடியாத அவ்வளவு அழகுவாய்ந்த கோபுரத்தில் தங்குபவனே!, வேடுவச்சி-

வளரிநாயகியினது, இடைதுவள-இடை சோர்வையடைய வும், படம் அசைய-ஆடை அசையும்படியும், கனதத இள முலை-பருத்த இளைய ஸ்தனங்கள, விடாத சித்திரம மணி மாபா - நீங்காத சந்தனக்கோலத்தையுடைய அழகிய மார்பையுடையவனே!, செழும மகுடம நாகம மொயத்த-செழுமையான படங்களையுடைய பாம்புகள நெருங்கியுள்ள, ஒழுகு புனல வேணி வைத்த சிவனே - ஒழுகுகின்ற கங்கை யைச சடையினகண தரித்த சிவபெருமானுக்கு, முதல ஓதுவித்த குருநாதா - காரணமாகிய பிரணவத்தைத உப தேசித்த குருநாதனே!, திசைமுகன முராரி மற்றும அரிய பல தேவா-நான்முகனும விஷ்ணுமம மற்றுமுள்ள அருமை யான தேவர்கள் பலரும, உற்ற சிறை அடைய மீளவிட்ட பெருமாளே -:தாங்கள அடைக்கப்பட்ட சிறையினின்று மீழுவதும் மீளும்படிசெய்த பெருமானே!, வடவாமுகத் தின் முழுகி-வடவாமுகாக்கினியில முழுகி, எழு கனலிலே பிறக்கும - எழுகின்ற நெருப்பிலே உதிக்கின்ற, முழுமதி நிலாவினுக்கும்-பூரண சந்திரனுடைய கிரணங்களுக்கும், வசையாலும்-ஆடவர மனத்தை வளைகின்ற செயல்களுக் கும, மொழியும் மடம மாதருக்கும்-இனிமையாகப பேசும் மடப்பம் பொருந்திய பெண்களுக்கும், இனிய தனிவேய் இசைக்கும் - இனிமையான ஒப்பற்ற புல்லாங்குழலின் இசைக்கும், மதராஜனுக்கும் - மனமதனுக்கும், அழியாது-மனம் அழியாமல், புழுகு நிகழ் நீபம் அத்தில - புனுகு மிளங்குகின்ற கடப்பமாலையைத் தரித்திருத்தலால, அழகிய

குராகினைத்த - அழகாக விருகினற குராமலைகளை வரிசை யாகச் சூட்டிய, புதுமையினில ஆய இரட்டி புயம ரீதே- புதிது புதிதாகத தோனறும பனனிராடு திருததோள் களின மேலும், புணரும வகை தான நிலைதது உணரும் வகை-சேரும வகையை எணணி அவரறை உளளவாறு அறியும்படி, நீலம சிதரம - நீலநிறம பொருநதிய அழகிய, பொருமபிலில-சணடைசெயயும மபிலினமேல, எறிநிததம் வரவேணடும - ஆரோகணிதததது தினநதோறும அடியேன முன வரவேணடுமெ-று

(வி-ரை) மையலுறாகது அமமையலை வளாதத்குக் காரணமாய இருததலின முழுமதியை, 'முழுகி வடிவா முகததின் எழு கனலிலே பிறகரும முழுமதி' எனறார. 'இனிய கனிவேய இசை' எனறார, குழலிசை எலலாவறறி னும இனிதாதலின, திருவாருரரும இது குறிததே, 'குழ லினிது யாழினிது' எனக குழலை முன வைததது காணக. எழுதரிய கோபுரம் - எழுதுவதறகு அருமையான சிததிர வேலைகள பொருந்திய கோபுரம -கனதத-பருதத. முராரி- திருமால, முராசுரனைக கொனறவர. ஓதுவிதத - ஓதும்படி செயத (83)

உத்தரமேரூர்

84 தானதத தனதான தானதத தனதான
தானதத் தனதா-தனதான.

நீள்புய குழலமாதர பேரினிற கருடையாகி
நேரமு றடியேனு நெறிகேடாய்

கேமியிற் பொருள்தேடி யோடியெய்த் தூளம்வாடி-
நீதியிற சிவவாழ்வை நினையாதே
பாழினுக் கிரையாய நாமம்வைத தொருகோடி
பாடலுற் றிடவேசெய திடுமோச
பாவியெப படிவாழ்வ னேயாகட் குளதான
பாவைசற் றருளோடு பணியாயோ
ஆழியிற் றுயிலவோ னும மாமலாப பிரமாவு
மாகமகப பொருளோரும அனைவோரும்
ஆனமத தகதவோ னும ஞானமுற் றியலவோரு
மாயிரத திருநூறு மறையோரும்
வாழுமுத தரமேரூர் மேவியற் புதமாக
வாகுசித திரத்தாகை மயிலேறி
மாறெனப பொருசூர னீறெழப பொருமவேல
மானமகட் குளனை பெருமாளே.

(இ-ள) ஆழியில துயிலவோனும-திருபபாறகடலின கண அறிதுயில செயயுந் திருமாலும, மாமலர பிரமாவும்-சிறநத தாமரை மலரில வாழும் பிரமதேவனும, ஆகமம் பொருளோரும-சிவாகமஙகளைக கறறுத தேரந்தவாகளும், அனைவோரும - மறறுமுள்ளாரெலலாரும, ஆன மததக வோனும - ஆனை முகத்தைபுடைய விநாயகககடவுளும், ஞானம் உற்று இயலவோரும-ஞான பாகதததை தெரிந்து கொணடு அதனபடி ஒழுகுவோாகளும், ஆயிரத்து இரு நூறு மறையோரும-ஆயிரத திருநூறு பிராமணாகளும், வாழும் உததரமேரூ - வாழ்கின்ற உத்தரமேரூர், மேவி அற்புதல் ஆக - பொருநதிய ஆசசரியமாக, வாகு சித்திரம்

தோகை மயில ஏறி - அழகிய சிததிரமான உருவததை யுடைய மயிலினமேல ஆரோகணிதது, மாறு என பொரு சூரன - பகை எனறு வநது சணடைசெயயும சூரனைவன, நீரு எழ பொரும்வேல-நீரகப போமபடி சண்டைசெய்யும் வேறபடை யுடையபவனே', பானமகடகு உளனஆன பெரு மாளே-மான் பெறற மகளாகிய வளளிநாயகிக்கு மணவாள னைக உள்ள பெருமாளே', நீளபுயல குழலமாதா பேரினில கிருபை ஆகி-நீணட மேகமபோன்ற கூநதலையுடைய பெண் களின்மேல கருணைகொணடு, நேசம் உறறு அடியேனும் நெறிகேடாய-ஆசைபொருநதி அடியேன நலவழிவிடடுத தீநெறியிற சேரநது, நேமியில பொருள -தேடி-பூமியில பொருளைததேடி, ஓடி எயதது உளம வாடி - ஓடி யிளைதது மனம் வருநதி, நீதியில சிவவாழவை நினையாது - நனனெறி யிலை மஙகளகரமான சைவவாழகைகயை எண்ணமல, பாழினுகது இரை ஆய நாமம வைதது-பாழ்போன்ற வயிற றுகது ஆகாரமாகககூடிய ஒரு பெயரை இடடு, ஒரு கோடி பாடல உறறிட செயதிடும மோசம் பாவி - ஒரு கோடி பாடல தோனறும்படி பாடும் வஞ்சகச செயலையுடைய பாவியான நான், எபபடி வாழ்வன்-எவவாறு பரிசுததமான ஞான வாழவை அடைவேன? நேயாகடகு உளது ஆன பாவை - அன்பாகளுகது உரிமையாக உள்ள அருட் பாவை, சறறு அருளோடு பணியாய - அடியேனுக்கும கிடைக்கும்படி சிறிது கருணையுடனே பணித்தருள் வாள். எ-று.

(வி-சை) நேமி-பூமி. எயதல-இளைதல. சிவவாழ்வு-மங்கலமான வாழ்வு; சிவம் - மங்கலம பாழ - பாழ நிலம். நேயர கட்டுளதான பாரவை - அனபருக்கருளும அருட் பாரவை ஆகமப பொருளோர-ஆகமததுகளும் பொருளா யுளளவராகிய சிவபெருமான, 'அருளினு லாகமததே யறிய லாஞ் சிவனே' என்றார பெரியாரும். 'ஆனை மததகவோன' எனறார முகமொன்றே, ஆனைவடிவிற்றதலின மனையோர-வேதியர. உததரமேலரா - ஒரு ஸதலம, செங்கபபட்டு ஜில லாவிலுளளது. மானமகள-வளளி நாயகியார (84)

திருவேரகம்

85 தனதனன தான ததத தனதனன தான ததத
தனதனன தான ததத-தனதான

சரணகம லால யத்தை அரைநிமிஷ நேர மட்டில
தவமுனைதி யானம் வைகக அறியாத

சடகசட மூட மட்டி பவவினையி லேசனிதத
தமியனமிடி யாலம யகக உறுமேவி னு

கருணைபுரி யாதி ருபப தெனகுறையி லேனை செபபு
கயிலைமலை நாதா பெறற குமரோனே

கடகபுய மீதி ரதந மணியணிபொன் மாலை செசஜ
கமழுமண மாக டபபம் அணிவோனே

தருணமிதை யாமி குத்த கனமதறு நீசை வுக்ய
சகலசெலவ யோக மிகக பெருவாழவு

தகைமைசிவ ஞான முததி பரகதியு நீகொ டுத்து
தவிபுரிய வேணும் நெயத்த வடிவேலா

அருணதள பாத பதும மதுநிதமு மேது திகக
அரிபதமிழ தான ளிதத மயிலவீர
அதிசயம நேக முறற பழநிமலை மீது திதத
அழகுதிரு வேர கதனின முருகோனே.

(இ-ள) கரிலமலை நாதா-கயிலைமலைக்குத் தலைவராகிய சிவபெருமான, பெற்றகுமரோனே-பயந்தருளிய குமரனே', கடகபுயம மீது - கஜகணம அணிந்தமிதாளினமேல, இரதந மணி அணி - இரதநம் பதிதத ஆபரணததையும, பொன மாலை செசதை-பொன மாலையையும் வெடசிப பூவையும் கமழும் மணம ஆர கடப்பம்-வீசுகினற மணம் பொருநதிய கடபபமாலையையும, அணிவோனே-தரிததுக கொணடிருப பவனே', நெயதத வடிவேலா - நெய பூசிய கூமையான வேலையுடையவரே', அருணதாம பாதம பதமம அது-மிக வும சிவநத இதழகளையுடைய தாமரை மலரை ஒதத திரு வடியை, நிதமுமே துதிகக-நாடோறும வாழதத, அரிய தமிழதான அளிதத - அருமையான தமிழக கலவியைத் தந்தருளிய, மயில வீரா - மயில வாகனததையுடைய வீரனே', அதிசயம அநேகம பல அறபுதஙகள, உறற பழநி மலைமீது - பொருநதிய பழநிமலையினமேல, உதிதத அழக-உறபவிதத அழகனே', திருவேரகததின முருகோனே-திருவேரகம் என்னும் திவவிய ஸதலத்தில எழுந்தருளி யிருகக்கும முருகபபெருமானே', சரண கமல ஆலயத்தை-பாதாரவிந்தமாகிய கோயிலை, அரை நிமிஷம் நேரம்மட் டில-அரைநிமிஷநேரம் வரையில, தவம் முறை தியானம்-

தவதத்தின் முறையாகிய தியானம், வைகக அறியாத-வைபப தற்குத தெரிநதுகொள்ளாத, சட சகட மூடமட்டி - வஞ்ச கததையும் குரூரததையு முடைய மயககம் நிறைந்த மடைய னும், பவம் விணபிலை-பிரவிககு ஏதுவாகிய விணபிஞலே, சனிதத-பிறந்த, தமியன-தனியானவனுமாகிய அடியேன, பிடியால தரிதிரததால, மயககம் உறுவேனே-மபக்கததை அடைவேனே, கருணபுரியாது இருபபது-அடியேனுககு அருள செய்யாமல இருபபதகு எபபட்ட. எனகுறை-எனகுறைசெயதீகளா? இவவேளை செபபு-இபபொழுது சொலலி அருளுவீராக, ஐயா-ஐயனே!, கருணம இது-இதுவே தகசமயம, மிகுதத கனம அதத உறு-மிகக பெருமை வாயநத, நீள சவுகியம-அதிக சௌகரியததை யும, சகல செலவம யோகம-எலலாச செலவஙகளுமு கூடிய, மிகக பெருவாழவு - மிகுநத பெரிய வாழவையும, தகைமை சிவஞானம - பெருமை பொருநதிய சிவஞானததையும், முததி பரகதியும் - மோகஷமாகிய மேலான நிலையையும், நீ கொடுதது - தேவரீர எனகுகத தநது, உதவி புரிய வேணடும-உதவி செயயவேணடுமெ ன்று

(விசை) கமலாலயம-தாமரை மாளிகை. மிடியான மயககம உறுவேனே எனறது, மிடி-அறிவு முதலியவறறை அழிபபதாகலின,

'நெருபபிணுள தூஞசலு மாகும நிரபபிணுள
யாதொனறுங கண்பா டரிது' எனறார

வள்ளுவரும் நெயதத - மினுமினுபபுள்ள. அருணம்- சிவபபு, தளம் - இதழ். அதிசயம் - அதிசயப்படத்தகக பொருள்கள். (85)

கதிர்காமம்

86 தனதத தானதத தனத்தா தனத்தா
தனத்தா தனத்தா-தனதான.

சரதமே யுதிததா யுரத்தே குதிதமே
சமாத்தா யெதிராதமே வருசூ ரசர
சரிபமோ னமடமே.விடுதா யடுத்தாய
தகாததா யுடற்றுன் இருகூறுச்
சிரத்தோ டுரதமோ டறுதமே குவித்தாய்
செகுததாய் பலத்தா விருதாகச்
சிறைசசே வலபெ றுய வலக்கார முற்றுய
திருத்தா மரைததாள அருள்வாயே
புரத்தா வரத்தா சரசசே கரத்தார்
பொரத்தா னெதிர்த்தே வருபோது
பொறுத்தா பரித்தா சிரிததா எரிததா
பொரித்தார் நுதறபா வையிலேபின்
கரிதமோ லுரித்தா விரித்தா தரிததார்
கருத்தா மருத்தூ மதனுரைக்
கரிக்கோ லமிட்டா கணுககா னமுத்தே
கதிர்க்காம முறுறூர் பெருமாளே.

(இ-ள) புரததார்-திரிபுராதிகள், வரத்தார் - தாஙகள் பெறற சிறந்த வராங்களின் வல்லபத்தால், சரம் சேகரத்தா- அம்புகளை சேர்த்துக்கொண்டவராய், பொர எதிர்த்து

வருபோது-சண்டை செயய எதிர்தத காலததில, பொறுத்
தா பரிதததா-பொறுத்துககொணடும தாங்கிககொண்டும்
இருந்து, சிரித்தா எரிததா-சிரிதது அம்முபபுரங்களையும்
எரித்து, பொரிததா - பொரியாகும்படி செய்தவரும,
நுதல பாவையில-நெறறிககணணினை விழிபபினால, பின்
கருதது ஆர மருதது ஊர மதனனை கரிகோலம இட்டார-
பின்னொரு காலத்தில உலகததாருடைய கருத்தில் பொருந்
திய தெனறற்காறறுத் தேராக ஊரும் மனமதனை அழித்த
வரும, கரித்தோல விரிததா தரித்தா - யானையினது
தோலை உரித்து விரிதது ஆடையாகத் தரிததுககொண்ட
வருமாகிய சிவபெருமானுடைய, கண்ணுககு ஆனமுத்தே-
கண்களுககு விருபபந்தரும முதலப் போனறவனே!,
கதிர்க்காமம உறறு ஆ - கதிர்க்காமத்தில் பொருந்தி
வாழும், முருகோனே-முருகபபெருமானே!, சரத்தை உதித்
தாய் - சரவணபபொய்கையில தோனறினவனே!, உரத்து
குதிதது சமாத்தாய் எதிரதது வரு சூரை-திடத்துடன்
குதித்துககொண்டு சாமாதியமாய் எதிரத்துவந்த சூரனை,
சரிபபோனமட்டு விடுததாய் அடுத்தாய் - அவாகள் வழி
யிலே சென்றவையில விட்டுப பின்னவர்களைப் போர்க்
களத்தில சோரதாய், தகாத்தாய்-அவாகளை அழிததவனே!,
உடலதான் இரு கூறு ஆக-உடம்பு இரண்டு பிளவாகும்
படி, சிரத்தோடு உரத்தோடு அறுதது குவித்தாய் - தலைக
ளோடும் மாபோடும் அறுத்துசசேர்த்தவனே!,செகுத்தாய்-
அவர்களை அழித்தவனே!, பலததார் விருது ஆக சிறை

சேவல் பொறுய-பலத்தையுடைய அசுரர்களைக கொன்ற தற்கு அடையாளமாகச சிறகுகளையுடைய சேவலைக கொடி யாகப் பெறுவனே', வலகாரம் உறுய்-மிகக வெறியைக கொண்டவனே', திருதாமரை தாள அருள்வாய்-அழகிய செந்தாமரை யொதத திருவடிகளை அடியேன் பெறும்படி கருணை செயவாயாக எ-று

(வி-ரை) சூர-சூரன. செகுத்தல-அழிததல வலக் காரம் வெறி. மறைததான-வேதஙகளால போறறபபடுமை திருவடி. வரததார - வரபபிரசாதம் பெறறவர. நிதற பாவை - நெறறிககண. மருத்து-காறறு மருத்தூர மதன-தெனறலீத தேராகவுடைய மன்மதன கணுககான-கண ணுககான, விகாரம கதிரகாமம-இலஙகைகத தீவிலுளள ஒரு சுபபிரமணிய ஸ்தலம (86)

திருப்புலியூர்

87 தனன தனதன தனன தனதன
தனன தனதன தனன தனதன
ததத்த தததன ததத்த தததன
ததத்த தத்தன ததத்த தததன தனதான.

மருவு கடலமுகி லனைய குழலமதி
யுதன முதலகிலை பிறைய தெனும்விழி
மசசப பொறகணை முகுபபொறகுமி
ழொப்பக கததரி யொததிட்டசெவி

குமுத மலரித முமுத மொழிநிரை
தரள மெனுநகை மிடறு கமுகென

வைத்துப பொறபுய பசசைத தட்டையொ
டொபபிட டுகமம லகமைப பொறறுகிர்

வமைய விரலொடு கிளிகள் முகநக
மெனவு மிகலிய குவடு மிணையென

வட்டத் துததிமு கிற்பபச சக்கரம்
வைதது பொறகுட மொதது திட்டு துதிகழ்

முலைமேவும்

வடமு நிரைநிரை தரள பவளமொ
டசைய பழுமர இலவ யிறுமயி

ரற்பத திகநிண பொறபுத தொபபுளும்
அப்புக குட்சுழி யொத்துப பொறகொடி

மதன மிருதுடி யிடையு மினலென
அரிய கடிதட மமிர்த கழைரச

மட்டுப பொறகம லதறற சகநிரி
தைதிப பைகொரு மிதது ப டிடை

மருவு துலடயிண கதலி பரடுகொள
கணையு முழுவென கமட மெழுதிய

வடடப புதகக மொத்துப பொ சர
ணைத்றி பிறபு மெதது தைதைகள்

மயில்போலத

தெருவில முலைவில யுரைசெய தவரவ
மயிலகொ டணைவர மருள்செய தொழிலகொடு

தெட்டிப பறபல சொக்கிட டுபபொருள்
பறறிக கட்டில ணைகொப பிபபுணர

திலத மழிபட விழிகள் சுழலிட
மலாக ளணைகுழ லிடைகொள துகிலபட

தித்தித தப்பிதத் வைததுக் கைக்கொடு
கட்டிக குத்துமு லைக்குட் கைபபட

திரையி லமுதென கழையில ரசமென
பலவில சுளையென வுருக வுயாமயல

சிக்குப பட்டுட்ல கெட்டுச சிதசமும்
வெடகித தக்கமு முடுக கொகெனை

நரைமேவிச

செவியொ டொளிரவிழி மறைய மலசல
மொழுக பலவுரை குளற தடிகொடு

தெத்திப் பிததமு முறறித் தபசெய
லறுச சிசசியெ னதுக கபபட

சிலாகள முதுவுடல் இனவு பொழுதினி
லுயிரி நிறமுடை நமனு முயிரகொளச

செபபற் றுபபிண மொபபித் துபபெய
ரிட்டுப பொறபறை கொட்டச செபபிடு

சென்ன மிதுவென அழுது முகமிசை
அறைய அணைபவ ரெடென சுடலையில

சிறிக குகரை யிட்டிட் டிபபடி
நிதத்த துகமெ டுதத்திட் டுசசட

முழலவேணை

குருவி னுருவென அருள்செய் துறையினில்
குதிரை கொளவரு நிறைத வசிதலை

கொறபப பொரபதம் வைத்திட் டபுத
மெறிப பொற்பொரு ளிட்டுக் கைகொளு

முதலவ ரிளகலை மதிய மடைசடை
அருண வுழைமுழு மருவு திருபுயர்

கொட்டத் துப்புரா கெட்டுப பொட்டெழ
விட்டத் திககணை நகாக கறபுத

குமர னெனவிரு தொலியு முரசொடு
வளையு மெழுகட லதிர முழவொடு

கொட்டத துட்டரை வெட்டித தடகட
லொபபத் திகசுட துதசுத தத்திட

அமாமேவிக

குருகு கொடிசில குடைகள மிடைபட
மலைகள் பொடிபட வுடுக ளுதிரிட

கொத்திச் சக்கிரி பறறட பொற்பரி
எட்டுத திகசுமெ துதிட் டெக்குயல்

குமர குருபர குமர குரு'ர
குமர குருபர எனவொ தமராகள

கொட்பப புட்பமி றைத்துப பொற்சர
ணத்திற கைசிரம் வைத்துக கும்பிட

குலவு கரிசிறை கழுகு கொடிபல
கருட னடமிட குருதி பருகிட

கொற்றப் பத்திர ரிட்டுப பொறுகை
ணத்தைச சித்தமி ரடசித் துக்கொளு

மயில்வீரா

சிரமொ டிரணிய னுடலகி ழியவொரு
பொழுதி னுகிரகொடு அரியெ னடமிடு

சிற்பத் திண்பதம் வைத்துச சக்கர
வர்த்திக் குச்சிறை யிட்டுச சுகிரன்

அரிய விழிகெட இருபத முமுலை
கடைய நெடியவர் திருவு மழகியர்

தெற்குத் திக்கில ரக்கர்க் குச்சின
மூற்றுப் பொற்றசரத தற்குப் புத்திரன்
செய்யூ மனவலி சிலேகை கொடுகர
மிருப துடைகிரி சிரமொர் பதும்விழ
திக்கெட்டைக்கக னத்தர்க் குக்கொடு
பச்சைப் பொற்புய லுக்குச் சித்திர
மருமேசானே

திலத மதிமுக அழகி மரகத
வடிவி பரிபுர நடனி மலர்ப்பதம்
சித்தர்க் குக்குறி வைத்திட் டுத்தன
முத்துப் பொற்கிரி யொத்துச் சித்திர
சிவங்கொள் திருசா சுவதி வெகுவித
சொருபி முதுவிய ரிழி யியல்கொடு
செட்டிக் குச்சுக முற்றுத் தத்துவ
சித்திற் சிற்பதம் வைத்துக் கற்புறு
திரையி லமுதென மொழிசெய் கவுரியி
னரிய மகனென புகழ்பு விகரில்
செப்புப் பொற்றன முற்றப் பொற்குற
தத்தைக் குப்புள கித்திட் டொப்பிய
பெருமாளே

(இ-ள்) குருவின் உரு என - குருவின் வடிவம் என்று சொல்லுமாறு, அருள் செய் - அருள் புரிந்த, துறையினில் - திருப்பெருந்துறையில், குதிரை கொளவரும் - குதிரைகளை வாங்கவந்த, நிறைதவசி - நிறைந்த தவத்தையுடைய மாணிக்க வாசக சுவாமிகளினது, தலை - தலையின்மேல், கொற்றம் பொன் பதம் வைத்திட்டு - வெற்றிபொருந்திய பொன்

போன்ற திருவடிகளைச் சூட்டி, அற்புதம் எற்றி-அற்புத மான செயல்களைச் செய்து, பொற் பொருளிடு-பொன்னு லாகிய பொருளைத் திருப்பணியிலே செலவிட்டு, கைக் கொளும் - கைக்கொண்டருளிய, முதலவர் - முதற்பொரு ளும, இளமை கலை மதியம் - இளமைபொருந்திய கலைகளை யுடைய சந்திரனை, அடை சடை - அடையும் சடையை உடையவரும், அருணை உழை மழு மருவு திருபுயா - விளங்கு மானும மழுப்படையும் பொருந்தியுள்ள அழகிய கைகளை யுடையவரும், கொட்டத துப்புரா செருக்கையுடைய திரி புராதிகள், கெட்டு பொடிபடு எழுவிட்ட - அழிந்து பொடி யாகும்படி விட்ட, தீகணை-நெருப்பையொத்த அம்பை யுடைய, நகைக்கு - சிவபெருமானுக்கு, அற்புத குமரன் என-ஆச்சரியமான புதல்வன் என்று சொல்லும், விருது ஒலியும் முரசொடு-வெற்றி முழக்கும முரசவாச்சியத் துடன், ஒலியும் எழுகடல் முழுவொடு அதிர-சங்கும மத் தளமும் எழு கடல்களின ஒலியைப்போல முழங்க, கொட் டத துட்டரை வெட்டி-செருக்குள்ள கொடிய அசுரர்களை வெட்டி, தடகடல ஒப்ப-அகன்ற கடலை ஒக்கும்படி, திக்கு மடுத்து ததிட-எட்டுத் திக்குகளிலும சோர்ந்து தடுமாறும் படி, சமர்மேவி - போரைச்செய்து, குருகு கொடி-சேவற் கொடியும், சில குடைகள் மிடைபட-பல்லும் குடைகளும் நெருங்கவும், மலைகள் பொடிபட - மலைகளெல்லாம பொடி யாகவும், உடுகள் உதிர்பட-நட்சத்திரங்கள உதிரவும, கொத திச் சக்கிரி பற்றி-கொத்திப் பாம்பைப பற்றிக்கொள்ளை,

பொன்பரி எட்டு திசையும் எடுததிட்டு குரல் - அழகிய மயி
லானது எட்டுத திசைகளிலும் எடுத்துக்கொண்டுகூவ, குமர
குருபர குமரகுருபர குமரகுருபர என ஒது அமராகள்-
குமரகுருபரா குமரகுருபரா குமரகுருபரா என்று வாழ்த
துஞ் தேவர்கள், புடபம இறைதது - மலர்களைத தூவி,
பொன சரணத்தில - அழகிய திருவடிகளில, கை சிரம்
வைத்து கும்பிட - கைகளைச சிரமேல வைததுகொண்டு
கும்பிட, நரி சிறை கழுகு கொடி பல கருடன் நடம் இட-
நரிகளும் சிறகுகளையுடைய கழுகுகளும் காக்கைகளும் பல
வகைபட்ட பருநதுகளும் கூதாடவும், குருதி பரகிட-
இரத்தத்தைக குடிகவும, கொறறம பத்திரம் இட்டு-வெற
றியையுடைய வேலைச செலுத்தி, பொன் கனகனத்தை - அழ
கிய தேவலோகதைத, சிததம் இரகூடிதுக் கொளளும்-
ஆசைவைதது காதருளிய, மயிலவீரா - மயில்வீரனே!,
சிரமொடு இரணியன உடல கிழிய-தலையுடன இரணிய
னது உடல கிழியும்படி, ஒரு பொழுதின் உகிரகொடு-ஒரு
காலில் நகஙகளைக் கொண்டு, அரியென நடம் இடு-சிங்க
மெனத தோன்றி நடனஞ் செய்த, சிறப்ப் திண் பதம்
வைத்து-அழகிய வலிமையுள்ள திருவடிகளை வைத்தும்,
சக்கரவாதிக்கு சிறை இட்டு - மஹாபலிச சகரவாத்தி
யைச் சிறையில் இடடும், சுகிரன் அரிய விழிகெட-சுக்கிரனு
டைய அருமையான கணகள் கெடவும, இருபதமும் உலகு
அடைய-இரண்டு திருவடிகளும் ஈருலகங்களையும் அடைய
வும், நெடியவர் - திரிவிக்ரம வடிவத்தைக் கொண்டவரும்,

திருவும் அழகியா-திருமகளது அழகாற் சிறந்தவரும், தெற்கு திகில-தென்திசையில், அரகரற்கு சினம் உற்று-அரகரன் மீது கோபமடைந்து, பொன் தசரதற்கு - அழகிய தசரத சகிரவாத்திகற்கு, புததிரன்-திருப்புதலவனனவரும், செய மூம மனவலி கை சிலை கொடு-வெற்றியையும் மன வலிமை யையும் கரத்தில் விலையும் கொண்டு, காம் இருபது உடை-இருபது கைகளையுடைய, கிரி சிரம் ஓரபதும விழ மலையை ஒத்த பத்து தலைகளும் அறுபடுவிழ, திகற்கு எடுத்த கனதத்தற்கு கொடு-எடுத்த திசைகளையும் தேவர்களுக்கு கொடுத்தருளியவருமாகிய, பசசை பொன புயலுக்கு-பசசை நிறமுள்ள அழகிய மேகவண்ணனாகிய திருமா லுக்கு, சிததிர மருகோனே!—அழகு பொருந்திய மருமகனே!, திலத மதிமுக அழகி - திலதமிட்ட சந்திரன் போன்ற முக அழகையுடையவளும, மரகதவடிவி - மரகத ரத்நம் போன்ற திருவுருவத்தை யுடையவளும், பரிபுர கடனி-பரிபுரம என்னும ஆபரணத்தைத் தரித்துக்கொண்டு நடனஞ் செய்பவளும், மலாபபதம் - தாமரை மலர்போன்ற திருவடிகளை யுடையவளும, சித்தற்கு குறிவைத்திட்டு-சிவ பெருமானுக்குக குறியைவைத்து, முதது-முத்தாடத்தை யணிந்த, தனம்-கொங்கைகள், பொன் கிரி ஒத்து - பொன் மலைகளுக்கு ஒப்பாகக்கொண்ட, சிததிரம் - அழகிய, சிவம் கொள்-மங்களகரமான, திரு சரசுவதி பெருவித சொருபி முதலிய கிழவி-திருமகள் முதலிய பலவகை வடிவத்தை யுடைய தேவதைகளுடைய, இயலகொடு - இயலபைக்

கொண்டு, செட்டிகுசசுகம உ.ாறு - முருகனுக்கு நனமை யைவைத்து, தத்துவசிந்தில-தத்துவஞானத்தில, சிற்பதம் வைத்து - ஞானபதத்தை வைத்து, கற்பு உறை - கற்பின் தனமைபொருந்திய, திரையில அமுது என-கடலில பிறந்த அமுதமபோன்ற, மொழி செய - வாத்தைகளைக கூறும், கௌரியின-உமாதேவியின, அரிய மகன என-அருமைப் புதலவன என்று, புகழ்புலி நகரில - புகழபபடுகின்ற திருப் புலியூரில, செபபு பொனதனம உற்ற-கசதத்தையொத்த அழகிய முலைகளையுடைய, பொன குற தத்தைக்கு-அழகிய குறபபெண்ணுக்கிய கிளிக்கு, புளகித்திடு ஒபபிய பெரு மாளே - மயிர்கூசசெறிய மனம் ஒபபிய பெருமானே!, மருவு கடல முகில அனைய குழல - பொருந்திய கடலிலே தோனறும மேகத்தை ஒபபோனற கூந்தலையும, மதிவதனம்-சந்திரனைபபோனற முகத்தையும, துதவ சிறு பிறை-பிலலை யும பிறையையும ஒத்த நெற்றியையும, விழி மசசம் பொன் கணை-மீனையும அழகிய அமபையும் ஒத்த கணகளையும், முகு பொருளகுமிழ ஒபப-குமிழையொத்த நாசியையும், கதளி ஒத்திட்ட செவி-கத்தரியைப போனற காதுகளையும், குமுதமலர இதழ்-குமுத மலரைப போனற இதழையும், அமுதமொழி - அமுதமபோனற வாத்தையையும், நிரை தாளம் எனும் நகை-வரிசையாகிய முத்துக்கள் போன்ற பறகளையும், மிடறு கமுகு என - கமுகமரத்தைப போன்ற கழுத்தையும், வைத்து - பெற்று, பொனபுயம் - பொன் போனற தோளகளை, பசசை தட்டையொடு ஒபபிட்டு-

பசசை மூங்கிலோடு ஒப்பிட்டுப பாரத்து, கமலகைை பொன் துகிர அனைய - தாமரை மலாபோனற கைகளிலுளள அழ கிய பவளதைத நிகாதத, விரலொடு-விரலோடு, கிளிகள் முக ங்கம் எனவும் - கிளிகளின முகதைத யொத்துள்ளன நகம எனவும, இகலிய குவடும இணை என-கோபிதத குன் றும இணையென றுகூற, வடடதுதத முகிழ்பப - வட்ட மான தேமலகள அருமப, சகரம் வைதது - சகரவாகப் புளளி ஒதது, பொனகுடம ஒததிட்டு-பொறகுடதைதயும் நிகாதது, நிகழ முலை மேவும - விளங்குகின்ற கொஙகை களினமீது பொருநதிய, வடமும நிரை நிரைதரள பவள மொடு அசைய - வரிசையாகிய முத்து ஆரம பவள ஆரம் இவைகள அசைபவும, பழு மர இலைவயிறு பழுமரதது லுள்ள இலையைபபோனற வயிறும, மயிர அடபதுகஙகிணை - கிறு றுமபை ஒதத மயிரொழுஙகும, பொறபு தொபபு ளும அபபுகளுள் சுழி ஒதது-அழகிய நாபியும நீரகளுள் சுழியை ஒதது, பொன கொடி - பொன கொடியையும், மதனன் உரு துடி மின்னல எனும் இடையும-உடுக்கை யையும் மனமதன் உருவதைதையும மின்னலையும போனற இடையும், அரிய கடி தடம - சொலவதறகு அரிய நிதம்ப மும, அமிரதம-அமுததைதையும, கழை ரசம்-கரும்பு ரசத் தைதயும், மட்டு-தேனையும் ஒதத சுவை யமைநது, பொன்கம லத்தில-அழகிய தாமரைமல கைகளாட்டினும, சகிரி துதி பைக்கு ஒருமித்து-பாமபினுடைய பொறியுளள படத்தை ஒத்து, பட்டு உடை-பட்டாடை, மருவு துடை இணை

கதலி-பொருந்திய வாழையை நேர்த்த இரண்டு தூடைகளை யும், பரடு கொளகணையும் முழவு என-பரடு என்று சொல் லப்படும முழங்காலும மதகளம் என்று கூற, கமடம்-ஆமையையும், வட்ட புதகமை ஒத்து - வட்டமாகிய புத்த கத்தை நிகாதது, பொன சரணதில-பொன்போன்ற கால் களின், பின்புறம் - பின்புறதில, எத்து - ஏமாறுகின்ற, தத்தைகள் - கிளிகளைபோலவும், மயிலேபால-மயிலகளைப போலவும், தெருவில வீதியில, முகில் விலை உரைசெய்து-கொங்கைகளின் விலையைச சொலலி, அவர் அவர்-அவரவர் கள், மயலகொடு-மையலகொண்டு, அணைவர அருள் செய் தொழிலகொடு - ஆணைந்து கருணை செய்கின்ற தொழிலக கொண்டு, தெட்டி-ஏமாறி, ப பல சொகசு இட்டு-பலபல விதமாகச் சொகசுபபொடி போட்டு, பொருள்பறி பொரு ளைப பறிதததுக்கொண்டு, கட்டில அணைகசு ஒப்பி-கட்டிலில் சயனத்துக்கு ஒத்துக்கொண்டு. புணர் - சேர்கின்ற, திலதம் அழிபட - திலதம் அழியவும், விழிகள் சுழலிட - கண்கள் சுழலவும, மலர்கள் இணைதுழல இடைகொள் - மலர்கள் முடித்த கூந்தலில இடையில கொண்ட, துகில்பட-ஆடை சுழலவும், தித்தி கப்பு இதழ் வைத்து-மதுரமான பலளம் போன்ற இதழ்வைத்து, கைகொடு-கையைக்கொண்டு, கட்டி குத்து முலைக்குள் கைபட - அணைத்துக் குத்துகின்ற ஸ்தனங்களில் கைகள் பொருந்த, திரையில் அமுது என-கடலின் அமுதம் போலும், கழையில் இரசம் என - கரும் பின் இரசம்போலும், பலவின் சுளை என - பலாக்கனியின்

சுளையைபபோலவும், உருக - மனம் உருக, உயர் மபல் சிக குபபட்டு-சிறந்த மையலிலே அகப்பட்டு, உடல கெட்டு-உடம்பு கெட்டு, சிததமும் வெட்கி - மனமும் வெட்க மடைநது, துக்கமும் உ ரு-விசனமும உண்டாகி, கொககு என நமர மேவி-கொககின நிறததைபோனற நரைதது, செவியொடு ஒளிரவிழி மறைய-செவி கேளாமலும ஒளி யுளள கண்கள் தெரியாமலும், மலசலம் ஒழுக - மல மூத்தி ராதிகள ஒழுகவும், பல உமர குழற - பலவிதமான வாத வகைகளால குழறவும, தடிகொடு தெததி - தடியைக கையில பிடிதததை தெத்தி நடநது, பித்தமும் மூறி-பித்தமும முதிரந்து, தறசெயல அ று-சுபாவமான செயலகளை நீங்கி, சிசசி என துகபபட-சிசசி எனறு வருததபபட, சிலகள-சிலபோகள், மூது உடல இனவு பொழுதினில - பழைய உடம்பைச சூழ்கினற போது, உயிர நிரம் உடை-கரிய நிறத்தையுடைய, நமனும் உயிர கொள - யமனும் உயிரைப பறற, செப்பு அற்று-வாகதை யொழிநது, பிணம் ஒப பித்து பெயர இட்டு பிரேதம் என்னும் பெயரிட்டு, பொன பறை கொட்ட - அழகிய பணையை அடிகக, செபபிடு சன னம இது என அழுது நாம சொலலும் பிறப்பினை நீகக இது வேயென்று புலம்பி, முகம்மிசை அறைய - முகத்தின் மீது அறைந்துகொண்டு, ஆணபவா எடு என-வருதவாகள் எடுங்கள் என்று சொலல, சுடலையில் - மயானத்தில, சிற் றிக்கு இரை இட்டிட்டு-சிறிய தீக்கு இரையாக்கி, இப்படி-இவவாறு, நித்தம்-ஒவ்வொரு நாளும், துக்கம் எடுததிட்டு-

துககம் கொண்டாடி, சடய உழலவேனை - உடம்பால துன்பமுறுவேனை? எ-று.

(வி-ரை) மூகரு முகரு எனக குறுகியது செயயுள் விகாரம். கதிரி செவிகது வடிவததால உவமை ஆதலின உருவுவமை. தடடை - மூஙகில கிளிமுகம - நகததுகுச சிவந்து வவேறதிருதலின ஓபபாகும். துததி தேமல. பழு மரம்-ஆலமரம. மதனனுரு இடைகு உவமையாயது கணணால காணமுடியாத நுணமை உடைமையால எனக. கடிதடம-நிதமபப பிரதேசம். கழை-மூஙகில. மடடு-தேன. சகிரி - பாமபு கமடம் - ஆமை, ஆமை முழஙகாலுககு உவமை. திரையில அமுது - திருபபாற கடலிலே கடைந தெடுதத தேவாமிதம். இனவு பொழுது-சூழகின,வேளை. உவரி நிறமுடை நமன - கடலபபோலக கருநிறமுடைய இயமன.

'தருவினுருவென அருள செயதுரை'---சிவபெரு மான குருநதமரததின கீழலில ஆசாரிய மூரத்தியாய எழுந தருளி மாணிக்கவாசக சுவாமிகளுககு உபதேசஞ் செய்தரு ளிய திரு பபெருநதுறை. இது தஞ்சாவூர ஜிலலாவில அரநதாஙகி புனகவண்டி நிலயதது கு எட்டுகல தூரதது ளளது.

'குதிரை கொளவரும் நிறை தவசி, அரிமரததன பாண்டியன் கட்டளைப்படி பொரு களஞ்சியதினின்றும் பெருநதொகையான பொருளை கொண்டுபோய்க் குதிரை கள் வாஙகசசென்ற நிலைந்த தவத்தைபுடைய மணிவாசகப்

பெருமான். அவர் கொணர்ந்த தொகையினைத்தையும இறைவன் திருபபணியில செலவிடுமாறு செயததும், அத னால விளைந்த செயலகளும் எலலாம அவனருள் விளை யாட்டே எனபார, 'அறபுதம் எறறி பொறபொருளிட்டுக் கைகொளும் முதலவா' எனறார 'கொறறப பொறபதம் வைதிட்டு'—திருவடி மலரைச சூடடி திக்கணை-தீக்கணை; சூறறுகல விகாரம் வளை-சஙகம் குபபிட-குமபிட, வலித் தல விகாரம் கொடி-காகம. பததிரம்-வாள.

சுகரின் விழிகொ டு நு வாமனனாக வநது மூனறடி மண இரபபவன திருமாலே எனறும அவன வளுசகததால தன வாழ்வு அழியும எனறு வறபுறுதியும் கேளாஞய, மாபலி தன் உரைபபடியே மூனறடி மண தாரைவாத்த கொடுப்பச செலல, அவன ஆசாரியராகிய சுக்கிராசாரியர் அததாரை யொழுகுகை அடைத்து நிறக, பலியும கையால அடைபபதை நீகக முயலுகையில சுகிரன கண்ணிழந்தான எனபதாம.

சிவபெருமான் முலைத்தபபி கொணடு காஞரிபுரத திலே உமையமமையார இவவினை ஒருவகைக கம்பையாறறி லே மணலாலக குவித்தது சிவலிஙக வடிவமாக அமைததுப பூசனை புரியாநிற்ப, அவவமமையாருடைய உணமை யன்பைத் தேரந்து தெளிவிகக ஏகமபரதார கம்பாநதியிலே வெளளம புரணடு வரசசெயய, அவவெளளப பெருககு சிவலிஙகப பெருமானை அழிகக வரலும அமமையார அஞ்சி நடுநடுங்கி, அபபன் திருமேனியைக் கட்டி யணைதது க

கொண்டமையால அவரது 'வளைத்தழும்பும் முலைத்தழும் பும இறைவன் பெறற்ரு என்பது இதனைப் பின்வரும் பெரியபுராணச் செய்யுட்களாலும உணர்க.

'நாதரும்பெரு விருபபொடு நயந்து நங்கை
யாசசனை செய்யுமப பொழுதிற்
காதன மிகவோ திருவிளையாட்டிற
கனங்குழைக் கருள்புரிந்திட வேண்டி
ஓதமா கடலேழு மொனறுகி யோங்கி
வானமு முடபடப பரந்து
மீது செலவது போலவரக கம்பை
வெளளமாந் திருவுள்ளமுஞ் செய்தா'.

'அண்ணலாரருள் வெள்ளததை நோககி
அஞகயற கணணிதம் பெருமான்மேல்
விண்ணெலாங் கொளவரும் பெருவெள்ளமீது
வந்துறுமென வெருக கொண்டே
உண்ணிலாவிய பதைபபுறு காதலுடன்
றிருக்கையாற் றடுகக நிலலாமை
தண்ணிலா மலா வேணியினரைத் தழுவிக்
கொண்டனள் தனனையே ஒப்பாள.'

'முலைக்குலக் கொடிபரிவுறு பயத்தான் மாவின
மேவிய தேவா நாயகரை
முலைகுவட் டொடுவளைக் கையால் நெருக்கி
முறுகு காதலால இறுகிடத் தழுவச்

சிலைதனைத் திருநுதல திருமுலைகளுஞ்
செநதளிர்க கரஙகளுகு மெததெனவே
கொலைகளிரு றுரிபுனைந்த தம்மேனி குழைந்து
காட்டினா ளிழைந்த கொள்கையினா'

இழிந்த குலததிலே பிறந்த வளளிநாயகியாரையும் அவ ருடைய அன்பைநோககி ஆடகொண்டான எனபார, 'பொறகுநதனதைக குபபுளகிதத்திட் டொப்பிய பெரு மாளே' என்றார். (87)

பொது

84 ததனனா தான ததனனா தான
ததனனா தான-னதான.

சுட்டபோ லாசை விட்டுலகா சார
துக்கமிலா ஞான சுகமேவிச

சொர்கரண தீத நிரகருணமூ டாடு
சுதநிரா தார வெளிகாண

மொட்டலர்வா ரீச சகரசடா தார
முட்டவுமீ தேறி மதிமீதாய்

முபபதுமா றறு முபபதும்வே றான
முத்திரையா மோனம் அடைவேணு

எட்ட வொணு வேத னத்தொடு கோகோவே
ணபபிரமா ஓட வரைசாய

எற்றியவ ழாழி வ்றறிடமா றய
எத்தனையோ கோடி அசுரேசர்

பட்டொருசூர் மாள விகரமவே லேவு
பததிருதோள் வீர திணைகாவல
பத்தினிதோள தோயு முததமமா ருது
பததி செயவா ஞடா பெருமாளே.

(இ-ள்) எடட ஒணை-தாங்கமுடியாத, வேதனதைதாடு-வருத்ததைதாடு, பிரமா - பிரமதேவன, கோகே என ஓட-கோவென்று கதறியோடவும, வரை - அஷடகுல பாவதங்கள், சாய-சாய்ந்து விழவும, எறிய ஏழ ஆழி-அலை மோதுகினற ஏழுசமுததிரஙகள, வற்றிட-வறிபபோகவும, மாறு ஆய-தனனோடு மாறுபடட, எததிணையோ கோடி அசுரேசா-எவவளவோ கோடிகணகான அசுரத தலைவாகள பட்டு-இறநது, ஒரு சூர மாள - ஒபபறற சூரபதமன இறகவும், விகரம வேல-மிகக வீரமபொருந்திய வேறபடையை, ஏவு-விடுகினற, பத்து இருதோள வீர-பனனிரணடு புயஙகளை யுடைய வீரனே!, திணைகாவல - திணைபபுனதைதக காவல செய்திருந்த, பததினிதோள் - வளளிநாயகியாரது தோள்களை, தோயும-சேருகின்ற, உத்தம-உததமனே!, மாறுது-எக்காலமும் மாறுமல், பததிசெய-அனபு செய்கின்ற, வான் நாடா பெருமாளே-தேவாகளுக்குப பெருமானே!, சுட்டது போல்-சுட்ட பொருளைக கைவிடுதல போல, ஆசைவிட்டு-ஆசையை ஒழித்து, உலக ஆசாரம் - உலக வொழுகக முமம், துக்கம் இலா-துகக முமம இலலாத, ஞானசுகம் மேவி-ஞானத்தால வரும் இன்பத்தை யடைந்து, சொல் கரண அதீத-வாக்கு மனங்களுகக எட்டாத, நிராக்குணம் ஊடாடும்-

நிர்க்குணம பொருந்திய, சுத்த நிராதாரவெளி - சுத்தமான ஆதாரமுமற்ற வெளியாகிய துரிதசாந்தகலையை, கண-கண்ப தர்கு, மொடடு அலர வாரிசம் - அருமபு மலரந்த தாமரை களையும், சககாசட ஆதாரம-சக்கரங்களையுமுடைய ஆறு ஆதாரங்களையும, முடடவம-பொருந்தி, மீது ஏறி - அதன் மேற செனறு, மதிமீது ஆய - சந்திர மணடலத்தில பொருந்தி, மூபபாதும் ஆறு ஆறம் மூ பாதும்-மூனறாறறு தத்துவங்களுகளும், வேறு ஆன-வேறுபட்ட, முத் திரையாம் மோனம - சின் முத்திரையாகிய அத்துவித மௌனநிலையை, அடைவேதை-பெறுமே னீரை எ-று.

(வி-ரை) ஆசாரம் - ஒழுகுகம். 'சுடடதுபோ லாசை விட்டு' எனறது ஒரு பொருள சுட்டவுடன் அதை உடனே கை நழுவ விடுவதுபோல ஆசையை அது தனபதை பொழுதே விடவேணடுமெ னபதாம, 'சுட்டி சுட்டது கைவிட்டது' என வழஙகுமு பழமொழியையுங காண்க. கரணதிதம் - கரணங்களை எலலாவறறிலும ஆபபாபபட் டது, வாககு மனததுக கெட்டாதது, சுத்த நிராதார வெளி-துரிதசாந்தம். சட் ஆதாரம்-ஆறறாதாரம, அவை யாவன மூலாதாரம், சுவாதிஷ்டானம், மணிபூரகம. அனு காதம், விசுததி, ஆஞ்ஞை. 'வாரி சகர சடாதரம' எனறார் கமலஙகளையும் சக்கரங்களையு முடையனவாதலின, மூப்ப தும் ஆறறு முபபதும்-தொணணூற்றாறு தத்துவங்கள் முத்திரையாம் மோனம - சின்முத்திரையாகிய அத்துவித மௌனநிலை. மௌனநிலை எல்லாச் தத்துவங்களும் கடந்த

கிலே என்பார் 'முபபதும் ஆறு முபபதும் வேறன .. .. மோனம்' எனறார். (88)

திருக்குறட்டி

89 தானதன ததததான தானதன ததததான
தானதன ததததான-தனதான.

நீரிழிவு குடடமீளை வாதமொடு பிதகீமூளை
நீள்குளிரவெ துபபுவேறு புளகோயகள்

நேருறுபு முகளகூடு நானமுக னெடுதகவீடு
நீடியவி ரதததமூளை தசைதோலசீ

பாரியத வததுவார நாறுமும லத்திலாறு
பாயபிணியி யறுபாயை நரிநாய்பேய்

பாரெருடுக முக்கள கூகை தாமிவைபு சிபபதான
பாழுடலெ டுதது வீணில உழலவேணு

காரணிய நத்தினரி ஆறுசம யததிபூத
நாயகரி டததுகாமி மகமாயி

காடக கடத்திகால நீலவரு ணததிவேத
நாயகியு மைசசிகீல திரிசூலி

வாரணிமு லைச்சிஞான பூரணிக லைசசுகாக
வாணுதல ளித்தவிர மயிலேறி

மாடமதில முதததிமேலட மேகாபுர மணக்தசோலை
வாகுளகு நட்டிமேவு பெருமாளே.

(இ-ள்) காரணி-தாக்கையும், அறுததின்நாரி-கருமத்தின் செல்வியும், ஆறு சமயத்தி-அறுவகைபபட்ட சமயத்

தோக்கும் அவவவர் கொண்ட முதற்பொருளாய் நிற்ப வரும், பூதநாயகா இடத்துகாமி - சிவபெருமானிடத்து விருபபமுளளவரும், மக்ம் ஆயி-யாகமுதல்வியும், நாடகம் நடத்தி-நடனஞ் செய்பவரும், கோல நீலவருணத்தி-அழகு பொருந்திய நீல நிறமுடையவளும், வேதநாயகி - வேதங் களுககுத தலைவியும, உமைசசி-பிரகாசமுளளவரும், நீலி-நீலியும், திரிசூலி - திரிசூலம் படையை உடையவளும், வார் அணி முலைசசி-கசசை அணிந்த ஸ்தனங்களை உடையவளும், ஞானபூரணி - நிறைந்த ஞானமுடையவளும, கலைசசி-அறு பத்து நான்கு கலை ஞானங்களையும் உணர்ந்தவளும், நாக வாள் நுதல - இமயமலையரையன் திருமகளாகித் தோன்றிய ஒளிபொருந்திய நெற்றியை உடையவளுமாகிய உமாதேவி யார், அளித்த-பெறறருளிய, வீர-வீரனே! மயிலோனே-மயிலவாகனத்தை உடையவனே!, மாடம் மதில்-மாடங்களை யும் மதிலகளையும், முத்துமேடை - முததுமேடைகளையும், கோபுரம் - நகரவாயிலகளையும் உடைய, மணத்த சோலை-வாசனைபொருந்திய சோலைசூழ்ந்த, வாகு உள குறட்டி-அழகிய குறட்டி என்னும் தலத்தில், மேவும பெருமாளே, தங்கியிருக்கும் பெருமாளே!, நீரிழிவு-நீரிழிவும், குட்டம்-குஷ்டரோகமும், சூள - இருமலும், வாதமொடு பித்தம்-வாதரோகஙகளோடு பித்தரோகங்களும, நீர் குளிர் வெதுபபு - மிக்க குளிரையுடைய சுரமும், வேறும் உள நோய்கள்-இவற்றிற்கு வேறுக உள்ள மறற நோய்களும், சோர்உறு பொருந்திய புழுக்கள் கூடி - புழுகக்ள வசிக்கின்ற

கூண்டும், நாணமுகன - பிரமதேவன், எடுத்த வீடு-கட்டிய வீடும், நீடிய இரத்தம் மூளை - மிகுத இரத்தமும் மூளையும், தசை தோல்சீ - தசையும் தோலும் சீயுமாகிய, பாரிய கவத் துவாரம் நாறும - பெரிய ஒன்பது வாயிலகளுமநாறுகின்ற, மும்மலத்தில - மும்மலங்களாகிய, ஆறு பாய-ஆறு பெருக கெடுகது, பிணி இயறு-நோ யை உண்டாகுகிற, பாவை-பதுமையும், நரி நாய பேய-நரியும் நாயும் பேயும, பாறொடு கழுக்கள்-பருந்துகளோடு கழுகுகளும, கூகை தாம்-ஆந்தை களுட, இவை புசிப்பது ஆன - இவைகளால புசிக்கப் படுவ தான, பாழ் உடல எடுத்த நி - பயனபடாத உடலிலபிறந்து, வீணில் ழலவேனை-வீணுகத தேவிரது திருவருளுக் குப் பாத்திரமகாமல வருந்துவேனே? எ-று

(வி-ரை) வெதுபபு-சுரம. கவத்துவாரம-கண, காது, மூக்கு வாய், குதம், குயயம பாறு பருந்து.

அறததினா நாரி-உமாதேவியார; தருமததின செலவி; மூப ததிரண்டி அரகேயுட வளாப்பவள. ஆறு வகைச சமயததோாகுமம அவவவா பொருளாய விளஙகுவாள என பா 'ஆறு சமயததி' எனறார. பூகநாயகா-சிவபெருமான. கலைஞான-அறுபத்து நானகு கலைஞானஙகளையும அறிந்தவள். நாகம-மலை குட்டி-ஒரு ஸ்தலம். 'புழுக்கள கூடி' 'நான மூகள எடுத்தவீடு' 'பிணியியறு பாவை' முதலியன உடம் பின் இழிந்த இயலபை நனகெடுத்து விளக்கு முகத்தான் அதனமாட்டுச செய்யும் பரமாச செயவன இஙகுப் பட்டினத்தடிகளார் வாக்கு உனாறபாலது.

அஙகோ டிங்கோ டலமருங களவா
ஐவா கலகமிட் டலகுகுங கானகம
சலமலப பேழை இருவினைப பெட்டகம
வாதபித்தக கோழை குடிபுகுஞ் சீறா
ஊறைப புனமேலை உதிரக கட்டளை
காறாப பாண்டம நான்முழுத தெரானபது
பிறாற முண்டம பேபசுரைத தீராட்டம
அடலைப பெரிய சுடலைத திடருள
ஆசைக கயிறறில ஆடும பமபரம
ஓயா நோயகிடம் ஓடும மரகலம
மாயா விகாரம் மரணப பதுசரம்
சோறறுத துருததி தூறாய பதகம
காற்றிற் பறகுங கானப படடம்
விதிவழித தருமன் வெட்டுங கடமை
சதாமுகப பாணன தைகுஞ சட்டை
சமகனலில இடுசில விருது
காமகனலி ல கருகுஞ் சாகு
கிருமி கிணடுங கிழஙகஞ் சாருமி
பலகொழுத தேறுங கலைகொழு கொமபு
மணமாய நடகும் வடிவின முடிவிற
பிணமாய்க கிடகுமப பிணடப பிணமே
ஊரிற கிடகக வொடடா வுபாதி
காரெதிர குவித்த பூலை காலக
கரெகாப் பட்ட கடும்பனிக கூட்டம்
அந்தரத் தியலும் இந்திர சாபம
அதிரும் மேகத துருவின அருங்கிழல
நீரிற குமிழி நீமேல எழுத்து
கண்துயில் கனவிற கண்ட காட்சி
அதனிலும் பொல்லா மாயக் களங்கம்.

பொது

90 தனதன தான்த தானன தனதன தானத் தானன
தனதன தானத தானன-தனதான.

முருகம யூரச் சேவக சரவண ஏனற் பூகரி
முருளப டீரக் கோமள மூலமீ தே

முழுகிய காதற காமுக பதிபசு பாசத தீவினை
முதியபு ராரிக் கோதிய குருவேஎன

முருகியு மாடிப் பாடியு மிருகழல நாடிச சூடியு
முணாவினை மீடிக கூடியும வழிபாடு

முலகினு ராசைப் பாடற நிலைபெறு ஞானத தாலினி
உனதடி யாரைச் சேர்வதும் ஒருநாளே

மருகனெ னுமற் சூழ்கொலை கருதிய மாமப பாதகன்
வரவிடு மாயப் பேய்முலை பருகாமேல்

வருமத யானைக் கோடவை திருகிவி ளாவிற காய்கனி
மதுகையில் வீழச சாடிய சதமாபுட்

பொருதிரு கோரப பாரிய மருதிடை போயப போதொரு
சகடுதை யாமற் போசெய்த விளையாடிப்

பொதுவியர் சேரிக் கேவளா புயல்மருகா வஜராயுத
புரமதில் மாபுத தேளிராகள் பெருமாளே.

(இ-ன்) மருகன் எனுமல சூழ் கொலை கருதிய-தன் மருகன் என்றும் பாராமல் உபாயத்தோடு செய்யும் கொலையை எண்ணிய, மாமன் பாதகன் வரவிடும் - மாம னுகிய பாவி போரும்படி ஏவிய, மாயம்பேய் முலைபருகா- மாயமானதேய்ப் வடிவங்கொண்ட பூதகியின் முலையை

உண்டு, மேலவரும் மதம்யானை கோடு அவைதிருகி-மேல எதிர்த்து வரும் மும்மதங்களையுடைய யானையின கொம்பு களை உடைத்து, விளாவில காய கனி மதுகையில வீழச சாடிய - விளாமரத்திலுள்ள காயகனிகளை வனமையினால விழும்படி வீசிய, சதமா புள் பொருது-நூறுக கணக் கான வண்டுகளுடனும பறவைகளுடனும் சண்டைசெய் தபடி, இரு கோரம் பாரிய மருது இடை போய - இரண்டு கோரமான பெரிய மருதமரத்தின இடைசசெனறு, அப போது ஒரு சகடு உதையா-அபபோது ஒரு சக்கர வடிவாக வந்த அசுரனை உதைதது, மலபோகசெயது விளையாடி-மலயுதததைசசெய்து விளையாடிககொணடும், பொதுவியா சேரிககு வளா புயல மருகா - இடையா சேரியில வளாந்து வந்த மேகம்போன்ற நிறத்தையுடைய திருமாலுககு மரு மகனே!, வஜராயுதபுரம அதில - வஜராயுதநகரததில வாழ் கின்ற, மா புத்தேளிர்களை பெருமாளே-சிறந்த தேவாகளுக் குத தலைவனே!, முருக மயூரம் சேவக சரவண-முருகனே! மயிலின்மேல் ஏறிசசெலலும் தொழிலை யுடையவனே! சரவணபபொய்கையில் அவதரிததவனே!, எனல பூதரி-திணைவளாகின்ற மலையில வாழும வளளிநாயகியினது, முக்கு ளம் படிரம் கோமளம் முலைமீது - அரும்பையொத்த சந்த னம் பூசிய இளைய ஸ்தனங்களில், முழுகிய காதல காமுக-முழுகியுள்ள காதல மிகுந்த காமுகனே!, பதிபசு பாசம் தீர்வினை-பதிபசுபாசத்தின துணி பொருளை, முதிய புரா னிககு ஓதிய குருவே - பழமையான சிவபெருமானுககு

உபதேசஞ்செய்த குருவே', எனறு உருகியும் ஆடிப் பாடியும்-எனறு சொலலி உருகியும் ஆடியும் பாடியும், இருகழல காடி சூடியும் - இரண்டு திருவடிகளையும விரும்பிசசூடியும, உணாவிஞெடு ஊடி கூடியும - ஞானவுணாசசியிஞெடு ஊடியும் கூடியும வழிபாடு உறறு - வழிபாடு பொருநதி, உலகினா ஆசைபபாடு ஆசைபபாடு அற - உலகததாா ஆசைபபடுதல ஒழிய, நிலைபெறு ஞானததால-நிலைபெறற பேருணாவிலை, உனது அடியாரைச சேவதும் ஒருநாளே-தேவரீருடைய அடியாரைச சேவதாகிய ஒருநாளும உணடோ? எ-று

(வி-ரை) பதிபசுபாசத தீவு - பதிபசுபாசங்களின் இயலபு. ஆதமோப பிரணவவாயிலாக உணர்த்தியது, பிரணவத்தில இம மூபபொருளின் இயலபும் அடஙகியுளளது ஆதலின் இவவாறு அருளிசசெயதாா. அடியவரைச சாாந்தொழுகின் வீடு பேறு எளிதில சித்திகுமாதலின் அவர் தம் கூட்டுறவைக கொளளுதலே அமையும என்பாா் 'உனதடியரைச சேவதும் ஒருநாளே' என்றாா.

நிலைபெறுஞானம் - எவவாறாலும மாறுத மெய்யுணாவு. அடியவா பெருமையை,

'அனபாபணி செயயவெனனை ஆளாகக விட்டுவிட்டால
இனபநிலை தானெனவக தெய்துமபராபரமே.'

எனவருமாறு தாயுமானவா் திருவாககாலும

'சனனக கன்பிலராா அடியவாக் கன்பிலலாா்
மனமெழுகிக நீரும அனபிலலாா தமகதும் அன்பிலலாா்

பேசுவதென் அறிவிலலாடு பிணங்களை நாம் இணங்கிற
பிறப்பினிலும இறபபினிலும் பிணங்கிடுவர் விடுநீ
ஆசையொடுமை அனடியாரை அடியாரை அடைந்திட்
டவாகருமம உனகருமம மாகச செய்து
கூசி மொழிந தருளுனக குறியில நினறு
கும்பிடடுத தட்டமிட்டுக கூததாடித திரியே.'

உனவருஉம் அருணாநதி சிவம திருவாககானும் அறிக. (90)

திருவாலங்காடு

91. தனதன தானந தாதத தனதன தானந தாதத
தனத்தன தானந தாதத-தனதான.

வடி மது நீலங் காடடி முடிவுள காலன கூட்டி
வரவிடு தூதன கோட்டி விடுபாசம்

மகிழ்நெடு மாமன பாட்டி முதலுற வோருங் கேட்டு
மதிகெட மாயந நீடடி யுயிரபோமுன்

படிமிசை தாளுங காட்டி யுடலுறு நோய்பண் டேறி
பழவினை பாவந தீரதது னை அடியேனை

பரிவொடு நாளுங காத்து விரிதமி ழாலங் கூறுத
பரபுகழ் பாடெனை ரூட்கொ டருளவாமே

முடிமிசை சோமன் சூட்டி வடிவுள ஆலங் காட்டில்
முதிர்நட மாடுங் கூததா புதலவோனே

முருகவிழ் தாருஞ் சூட்டி பொருதனி வேழங் கூட்டி
முதலமற மானினை சோகதை மயல்கூர்வாய

இடியென வேகங் காட்டி நெடிதரு சூலந் தீட்டி
யெதிரபொரு சூரன் தாக்க வரவேகி

இலகிய வேலகொண் டாடுதது உடலிரு கூறன றுககி
யிமையவ ரேதந தீர்தத பெருமாளே.

(இ ள) முடிமிசை சோமன சூடி-திருமுடியின்மேல் பிறைசசந்திரனை அணிந்துகொணடு, வடிவு உள ஆலஙகாட்டில்-அழகுபொருந்திய திருவாலஙகாடு எனனுந் திருததலததில், முதிய நடம ஆடும் கூததர புதல்வோனே-ஆனநதமிகுந்த நடனததைச செய்கினற சிவபெருமானுககு மகனே! முருகு அவிழ்தாரும் சூடடி-வாசனையை விரிககினற மாலையைத் தரிததுமு, ஒரு தனி மேழபட கூடடி-ஓர் ஒப்பறற யானையைக காணபடி வருவிததமு, முகல மறம மானின் சோகதை மயல கூவாய - முதலாகிய மாறுபாட்டைச செய்த பான்போனற வள்ளிநாயகியினை புணாசசிக்கு ஆசை மிகுபவனே!, இடி என வேகம காட்டி-இடியெனறு சொலலும்படி வேகததைக் காடடியும், கொடி தரு சூலம் நீடடி-நீணட சூலத்தைத தீட்டிக்கொணடு, எதிர பொரு சூரனை தாக்கவர-எதிரே சணடைசெயயுமசூரனை தாக்குதறகுவர, ஏகி இலகிய வேலகொண்டு ஆடுதது-எதிரே சென்று விளஙகிய வேலகொண்டு ஆடபபரிதது, உலை இரு கூறு அனறு ஆக்கி - உடலை இரணடு கூறுக அவன இலலையாம்படி செய்து, இமையவர ஏதம் தீரதத பெருமாளே - தேவரகளது துனபத்தை ஒழிதத பெருமானே!, வடிவு அது நீலம் காட்டி-நீலநிறம் பொருந்திய உருவத்தைக் காட்டி, முடிவு உள காலன் - ஆயுள் முடியுங காலத்தில் உள்ளவனகிய இயமன், கூட்டி வரவிடு தூதன் - எனை உயிரைக் கட்டிக்

கொண்டு வரும்படி அனுபவமும் தூதன், கோட்டிவிடு பாசம்-வஞ்சனதுச செனுத்தும் கயிறை, மகிழ்ந்து மாமன பாட்டி முதல உறவோடும் - மகிழ்ந்து மாமன பாட்டி முதலான சுற்றத்தாரும், கேட்டு மதிகெட மாயம் தீட்டி உயிர போம் முன-கேட்டு அறிவுகெட மாயத்தைச செயது உயிர போவ தன் முன்பு, படிமிசை தாளும் காட்டி - பூமியின்மேல அடியேனுக்குத் திருவடியைக காட்டியருளி, உடல உறு நோய் - உடம்பிலே சேர்ந்த நோயையும், பணடு எறி பழவினை பாவம்-முனனமே செயதுகொணட பழவினையால வரும் பாவதைதையும், தீர்தது உன அடியேனை-ஒழிதது உன ற அடியனாகிய எனனை, பரிவொடு நாளும காதது-அன்போடு எந்நாளும காதலருளிசசெய்து, விரி தமிழ்-பல துறைகளாக விரிந்த தமிழ் மொழியினை, அம கூதல பாம் புகழ்பாடு எனறு ஆளகொடு அருள்வாய - அழகு மிகுந்த சிறந்த புகழைப பாடுவாய என்று ஆட்கொண் டருளுவாயாக. எ-று ஏ-அசை.

(வி-ரை) கோடடி-கோஷ்டி; கூடடம். ஆலங்காடு-திரு வாலங்காடு எனனுந் திவ்விய கேஷதிரம்; அரக்கோணத் துக்கு அருகேயுள்ளது. திருவாலங்காட்டில் சிவபெருமான் காளியோடு தாண்டவஞ் செய்தனர். அங்கே இரதினச் சபை உள்ளது. இதுதலதிலேதான் காரைக்காலமமையா திருநடனங்காணும் பெருவாழ்வு பெற்றது. இதன் பெரு மையை 'வீடு நமகருத திருவாலங்காடு' எனக் கூறிய பட்ட நாதப்பிள்ளையார் திருவாக்கானும்உணர்க.முருகு-வாசனை.

பழனிமலை

92 தனன தனன தனன தனன
தனன தனன தனன தான

தமரு மமரு மலைய மினிய
தனமு மாசு மய லாக நி
கறுகண மரவி முறுகு கயிறு
கலைய வரைய எறியா தே
கமல விமல மரக தமணி
கனக மருவு மிரு பாத நி
கருத அருளி யெனது களிமை
கழிய அறிவு தரவே ணு மெ
குமர சமர முருக டரம
குலவு பழநி மலை யோ னே
கொடிய பகடு முடிய முடுகு
குறவர் சிறுமி மண வா ள
அமர ரிடரும் அவுண ருடலும்
அழிய அமர்செய் தருள வோ னே
அமுத நிறமும் அயிலு மயிலும்
அழகு முடைய பெரு மா ளே.

(இ-ள்) குமர சமர முருக பரம குலவு பழநி மலை யோ னே-குமரனே!, சண்டைசெய்யும் முருகனே-மேலான வனே பெருமை விளங்கும் பழநிமலையை இரு ப்பிடமாகக் கொண்டவனே', கொடிய பகடு முடிய முடுகு குறவர் சிறுமி

மணவாளா - மதம் பொழிகின்ற யானைகள மாளுமபடி அம்பை விரையச செலுதததும வேடாமகளாகிய வள்ளி காயகிகரு மணவாளனே', அமரா இடரும் அவுணா உட லும் அழிய அமாசெயது அருளவோனே - தேவாகளுககு உறற துனபமும அசுராகளுடைய உடம்புகளும் ஒருங்கு கெடும்படி வேலை செயதருளபவனே', அழகும் நிழகும் அறிவும மயிலும அழகும உடைய பெருமாளே - தருமக் னதயும ஒளிையயும வேலையும மயிலையும அழகையும்உடைய பெருமாளே' தமரும அமரும மனையும் இனிய தனமும அரசும அயல ஆக - சுறறததாரும வாழும வீடும் இன்பத வாதத தரும பொருளும ஓளரும் அரசும் வேறுகட பிரிக கீஙக, தறுகண மறலி மூறறு கயிறு தலையை வலைய வறி யாது-அஞ்சாமையையுடைய யமன தனனுடைய பூதஙகு விட்ட கயிற்றைத் தலையைசசுறறி வீசாதபடி, கமலம் விம லம் மரகதம் மணி கனகம் மருவும இருபாதம-செந்தாமரை மலரை ஒத்த பரிசுத்தமான மரகத [illegible] ஒளியை யும் பொன்னின் ஒளியையும் பொருந துகினற [illegible] திருவடிகளையும், கருத அரிய ஒபபு தல கனனின்மை கூடிய அறிவு தரவேணடும - திபாளஞ் செயவதறகு அருளசெயது எனது கனியுளளிருகுகுதனமை ஒழிய மெய்யுணரவைத் தரவேணடும எ-று.

(வி-ரை) 'தறுகண்மறலி எனறார எதறகுமிைப பெரிய ராயினும் கருதாது உயிர வெளவுதலானும் 'பீட்பிதுக்கிப் பிள்ளையைத் தாயலறுக் கோடலானும' என்பது

'கமல விமல மரகதமணி கனக மருவும் இருபாதம்' என்றது செந்தாமரை மலரையொத்த தூய்மையான வள்ளி நாயகியாரும், தெய்வயானை அம்மையாரும் சேரும் இரண்டு திருவடிகள் எனபதாம். மரகதமணி வள்ளிநாயகியார்; அவர் நிறம் மரகதம போன்றிருத்தல காண்க. கனகம்-பொன், தெய்வயானை அம்மையார் நிறம் பொன்வடிவிறு என்க. (92)

திருக்குராவடி

93 தனதத தானன தனதன-தனதானன.

மருககு லாவிய மலரணை கொதியாதே
வளாதத தாயதமா வசையது மொழியாதே
கருக்கு லாவிய அயலவா பழியாதே
கடபப மாலையை யினிவா விடவேணும்
கருககு லாவிய கொடியிடை மணவாளா
சமாத்த மேனிமணி மரகத மயில்வீரா
திருக்குரா வடி நிழலுறினில உறைவோனே
திருக்கை வேல்வடி வழகிய பெருமாளே.

(இ-ள்) கரு நிலாவிய கொடி இடை மணவாளா-கற்பக விருட்சத்தைச் சுற்றிப் படர்ந்துவிளங்கும் காமவல்லிபோல நுணுகிய இடையை உடைய தேவயானையாருக்கு மணவாளனே!, சமாத்தனே மணி மரகதம் மயில்வீரா-சாமாத்தியம் உடையவனே! நீலம் மரகத என்னும் இரத்தினங்களின் ஒளியை உடைய மயில் வாகனத்தை யுடைய

வீரனே', திருகுரா அடி நிழலதனில உறைவோனே - அழகிய குராமரத்தின் அடிநிழலில கோயிலகொண் டெழுந் தருளி இருபபவனே', திருகைவேல அழகிய வடிவு பெருமாளே-அழகிய கையில வேறபடையை தாஙகிய அழகிய உருவதனதையுடைய பெருமானே', மருகுலாவிய மலர் அணை கொதியாது - மணம விளங்குகின்ற பூகளை பரப்பிய படுககை வெபபமடையாமலும், வளாதத தாய் தமர வசை மொழியாது-பெற்று வளாத்த தாயும் சுறறத்தாரும் பழிச் சொலலக கூறுமலும், கரு குலாவிய அயலவா பழியாது-கொடுமைக் குணங்கள் விளங்கும ஏதிலா பழிக்காமலும், கடபபமாலையை இனி வரவிடவேணும் - கடப்ப மாலையை இபபொழுதே எனக்கு சேரும்படி அனுப்ப வேண்டும். எ-று.

(வி-ரை) பிரிவால விளையும் காமமிகுதி உணர்த்துவார் 'மருக்குலாவிய மலரணை கொதியாதே' என்றார். வசை-இவனால இவள இறந்து பட்டாள் என்னும் வசைமொழி. தலைவி தலைவன அணிந்துள்ள மாலையைக் கேட்பதாகப் பாடபபடடது இசசெய்யுள் இதுபோல வரும்,

'வேம்பாகிலும் இனிய சொல்லுக்கு நீபுணைந்த
வேமபா கிலுமுதவ வேண்டாவோ—மீன்பாயும்
வேலையிலே வேலைவைத்த மீனவா நின்புயத்து
மாலையிலே மாலைவைத்தாள மான்'

என்னுந் தனிப்பாடலையும் காண்க. (93)

பொது

94 தனதன தந்ததத்த தனதன தந்ததத்த
தனதன தந்ததத்த-தனதான

மொழியிங் கிங்கறுத்து மகரவி னங்கலகி
மூடியவ ளைந்தரா று கடலாலும்
முதிரவி டமபரப்பி வடம்பழு கந்தழ் குள
முழுகிய ழுந்திருகு நிலவாலும்
மழையள கந்தரித்த கொடிபிடை வஞ்சியுற்ற
மயலதணி யுமபடிகப் நிகிலவாயே
மரகத வங்கமெற்றி விகடந டங்கொளசிகர
மயிலினிலை வந்தமுந்தி கரதலமும
அழகிய மெனகுறுத்தி புளகித சந்தனத்தி
னமுதன வம்பலடைதற் கிருமார்பா
அம்ராபு ரந்தனகு மழகிய செந்திலுகு
மருணைவ ளமபதிகும இலையோனே
எழுபுவ னமபிழைக்க அசுராதி ரந்திரிக்க
எழுசயி லந்துளைத்த சுடாவேலா
இரவிக ளந்தரதா அரியர பங்கயதா
இவாகள்ப யந்தவித்த பெருமாளே.

(இ-ள்) அழகிய மெனகுறுத்தி-அழகையுடைய மென்மைத் தன்மை வாய்ந்த வளளிநாயகியினது, புளகித சந்தனத்தின் அமுதனம் - புளகத்தையுடைய சந்தனம் பூசிய தேவாமிர்தம்போல் அடைதற் கருமையான ஸ்தனங்களால்,

படைதத திருமாபா - தழுவபபடும் அழகிய மாபை உடையவனே!, அமராபுரம தனகரும - தேவலோகத்திற் கும், அழகிய செநதிலுகரும-அழகிய திருசசெந்தூ ரென் னுங் கலததிறகும், அருணை வளம்பதிகரும இறை யோனே - அருணையாகிய வளபபமான நகரததிறகும் தலை வனே!, எழு புவனம பிழைகக-ஏழ உலகஙகளும் உயவ்தற கும, அசுரா கிரம் தெறிகக - அசுராகளுடைய தலைகளெல் லாம் சிதறியொழியவும், எழு சயிலம் துளைதத சுடர் வேலா - எழு மலைகளையும் துளைதத ஒளி பொருநதிய வேற் படையை உடையவனே!, இரவிகள அநதரத்தா - சூரியர் கள், தேவாகள, அரி அரன பஙகயத்தன்-திருமால, சிவன், பிரமன் எனனும, இவாகள-இவாகளுடைய, பயம் தவிரதத பெருமாளே - அசசததை ஒழிததருளிய பெருமானே!, மொழியறிவ்ம கறுதது - சொலலுகினற அந்நி மானது கறுதது, மகரம இனம் கலக்கி-மகரமீனகளின கூடடங் களால கலகக்பபட்டு, முடிய வளைநது-பூமி முழுவதும் சுற் றிகொணடு. அரணறு கடலாலும - சபதிக்கின்ற கடலி னாலும, முதிரவிடம பரபபி - முதிரும்படி விஷததைப பரபபி, வடவை முகநது - வடவாமுகாகினியை பொண்டு கொண்டு, அழாகுள முழுகி எழுநதிருகரும நிலவாலும்- முழுகி எழுநதிருகின்ற சநதிரனாலும், மழை அளகம் தரிதத - மேகம்போன்ற கூந்தலையுடைய, கொடி இடை வஞ்சி - கொடிபோன்ற இடையை உடைய என் பெண் ணுக்கு, உறற மயல தணியும்படிகரு நினைவாய-உண்டாகிய

ஆசை மயக்கம் தீரும்படி திருவுளங் கொள்வாய், மரகதம் தங்கம் வெற்றி - பசுமை நிறம் பொருந்திய சிறந்த வெற்றியையுடைய, விகடம் நடம் கொள் சித்திர மயிலினில - அழகிய நடனத்தைச் செய்கின்ற சித்திரமான உருவத்தையுடைய மயிலின்மேல், வந்து முதுதி தரவேணும் - எழுந்தருளிவந்து அடியேனுக்கு மோக்ஷத்தைக் கொடுத்தருள வேண்டும் எ - று.

(வி - ரை) கடலோசை தலைவரைப் பிரிந்திருக்கும் மகளிருக்கு மையல் விளைத்தலின் அதனைக் கூறினர். அம்மையால் பிருதியை விளக்குவார் கடலுக்குச் செய்கை புணர்த்தினார். இவ்வாறே நிலவிற்கும் காண்க. வடவை - வடவாமுகாக்கினி. மழையளகம் - மேகம்போல இருண்ட கூந்தல். அளகம்-பெண்பால் மயிருக்கு ஆகும். அமுத கனம் - அமுதம்போல இனிமை பயக்கும் ஸ்தனங்கள். அமரர்புரம்-தேவலோகம். எழுபுவனம்-எழுலகம். அசுரர் களைக் கொன்றமையால் அவர்களால் அமரர் முதலிய யாவருக்கும் விளையுந் தீங்கை ஒழித்தாராதலின் 'எழுபுவனம் பிழைக்க' என்றார். இரவிகள்-பன்னிரு சூரியர்; அவர்கள் பெயர் தாத்தரு, சக்கரன், அரியமன், மித்திரன், வருணன், அஞ்சுமான், இரணியன், பகவான், திவசசுவான், பூடன், சவித்துரு, துவட்டா எனபன.

அரியர பங்கயத்தர் - திருமால், சிவன், பிரமன் ஆகிய மூவர். (94)

திருவருணை

95 தனன தனதன தனன தனதன
தனன தனதன-தனதான

இறுகு மணிமுலை மருவு தரளமு
மெரியு முமிழ்மதி நிலவாலே

இரவி லெனதுயி ரகவ ரருகுழ
லிசையி லுறுகடல அலையாலே

தறுகண் ரதிபதி மதனன விடுகொடு
சரமி லெளியனும் அழியாதே

தருண மணிபொழி லருண மகருப
சயில மிசையினில வரவேணும்

முறுகு திரிபுர மறுகு கனலெழ
முறுவ லுடையவர் குருநாதா

முடிய கொடுமுடி யசுரர் பொடிபட
முடுகு மரகத மயிலவீரா

குறவ மடமகள் அமிர்த கனதன
குவடு படுமொரு திருமார்பா

கொடிய சுரிலை தினையு மெழுகடல
குறுக விடவல பெருமாளே.

(இ-ள்) முறுகு திரிபுரம் - பாவம் மிகுந்த முப்புரங்களை, மறுகு கனல் எழ-சுழலகின்ற நெருப்புண்டாகும்படி,

முறுவல உடையவர்-கிரிபபை உடையவராகிய சிவபெருமா னுக்கு, குருநாதா-ஆசாரியனே!, முடிய-முழுவதும், கொடு முடி அசுரா பொடிபட-வளைந்த கிரீடதையுடைய அசுரர் கள தூளாகுப்படி, மூடுகும மரகதம மயிலவீரா-செலுத் தும் பச்சைமயில வீரனே!, குறவர மடமகள்-குறவருடைய மடப்பம் பொருந்திய மகளாகிய வள்ளிநாயகியினது, அமிர் தம் கனம் தனம் சுவடுபடும் ஒரு திருமாபா - அமிர்தம் நிறைந்த பெரிய ஸதனங்களாகிய மலைகள பொருந்தினற ஓபபறற அழகிய மாபை உடையவனே!, கொடிய சுடா இலைதனை - பகைவருகளுக் தீங்கைச செயயும் பிரகாசம் பொருந்திய இலைவடிவமாக உள்ள வேற்படையை, எழு கடல் குறுக விடவல பெருமாளே-ஏழுகடலகளையும் சேரும் படி செலுத்த வலலவனாகிய பெருமானே!, இறுகு மணி முலை மருவுதரளமுர - திணமையான அழகிய ஸ்தனங் களில் தரித்தளள முததுமாலையாலும், எரியும் மதி உமிழ் நிலவால - பிரகாசிகினற சநதிரன் விடுகினற கிரணங்களா லும், இரவி எனது உயிர கவர - வருததி எனனுடைய உயிரை அபகரிபப, வருகுழல இசையில உறு கடல அலை யால்-செலியிலபடும குழலிசையாலும் மிக்க கடலின் அலை யாலும், தறுகண ரதிபதி மதனன்-அஞசாமையை உடைய ரதிக்கு நாயகனாகிய மன்மதன், விடுகொடு சரமஇல்- செலுத்துகின்ற வளைந்த அம்பினாலும், எளியனும் அழி யாது - எளியேனும அழியாமல, தருணம அணிபொழில்- இளமையை யுடைய வரிசையாகவுள்ள சோலைசூழ்ந்த,

அருணாசலர் உறை சயிலம் மிசையினில வரவேணும்-திருவருணை நகரத்திலே உள்ள மலையினிடமாக வரவேண்டும். எ-று.

(வி-ரை) இறுகுமுலை-பின்னதெனாகை தரளம்-முத்து மாலையை உணர்த்தலின் ஆகுபெயர் இரவி - இராவி, வருத்தி. சுடரிலை-என்றது வேலாயுதத்தை எழுகடல்-எழு கடலகளை; பண்புதொகை. 'எளியன்' எனறும் அறிவுபுலன் வழிச் செலலுமாறு விடுத்தல தனபுறுமும அதனிடமீட்டு நிறுத்தும் வன்மை இன்மையான. அதனாலேயனறோ தேவர் தரிசனம் வாயாகபபெறின உபதேவன என்பார, 'அருணாசலருறை சயிலமிசையினில வரவேணுமெ என்றார். வேண்டும் எனபது வேணும் எனமருவிய்து. (95)

திருவருணை

96 தனதனத தததத் தனத்தத தனதன
தனதனத் தத்தத் தனத்தத் தனதன
தனதனத் தத்தத தனத்தத் தனதன-தனதான.

கமலமொட் டைகளட் டழித்துக குமிழியை
நிலைகுலைத துபபொ குடத்தைத தமனிய
கலசவர்க் கத்தைத தகர்த்துக குலையற இளநீரைக்

கறுவிவட் டைபிற றுரதத்திப் பொருதப
சயம்விளைத் துசசெப் படித்துக் குலவிய
கரிமருப் பைப்புக் கொடித்துத் திறல்மதன் அபிஷேகம்

அமலர்தெ றிக்கட டழைகுட் பொடிசெய்து
அதிகசக் ரபபுட் பறகைக் கொடுமையி
னடல்படைத் தச்சப படுத்திச் சபதமொ டிருதாளம்

அறைதல்க ளபிதறுப பொருபடைப பாவிய
சிறகறுப் பிதகுக கதிதகுப புடைபடு
மபிநவச் சித்ரத தனைதித திருடிகள் உறவாமோ

தமரமிக் குத்திக கதிகைகப பலபறை
தொகுதொகுக் குதகுதாத தொகுகுதத் தொகுதொகு
திரிகிடத் ததகுத் தரிகுகத் தரிகிட எனவோதிச

சவடுறப பகைப பழுவொத்திப புகையெழ
விழிகளுட செக்கச சிவதகுக குறளிகள்
தசைகள்பட் சித்துக கரிக்கைக கழுதொடு கழுகாட

அமலையுண் றுக்கிகை கரிதகுப் படுகள
அசுராத் தத்திற் குளிதகுத் திமியென
அடிநடித் திட்டிட் டிடிதகுப பொருதிடு மயிலோனே

அழகுமிக கச்சித ரபசசைப் புரவியி
னலவுமெய்ப பரத்ய ஸ்ரீ சற குருபர
அருணைபி ரிந்திக் தெனைகுத் தெளிவருள் பெருமாளே.

(இ-ள்) தமரம மிக்கு திக்கு அதிர்க்க - ஓசைமிகுந்து திசைகள எல்லாம் அதிர்ச்சி கொள்ளவும், பலபறை-பலவாசியங்கள், தொகு தொகுக்கு தொத்தொகுக்கு

தொகுதொகு தரிகிட தத்தத் தரிக்க தரிகிட எனஒதி-தொகுதொகுகு என்னும் ஓசையைச செயயவும, சவடு உற பக்க பழு ஒத்தி - பகததது பழுவெலும்புகள நெரிய முடக்கிய கைகளை ஒததித துணஙகைக கூததாடியும, புகை எழ-புகை எழும்புமாறு, விழிகள உள செகசிவதது-கணகள உள நனறுகச சிவநதும, குறளிகள தசைகள பட்சிதது களித்து கழுதொடு கழுகு ஆட - பூதஙகள இறைசசிகளைத் தினறு மிகக மகிழசசி கொளளவும பேயோடு கழுகுகள ஆடவும், அமலை உறறு கொககரிதது - ஓலசமிகக கொக்கரிதது, படுகளம அசுரா ரதததில குளிதது-போரகளத திலே மடிந்த அசுராகளுடைய உதிரததிலே முழுகி, திமி என அடிநடித்து இட்டு இடடு பொருநதிடும் அயிலோனே-திமி எனனும் ஓசை உண்டாமபடி அடியை எடுதது இட்டு கூடனஞ்செய்து சணடையிடும் வேறபடடையை உடைய ஏனே! அழகு மிக சிதரம பசமை புரவியின - அழகு மிகுந்த பலவித நிறம பொருந்திய பசுமையான மயிலின் மேல, உலவு மெய பிரததியகஙம நலசரகுரபர - ஏறிச செலலுகினற உணமையான கணணுககு நேரே தோன்று கின்ற நலல உணமையான குருபரனே!, அருணை பில் சிந்தித்து எனககு தெளிவு அருள பெருமாளே - திருவண்ணாமலையில எனககு மனம் பொருந்தித் தெளிவை அருள் செய்யும் பெருமானே!, கமலம் மொட்டை கட்டழித்து - தாமரையின் அரும்பின் அழகை ஒழித்தும் குமிழியை நிலகுலைத்து - குமிழியின் தன்மையை நீக்கியும்,

பொனகுடத்தை-பொனனாற செயத குடதனதையும, தமனி யம் கலசம வாகதனதை தகாதது-பொனனாற செயத கலச கூட்டங்களை உடைதனதும, குலை ஆற இளநீரை கறவி-குலையினினறு நீங்கும்படி இளநீரைக கோபிதனதம, வடனட பின தூரதனதி-சூதாடுங கருவியைப பினவாஙகுமபடி தூரதனதி யும், பொருது அபசயம விளைதது-சணடையிட்டுத தோல வியை உண்டாககியும், செபபு அடிதது - செபபை அடிதத னதும, குலவிய கரிமருபபை புககு ஓடிதது-விளஙகிய யானை யின கொமபைபபுகுநது ஓடிதனதும, திரல மதன அடி ஷேகம் - வெறறி பொருந்திய மன்மதனுடைய கிரீடதனதை, அமலா நெறறிகண தழறகுள பொடிசெயது - சிவபெருமா னது நெறறிக கண்ணின நெருபபுகளுள பட்டு நீறும்படி செயதும, அதிகம சரடபுள பறகக கொடுமையின அடல படைதது அசசபபடுதனதி - சிறநத சகரவாகபபறவை பறக் குமபடி கொடுமையாகப போர செயது பயபபடுதனதியும், சபதமொடு இருதாளம அறைதல கறபிதது-சபதனதுடன் இரணடு தாளஙகள சபதிகக்குமபடி புகட்டியும், பொருபபை பாவிய சிறகு அறுபபிதது-மலைகளைப பரந்துளள சிறகு களின்கண் அறுபபிதனதும், கதிரத்து புடைபடும் அவிரவம் சிதரம தனது' திருடிகள் உறவு ஆமோ - ஒளிமிகுநது பக்கந் திரண்டுளள புகிய அழகு பொருந்திய ஸ்தனங்களையுடைய வஞ்சனை மிகுந்த பெண்களின் நேசம் எனககு இருப்பது நனறோ எ-று (அஃது ஒழியும்படி திருவருள் செய்வாய் என்பது குறிபபெச்சம்.)

(வி-ரை) ஸ்தனங்களுக்கு அழகு மிகுதி கூறுவார் அவற்றோடு ஒப்பிக்கத்தக்க பொருள்களையெல்லாம் எடுத்துக்கொண்டு அவை தோற்றுவிட்டன என்றும் தோற்ற காரணத்தாலே பலவாறு தண்டிக்கப்பட்டன எனறும் கற்பித்துச் சிலேடை அணி தோன்றக்கூறிய சதுரப்பாடு பாராட்டத்தக்கது.

கமலமொட்டைக் கட்டழிதல-மலர்தல, கட்டுக்குலை தல. பொன்குடத்தைத் தகர்தல-பொற்குடம் உடைக்கப் படுதல. கரி மருப்பைப் புக்கொடித்தல - யானைக்கொம்பை ஒடித்தல. அபிஷேகம-கிரீடம். சக்ரப்புள - சக்ரவாகம், அது தோற்றுப் பணிதல் என்றார். இருதாளம் 'அறைதல் கூடிதது - இரண்டு தாளங்களும் ஓசையுடையனவாயின. பொருப்பைப் பரவிய சிறப்பிதது-மலைகளின் இறகுகளை இந்திரனைக்கொண்டு அறுப்பித்து 'திருடிகள்' என்றார் பொய்யும் வஞ்சமும் களவும் குடிகொண்டோர் ராதலின். குறளிகள-பூதங்கள். (96)

பொது

97 தனதத்தத் தானத தனதான
தனத்தத தானத-தனதான

கருப்பத தூறிப பிறவாதே
கனக்கப பாடுப் துழலாதே

திருப்பொற் பாதத் தருள்பூதி
சிறக்கப பாலித் தருள்வாயே

பரபபற றுருக குரியோனே
பரத்தப பாலுக கணியோனே
திருகைசே சேவற் கொடியோனே
செகத்தில் சோதிப பெருமாளே.

(இ-ள்) கருபபதது ஊறி-கருபபததிலே சஙகி, பிற வாது - பிறவாமலும், கனகக பாடு உறறு - மிகவும் வருத்த மடைநது, உழலாது - துன்பமடையாமலும், திரு பொன பாதததது - அழகிய பொன்போலும அருமையான திருவடி களின், அனுபூதி சிறகக - அனுபவம மிக, பாலிதது அருள வாய-காபபாறறி அருளவாய, பரபபு அறறுருககு - சித்த விருததி ஒழிததவருககு, பரதது அபபாலுககு - மேன்மை யான ஞான வெளிககு, அணியோனே - சமீபததிலுளள வனே! திரு கை-அழகிய கையில, சேவல் கொடியோனே- சேவற் கொடியை உடையவனே!, செகத்தில - உலகததில, சோதி - சோதி வடிவமான, பெருமாளே - பெருமானே!. எ-று. எ-ற்ற சைகைகள.

(வி-ரை) கருபபத்திலே உயிரபடுந் துனபத்திறகு அளவிலலை யாதலின 'கருபபத்தூறிப பிறவாதே' எனறார. பிறந்த பின் படும் துயரமும் மிகுதி எனபார 'கனகக..... உழலாதே' எனறனர. அநுபூதி என்றது யான் எனது என்னும் அகபபுறபறறுக்கள அழிந்து, ஆன்மா ஆனநத மயமான திருவடியிலே இரண்டறக கலத்தலாகிய பேரின்பம் அடைதறகுரிய அனுபவத்தை. 'பிறந்தா ருறுவது பெருகிய

தனபம பிறவாருறுவது பெரும் பேரின்பம்' என்று இளங்கோவடிகள் கூறியபடி இவரும பிறபபால வருவது துன்பமே எடுததுக்கூறினா. இனிப பிறவாநெறியை நான் அடையும்படி எனகது உனபாததனுபூதி சிறகும்படி அருள்புரிய வேண்டுமெனபா, 'அனுபூதி .அருள் வாயே என்றனா. சூரபதமன் சேவலும் மயிலுமாகி முறையே முருகனுகது கொடியும ஊர்தியுமாயினன் ஆதலின 'சேவற் கொடியோனே' எனறா பரபபு - சித்த விருத்தி, சித்தவிருதது அடஙகிய பெரியோாகள உளளத் தில தியானிகப படுபவன் எனபா, பரபபறறருக குரி யோனே' என்றா தாயின கருபபததில பத்துமாதமும் உயிர படுத்துனபதைப பினனரும மணிவாசகப் பெருமான் திருவாக்காலும் உணாக.

'ஒருமதித தானறியி லிருமையிற் பிழைதது
மிருமதி விளைவி லொருமையிற பிழைத்து
மும்மதி தன்னு ளமமதம பிழைதது
மீரிரு திஙகளிற பேரிருள் பிழைதது
மஞ்சு திஙகளின முளுசுதல பிழைதது
மாறு திங்களி னூறலா பிழைதது
மேழு திங்களிற றுழ்புவி பிழைதது
மெட்டுத திங்களிற கூடமும பிழைத்து
மொன்பதில வருதரு துன்பமும் பிழைதது
தக்க தசமதி தாயொடு தானபடுந்
துக்க சாகரத் துயரிடைப பிழைத்தும்,' (97)

திருவிடைமருதூர்

98 தனதனன தனதனன தனதனன தனதனன
தான தானனு தான தானனு தனதன தனதான.

அறுகுதுணி பனியகுள சிறியதுளி பெரியதொரு
ஆக மாகியோ பால ரூபமாய
அருமதலை குதலைமொழி தனிலுருகி யவருடைய
ஆயி தாதையா மாய மோகமாய
அருமையினி லருமையிட மொருமொளென உடலவளர
ஆரு மேளமாய வால ரூபமாய
அவரொரு பெயியோராய்
அழகுபெறு நடையடைய கிருதுபடு மொழிபமகி
ஆளி யாயவோ தேவி மாருமாய
விழுசுவரை யரிவையாகள படுகுழியை நிலைமையென
வீடு வாசலாய மாட கூடமாய
அணுவளவு தவிடுமிக பிதிரவிட மனமிறுகி
ஆசை யாளராய் ஊசி வாசியாய
அவியுறு சுடாபோலே
வெறுமிடிய ரெருதவசி யமுகுபடை யெனுமளவில
மேலை வீடுகேள் கீழை வீடுகள
திடுதிடென துழைவதன்முன எதிர்முடுகி யவாகளொடு
சீறி ஞாளிபோல ஏறி வீழ்வதாய்
விரகிலெடு வருபொருள்கள் சுவறியிட மொழியுமொரு
வீணி யாசொலே மேல தாயிட
விதிதனை நினையாதே

மினுகுமினு கெனுமுடல மழுமுறுகி நெகிழ்வுறவும்
வீணா சேவையே பூணு பாவியாய
மறுமையுள தெனுமவை விடும்விழலி யதனின்வரு
வாகள் போகுவா காணு மோனன
விடுதுறவு பெரியவரை மறையவரை வெடுவெடென
மேள மேசொலாய ஆளி வாயராய
மிடையுற வருநாளில்

வறுமைகளு முடுகிவர உறுபொருளு நழுவசில
வாத மூதுகா மாலை சோகைநோய
பெருவயிறு வயிறுவலி படுவனவர இருவிழிகள
பீளை சாடிட சோள மேலிட
வழுவழென உமிழுமது கொழுகொழென ஒழுகிவிழ
வாடி யூனலாம் நாடி பேதழாய
மனையவள் மனமிவெறுய

மறுகமனை யுறுமவாகள நணுகுநணு கெனுமளவில
மாதர் சீயென வாலா சீயென
கனவுதனி லிரதமொடு குதிரைவர வெடியசுடு
காடு வாவென வீடு போவென
வலைதழிய விரகழிய வரைகுழறி விழிசொருகி
வாயு மேலிட ஆவி போகுநாள
மனிதாகள் பலபேச

இறுதியதொ டறுதியென உரவின்முறை கதறியழ
ஏழை மாதராள் மோதி மேல்விழ

எனதுடைமை யெனதடிமை மெனுமறிவு சிறிதுமற
ஏமொ லேலென வாயை ஆவென
இடுகுபறை சிறுபறைகள திமலியொடு தவிலறைய
ஈம தேசமே பேயகள் சூழவதாய்
எரிதனி லிடும்வாழ்வே

இணையடிகள் பரவுமுன தடியவர்கள் பெறுவதுவும்
ஏசி டாகளோ டாச நாசனே
இருவினையு மலமுமற இறவியொடு பிறவியற
ஏக போகமாய் கீயு நானுமாய்
இறுகும்வகை பரமசுக மதனியரு ளிடைமருதில்
ஏக நாயகா லோக நாயகா
இமையவா பெருமாளே.

(இ-ள) டாசம் நாசனே - ஆன்மாக்களின் வினையை ஒழிபபவனே!, இடைமருதில ஏகம நாயகா-திருவிடைமருதூரில் எழுந்தருளியிருககும் ஒப்பற்ற தலிவனே!, லோகம் நாயகா - உலகங்களுககுத் தலிவனே!, இமையவர் பெருமாளே-தேவாகட்குப பெருமானே!, அறுகு நுனி பனி அனைய சிறிய துளி - அறுகம்புல்லின் முனையிலுளள பனித் துளியை ஒதத சிறிய துளியானது, பெரியது ஒரு ஆகம் ஆகி-பெரியதாகிய ஒருடமபாகி, ஓர் பாலன் ரூபம் ஆய்-ஓர் இளைய வடிவங்கொண்டு, அருமதலி குதலிமொழி தனில உருகி-அருமையான குழந்தையினது மழலைச் சொற்களைக் கேட்டு மனமுருகி, அவருடைய ஆயி தாதையார் மாயம்

மோகம் ஆய்-அவாகளைப பெரற தாய தநதையர் மாயமான ஆசை யுடையவாகளாய், அருமையினில அருமை இட-அதிகம் அருமை பாராட்ட, மொளுமொளென உடல வளர - பரபரபபுடனே உடம்பு வளாசசியடைய, ஆளும் மேளம் ஆய்-அவரும் மேளம்போல, வாலரூபம் ஆய-வாலிப வடிவமாகி, அவா ஒருபெரியோா ஆய-பின்பு அவர்கள் பெரியவாகளாகி, அழகுபெறும் நடை அடைய-அழகை யுடைய நடையை நடந்து, கிருதுபடுமம மொழி பழகி-பெரு மிதமுடைய வார்த்தைகளிலே பயின்று, ஆவி ஆப ஓர தேவிமாரும் ஆய்-உயிரபோனற மனனவிமாகளை மணந்த வாகளாய், விழுசுவரை-விழுகின்ற சுவாபோன்ற உடலையும், அரிவையாகள படுகுழியை-பெணகளது படுகுழிபோன்ற அலகுலையும், நிலைமை என்-நீடித்திருபபவை என்று எண்ணி, வீடு வாசல ஆய் மாடம் கூடம் ஆய் - வீடு வாசலில் யுடைய வாகளாயும், மாளிகைகளும் கூடங்களும் உடையவராகி, அணு அளவுதவிடும் இக பிதிரவிட - அணுவளவு தவிடு தானும இங்கே சிதறவிடுவதறகு, மனம் இறுகி - மனம் அழுந்தி, ஆசை ஆளர் ஆய் - ஆசையுடையவாகளாகி, ஊசி வாசி ஆய-ஊசிபோனவிடம் தேடுகிறவர்களைபோல நுணுக்க முடையவாகளாய், அவி உறு சுடா போல வெறுமிடியன்-அணைந்துபோகினற விளக்குபபோலக் கெட்டு வறுமை யினால மூடுண்டவனேனும, ஒருதவசி - ஒரு தறவியேனும் வந்து, அமுதுபடை எனும் அளவில் - சோறுபடைக்க என்று கேட்ட மாத்திரத்தில, மேலைவீடுகேள் கீழைவீடு

கேள்-மேலவீடடைச சோநதுகேள் கீழவீட்டைச சோந்து கேள் என்று சொலலி, திடுதிடு என துழைவுதன்முன் எதிரமுடுகி - விரைவாக அவாகள புகுவதறகு முன்ன எதிரே சென்று, அவாகளொடுசீறி ஞாளிபோல எறிவீழ்வது ஆய-அவாகளுடன கோபித்தது நாயபோல் மேற்சென்று விழுவதை யுடையவராகி, விரகினொடு வருபொருள்கள் சுவறி விட - தமது சாதிரதத்தினால தமமைச சோந்த பொருள்கள் எலலாம் வறணடுபோக, மொழியும் ஒருவீணியா சொலே மேலதுஆயிட-அவாகள மனதுககிசைய பேசும் வீணாகள் சொலலே மேனமையாக விளஙக, விதிதனை நினையாதுவிதியைச சிறிதும் எணணுமல, மினுகு மினுகு எனும் உடலம் - மினுமினுவெனறிருககும் உடமபு, மனம் முறுகி நெகிழவுற - பாவம மிகுநததால நெகிழசசி அடைய, வீணா சேவையே பூணுபாவியாய - பயனிலலாதவரைச் சேவித்தலேயே மேறகொளளும பாவியாகி, மறுமை உளது எனும் அவரை-மறுபிறப புண்டெனறு சொலலுமவாகளை, விழலிலவிடும்-அது வீண்பேசசு விடும், அதனில வருவாகள் போகுவா காணுமோ என - அதைபபெறறு வருவோரும் போவாருமாகிய வாகளைப பாாக்கின்றோமோ எனறு பேசி, விடு துறவு பெரியவரை மறையவரை-உலகபபறறை விட்டுத் துறந்த பெரியோாகளையும் பிராமணாகளையும், வெடு வெடென மேளமே சொல ஆய் ஆளிவாயா ஆய்-மேளம் போல முழஙகப்பேசிச சிங்கம்போன்ற வாயை உடையவராய், மிடை உறவரும் நாளில்-கலப்புப்பொருந்த வருங்

காலத்தில், வறுமைகளும முடுகிவர - தரித்திர காலங்களும் விரைவுடன் வந்துசேர, உறு பொருளும நழுவ - கையிலே இருந்த மிகபொருளும் செலவாகிவிட, சில வாதம் ஊது காமாலை சோகை நோய் பெருவயிறு வயிறுவலி படுவன் வர-வாதநோய பெருக்கின்ற காமாலை சோகைநோய பெரு வயிறு வயிறு நோய படுவன முதலிய சில நோயகள் தமமை வந்து சேர, இரு விழிகள் பீளை சாறிட - இரண்டு கணகளிலும் பீளை சரிய, ஈளை மேலிட-சளி மேலாக, வழ ழென உமிழும அது கொளகொளென ஒழுகிவிழ - வழவ ழென துபபும சளி கொகொளென ஒழுகி விழ, ஊண் எலாம் வாடிநாடி பேதம் ஆய் - தசையெலலாம வாடி நரம்பு கள் அறிதத்தம மாறி, மறனயவள் மனம வேறுய மறுக-மறனவியினுடைய மனம் மாறுபடடுச சுழல, மறனஉறும் அவாகள் நணுகு நணுகு எனும் அளவில-வீட்டிலுளளவர் கள் வருக வருக என்று சொலலுமளவில, மாதா சீன வாலா சீயென-பெணகள் சீயென்று இகழ்நதுசொலலவும், வாலிபா சீனறு இகழ்நது சொலலவும், கனவுதனில இரத மொடு குதிரைவர-கனவினகண தேருடனே குதிரைவர, நெடிய கடுகாடு வாளன - நீணட சுடுகாடு வாளனவும, வீடுபோ என-வீடுபோ என்று சொலலவும், வலது அழிய விரகு அழிய - பலன் அழிய அறிவும்கெட, உரைகுழறி-சொறகள குழறுபாடு அடைந்து, விழி சொருகி - கணகள் உள்ளே சென்று, வாயு மேலிட ஆவி போகும் நாள்-காறறு அதிகரிக்க உயிர்போகும் நாளில, மனிதர்கள் பலரு சு-மனி

தாகள் பலவிஷயங்களைப பேச, இறுதியதொடு அறுதி என உரவின முறை கதறி அழ - முடிவுகாலம் அதனோடு எலலா வாழவும போயவிடடதெனறு சுறறதார வாய் விடடுக கதறிப புலமப, ஏழை மாதராள மோதி மேலவிழ- அறிவிலலாத மனவி கையால முகததை மோதிகொணடு மேலேவிழ, எனது உடைமை எனது அடிமை எனும் அறிவு சிறிதும அற - எனனுடைய பொருள எனனுடைய வேலையாட்கள எனனும அறிவு யாதும நீஙக, ரா மொலல் என-ராகள மொலலெனறு இரைகக, வாயை ஆ என-வாயை ஆவெனறு திரநது, இடுகு பலை சிறு பலைகள்- இடைசுருஙகிய பலகளும சிறிய பறைகளும, திமிலையொடு தவில அமைய-சலலரியோடு தவில எனனும வாதியததை வாசிகக, ரமம தேசமம பேயகள் சூழவது ஆய-சுடுகாட்டில் பேயகள் சுறறியிருபபதாகி, எரிதனில விடும வாழவே- நெருபபிலபோடும வாழகையையே, இணை அடிகள பர வும உனது அடியவாகள பெறுவதும்-இரண்டாகிய திரு வடிகளை வாழவதும் தேவரீது அடியாராகள் அடைவதை யும், எசிடாராகளோ - கறறிந்தோ பழிகமாட்டாரகளோ?, இருவினை மும்மலமும் அற - இருவினைகளும் மூன்று மலஙகளும் நீஙகவும், இறவியொடு பிறவி அற - இறப் போடு பிறபபு ஒழியவும, ஏகம் போகம ஆய் நீயும நானும் ஆய - ஒரே அனுபவமாய் நீயும நானுமாகி, இறுகும் வகை பரமசுகம் அதனை அருள்-அழுந்தும்படி மேனமையாண அத்துவிதானந்தத்தை அருள்வாயாக எ-று.

(வி-ரை) குதலை மொழி - பொருள நிரமபாதசொல. ஆயி தாதையா-தாய் தந்தையா. மொளுமொளென-ஒலிக் குறிபபு. கிருதபடுமொழி-செருகுகுடைய சொல. ஆவியாய ஓா தேவிமாா-உயிருககு ஒபபான மனைவிமாா. விழுசுவர்-வினைததொகை. மனமிறுகி - சிந்தை, தாராளமாகச செல லாது அடஙகி, லோபததன்மைகொண்டு. ஊசி வாசியாய்-ஊசிபோனவிடம் தேடுகினறவாகளைபபோல அவவளவு துணுகக முடையோனைய. ஞாளி-நாய. அவியுறு சுடர் போலே வெறுமிடியன-அணைகினற விளககுபபோல உயிரக் களையறறு, இருககும் வறிஞன 'வீணாசேவையே பூணு பாவி' எனறார, அடியாா சேவை கொளளாமைக்கு இரங்கி. மறுமையுள தெனுமவா-மறுபிறபபு உணடென்று செலலு வோா. விழலை-வீண் வாததை. தூறவு பெரியவா-மூரிவர். மேளமே சொலாய - மேளம் போல ,உரததுப்பேசி. ஆளி வாயா - சிஙகமபோலக் கர்ச்சிக்கும் வாயை உடையவர். ஊது காமாலை - உடலை பருககும் காமாலை என்னும் நோய். மறுக - சுழல. வலது - சாமார்த்தியம். இடுகுபறை-இடை சுருங்கு பறை. திமிலை-சலலரி, தாளம். சமதேசம் - சுடலை யிடம. காடுவாவென வீடுபோவென' என்பது முதுமை யைக் குறிக்கும் தொடர் மொழி. வாலா-வாலிபா. ஏழை மாதராள்-மனைவி 'எரிதனிலிடும் வாழ்வு' எனறார இறுதி தலை முடிவாகக்கொண்டு போறறிவளரத்த உடலை நெருப்பி லிடப்படுதலின்' இககருததை பறறி அப்பா சுவாமி களும்,

நடலை வாழ்வுகொண் டென்செயதீ நாணிலீர்
சுடலை சேர்வது சொற்பிர மாணமே
கடலி னஞ்சமு துண்டவ ரைவிட்டால்
உடலிலா ரிடர தூரமுனி பண்டமே

என அருளிசெயததூஉங் காண்க

இத்தகைய வாழ்வை உனதடியவர்கள் பெறுவது ஏசல் லேவோ என்றார், அவர் வீடுபேற்றுக குரியராதலின். 'செத்தேபோனால சிரியாரோ' என்றார் பெரியாரும். இரு வினை - நல்வினை, தீவினை. மும்மலம் - ஆணவம், கன்மம், மாயை. இறவி - இறப்பு. எக்போகம்-தட்டினறிக கலந்து நுகரும் போகம், அஃதாவது இரண்டற அதுதுவிதமாகக் கலத்தல், அத்துவிதம்-ந + துவிதம்-இரண்டன்றது, ஒன்று மன்று, இரண்டுமனறு-இரண்டு அற்றதன்மை, அத்துவித இன்பத்தை எய்துவது இருவினைதொடாசசி அறறு ஆணவம் முதலிய மலங்களும சததி கெட்டு அழிந்த பின னரே யாதலின, 'இருவினை மூமலமற' என்றார். அத் தகைய பரமசுகத்தைப பெறறாருக்கு இறப்புப் பிறப்புக்கள் அற்றுப்போதலின, 'இறவியொடு பிறவியற' என்றார்.

இடைமருது - திருவிடைமருதூர; இது தஞ்சாவூர் ஜில்லா கும்பகோணந தாலூகாவிலுளள ஒரு பெரிய சிவஸ்தலம்

திருக்கரபுரம்

99 தனதனத தனதனத தனதனத தனதனத
தனதனத தனதனத் தனதனத தனதனத
தனதனத தனதனத் தனதனத தனத ...தனதான.

ஒருவரைச சிறுமனிச சயனமெத தையினிலைவத
தொருவரைத் தமதுலக கடையினிற சுழலவிட
டொருவரைப் பரபரப் பொடுதெருத திரியவிட் டதனலே

ஒருவருக கொருவாசக களமையிற் சருவவிட
டுருவுபத் திரமெடுத தறையின்மற் புரியவிட
டுயிரபிழைப பதுகருத் தளவிலுச சிதமெனச செயுமானுர்

தருமயற் பரமைதனிற் றவநெறிக் கபலைனச
சரியையிற் கிரியையிற் றவமுமற் றெனதுகைத
தனமவத தினிலிறைத தெவருமுற றிகழவுற் றிரிவேனைச்

சகலதுக கமுமற் சகலசற் குணம்வர்த
தயணியிற புகழபெறத் தகைமைபெற் றுனதுபொற
சரணமெபபொழுதுநட்பொடுநினைத திடஅருட் டருவாயே

குருமொழித தவமுடைப புலவரைச சிலைபிலைவத
தறவுமுக் கிரம்விளைத் திடுமரக் கரைமுழுக
கொடியதுர்க குணஅவத் தரைமுதற் றுரிசறுத் திடுமவேலா

குயிலமொழிக் கயல்விழித் துகிரிதழ்ச சிலைநுதற
சசிமுகத் திடைநகைக் கனகுழற் றனகிரிக [னே
கொடியிடைப் பிடிநடைக் குறமகட் டிருவினைப் புணர்வோ

கருதுசட் சமயிகட் கமைவுற கிறியுடைப
பறிதலேச மணரைக குலமுதற் பொடிபடக
கலகமிட் டடலுயி ரக கழுவினுச் சியினிலவைத திடுவோனே
கழுகினி ங் குலையறக கதலியிற் கனியுக
கழையின்முக் கழுதிரக கயலகுதித் தலைவுநற
கனவயற் றிகழதிருக கரபுரத் தறமுகப் பெருமாளே.

(இ-ள்) குருமொழி தவம் உடை புலவரை - மேனமை யான செலலியும தவமொழுகுகத்தையுமுடைய புலவரை, சிறை யிலவைதத அரவும உகரம விளைதிடும - மிகவும கோபததை உணடாகுமு இராகதரை, முழு கொடிய தூகுணம் அவதரை - முறும கொடுமையான தீய குண முடைய வீணரை, முதல துரிசு அறுதிடும வேலா-அடி யோடு அவாகள குறறதை ஒழிகுகும் வேறபடை உடைய வனே!, குயிலமொழி - குயிலபோனற இனிய சொலலியும், கயல் விழி-சேலைபோனற கண்ணியும, திகழ் இதழ்-பவளம் போனற இதழையும், சிலை நுதல - வில்லைபபோல வளைந்த புருவத்தையும், சசிமுகம் - சந்திரனைபபோன்ற முகத்தை யும், இளநகை-புன னகையையும், கனம் குழல - மேகம் போன்ற கூநதலியும், தனமகிரி-மலைகளைபபோனற ஸ்தனங் களையும, கொடி இடை பூங்கொடிபோல நுட்பமான இடை யையும், பிடிநடை - பெண் யானையை ஒத்த நடையினையும் உடைய, குறமகள் திருவினை புணர்வோனே குறமகளாகிய வள்ளிநாயகியின அழகை நுகாபவனே!, கருது சட்சமயி கட்கு-எண்ணப்படும் ஆறு சமயத்தாருக்கும், அமைஉற-

பொருந்த, கிறிஉடை பறிதலை சமணரை - வஞ்சமுடைய பறித்த தலையை உடைய சமணர்களை, குலமழுதல பொடி பட-குலத்தோடு அழியுமபடி, கலகம இடு உடல உயிர் மாறுபட்டு வருந்துகின்ற உயிர்களை, கழுவின உசியில வைத்திடுவோனே - கழுமரத்தின உசியில ஏற்றிவைத்த வனே! கமுகினில குலை ஆர்-பாக்குமரத்தில குலைகள அதிக விழவும், கதலியின கனி உக - வாழைமரத்தில பழங்கள சொரியவும, கழையில முத்தம உதிர-கரும்பில முத்துக்கள உதிரவும, கயலகுதித்த உலவும-கயல மீன்கள துள்ளிச செல்கின்ற, நல கனம வயல்திகழ்- செழுமை பொருந்திய பெரிய வயல்கள விளங்கும, திருகாபுரத்து அறுமுகம் பெருமாளே - அழகிய விரிஞ்சிபுரத்தில எழுந்தருளியிருக்கும் பெருமானே! ஒருவரை சிறுமனை-ஒரு புடவை சிறிய வீட்டின், சயன மெத்தையினில வைத்து - படுக்கை மெத்தையில் வைத்தும, ஒருவரை தமதலைகடையினில சுழல விட்டு-ஒரு புருஷனை தமமுடைய தலைக்கடையில சுற்றும்படி செய்தும், ஒருவரை பரபரபபொடு தெருத்திரியவிடு-ஒரு புருடனை விரைவாகத தெருவில திரியுமபடிவிட்டும், அதனால ஒருவருக்கு ஒருவா சகளமையில சருவவிட்டு-ஒருவருக்கு ஒருவரைச சகளததிக காயசசலில பொருந்தும்படி விட்டும், உரு உபதிரம எடுத்து-அசசமும தன் உமும் அவர்களுக்குள உண்டாக்கியும், அனலில மல்புரிய விட்டு-படுக்கை அனலில சண்டைசெய்யும்படி செய்தும், உயிர் பிழை பது கருத்து அளவில்-உயிர வாழ்வதே எண்

ணுங்கால, உசிதம் என செயும் மாண்ப - மேன்மை என்று எண்ணும்படி செயயும பெனைக , தரும மயல பிரமையில - கொடுகெகும ஆசைமயகெதில, தவம தெறிக்கு அயல என - தவமாகெசதிறகு அநியமாகி, சரியையில கிரியையில தவமும் அறறு - சரியையிலும் கிரியையிலும் ஒழுகெததை யும் விட்டு, எனது கைதனம அவதனில இறைதது - என னுடைய கைபபொருளை வீணகெ செலவழிதது, எவரும் உறறு இகழவுர - எலலாரும சோநது இகழுமபடி, திரி வேணை - திரிபவனகிய அடியேனை, சகலம துகெகழும அற - எலலாத தனபங்களும ஒரியவும, சகலம சகுணம் வர - எல்லா நறகுணங்களும் உண்டாகவும், தரணியில புகழ்பெர - உலகததில புகழை அடைய்வும், தகமைபெறறு - பெருந் தன்மை பெறறு, உனது பொன சரணம் - தேவரீரது அழ கிய திருவடிகளை, எபபொழுதும நட்பொடு நினைத்திட அருளதருவாய - எகாலததிலும் அனபுடன தியானிகெக் கருணைசெயவாய். எ-று.

(வி-ரை) சகலமை-விரோதம புலவர-தேவர அவத் தர்-வீணர. தூர்-பவளம். சசி-சந்திரன். கனகுழல்-மேகம் போனற கூநதல். தனகிரி முலைகளாகிய மலைகள். பிடிநடை- பெண் யானையைப போன்ற நடை. சட்சமயிகள் - ஆறு சமயத்தார. பறிதலைச சமணர - மயிரைப பறிதது கொள் ளும் தலையையுடைய சமணர. கலகமிட்டு - வாதுசெய்து, திருஞானசம்பந்தர் முருகபபெருமான் திருவவதாரமே என்பார், அவர செய்த செயலகளை இவர மேலை றிக் கூறி

ஞர். கரபுரம் - விரிஞ்சிபுரம், இது வேலூருகுகு அருகில் உளள ஒரு சிவஸ்தலம். நீரவள மிருதியால வயல்களிலே கயலமீன் குதித்துத் துள்ள கமுகமடத்திலுளள குலை அற்றும, வாழைகளினிகள் கீழே விழுந்தும் கருமபிலே முத்துக்கள உதிர்ந்து போகும் எனறு கூறினர் இவவாறு தொடாபு செயது கூறுதல புலவா மரபு. (99)

விநாயகமலை

100 தனதன தான தனதன தனதன தான தனதன
தனதன தான தனதன-தனதான

சரவண சாதா நமோநம கருணைய தீதா நமோநம
சதகள பாதா நமோநம அபிராம

தருணக தீரா நமோநம நிருபமல வீரா நமோநம
சமதள சூரா நமோநம சகதீச

பரமசொ ரூபா நமோநம சுராபதி பூடா நமோநம
பரிமள நீபா நமோநம உமைகாளி

பகவதி பாலா நமோநம இகபர மூலா நமோநம
பவருஷ சீலா நமோநம அருளதாராய்

இரவியு மாகாச பூமியும் விரவிய தூளே றவானவ
ரெவர்களு மீடேற எழ்கடல முறையோவென்

றி ராபட மாமே ருபூதர மிடிபட வேதா னிசாசர
ரிகல்கெட மாவே கநீடயில விடுவோனே

மரகத ஆகார ஆயனு மிரணிய ஆகா ரவேதனும்
வசுவெனு மாகார ஈசனும் அடிபேண

மயிலுறை வாழ்வே விநாயக மலையுறை வேலா மகீதர
வனசர ராதா ரமாகிய பெருமாளே.

(இ-ள) சரவண சாதா நமோ-சரவணப பொயகையில தோனறினவரே உமககு நமஸகாரம, கருணை அதிதா நமோ நமோ - அருளையுடைய மேலானவரே உமககு நமஸ் காரம், சததளபாதா-நூறு இதழகளையுடைய தாமரை மலர் போலும் திருவடிகளை யுடையவரே!, அபிராம - அழகு நிறைந்தவரே!, தருணக-இளம்பருவமுடையவரே!, தீரா-வலிமையுடையவரே!, நிருப - அரசனே!, மலவீரா - போர் வீரரே!, சமதள ஊரா-திருபபோரூரில எழுநதருளி யிருப பவரே!, சகதீச - உலகததுகுகுததலைவரே!, பரமசொரூபா-திவிய வடிவமுடையவரே!, சுராபதி பூபா-தேவாகளுக் கதலைவனுகிய இநதிரனுககுததலைவரே, பரிமள நீபா-மணம் பொருநதிய கடப்பமாலையை அணிநதவரே! உமை காளி பகவதிபாலா - கருணைமுடையவரும் ஆறு குணஙகளுடைய வருமாகிய உமாதேவியார புதலவரே!, இகபர மூலா-இகத துக்கும பரததுககுங காரணமானவரே!, பவருஷ சீலா-ஆண்மைமிக்க ஒழுகக முடையவரே!, இரவியும் - சூரிய மண்டலமும், ஆகாச பூமியும்-ஆகாசமும பூமியும், விரவிய தூள் ஏற - நெருங்கியதுகள பரபபவும், வானவா எவர் களும் ஈடேற-தேவாகள் எல்லாரும மேன்மையடையவும், ஏழ்கடல - ஏழுகடல்களும, முறையோ என்று இடர்பட-இது முறைமையோ என்று துன்பபபடவும், மாமேரு தூதரம் இடிபடவே-மகாமேருவாகிய மலை இடிபடவும், நிசர

சரா-இராகததாது, இகலகெட-வலியழியவும், மாவேகம்-மிகக வேகமுடைய, நீடு அயில - சிறநத வேற்படையை, விடுவோனே - விடுபவரே! மரகத ஆகாரம் - பசசையைப் போலுந திருமேனியையுடைய, ஆயனும் - திருமாலும், இரணிய ஆகாரம-பொனனெயொத்த திருமேனியையுடைய, வேதனும் - பிரமதேவனும, வசு எனு ஆகாரம - அககினி யென்று சொலலபபடுமம வடிவையுடைய, ராசனும்-காலாக்கினி ருத்திரனும், அடிபேணி-திருவடிகளைத தொழ, மயில் உறைவாழ்வே-மயிலில ஊரகினற வாழவை யுடையவரே!, விநாயகமலை-விநாயகமலை எனனும திவவிய ஸ்தலததில, உறைவேலா-வசிககினற வேலனே!, மகீதர-மலையில வசிபபவரே!, வனசுரா ஆதாரமாகிய பெருமாளே - காடடில வசிக்கினற வேடர்களைப பாதுகாககும பெருமாளே! எ-று.

(வி-ரை) சாதம்-பிறபபு அதீதன் - ததது ஙகளுககு அபபாறபட்டவன சததளம் - நூறறிதழ்; தாமரையைக் குறிக்கும. அபிராமம-அழகு. தருணம-இளமை. நிருபன்-அரசன. சமதளபுர-திருபபோரூர, சமம்-போர 'இகபர மூலா'எனறார. இம்மைமறுமைவீடுபேறுமுதலிய எலலாவற றிறறிற்குங் காரணபபொருளாய் இருததலின். பவருஷம்-ஆண்மை; புருஷசம்பநத முடையது; தத்திதாந்தம். ஏழ் கடல்-உவர்நீர்ககடல், பாற்கடல, தயிர்க்கடல, நெய்க்கடல, கருப்பஞ்சாற்றுக்கடல, தேன்கடல், நன்னீர்ககடல. ஆகாசம்-வடிவு; வடமொழி, இரணிய ஆகார வேதன்-பொன் வடிவு தனதையுடைய பிரமதேவன். வேதன் - வேததததிகுத்-

தலைவன். வசு-அக்கினிதேவன், இங்குக காலாக்கினி ருத்திரனைக குறித்தது. விநாயகமலை - ஒரு முருகன் ஸ்தலம். மகீரதம்-பூதரம் போல மலைககு ஒரு பெயர், வடமொழி. பேணி எனனும செயதெனெசசம பேண எனெச செயவெனெசசமாகத திரித்துப பொருளுரைகபபட்டது

ஆக பாடலகள 100

திருபபுகழ விருததியுரை முறறிறறு.

திருப்புகழ் விருத்தியுரையின்

பாட்டு முதற்குறிப் பகராதி

பாட்டு	பகுகம்	பாட்டு	பக்கம்
அ		உ	
அஞ்சுவித பூதம	335	உருகுகா வாளிகண்கள்	149
அதல சேடஞ்ராட	196	உ வின மூலற கதறி	205
அபசாரநிந்தைபட்டு	329	எ	
அருகுமங்கையா	53	எதகிஇரு குழையை	251
அருமாமதனேபொரு	193	எலலாரு ஞானத	34
அளகநிரை சூலையவிழி	318	எனையடைந்த குட்ட	237
அளகபாரமலைந்து	188	ஏ	
அறிவிலாபபிதற்றுனற	244	ஏறுமயிலேறி	38
அறுகுதுனி பனியனைய	412	ஒ	
அனிசசங்கா முகம	106	ஒருவரைச சிறுமனைச	421
ஆ		க	
ஆலமேறற விழியினா	295	கடலைச சிறைவிதது	210
ஆலம வைதத விழி	180	கடலை பொரியவரை	218
ஆலுமயில போலுறற	345	கணடுபோலமொழி	311
ஆலவிழிநீலத காலதர	347	கதியை விலககு	115
இ		கமலமாதுடன்	84
இடருககிடராகிய	302	கமலமாடடைகட	405
இருகுழை யெறிந்த	90	கயல்விழித்தேனைனச	342
இலவிதழ கோதிநேதி	160	கரமுமுளரியின் மலா	320
இறுகுமணிமுலை மருவு	403	கருபபத்தூறிபபிறவாதை	409

பாட்டு	பககம
கருவடைநது	76
கருவினுருவாகி	111
கறுதது நீவிடுகூவேலி	277
களவுகொண்டு கைக்காசி	248
களபமொழுகிய	98
கறுகுமஞ்சன	58
கனகுமபமிரணடு	171
கணகடல வயிறுகுழமபி	330
கனறிவரு நீல	103
கா	
காதல் மோகநதரும	291
காரணிந்தவரை	118
கு	
குடதததத தகாதது	185
குமர குருபரமுருக	123
குயிலொனறு மொழி	307
குவளை பொருதிரு	284
குளித்த மணிபபிணித	325
குறிபபரிய குழலகுமதி	256
கை	
கைத்தல நிறை	43
கோ	
கோமள வெறபிளை	130
ச	
சரணகமலாலயததை	363

பாடடு	பககம்
சாதததெயுதிதாயுரதேதை	366
சாவணசாதாருமோ	425
சருவுமபடி	64
சீ	
சீருலாவிய வோதிம	152
சு	
சுட்டது போலாசை	383
சே	
சேலையடர்த்தாலமிகு	266
த	
தடக்கைப் பங்கயங	355
தமருமமருமணியு	396
தலைமயிர் கொக்கு	313
தறையின் மானிட	146
தி	
திருபபுகழ்படிகரு	35
தீ	
தியும்பவனமும் நீரும்	350
து	
துள்ளுமத வேள்கை	334
தோ	
தோகப பெரும்பயோ	264
நி	
நிறைந்ததுப் பிதழ்	260
நீ	
நீரிழிவு குட்டமீளை	386

பாட்டு	பககம்
நீள்புயற் குழலமாதா	360
நெ	
நெடியவடகுவ	233
ப	
பங்கமே வுமம பிரபபாத	240
பந்தாடியங்கை	155
பழுதறு ஒதிக்கடாது	269
பா	
பாதிமதி நதிபோது	305
பு	
புடவிக கணிதுகிலென	222
புணரியு மனங்க	141
புகுவத்தைநெறிதது	280
பூ	
பூததாசூடுங கொததலா	200
பொ	
பொதுவதாயத்தனிமுத	352
ம	
மதவெங்கரிகிரண்டு	287
மருக்குலாவிய மலரோ	398
மருவுகடல முகிலணைய	368
மருவே செறித்த	128
மலரணி கொண்டை	227

பாட்டு	பக்கம்
மனறலங்கொதது	86
மு	
முகமு மிணுகிபபெரும்	338
முததுகசிட்டு	215
முத்தைதத்தரு	49
முருகு மயூரச சேவக	390
முழுகிவடவா முகத்தி	358
மொ	
மொழிய நிறங்கறுத்து	400
வ	
வஞ்சக லோபமூடர்	135
வஞ்சங்கொண்டுந்திட	230
வடிவது நீலங்காட்டி	393
வரிசோருந்திடு சேல	175
வரைததடங	71
வா	
வாரண முகங்கிழிதது	164
வி	
விடுங்கைக் கொத்தகடா	273
விடுமதவேள்வாளியின்	298
வெ	
வெஞ்சோருக	95
வே	
வேனின் மதனைந்து	167

பாட்டு முதற்குறிப்பகராதி முற்றிறறு.

Printed by DAIVA MAGAL VILASAM PRESS,
24, Thandavaraya Pillai Street, Sowcarpet, Madras.

Paper Issue Card No Q H M S 259.
30th June 1947 1000 Copies